

สภานิติบัญญัติแห่งชาติ

เอกสารประกอบการพิจารณา

ร่าง
พระราชบัญญัติ
การประมง
พ.ศ.

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

บรรจระบุเบียบวาระการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๑๙/๒๕๕๗
วันพฤหัสบดีที่ ๓๐ ตุลาคม ๒๕๕๗

อ.พ. ๕๔/๒๕๕๗

จัดทำโดย

สำนักกฎหมาย สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา
ปฏิบัติหน้าที่สำนักงานเลขาธิการสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

www.senate.go.th

บทสรุปสำหรับสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

ร่างพระราชบัญญัติการประมง พ.ศ.

ร่างพระราชบัญญัติการประมง พ.ศ. เสนอโดย คณะรัฐมนตรี ชุดที่มี พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา เป็นนายกรัฐมนตรี ต่อประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ เมื่อวันที่ ๒๑ ตุลาคม ๒๕๕๗ เพื่อให้สภานิติบัญญัติแห่งชาติพิจารณา ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๕๗ โดยมีหลักการและเหตุผลประกอบร่างพระราชบัญญัตินี้ ดังนี้

หลักการ

ปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการประมง

เหตุผล

โดยที่กฎหมายว่าด้วยการประมงได้ใช้บังคับมาเป็นเวลานาน บทบัญญัติบางประการไม่เหมาะสมกับสถานการณ์ในปัจจุบันที่มีทรัพยากรสัตว์น้ำจำนวนจำกัด ในขณะที่เทคโนโลยีด้านการประมงได้พัฒนาไปอย่างมากและถูกนำไปใช้เป็นเครื่องมือทำการประมง อันส่งผลให้สัตว์น้ำลดจำนวนลงอย่างรวดเร็ว จึงสมควรปรับปรุงการบริหารจัดการทรัพยากรสัตว์น้ำของประเทศให้สอดคล้องกับความเจริญก้าวหน้าของเทคโนโลยีด้านการประมงและสภาพของสังคมในปัจจุบัน โดยกำหนดให้มีมาตรการในการส่งเสริมและพัฒนากิจการบริหารจัดการ การบำรุงรักษา การใช้ประโยชน์จากทรัพยากรสัตว์น้ำ และการดำเนินการอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง และส่งเสริมให้ประชาชนหรือชุมชนประมงท้องถิ่นเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการ การบำรุงรักษา และการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรสัตว์น้ำอย่างสมดุล เพื่อให้สามารถนำทรัพยากรสัตว์น้ำที่มีอยู่มาใช้ประโยชน์ได้อย่างยั่งยืน และกำหนดมาตรการในการส่งเสริมให้สัตว์น้ำและผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำที่ได้จากการทำการประมงหรือจากการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำมีคุณภาพ ได้มาตรฐานด้านสุขอนามัย มีความปลอดภัยต่อผู้บริโภค และมีให้เกิดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม รวมทั้งกำหนดมาตรการควบคุมและจัดระเบียบการใช้เรือประมงไทยในการทำการประมงนอกน่านน้ำไทย จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ร่างพระราชบัญญัติการประมง พ.ศ. มีเนื้อหารวมจำนวน ๑๐๑ มาตรา สรุปสาระสำคัญ
ได้ดังนี้

๑. บทนิยามศัพท์ (ร่างมาตรา ๔)

ในพระราชบัญญัตินี้

“**สัตว์น้ำ**” หมายความว่า สัตว์ที่อาศัยอยู่ในน้ำเป็นปกติ สัตว์จำพวกสะเทินน้ำสะเทินบก สัตว์ที่อาศัยอยู่ในบริเวณน้ำท่วมถึง สัตว์ที่มีการดำรงชีวิตส่วนหนึ่งอยู่ในน้ำ สัตว์ที่มีวงจรชีวิตช่วงหนึ่งที่อาศัยอยู่ในน้ำเฉพาะช่วงชีวิตที่อาศัยอยู่ในน้ำ รวมทั้งไข่และน้ำเชื้อของสัตว์น้ำ และสาหร่ายทะเล ซากหรือส่วนหนึ่งส่วนใดของสัตว์น้ำเหล่านั้น และให้หมายความรวมถึงพันธุ์ไม้น้ำตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดและซากหรือส่วนหนึ่งส่วนใดของพันธุ์ไม้น้ำนั้นด้วย

“**ผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำ**” หมายความว่า ผลิตภัณฑ์ที่ได้จากการผลิตที่ใช้สัตว์น้ำเป็นวัตถุดิบ

“**การประมง**” หมายความว่า การทำการประมง การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ การดูแลรักษาสัตว์น้ำหลังการจับ หรือการแปรรูปสัตว์น้ำ

“**ทำการประมง**” หมายความว่า จับ ดัก ล่อ ยิง แหวง ทำอันตราย ฆ่า หรือเก็บสัตว์น้ำในที่จับสัตว์น้ำด้วยเครื่องมือทำการประมงหรือด้วยวิธีใด ๆ

“**การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ**” หมายความว่า การจัดทำที่เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ การเลี้ยงสัตว์น้ำ หรือการเพาะพันธุ์สัตว์น้ำทั้งโดยวิธีธรรมชาติ วิธีผสมเทียม หรือวิธีอื่นใด ทั้งนี้ ไม่ว่าจะเป็นการกระทำในช่วงใดของวงจรชีวิตสัตว์น้ำนั้น

“**การดูแลรักษาสัตว์น้ำหลังการจับ**” หมายความว่า การดูแลรักษาคุณภาพสัตว์น้ำหลังการจับ ก่อนถึงกระบวนการการแปรรูปสัตว์น้ำ

“**การแปรรูปสัตว์น้ำ**” หมายความว่า การกระทำใด ๆ ที่เป็นการเปลี่ยนสภาพสัตว์น้ำสำหรับใช้เพื่อการอุปโภคหรือบริโภค

“**ผู้ประกอบการอาชีพการประมง**” หมายความว่า บุคคลธรรมดา คณะบุคคล หรือนิติบุคคลซึ่งมีอาชีพเป็นผู้ประกอบการประมงเป็นอาชีพปกติ

“**ที่เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ**” หมายความว่า บ่อ คอก กระชัง หรือที่ที่ใช้เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำลักษณะอื่นใด ไม่ว่าจะอยู่ในที่ดินของเอกชน หรือในที่สาธารณสมบัติของแผ่นดิน หรือในที่จับสัตว์น้ำใด ๆ ที่ผู้ขุด ผู้สร้าง ผู้จัดทำ เจ้าของ หรือผู้ครอบครองมีความมุ่งหมายโดยตรงที่จะใช้ทำการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ

“**ที่จับสัตว์น้ำ**” หมายความว่า ที่ที่มีน้ำขังหรือไหล และหาดทั้งปวงที่เป็น
สาธารณสมบัติของแผ่นดิน รวมทั้งป่าไม้และพื้นดินที่มีน้ำท่วมตามธรรมชาติ ไม่ว่าจะ
เป็นสาธารณสมบัติ
ของแผ่นดินหรือที่ดินของเอกชน และภายในเขตน่านน้ำไทยหรือน่านน้ำอื่นใด ซึ่งประเทศไทย
ใช้อยู่ หรือมีสิทธิจะใช้ในการทำการประมง โดยที่น่านน้ำเหล่านั้นปรากฏโดยทั่วไปว่ามีขอบเขตตามกฎหมายท้องถิ่น
หรือธรรมเนียมประเพณี หรือกฎหมายระหว่างประเทศ หรือสนธิสัญญา หรือด้วยประการอื่นใด

“**เครื่องมือทำการประมง**” หมายความว่า เครื่องกลไก เครื่องใช้ เครื่องอุปกรณ์
ส่วนประกอบ อาวุธ เสา หลัก หรือเรือที่ใช้ทำการประมง

“**เรือประมง**” หมายความว่า ยานพาหนะทางน้ำทุกชนิดที่ใช้ทำการประมง
ขนถ่าย หรือเก็บรักษาสัตว์น้ำที่ได้จากยานพาหนะทางน้ำทุกชนิดที่ใช้ทำการประมง

“**ทำการประมงนอกน่านน้ำไทย**” หมายความว่า ทำการประมงในที่จับสัตว์น้ำ
นอกน่านน้ำไทย และให้หมายความรวมถึงการขนถ่าย หรือเก็บรักษาสัตว์น้ำที่ได้จากการทำการประมง
นอกน่านน้ำไทยด้วย

“**น่านน้ำไทย**” หมายความว่า บรรดาน่านน้ำที่อยู่ในราชอาณาจักร และ
ให้หมายความรวมถึงน่านน้ำที่อยู่ในเขตเศรษฐกิจจำเพาะตามประกาศเขตเศรษฐกิจจำเพาะ
ของราชอาณาจักรไทยด้วย

“**แนวชายฝั่งทะเล**” หมายความว่า แนวความลึกน้ำศูนย์เมตรหรือแนวที่น้ำทะเล
จรดแผ่นดินบริเวณชายฝั่ง ชายเกาะ หรือขอบนอกของพื้นที่ที่มีการถมทะเล ตามแผนที่เดินเรือ
ของกรมอุทกศาสตร์

“**ผู้ควบคุมเรือ**” หมายความว่า ผู้มีหน้าที่บังคับเรือและรับผิดชอบในเรือ

“**สถิติการประมง**” หมายความว่า ข้อมูลที่เกี่ยวกับการประมง การค้าสินค้าสัตว์น้ำ
หรือที่เกี่ยวกับสัตว์น้ำและผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำ

“**ผู้รับอนุญาต**” หมายความว่า ผู้ซึ่งได้รับใบอนุญาตหรือหนังสืออนุญาตให้
กระทำการอย่างใดอย่างหนึ่งตามพระราชบัญญัตินี้

“**พนักงานเจ้าหน้าที่**” หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติการ
ตามพระราชบัญญัตินี้

“**คณะกรรมการ**” หมายความว่า คณะกรรมการนโยบายการประมงแห่งชาติ

“**อธิบดี**” หมายความว่า อธิบดีกรมประมง

“**รัฐมนตรี**” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

๒. เนื้อหาของร่างพระราชบัญญัติ

๒.๑ หมวด ๑ การบริหารจัดการด้านการประมง

๒.๑.๑ ส่วนที่ ๑ บททั่วไป

๒.๑.๑.๑ กำหนดให้รัฐมนตรีหรือคณะกรรมการประมงประจำจังหวัดโดยอนุมัติรัฐมนตรีภายในเขตพื้นที่ที่รับผิดชอบเฉพาะในเขตประมงน้ำจืดและเขตประมงทะเลชายฝั่ง มีอำนาจออกประกาศ ดังต่อไปนี้

(๑) กำหนดประเภท ชนิด ขนาด จำนวน และส่วนประกอบต่าง ๆ ของเครื่องมือทำการประมงที่ห้ามใช้ทำการประมงในที่จับสัตว์น้ำ

(๒) กำหนดวิธีการทำการประมงที่ห้ามนำมาใช้ในที่จับสัตว์น้ำ

(๓) กำหนดชนิด ขนาด หรือปริมาณอย่างสูงของสัตว์น้ำที่ห้ามทำการประมงในที่จับสัตว์น้ำ รวมทั้งข้อกำหนดที่ต้องปฏิบัติเกี่ยวกับสัตว์น้ำนั้นที่ถูกจับได้โดยบังเอิญ

(๔) กำหนดที่จับสัตว์น้ำที่ห้ามทำการประมง

(๕) กำหนดพื้นที่ที่จะอนุญาตให้ทำการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำในที่จับสัตว์น้ำซึ่งเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน

(๖) กำหนดระยะเวลาฤดูสัตว์น้ำมีไข่และวางไข่ เลี้ยงตัวอ่อน หรือระยะเวลาอื่นใดที่จำเป็นต่อการคุ้มครองสัตว์น้ำเป็นระยะเวลาที่ห้ามทำการประมงในที่จับสัตว์น้ำ

(๗) กำหนดให้ผู้ทำการประมงด้วยเครื่องมือทำการประมงประเภทหรือชนิดหนึ่งชนิดใด ต้องทำเครื่องหมาย ทั้งนี้ ตามรูปแบบ ขนาด และตำแหน่งที่กำหนดไว้ที่เครื่องมือทำการประมงนั้น ในขณะที่ทำการประมง

(๘) กำหนดพื้นที่ที่จะให้ใช้เครื่องมือทำการประมงที่ต้องใช้วิธีลงหลัก ปัก ผูก ขึง รั้ง ถ่วง หรือวิธีอื่นใดอันทำให้เครื่องมือนั้นอยู่กับที่ในเวลาทำการประมง (ร่างมาตรา ๖)

๒.๑.๑.๒ กำหนดให้ในกรณีที่กำหนดให้รัฐมนตรีหรือคณะกรรมการประมงประจำจังหวัดโดยอนุมัติรัฐมนตรีภายในเขตท้องที่ที่รับผิดชอบเฉพาะในเขตประมงน้ำจืดและเขตประมงทะเลชายฝั่ง จะต้องดำเนินการในเขตพื้นที่ที่คาบเกี่ยวกันระหว่างพื้นที่ของสองจังหวัดขึ้นไป เนื่องจากลักษณะทางภูมิศาสตร์หรือระบบนิเวศตามธรรมชาติของพื้นที่นั้น หรือเพื่อประโยชน์ในการจัดการอย่างเป็นระบบในการบริหารจัดการทรัพยากรสัตว์น้ำ (ร่างมาตรา ๗)

๒.๑.๑.๓ กำหนดให้รัฐมนตรีมีอำนาจออกกฎกระทรวงกำหนดพื้นที่ รวมทั้งกำหนดให้ผู้ประกอบอาชีพการประมงหรืออาชีพในกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการประมงในพื้นที่ดังกล่าว ต้องมาจดทะเบียน หรือจดทะเบียนและขออนุญาตต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ก่อนประกอบอาชีพได้ (ร่างมาตรา ๘)

๒.๑.๑.๔ กำหนดให้องค์กรชุมชนประมงท้องถิ่นที่ได้ขึ้นทะเบียนมีสิทธิเสนอแนะแนวทางในการพัฒนาหรือแก้ไขปัญหาการประมง รวมทั้งเสนอแนะแนวทางในการออกประกาศเกี่ยวกับการทำประมง การกำหนดให้ที่จับสัตว์น้ำ การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำในที่จับสัตว์น้ำต่อคณะกรรมการประมงประจำจังหวัด (ร่างมาตรา ๑๑)

๒.๑.๒ ส่วนที่ ๒ คณะกรรมการนโยบายการประมงแห่งชาติ

๒.๑.๒.๑ กำหนดให้คณะกรรมการนโยบายการประมงแห่งชาติ ประกอบด้วย นายกรัฐมนตรี เป็นประธานกรรมการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เป็นรองประธานกรรมการ ปลัดกระทรวงการคลัง ปลัดกระทรวงการต่างประเทศ ปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ปลัดกระทรวงคมนาคม ปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ปลัดกระทรวงพลังงาน ปลัดกระทรวงพาณิชย์ ปลัดกระทรวงมหาดไทย ปลัดกระทรวงแรงงาน ปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม เลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ผู้บัญชาการทหารเรือ ประธานสภาเกษตรกรแห่งชาติ ประธานสภาหอการค้าแห่งประเทศไทย ประธานสมาคมการประมงแห่งประเทศไทย นายกสมาคมการประมงนอกน่านน้ำไทย นายกสมาคมสมาพันธ์ชาวประมงพื้นบ้านแห่งประเทศไทย เป็นกรรมการ โดยตำแหน่ง และผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งจำนวนไม่เกินเจ็ดคน เป็นกรรมการ (ร่างมาตรา ๑๓)

๒.๑.๒.๒ กำหนดให้คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) กำหนดนโยบายการพัฒนาการประมงในน่านน้ำไทยให้สอดคล้องกับปริมาณของทรัพยากรสัตว์น้ำและขีดความสามารถในการทำการประมง

(๒) กำหนดนโยบายการพัฒนาการประมงนอกน่านน้ำไทย

(๓) กำหนดนโยบายการพัฒนาการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำของประเทศ

(๔) กำหนดนโยบายการพัฒนาอุตสาหกรรมต่อเนื่องด้านการประมงของประเทศ

(๕) เสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบนโยบายที่ได้จัดทำตาม (๑) (๒) (๓)

และ (๔)

(๖) กำหนดปริมาณสูงสุดของสัตว์น้ำที่จะทำการประมงภายในน่านน้ำไทย

(๗) กำหนดแนวทางและเป้าหมายในการพัฒนาการประมงของประเทศให้สอดคล้องกับการอนุรักษ์ทรัพยากรสัตว์น้ำและสิ่งแวดล้อม

(๘) กำหนดแนวทางในการบริหารจัดการทรัพยากรสัตว์น้ำให้อยู่ในภาวะที่เหมาะสมและสามารถทำการประมงได้อย่างยั่งยืน

(๙) กำกับ ให้คำปรึกษา และแนะนำในการดำเนินการแก่คณะกรรมการการประมงนอกล่า่น้ำไทย

(๑๐) จัดทำรายงานผลการดำเนินงานประจำปีเสนอต่อคณะรัฐมนตรี

(๑๑) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่กฎหมายกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการหรือตามที่คณะรัฐมนตรีมอบหมาย (ร่างมาตรา ๑๖)

๒.๑.๓ ส่วนที่ ๓ คณะกรรมการประมงประจำจังหวัด

๒.๑.๓.๑ กำหนดให้คณะกรรมการประมงประจำจังหวัด ประกอบด้วย ผู้ว่าราชการจังหวัด เป็นประธานกรรมการ ผู้แทนกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ผู้แทนกรมเจ้าท่า อัยการจังหวัด นายกองค้การบริหารส่วนจังหวัด ประธานสภาเกษตรกรจังหวัดเป็นกรรมการ โดยตำแหน่ง และผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งผู้ว่าราชการจังหวัดแต่งตั้งจำนวนไม่เกินสิบเอ็ดคนเป็นกรรมการ และกำหนดให้ประมงจังหวัดเป็นกรรมการและเลขานุการ (ร่างมาตรา ๑๗)

๒.๑.๓.๒ กำหนดให้คณะกรรมการประมงประจำจังหวัดมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) รวบรวมข้อเสนอแนะและแนวทางในการจัดการ การบำรุงรักษา การอนุรักษ์ การฟื้นฟู และการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรสัตว์น้ำขององค์กรชุมชนประมงท้องถิ่นในเขตพื้นที่ที่รับผิดชอบเสนอต่อคณะกรรมการ เพื่อพิจารณาจัดทำนโยบายพัฒนาการประมงในน่านน้ำไทยให้สอดคล้องกับปริมาณทรัพยากรสัตว์น้ำและขีดความสามารถในการทำการประมงตามมาตรา ๑๖ (๑)

(๒) พิจารณาและเสนอแนวทางในการพัฒนาหรือแก้ไขปัญหาการประมงหรือการจัดการ การบำรุงรักษา การอนุรักษ์ การฟื้นฟู และการใช้ประโยชน์ในที่จับสัตว์น้ำในเขตพื้นที่ที่รับผิดชอบต่อรัฐมนตรี คณะกรรมการ หรืออธิบดี

(๓) ออกประกาศตามมาตรา ๖ มาตรา ๔๔ มาตรา ๔๙ และมาตรา ๕๐ โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

(๔) ดำเนินการอื่นตามที่รัฐมนตรีหรือคณะกรรมการมอบหมาย (ร่างมาตรา ๒๐)

๒.๑.๔ ส่วนที่ ๔ สถิติการประมง

๒.๑.๔.๑ กำหนดให้ผู้ที่เริ่มประกอบอาชีพการประมงแจ้งข้อมูลเกี่ยวกับการประกอบอาชีพของตนต่อกรมประมงภายในสามสิบวันนับแต่วันที่เริ่มประกอบอาชีพการประมง เพื่อประโยชน์ในการรวบรวมสถิติการประมงและการบริหารจัดการด้านการประมง (ร่างมาตรา ๒๒)

๒.๑.๔.๒ กำหนดการแจ้งข้อมูลการประกอบอาชีพการประมงต่อกรมประมงอย่างน้อยต้องมีรายการ ดังต่อไปนี้

- (๑) ชื่อและที่อยู่ของผู้ประกอบอาชีพการประมง
- (๒) ประเภทของอาชีพการประมง
- (๓) จำนวนเครื่องมือทำการประมงที่มีอยู่ในครอบครอง
- (๔) สถานที่ที่ใช้ในการประกอบอาชีพการประมง
- (๕) วันเริ่มต้นประกอบอาชีพการประมง (ร่างมาตรา ๒๓)

๒.๑.๔.๓ กำหนดให้ผู้ที่ประกอบอาชีพการประมงแจ้งการเปลี่ยนแปลงรายการเกี่ยวกับการประกอบอาชีพการประมงของตน หรือการเลิกประกอบอาชีพการประมงต่อกรมประมงภายในสามสิบวัน นับแต่วันเปลี่ยนแปลงหรือเลิกประกอบอาชีพการประมง (ร่างมาตรา ๒๔)

๒.๑.๕ ส่วนที่ ๕ การควบคุม

๒.๑.๕.๑ กำหนดห้ามมิให้ผู้ใดกระทำการใด ๆ เกี่ยวกับที่จับสัตว์น้ำ เว้นแต่เป็นการทดลองเพื่อประโยชน์ทางวิชาการและได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากอธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมาย (ร่างมาตรา ๒๖)

๒.๑.๕.๒ กำหนดห้ามมิให้ผู้ใดใช้กระแสไฟฟ้าทำการประมงหรือใช้วัตถุระเบิดในที่จับสัตว์น้ำ เว้นแต่เป็นการกระทำเพื่อประโยชน์ของทางราชการและได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากอธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมาย (ร่างมาตรา ๒๗)

๒.๑.๕.๓ กำหนดห้ามมิให้ผู้ใดมีสัตว์น้ำไว้ในครอบครองเพื่อการค้าซึ่งสัตว์น้ำ โดยรู้ว่าเป็นสัตว์น้ำที่ได้มาโดยการกระทำการใด ๆ เกี่ยวกับที่จับสัตว์น้ำ หรือใช้กระแสไฟฟ้าทำการประมงหรือใช้วัตถุระเบิดในที่จับสัตว์น้ำ (ร่างมาตรา ๒๘)

๒.๑.๕.๔ กำหนดห้ามมิให้ผู้ใดปลุกบัว ข้าว ปอ พืชหรือพันธุ์ไม้น้ำอื่นใดตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด ในที่จับสัตว์น้ำซึ่งมิใช่ที่ของเอกชน (ร่างมาตรา ๒๙)

๒.๑.๕.๕ กำหนดห้ามมิให้ผู้ใดวิดน้ำหรือทำให้น้ำในที่จับสัตว์น้ำซึ่งมิใช่ที่ของเอกชน
แห้งหรือลดน้อยลงเพื่อทำการประมง (ร่างมาตรา ๓๐)

๒.๑.๕.๖ กำหนดห้ามมิให้ผู้ใดทำการแก้ไขเปลี่ยนแปลงที่จับสัตว์น้ำซึ่งมิใช่
ที่ของเอกชน ให้ผิดไปจากสภาพที่เป็นอยู่ (ร่างมาตรา ๓๑)

๒.๑.๕.๗ กำหนดห้ามมิให้ผู้ใดมีสัตว์น้ำหรือผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำตามประเภท
ชนิด ลักษณะ จำนวน หรือขนาดที่กำหนดในกฎกระทรวงไว้ในครอบครอง (ร่างมาตรา ๓๓)

๒.๒ หมวด ๒ เขตการประมง

๒.๒.๑ ส่วนที่ ๑ การกำหนดเขตการประมง

๒.๒.๑.๑ กำหนดให้เขตการประมงแบ่งออกเป็นสามเขต ได้แก่ เขตประมงทะเลชายฝั่ง
เขตประมงทะเลนอกชายฝั่ง และเขตประมงน้ำจืด (มาตรา ๓๗)

๒.๒.๑.๒ กำหนดเขตประมงทะเลชายฝั่ง ได้แก่ เขตที่จับสัตว์น้ำในทะเลที่อยู่ภายใน
น่านน้ำไทยนับจากแนวชายฝั่งทะเลออกไปสามไมล์ทะเล (มาตรา ๓๘)

๒.๒.๑.๓ กำหนดเขตประมงทะเลนอกชายฝั่ง ได้แก่ เขตที่จับสัตว์น้ำที่อยู่ภายใน
น่านน้ำไทยนับจากด้านที่ติดกับเขตประมงทะเลชายฝั่งตามมาตรา ๓๘ ออกไปจนสุดเขตน่านน้ำไทย
(มาตรา ๓๙)

๒.๒.๑.๔ กำหนดเขตประมงน้ำจืด ได้แก่ เขตที่จับสัตว์น้ำที่อยู่ในน่านน้ำไทยที่ไม่ได้
อยู่ในเขตประมงทะเลชายฝั่งและเขตประมงทะเลนอกชายฝั่ง (มาตรา ๔๐)

๒.๒.๒ ส่วนที่ ๒ การทำการประมงในเขตการประมง

๒.๒.๒.๑ กำหนดให้ผู้ที่จะใช้เครื่องมือทำการประมงตามที่กำหนดในกฎกระทรวง
ทำการประมงในเขตประมงน้ำจืดและเขตประมงทะเลชายฝั่งต้องได้รับใบอนุญาตให้ใช้เครื่องมือทำการ
ประมงนั้นจากพนักงานเจ้าหน้าที่ (มาตรา ๔๑)

๒.๒.๒.๒ กำหนดให้ผู้ที่จะใช้เครื่องมือทำการประมงใดทำการประมงในเขตประมงทะเล
นอกชายฝั่งต้องได้รับใบอนุญาตให้ใช้เครื่องมือทำการประมงนั้นจากพนักงานเจ้าหน้าที่ (มาตรา ๔๒)

๒.๒.๒.๓ กำหนดให้ผู้รับใบอนุญาตให้ใช้เครื่องมือทำการประมงในเขตประมง
น้ำจืดและเขตประมงทะเลชายฝั่ง และในเขตประมงทะเลนอกชายฝั่ง ต้องชำระค่าอากร
ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และอัตราที่กำหนดในกฎกระทรวง (มาตรา ๔๓)

๒.๓ หมวด ๓ การส่งเสริมการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ

๒.๓.๑ กำหนดให้รัฐมนตรีโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการมาตรฐานสินค้าเกษตรประกาศกำหนดมาตรฐานในการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ เพื่อให้ผู้เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำนำไปใช้ในการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำให้มีคุณภาพและมีความปลอดภัยต่อผู้บริโภค (มาตรา ๔๖)

๒.๓.๒ กำหนดให้ผู้ที่มีความประสงค์จะขอให้กรมประมงตรวจรับรองชนิด ลักษณะ คุณภาพ หรือแหล่งกำเนิดของสัตว์น้ำใด หรือขอให้ตรวจวิเคราะห์ตัวอย่างดิน น้ำ สัตว์น้ำ หรือปัจจัยการผลิตเป็นการเฉพาะรายเพื่อประโยชน์ในการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ นอกจากการขอหนังสือรับรองการได้มาตรฐานการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ ให้ยื่นคำขอและชำระค่าใช้จ่ายในการตรวจสอบตามระเบียบที่อธิบดีกำหนด (มาตรา ๔๗)

๒.๓.๓ กำหนดให้รัฐมนตรีมีอำนาจออกกฎกระทรวงกำหนดชนิดหรือลักษณะของสัตว์น้ำ หรือประเภท รูปแบบ หรือขนาดของกิจการการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ ให้เป็นกิจการการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำที่ต้องมีการควบคุมได้ เพื่อประโยชน์ในการส่งเสริมการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำให้ได้สัตว์น้ำที่มีคุณภาพ เพื่อป้องกันผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม หรือเพื่อความปลอดภัยต่อร่างกายมนุษย์หรือต่อทรัพย์สินของบุคคลหรือสาธารณสมบัติ (มาตรา ๔๘)

๒.๓.๔ กำหนดให้คณะกรรมการประมงประจำจังหวัดมีอำนาจกำหนดพื้นที่หรือบริเวณที่ห้ามทำการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ และให้รัฐมนตรีมีอำนาจประกาศกำหนดเกี่ยวกับการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ เมื่อได้มีการออกกฎกระทรวงกำหนดกิจการการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำที่ต้องมีการควบคุมแล้ว (มาตรา ๔๙)

๒.๓.๕ กำหนดห้ามมิให้ผู้ใดทำการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำในที่จับสัตว์น้ำซึ่งเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน เว้นแต่ในพื้นที่ที่รัฐมนตรีหรือคณะกรรมการประมงประจำจังหวัดประกาศกำหนด และได้รับใบอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่ (มาตรา ๕๐)

๒.๔ หมวด ๔ สุขอนามัยของสัตว์น้ำหรือผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำ

๒.๔.๑ กำหนดให้รัฐมนตรีโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการมาตรฐานสินค้าเกษตรจัดทำประกาศมาตรฐานด้านสุขอนามัยในการจับ การดูแลรักษาสัตว์น้ำหลังการจับ การแปรรูป สัตว์น้ำ การเก็บรักษา การขนส่งหรือขนถ่ายสัตว์น้ำและผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำ เพื่อส่งเสริมให้ผู้ประกอบกิจการการประมงนำไปใช้ปฏิบัติในกิจการของตนให้ได้สัตว์น้ำและผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำที่มีคุณภาพได้มาตรฐานด้านสุขอนามัยและมีความปลอดภัยต่อผู้บริโภค (มาตรา ๕๒)

๒.๕.๒ กำหนดให้รัฐมนตรีมีอำนาจออกกฎกระทรวงกำหนดให้การจับ การขนส่งหรือขนถ่ายสัตว์น้ำ ตามประเภท รูปแบบ หรือขนาดของกิจการ ให้เป็นกิจการที่ต้องมีการควบคุม การดูแลรักษาสัตว์น้ำหลังการจับได้ เพื่อประโยชน์ในการดูแลรักษาสัตว์น้ำหลังการจับให้มีคุณภาพ ได้มาตรฐานด้านสุขอนามัยและมีความปลอดภัยต่อผู้บริโภค (มาตรา ๕๓)

๒.๕ หมวด ๕ การนำเข้าและส่งออกสัตว์น้ำหรือผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำ

๒.๕.๑ กำหนดให้รัฐมนตรีมีอำนาจออกกฎกระทรวงกำหนดประเภท ชนิด ลักษณะ จำนวน หรือขนาดของสัตว์น้ำหรือผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำที่ผู้นำเข้าหรือส่งออกต้องได้รับใบอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่ เพื่อประโยชน์ในการอนุรักษ์สัตว์น้ำ หรือป้องกันอันตรายที่อาจเกิดต่อสิ่งแวดล้อม หรือสัตว์น้ำอื่น หรือป้องกันการก่อให้เกิดอันตรายต่อร่างกายมนุษย์หรือทรัพย์สินของบุคคลหรือสาธารณสมบัติ (มาตรา ๕๖)

๒.๕.๒ กำหนดให้ในกรณีผู้ใดประสงค์จะขอให้กรมประมงออกหนังสือรับรองสุขภาพ หรือคุณภาพสัตว์น้ำ หรือหนังสือรับรองคุณภาพด้านมาตรฐานสุขอนามัยของสัตว์น้ำหรือผลิตภัณฑ์ สัตว์น้ำ หรือหนังสือรับรองอื่นของสัตว์น้ำหรือผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำให้ยื่นคำขอและชำระค่าใช้จ่าย ในการตรวจสอบหรือดำเนินการอื่นใดตามระเบียบที่อธิบดีกำหนด (มาตรา ๕๗)

๒.๕.๓ กำหนดห้ามมิให้ผู้ใดนำเรือประมงที่ทำการประมงฝ่าฝืนพันธกรณีตามข้อตกลง ระหว่างประเทศที่ประเทศไทยเป็นภาคีหรือพันธกรณีอื่นใด ทั้งนี้ ตามบัญชีรายชื่อเรือที่รัฐมนตรี ประกาศกำหนด เข้ามาในราชอาณาจักร (มาตรา ๕๘)

๒.๖ หมวด ๖ การประมงนอกน่านน้ำไทย

๒.๖.๑ กำหนดให้มีคณะกรรมการการประมงนอกน่านน้ำไทย ประกอบด้วย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เป็นประธานกรรมการ ปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เป็นรองประธานกรรมการ ปลัดกระทรวงการต่างประเทศ ปลัดกระทรวงพาณิชย์ อธิบดีกรมการจัดหางาน อธิบดีกรมเจ้าท่า อธิบดีกรมบัญชีกลาง อธิบดีกรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ อธิบดีกรมศุลกากร ผู้แทนสำนักงานอัยการสูงสุด ผู้แทนกองทัพเรือ ผู้แทนสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ประธานสมาคมการ ประมงแห่งประเทศไทย นายกสมการประมงนอกน่านน้ำไทย เป็นกรรมการโดยตำแหน่ง และ ผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งจำนวนไม่เกินห้าคน เป็นกรรมการ และกำหนดให้อธิบดีเป็นกรรมการ และเลขาธิการ (มาตรา ๖๐)

๒.๖.๒ กำหนดให้คณะกรรมการการประมงน่านน้ำไทยมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) เสนอแนะนโยบายและแนวทางการส่งเสริม พัฒนา และแก้ไขปัญหาการทำการประมงน่านน้ำไทยต่อคณะกรรมการ

(๒) กำหนดแผนงานหรือวิธีการในการส่งเสริม พัฒนา และแก้ไขปัญหาการทำการประมงน่านน้ำไทยให้สอดคล้องกับนโยบายตาม (๑)

(๓) ออกระเบียบกำหนดหลักเกณฑ์ในการช่วยเหลือและคุ้มครองเรือประมงไทยที่ออกไปทำการประมงน่านน้ำไทย

(๔) เสนอแนะรัฐมนตรีหรืออธิบดีในการออกประกาศหรือระเบียบตามมาตรา ๕๙ และมาตรา ๖๓

(๕) ออกประกาศตามมาตรา ๖๔ และมาตรา ๖๕

(๖) ปฏิบัติการอื่นตามที่กฎหมายกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการการประมงน่านน้ำไทยหรือตามที่คณะกรรมการมอบหมาย (มาตรา ๖๑)

๒.๖.๓ กำหนดให้ผู้ซึ่งดำเนินการทำข้อตกลงหรือสัญญาการทำการประมงน่านน้ำไทยกับรัฐต่างประเทศหรือเอกชนต่างประเทศและได้สิทธิในการทำการประมงในน่านน้ำของรัฐต่างประเทศ แจ้งการได้สิทธิตามข้อตกลงหรือสัญญานั้นต่ออธิบดีตามระเบียบที่อธิบดีกำหนด (มาตรา ๖๓)

๒.๖.๔ กำหนดห้ามมิให้ผู้ใดใช้เรือประมงไทยออกไปทำการประมงน่านน้ำไทยในน่านน้ำของรัฐต่างประเทศ (มาตรา ๖๔)

๒.๖.๕ กำหนดห้ามมิให้ผู้ใดใช้เรือประมงไทยออกไปทำการประมงในบริเวณนั้น เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตจากอธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมาย ในกรณีที่ประเทศไทยได้เข้าร่วมเป็นภาคีตามข้อตกลงระหว่างประเทศเกี่ยวกับการบริหารจัดการทรัพยากรสัตว์น้ำในทะเลหลวงบริเวณใดและรัฐมนตรีได้ประกาศให้ทราบถึงการเข้าร่วมเป็นภาคีดังกล่าวแล้ว (มาตรา ๖๕)

๒.๗ หมวด ๗ ค่าอากรหรือค่าธรรมเนียมใบอนุญาตและใบแทนใบอนุญาต

- กำหนดให้ผู้รับใบอนุญาตเกี่ยวกับการประกอบอาชีพการประมง การครอบครองซึ่งสัตว์น้ำหรือผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำ การใช้เครื่องมือทำการประมง ทำการประมงในเขตประมงน้ำจืดและเขตประมงทะเลชายฝั่ง การใช้เครื่องมือทำการประมงทำการประมงในเขตประมงทะเลนอกชายฝั่ง การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำในที่จับสัตว์น้ำซึ่งเป็นสาธารณสุขสมบัติของแผ่นดิน การนำเข้าหรือส่งออกสัตว์น้ำหรือผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำ การใช้เรือประมงไทยออกไปทำการประมงน่านน้ำไทยในน่านน้ำของรัฐต่างประเทศ และการใช้เรือประมงไทยออกไปทำการประมงในทะเลหลวง และผู้รับใบแทนใบอนุญาต

ดังกล่าว ต้องชำระค่าอากรหรือค่าธรรมเนียมตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และอัตราที่กำหนด
ในกฎกระทรวง (มาตรา ๖๗)

๒.๘ หมวด ๘ การโอนใบอนุญาต

๒.๘.๑ กำหนดให้สิทธิตามใบอนุญาตและสิทธิตามหนังสืออนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้
ไม่ตกทอดไปสู่ทายาท (มาตรา ๖๘)

๒.๘.๒ กำหนดให้ผู้รับใบอนุญาตเกี่ยวกับประกอบอาชีพการประมง การครอบครอง
ซึ่งสัตว์น้ำหรือผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำ การใช้เครื่องมือทำการประมงทำการประมงในเขตประมงน้ำจืดและ
เขตประมงทะเลชายฝั่ง การใช้เครื่องมือทำการประมงทำ การประมงในเขตประมงทะเลนอกชายฝั่ง
การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำในที่จับสัตว์น้ำซึ่งเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน การนำเข้าหรือส่งออกสัตว์น้ำ
หรือผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำ การใช้เรือประมงไทยออกไปทำการประมงนอกลำน้ำไทยในน่านน้ำของรัฐ
ต่างประเทศ และการใช้เรือประมงไทยออกไปทำการประมงในทะเลหลวง ซึ่งประสงค์จะโอน
ใบอนุญาตให้บุคคลอื่น ให้ยื่นคำขอต่ออธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมาย หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ แล้วแต่
กรณี และต้องชำระค่าธรรมเนียมการโอนใบอนุญาตตามอัตราที่กำหนดในกฎกระทรวง (มาตรา ๖๙)

๒.๙ หมวด ๙ พนักงานเจ้าหน้าที่

๒.๙.๑ กำหนดให้ผู้ที่ประสงค์จะให้พนักงานเจ้าหน้าที่ตรวจสอบการขอรับใบอนุญาต
การขออนุญาต และการขอหนังสือรับรองตามพระราชบัญญัตินี้ นอกเวลาราชการหรือนอก
สถานที่ทำการโดยปกติ ไม่ว่าในหรือนอกราชอาณาจักร ยื่นคำขอต่อพนักงานเจ้าหน้าที่และจะต้องเสีย
ค่าเบี้ยเลี้ยงให้แก่พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ไปปฏิบัติงานไม่น้อยกว่าอัตราของทางราชการ รวมทั้งต้องจ่าย
ค่าพาหนะเดินทางและค่าใช้จ่ายอื่นให้แก่พนักงานเจ้าหน้าที่ตามความจำเป็น (มาตรา ๗๐)

๒.๙.๒ กำหนดให้พนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งปฏิบัติกรตามพระราชบัญญัตินี้ เป็นเจ้าพนักงาน
ตามประมวลกฎหมายอาญา (มาตรา ๗๑)

๒.๑๐ หมวด ๑๐ มาตรการทางปกครอง

๒.๑๐.๑ กำหนดให้ผู้มีอำนาจออกใบอนุญาตหรือหนังสืออนุญาตมีอำนาจสั่ง
เป็นหนังสือให้ผู้รับอนุญาตทำการแก้ไขหรือปฏิบัติให้ถูกต้องภายในเวลาที่กำหนด เมื่อปรากฏว่าผู้รับ
อนุญาตผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ (มาตรา ๗๔)

๒.๑๐.๒ กำหนดเกี่ยวกับกรณีที่มีอำนาจออกใบอนุญาตหรือหนังสืออนุญาต
มีอำนาจเพิกถอนใบอนุญาตหรือหนังสืออนุญาต (มาตรา ๗๕)

๒.๑๐.๓ กำหนดสิทธิในการอุทธรณ์กรณีที่ได้รับอนุญาตไม่เห็นด้วยกับคำสั่ง
พักใช้ใบอนุญาตหรือระงับการอนุญาต หรือคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตหรือหนังสืออนุญาต (มาตรา ๗๖)

๒.๑๑ หมวด ๑๑ บทกำหนดโทษ

๒.๑๑.๑ บทกำหนดโทษสำหรับผู้ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามประกาศของรัฐมนตรี
หรือคณะกรรมการประมงประจำจังหวัดเกี่ยวกับการทำการประมงในที่จับสัตว์น้ำ หรือประกาศ
ของคณะกรรมการประมงประจำจังหวัดเกี่ยวกับการกำหนดพื้นที่หรือบริเวณที่ห้ามทำการเพาะ
เลี้ยงสัตว์น้ำ หรือประกาศของรัฐมนตรีเกี่ยวกับการแจ้งการประกอบกิจการการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ
หลักเกณฑ์และวิธีการปฏิบัติในการจัดการน้ำทิ้งหรือของเสียจากการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ หรือหลักเกณฑ์และ
วิธีการปฏิบัติในการป้องกันมิให้น้ำจากการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำรั่วไหลออกจากที่เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ
(มาตรา ๘๐)

๒.๑๑.๒ บทกำหนดโทษสำหรับผู้ประกอบอาชีพการประมงหรืออาชีพในกิจกรรม
ที่เกี่ยวข้องกับการประมงในพื้นที่เขตประมงน้ำจืดหรือเขตประมงทะเลชายฝั่งไม่มาจดทะเบียน หรือ
จดทะเบียนและขออนุญาตต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ก่อนประกอบอาชีพ (มาตรา ๘๑)

๒.๑๑.๓ บทกำหนดโทษสำหรับผู้เริ่มประกอบอาชีพการประมงไม่แจ้งข้อมูลเกี่ยวกับ
การประกอบอาชีพของตนต่อกรมประมงภายในสามสิบวันนับแต่วันที่เริ่มประกอบอาชีพการประมง
หรือผู้ประกอบอาชีพการประมงไม่แจ้งการเปลี่ยนแปลงรายการเกี่ยวกับการประกอบอาชีพการประมง
ของตน หรือการเลิกประกอบอาชีพการประมงต่อกรมประมงภายในสามสิบวัน นับแต่วันเปลี่ยนแปลง
หรือเลิกประกอบอาชีพการประมง (มาตรา ๘๒)

๒.๑๑.๔ บทกำหนดโทษสำหรับผู้กระทำการใด ๆ เกี่ยวกับที่จับสัตว์น้ำ เว้นแต่เป็น
การทดลองเพื่อประโยชน์ทางวิชาการและได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากอธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดี
มอบหมาย หรือผู้ที่ใช้กระแสไฟฟ้าทำการประมงหรือใช้วัตถุระเบิดในที่จับสัตว์น้ำ เว้นแต่เป็นการกระทำ
เพื่อประโยชน์ของทางราชการและได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากอธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมาย
(มาตรา ๘๔)

๒.๑๑.๕ บทกำหนดโทษสำหรับผู้มีสัตว์น้ำไว้ในครอบครองเพื่อการค้าซึ่งสัตว์น้ำ
โดยรู้ว่าเป็นสัตว์น้ำที่ได้มาโดยการกระทำการใด ๆ เกี่ยวกับที่จับสัตว์น้ำ หรือใช้กระแสไฟฟ้าทำการ
ประมงหรือใช้วัตถุระเบิดในที่จับสัตว์น้ำ ผู้ที่ใช้เครื่องมือทำการประมงตามที่กำหนดในกฎกระทรวงทำ
การประมงในเขตประมงน้ำจืดและเขตประมงทะเลชายฝั่งโดยไม่ได้รับใบอนุญาตให้ใช้เครื่องมือทำการ
ประมงนั้นจากพนักงานเจ้าหน้าที่ หรือผู้ที่ใช้เครื่องมือทำการประมงใดทำการประมงในเขตประมง
ทะเลนอกชายฝั่งโดยไม่ได้รับใบอนุญาตให้ใช้เครื่องมือทำการประมงนั้นจากพนักงานเจ้าหน้าที่
(มาตรา ๘๕)

๒.๑๑.๖ บทกำหนดโทษสำหรับผู้ที่มีสัตว์น้ำหรือผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำตามประเภท ชนิด ลักษณะ จำนวน หรือขนาดที่กำหนดในกฎกระทรวงไว้ในครอบครอง หรือผู้ที่มีสัตว์น้ำหรือผลิตภัณฑ์ สัตว์น้ำตามที่กำหนดในกฎกระทรวงไว้ในครอบครอง ก่อนวันที่กฎกระทรวงดังกล่าวใช้บังคับ ยื่นคำขอ อนุญาตการมีสัตว์น้ำหรือผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำไว้ในครอบครองนั้นต่อไปแล้วแต่ไม่ได้รับใบอนุญาต ไม่ส่งมอบสัตว์น้ำหรือผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำนั้นต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่ง จากอธิบดีกรมประมง (มาตรา ๘๗)

๒.๑๑.๗ บทกำหนดโทษสำหรับผู้ปล่อยสัตว์น้ำลงสู่ที่จับสัตว์น้ำที่อาจเกิด ต่อสิ่งแวดล้อมหรือสัตว์น้ำอื่น หรือการก่อให้เกิดอันตรายต่อร่างกายมนุษย์หรือต่อทรัพย์สิน ของบุคคลหรือสาธารณสมบัติ ผู้ที่มีเครื่องมือทำการประมงที่ทำลายพันธุ์สัตว์น้ำอย่างร้ายแรงตาม ประเภท ชนิด ส่วนประกอบ หรือลักษณะที่กำหนดในกฎกระทรวงไว้ในครอบครอง หรือผู้นำเข้าหรือ ส่งออกสัตว์น้ำหรือผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำโดยไม่ได้รับใบอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่ เพื่อการอนุรักษ์ สัตว์น้ำ หรือป้องกันอันตรายที่อาจเกิดต่อสิ่งแวดล้อมหรือสัตว์น้ำอื่น หรือป้องกันการก่อให้เกิดอันตราย ต่อร่างกายมนุษย์หรือทรัพย์สินของบุคคลหรือสาธารณสมบัติ (มาตรา ๘๘)

๒.๑๑.๘ บทกำหนดโทษสำหรับผู้ให้นำเรือประมงที่ทำการประมงฝ่าฝืนพันธกรณีตาม ข้อตกลงระหว่างประเทศที่ประเทศไทยเป็นภาคีหรือพันธกรณีอื่นใด ทั้งนี้ ตามบัญชีรายชื่อเรือ ที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด เข้ามาในราชอาณาจักร หรือไม่แจ้งเรือประมงต่างประเทศที่ประสงค์ จะนำสัตว์น้ำหรือผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำเข้ามาในราชอาณาจักรต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ และไม่นำเรือ เข้าเทียบท่าเรือซึ่งมีพนักงานเจ้าหน้าที่ประจำอยู่ ตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด (มาตรา ๙๑)

๒.๑๒ บทเฉพาะกาล

๒.๑๒.๑ กำหนดให้บรรดาพระราชกฤษฎีกา กฎกระทรวง ประกาศ ระเบียบ หรือคำสั่งที่ ออกตามพระราชบัญญัติการประมง พ.ศ. ๒๔๙๐ ที่ใช้บังคับอยู่ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ ยังคงใช้บังคับได้ต่อไปเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ จนกว่าจะมีกฎกระทรวง ประกาศ หรือระเบียบตามพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ (มาตรา ๙๓)

๒.๑๒.๒ กำหนดให้บรรดาประธานบัตร อาชญาบัตร การอนุญาตหรือใบอนุญาต ที่ได้ออกให้ตามพระราชบัญญัติการประมง พ.ศ. ๒๔๙๐ ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ยังคงใช้ได้ต่อไปจนกว่าจะสิ้นอายุหรือถูกเพิกถอน (มาตรา ๙๔)

๒.๑๒.๓ กำหนดให้กรมประมงจัดให้มีการขึ้นทะเบียนองค์กรชุมชนประมงท้องถิ่นให้แล้วเสร็จภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ (มาตรา ๙๙)

๒.๑๒.๔ กำหนดให้ผู้ซึ่งประกอบอาชีพการประมงอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับแจ้งข้อมูลเกี่ยวกับการประกอบอาชีพของตนต่อกรมประมง ภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ (มาตรา ๑๐๐)

๒.๑๒.๕ กำหนดให้ผู้ที่ทำกรเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำในที่สาธารณประโยชน์ตามพระราชบัญญัติการประมง พ.ศ. ๒๔๙๐ อยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ยื่นคำขอรับใบอนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้ต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ ภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ และเมื่อได้ยื่นคำขอแล้วให้ทำการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำต่อไปได้จนกว่าจะได้รับแจ้งคำสั่งไม่ออกใบอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่ (มาตรา ๑๐๑)

๒.๑๓ อัตราค่าอากรใบอนุญาตให้ใช้เครื่องมือทำการประมงตามประเภทเครื่องมือทำการประมง

๒.๑๔ อัตราค่าธรรมเนียม

ข้อดีของร่างพระราชบัญญัติการประมง พ.ศ.

๑. เพื่อควบคุมผู้ประกอบการประมงหรืออาชีพในกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการประมง

๒. เพื่อประโยชน์ในการป้องกันผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม และการควบคุมกิจการการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำในที่สาธารณสมบัติของแผ่นดิน

๓. เพื่อประโยชน์ในการควบคุมการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรสัตว์น้ำให้เหมาะสมในแต่ละพื้นที่ และไม่ให้เกิดปัญหาความขัดแย้งระหว่างผู้ประกอบการประมงรายเล็กและรายใหญ่

๔. ช่วยให้มีมาตรฐานสุขอนามัยหลังการจับ เพื่อให้สัตว์น้ำมีคุณภาพ ได้มาตรฐาน แหล่งน้ำใดเกิดมลพิษ อธิบดีมีอำนาจประกาศห้ามทำการประมงบริเวณนั้นได้ เพื่อให้สอดคล้องกับข้อกำหนดของต่างประเทศในการส่งออกสัตว์น้ำ มีการกำหนดให้สามารถออกกฎกระทรวงเพื่อควบคุมการดูแลสัตว์น้ำหลังการจับ การใช้สารเคมี สุขลักษณะในเรือประมง เพื่อให้มีความปลอดภัยต่อผู้บริโภค

๕. เพื่อไม่ให้เกิดปัญหาความซ้ำซ้อนในการกำหนดมาตรฐาน กำหนดกิจการที่ต้องมีการควบคุม การดูแลรักษาสัตว์น้ำหลังการจับและกำหนดหลักเกณฑ์ในการควบคุมกิจการ

๖. เพื่อป้องกันมิให้เกิดปัญหาในกรณีที่มีการนำเอกสารสิทธิในการทำการประมงอันเป็นเท็จมาใช้ เพื่อแสวงหาประโยชน์อันมิชอบ

๗. เพื่อประกอบการพิจารณา และมีอำนาจเข้าไปในสถานที่ประกอบกิจการหรือสถานที่ที่เกี่ยวข้องกับการประกอบกิจการของผู้รับอนุญาต

๘. เพื่อให้การบังคับใช้กฎหมายสามารถทำได้รวดเร็ว มีประสิทธิภาพ และมีการกำหนดหลักเกณฑ์ในการอุทธรณ์คำสั่งดังกล่าวไว้อย่างชัดเจน

๙. เพื่อให้เกิดความเป็นธรรมแก่ผู้ที่ไม่มีความเจตนาในการกระทำความผิด

๑๐. เพื่อให้ทรัพยากรธรรมชาติหรือสิ่งแวดล้อมที่เกี่ยวข้องกับการประมงได้รับการเยียวยาและได้รับการฟื้นฟูให้กลับสู่สภาพเดิมโดยเร็ว

๑๑. เพื่อปรับปรุงสัดส่วนในการกำหนดอัตราโทษของแต่ละลักษณะให้สอดคล้องกันยิ่งขึ้น

๑๒. เพื่อปรับปรุงบัญชีแสดงอัตราค่าอากรใบอนุญาตใช้เครื่องมือทำการประมงตามประเภทเครื่องมือทำการประมงและอัตราค่าธรรมเนียมให้มีความเหมาะสมกับสถานการณ์ในปัจจุบัน

ข้อสังเกตของร่างพระราชบัญญัติการประมง พ.ศ.

๑. การกำหนดมาตรการต่าง ๆ ที่ให้รัฐส่งเสริมการมีส่วนร่วมของชุมชนประมงท้องถิ่น เพื่อลดข้อขัดแย้งต่าง ๆ ในการกำหนดมาตรการด้านการจัดการทรัพยากร โดยให้ชุมชนมีส่วนร่วมแต่แรกนั้น การนำมาใช้บังคับกับประชาชนอาจต้องใช้เวลาเพิ่มขึ้น เนื่องจากต้องเปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมให้สอดคล้องกับรัฐธรรมนูญ

๒. การกำหนดให้มีคณะกรรมการนโยบายการประมงแห่งชาติ และคณะกรรมการประมงประจำจังหวัด มีอำนาจในการกำหนดนโยบายในด้านการพัฒนาการประมงในด้านต่าง ๆ การกำหนดนโยบายต่าง ๆ ในการพัฒนาด้านประมงจึงต้องผ่านคณะกรรมการชุดดังกล่าว จึงจะนำเสนอคณะรัฐมนตรีได้ อาจทำให้เพิ่มขึ้นขั้นตอนการปฏิบัติงานมากขึ้น แต่ก็เป็นการช่วยลดปัญหาความขัดแย้งต่าง ๆ ลงได้ เพราะการแก้ไขปัญหาด้านการประมงจะส่งผลกระทบต่อหลายส่วน

๓. การกำหนดเขตทำการประมงชายฝั่งไว้ในกฎหมาย มีระยะ ๓ ไมล์ทะเลนั้น อาจทำให้ชาวประมงพาณิชย์ขนาดใหญ่ต่อต้าน เนื่องจากเกรงว่าจะได้รับผลกระทบจากการออกกฎต่าง ๆ ในเขตทำการประมงชายฝั่ง

๔. การควบคุมดูแลสุขอนามัยสัตว์น้ำและผลิตภัณฑ์ ผู้ประกอบการอาจได้รับผลกระทบเพราะจะมีการดูทั้งวิธีการเก็บรักษา และสุขลักษณะของเรือประมง ที่ส่งผลกระทบโดยตรงต่อผู้บริโภค และเป็นเงื่อนไขสำคัญในการส่งสินค้าสัตว์น้ำออกไปจำหน่ายในต่างประเทศ

คำนำ

เอกสารประกอบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติการประมง พ.ศ. เสนอโดย คณะรัฐมนตรี ชุดที่มี พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา เป็นนายกรัฐมนตรี ต่อประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ เมื่อวันที่ ๒๑ ตุลาคม ๒๕๕๗ เพื่อให้สภานิติบัญญัติแห่งชาติพิจารณาตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๕๗

เอกสารประกอบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ จัดทำขึ้นเพื่อใช้ในราชการ ของวงงานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ โดยมุ่งเน้นสารประโยชน์ในเชิงอ้างอิงเบื้องต้น เพื่อประกอบการพิจารณา ของสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

สำนักกฎหมาย
สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา
ปฏิบัติหน้าที่สำนักงานเลขาธิการสภานิติบัญญัติแห่งชาติ
ตุลาคม ๒๕๕๗

เอกสารประกอบการพิจารณา จัดทำโดย

นายณัฐ ภาสขุ ที่ปรึกษาด้านกฎหมาย
นางสาวสุภาวศัจจิต ไตรเพทพิสัย ผู้อำนวยการสำนักกฎหมาย
นางสาวสุพัตรา วรรณศิริกุล ผู้บังคับบัญชากลุ่มงานกฎหมาย ๑
นางสาวศศิพรรณ พวงพันธ์ นิติกรชำนาญการ
นายทศวิณห์ เกียรติทัตต์ วิทยากรปฏิบัติการ
นางพวงผกา วรศิลป์ เจ้าพนักงานธุรการอาวุโส
นางสาวอมรรรัตน์ สงเคราะห์ธรรม เจ้าพนักงานธุรการปฏิบัติงาน
นางสาวอลงกรณ์ ต้นเบ็ด เจ้าพนักงานบันทึกข้อมูลชำนาญงาน
กลุ่มงานกฎหมาย ๑ สำนักกฎหมาย โทร. ๐ ๒๘๓๑ ๙๒๘๘

ผลิตโดย

กลุ่มงานการพิมพ์ สำนักการพิมพ์ โทร. ๐ ๒๒๔๔ ๑๗๔๑ - ๔๒

สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่สำนักงานเลขาธิการสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

ท่านสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ และผู้สนใจที่มีความประสงค์หรือต้องการที่จะศึกษาเอกสาร ประกอบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติเป็นการล่วงหน้าก่อนวันประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ สามารถสืบค้น ข้อมูลเกี่ยวกับเอกสารประกอบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติ ได้จากเว็บไซต์สภานิติบัญญัติแห่งชาติ www.senate.go.th

หรือขอรับเอกสารประกอบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติได้ที่ศูนย์บริการข้อมูลกฎหมาย วุฒิสภา อาคารรัฐสภา ๒ ชั้น ๑ หมายเลขโทรศัพท์ ๐๒ ๒๔๔ ๑๕๖๕

สารบัญ

หน้า

บทสรุปสำหรับสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ	ก
ส่วนที่ ๑ ความเป็นมาและสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติการประมง พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	๑
ส่วนที่ ๒ ข้อมูลประกอบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติการประมง พ.ศ.	
- คำชี้แจงความจำเป็นในการตรากฎหมาย	- ๑ -
- บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ประกอบร่างพระราชบัญญัติการประมง พ.ศ.	- ๘ -
- ข้อดีและข้อสังเกตของร่างพระราชบัญญัติการประมง พ.ศ.	- ๒๙ -
- องค์การระหว่างประเทศกับการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำของไทย	- ๓๑ -
- ๑. ASEAN – SEAFDEC	- ๓๑ -
- ๒. Organization for Economic Cooperation and Development (OECD)	- ๓๔ -
- ๓. ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (ASEAN Economic Community หรือ AEC)	- ๓๕ -
- ๔. Food and Agriculture Organization of the United Nations (FAO)	- ๓๗ -

ภาคผนวก

: พระราชบัญญัติการประมง พ.ศ. ๒๕๙๐	(๑)
: หนังสือสำนักนายกรัฐมนตรี ด่วนที่สุด ที่ นร ๐๕๐๓/๑๙๙๘๓ ลงวันที่ ๒๑ ตุลาคม ๒๕๕๗ เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติที่เสนอสภานิติบัญญัติแห่งชาติ จำนวน ๙ ฉบับ กราบเรียน ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ	(๒๓)
: ร่างพระราชบัญญัติการประมง พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	(๒๔)
: บันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญของ ร่างพระราชบัญญัติการประมง พ.ศ.	(๕๒)

ส่วนที่ ๑

ความเป็นมาและสาระสำคัญ
ร่างพระราชบัญญัติการประมง
พ.ศ.
(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

ความเป็นมาและสาระสำคัญ
ของร่างพระราชบัญญัติการประมง พ.ศ.
(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

ความเป็นมา

ร่างพระราชบัญญัติการประมง พ.ศ. เสนอโดย คณะรัฐมนตรี ชุดที่มี พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา เป็นนายกรัฐมนตรี ต่อประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ เมื่อวันที่ ๒๑ ตุลาคม ๒๕๕๗ เพื่อให้สภานิติบัญญัติแห่งชาติพิจารณาตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๕๗

สาระสำคัญ

๑. หลักการและเหตุผล

๑.๑ หลักการ

ปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการประมง

๑.๒ เหตุผล

โดยที่กฎหมายว่าด้วยการประมงได้ใช้บังคับมาเป็นเวลานาน บทบัญญัติบางประการ ไม่เหมาะสมกับสถานการณ์ในปัจจุบันที่มีทรัพยากรสัตว์น้ำจำนวนจำกัด ในขณะที่เทคโนโลยีด้านการประมง ได้พัฒนาไปอย่างมากและถูกนำไปใช้เป็นเครื่องมือทำการประมง อันส่งผลให้สัตว์น้ำลดจำนวนลง อย่างรวดเร็ว จึงสมควรปรับปรุงการบริหารจัดการทรัพยากรสัตว์น้ำของประเทศให้สอดคล้องกับ ความเจริญก้าวหน้าของเทคโนโลยีด้านการประมงและสภาพของสังคมในปัจจุบัน โดยกำหนดให้มี มาตรการในการส่งเสริมและพัฒนากิจการบริหารจัดการ การบำรุงรักษา การใช้ประโยชน์จากทรัพยากร สัตว์น้ำ และการดำเนินการอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง และส่งเสริมให้ประชาชนหรือชุมชนประมงท้องถิ่นเข้ามา มีส่วนร่วมในการจัดการ การบำรุงรักษา และการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรสัตว์น้ำอย่างสมดุล เพื่อให้ สามารถนำทรัพยากรสัตว์น้ำที่มีอยู่มาใช้ประโยชน์ได้อย่างยั่งยืน และกำหนดมาตรการในการส่งเสริม ให้สัตว์น้ำและผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำที่ได้จากการทำการประมงหรือจากการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำมีคุณภาพ ได้มาตรฐานด้านสุขอนามัย มีความปลอดภัยต่อผู้บริโภค และมีให้เกิดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม รวมทั้ง กำหนดมาตรการควบคุมและจัดระเบียบการใช้เรือประมงไทยในการทำการประมงนอกลำน้ำไทย จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

๒. ชื่อร่างพระราชบัญญัติ (ร่างมาตรา ๑)

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติการประมง พ.ศ.”

๓. คำปรารภ

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการประมง

๔. วันใช้บังคับกฎหมาย (ร่างมาตรา ๒)

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

๕. บทยกเลิกกฎหมาย (ร่างมาตรา ๓)

มาตรา ๓ ให้ยกเลิก

- (๑) พระราชบัญญัติการประมง พ.ศ. ๒๔๙๐
- (๒) พระราชบัญญัติการประมง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๔๙๖
- (๓) พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการประมง พ.ศ. ๒๔๙๐ พ.ศ. ๒๕๑๓
- (๔) ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๐๕ ลงวันที่ ๒๔ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๑๕
- (๕) พระราชบัญญัติการประมง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๒๘

๖. บทนิยาม (ร่างมาตรา ๔)

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

“สัตว์น้ำ” หมายความว่า สัตว์ที่อาศัยอยู่ในน้ำเป็นปกติ สัตว์จำพวกสะเทินน้ำสะเทินบก สัตว์ที่อาศัยอยู่ในบริเวณน้ำท่วมถึง สัตว์ที่มีการดำรงชีวิตส่วนหนึ่งอยู่ในน้ำ สัตว์ที่มีวงจรชีวิตช่วงหนึ่งที่อาศัยอยู่ในน้ำเฉพาะช่วงชีวิตที่อาศัยอยู่ในน้ำ รวมทั้งไข่และน้ำเชื้อของสัตว์น้ำ และสาหร่ายทะเล ซากหรือส่วนหนึ่งส่วนใดของสัตว์น้ำเหล่านั้น และให้หมายความรวมถึงพันธุ์ไม้น้ำตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด และซากหรือส่วนหนึ่งส่วนใดของพันธุ์ไม้น้ำนั้นด้วย

“ผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำ” หมายความว่า ผลผลิตที่ได้จากการผลิตที่ใช้สัตว์น้ำเป็นวัตถุดิบ

“การประมง” หมายความว่า การทำการประมง การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ การดูแลรักษาสัตว์น้ำ หลังการจับ หรือการแปรรูปสัตว์น้ำ

“ทำการประมง” หมายความว่า จับ ดัก ล่อ ยิง แหวง ทำอันตราย ฆ่า หรือเก็บสัตว์น้ำ ในที่จับสัตว์น้ำด้วยเครื่องมือทำการประมงหรือด้วยวิธีใด ๆ

“การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ” หมายความว่า การจัดทำที่เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ การเลี้ยงสัตว์น้ำ หรือการเพาะพันธุ์สัตว์น้ำทั้งโดยวิธีธรรมชาติ วิธีผสมเทียม หรือวิธีอื่นใด ทั้งนี้ ไม่ว่าจะเป็นการกระทำ ในช่วงใดของวงจรชีวิตสัตว์น้ำนั้น

“การดูแลรักษาสัตว์น้ำหลังการจับ” หมายความว่า การดูแลรักษาคุณภาพสัตว์น้ำ หลังการจับ ก่อนถึงกระบวนการการแปรรูปสัตว์น้ำ

“การแปรรูปสัตว์น้ำ” หมายความว่า การกระทำใด ๆ ที่เป็นการเปลี่ยนสภาพสัตว์น้ำ สำหรับใช้เพื่อการอุปโภคหรือบริโภค

“ผู้ประกอบการประมง” หมายความว่า บุคคลธรรมดา คณะบุคคล หรือนิติบุคคล ซึ่งมีอาชีพเป็นผู้ประกอบการประมงเป็นอาชีพปกติ

“ที่เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ” หมายความว่า บ่อ คอก กระชัง หรือที่ที่ใช้เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำลักษณะอื่นใด ไม่ว่าจะอยู่ในที่ดินของเอกชน หรือในที่ดินสาธารณะสมบัติของแผ่นดิน หรือในที่จับสัตว์น้ำใด ๆ ที่ผู้ขุด ผู้สร้าง ผู้จัดทำ เจ้าของ หรือผู้ครอบครองมีความมุ่งหมายโดยตรงที่จะใช้ทำการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ

“ที่จับสัตว์น้ำ” หมายความว่า ที่ที่มีน้ำขังหรือไหล และหาดทั้งปวงที่เป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน รวมทั้งป่าไม้และพื้นดินที่มีน้ำท่วมตามธรรมชาติ ไม่ว่าจะเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินหรือที่ดินของเอกชน และภายในเขตน่านน้ำไทยหรือน่านน้ำอื่นใด ซึ่งประเทศไทยใช้อยู่หรือมีสิทธิจะใช้ในการทำการประมง โดยที่น่านน้ำเหล่านั้นปรากฏโดยทั่วไปว่ามีขอบเขตตามกฎหมายท้องถิ่น หรือธรรมเนียมประเพณี หรือกฎหมายระหว่างประเทศ หรือสนธิสัญญา หรือด้วยประการอื่นใด

“เครื่องมือทำการประมง” หมายความว่า เครื่องกลไก เครื่องใช้ เครื่องอุปกรณ์ ส่วนประกอบ อวนธู เส้า หลัก หรือเรือที่ใช้ทำการประมง

“เรือประมง” หมายความว่า ยานพาหนะทางน้ำทุกชนิดที่ใช้ทำการประมง ขนถ่าย หรือเก็บรักษาสัตว์น้ำที่ได้จากยานพาหนะทางน้ำทุกชนิดที่ใช้ทำการประมง

“ทำการประมงนอคน่านน้ำไทย” หมายความว่า ทำการประมงในที่จับสัตว์น้ำนอคน่านน้ำไทย และให้หมายความรวมถึงการขนถ่าย หรือเก็บรักษาสัตว์น้ำที่ได้จากการทำการประมงนอคน่านน้ำไทยด้วย

“น่านน้ำไทย” หมายความว่า บรรดาน่านน้ำที่อยู่ในราชอาณาจักร และให้หมายความรวมถึงน่านน้ำที่อยู่ในเขตเศรษฐกิจจำเพาะตามประกาศเขตเศรษฐกิจจำเพาะของราชอาณาจักรไทยด้วย

“แนวชายฝั่งทะเล” หมายความว่า แนวความลึกน้ำศูนย์เมตรหรือแนวที่น้ำทะเลจรดแผ่นดินบริเวณชายฝั่ง ชายเกาะ หรือขอบนอกของพื้นที่ที่มีการถมทะเล ตามแผนที่เดินเรือของกรมอุทกศาสตร์

“ผู้ควบคุมเรือ” หมายความว่า ผู้มีหน้าที่บังคับเรือและรับผิดชอบในเรือ

“สถิติการประมง” หมายความว่า ข้อมูลที่เกี่ยวกับการประมง การค้าสินค้าสัตว์น้ำ หรือ ที่เกี่ยวกับสัตว์น้ำและผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำ

“ผู้รับอนุญาต” หมายความว่า ผู้ซึ่งได้รับใบอนุญาตหรือหนังสืออนุญาตให้กระทำการ อย่างใดอย่างหนึ่งตามพระราชบัญญัตินี้

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการนโยบายการประมงแห่งชาติ

“อธิบดี” หมายความว่า อธิบดีกรมประมง

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

๗. มาตรารักษาการ (ร่างมาตรา ๕)

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่กับออกกฎกระทรวงกำหนดค่าอากรและค่าธรรมเนียม ไม่เกินอัตราท้ายพระราชบัญญัตินี้ ลดหรือยกเว้นค่าอากรและค่าธรรมเนียม กำหนดอายุใบอนุญาต การต่ออายุใบอนุญาต และกำหนดกิจการอื่น และออกประกาศเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

การออกกฎกระทรวงกำหนดค่าอากรหรือค่าธรรมเนียมตามวรรคหนึ่งจะกำหนด อัตราค่าอากรหรือค่าธรรมเนียมให้แตกต่างกันโดยคำนึงถึงประเภท ชนิด ขนาด หรือจำนวนของ เครื่องมือทำการประมง หรือประเภท ชนิด ขนาด ลักษณะ หรือรูปแบบของกิจการการเพาะเลี้ยง สัตว์น้ำหรือการทำการประมงก็ได้

กฎกระทรวงและประกาศนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้

๘. เนื้อหาของร่างพระราชบัญญัติ

๘.๑ หมวด ๑ การบริหารจัดการด้านการประมง

๘.๑.๑ ส่วนที่ ๑ บททั่วไป

๘.๑.๑.๑ กำหนดให้รัฐมนตรีหรือคณะกรรมการประมงประจำจังหวัดโดยอนุมัติ รัฐมนตรีภายในเขตท้องที่ที่รับผิดชอบเฉพาะในเขตประมงน้ำจืดและเขตประมงทะเลชายฝั่ง มีอำนาจออกประกาศ (ร่างมาตรา ๖)

มาตรา ๖ รัฐมนตรีหรือคณะกรรมการประมงประจำจังหวัดโดยอนุมัติรัฐมนตรีภายใน เขตพื้นที่ที่รับผิดชอบเฉพาะในเขตประมงน้ำจืดและเขตประมงทะเลชายฝั่ง มีอำนาจออกประกาศ ดังต่อไปนี้

(๑) กำหนดประเภท ชนิด ขนาด จำนวน และส่วนประกอบต่าง ๆ ของเครื่องมือทำการประมง ที่ห้ามใช้ทำการประมงในที่จับสัตว์น้ำ

(๒) กำหนดวิธีการทำการประมงที่ห้ามนำมาใช้ในที่จับสัตว์น้ำ

(๓) กำหนดชนิด ขนาด หรือปริมาณอย่างสูงของสัตว์น้ำที่ห้ามทำการประมงในที่จับสัตว์น้ำ รวมทั้งข้อกำหนดที่ต้องปฏิบัติเกี่ยวกับสัตว์น้ำนั้นที่ถูกจับได้โดยบังเอิญ

(๔) กำหนดที่จับสัตว์น้ำที่ห้ามทำการประมง

(๕) กำหนดพื้นที่ที่จะอนุญาตให้ทำการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำในที่จับสัตว์น้ำซึ่งเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน

(๖) กำหนดระยะเวลาฤดูสัตว์น้ำมีไข่และวางไข่ เลี้ยงตัวอ่อน หรือระยะเวลาอื่นใดที่จำเป็นต่อการคุ้มครองสัตว์น้ำเป็นระยะเวลาที่ห้ามทำการประมงในที่จับสัตว์น้ำ

(๗) กำหนดให้ผู้ทำการประมงด้วยเครื่องมือทำการประมงประเภทหรือชนิดหนึ่งชนิดใด ต้องทำเครื่องหมาย ทั้งนี้ ตามรูปแบบ ขนาด และตำแหน่งที่กำหนดไว้ที่เครื่องมือทำการประมงนั้น ในขณะทำการประมง

(๘) กำหนดพื้นที่ที่จะให้ใช้เครื่องมือทำการประมงที่ต้องใช้วิธีลงหลัก ปัก ผูก ชิ่ง รั้ง ถ่วง หรือวิธีอื่นใดอันทำให้เครื่องมืออยู่นอยู่กับที่ในเวลาทำการประมง

ประกาศตามวรรคหนึ่งมิให้ใช้บังคับแก่การกระทำเพื่อประโยชน์ในการศึกษาวิจัย หรือการอนุรักษ์ทรัพยากรสัตว์น้ำซึ่งกระทำโดยทางราชการและได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากอธิบดี หรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมายแล้ว และในกรณีที่เป็นการออกประกาศเพื่อใช้บังคับในเขตพื้นที่ใด เป็นการเฉพาะ ให้มีแผนที่แสดงแนวเขตบริเวณที่กำหนดนั้นแนบท้ายประกาศด้วย

เพื่อประโยชน์แห่งมาตรานี้ ให้รัฐมนตรีมีอำนาจออกประกาศเพื่อกำหนดเขตพื้นที่ที่รับผิดชอบของคณะกรรมการประมงประจำจังหวัดในเขตประมงทะเลชายฝั่ง

๘.๑.๑.๒ กำหนดให้ในกรณีที่กำหนดให้รัฐมนตรีหรือคณะกรรมการประมงประจำจังหวัดโดยอนุมัติรัฐมนตรีภายในเขตท้องที่ที่รับผิดชอบเฉพาะในเขตประมงน้ำจืดและเขตประมงทะเลชายฝั่ง จะต้องดำเนินการในเขตพื้นที่ที่คาบเกี่ยวกันระหว่างพื้นที่ของสองจังหวัดขึ้นไป เนื่องจากลักษณะทางภูมิศาสตร์หรือระบบนิเวศตามธรรมชาติของพื้นที่นั้น หรือเพื่อประโยชน์ในการจัดการอย่างเป็นระบบในการบริหารจัดการทรัพยากรสัตว์น้ำ (ร่างมาตรา ๗)

มาตรา ๗ ในกรณีที่การออกประกาศตามมาตรา ๖ จะต้องดำเนินการในเขตพื้นที่ที่คาบเกี่ยวกันระหว่างพื้นที่ของสองจังหวัดขึ้นไป เนื่องจากลักษณะทางภูมิศาสตร์หรือระบบนิเวศตามธรรมชาติของพื้นที่นั้น หรือเพื่อประโยชน์ในการจัดการอย่างเป็นระบบในการบริหารจัดการทรัพยากรสัตว์น้ำ ให้คณะกรรมการประมงประจำจังหวัดที่เกี่ยวข้องร่วมกันพิจารณา เพื่อเสนอรัฐมนตรีในการออกประกาศ

๘.๑.๑.๓ กำหนดให้รัฐมนตรีมีอำนาจออกกฎกระทรวงกำหนดพื้นที่ รวมทั้งกำหนดให้ผู้ประกอบอาชีพการประมงหรืออาชีพในกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการประมงในพื้นที่ดังกล่าวต้องมาจดทะเบียน หรือจดทะเบียนและขออนุญาตต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ก่อนประกอบอาชีพได้ (ร่างมาตรา ๘)

มาตรา ๘ ให้รัฐมนตรีมีอำนาจออกกฎกระทรวงกำหนดพื้นที่ รวมทั้งกำหนดให้ผู้ประกอบอาชีพการประมงหรืออาชีพในกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการประมงในพื้นที่ดังกล่าวต้องมาจดทะเบียน หรือจดทะเบียนและขออนุญาตต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ก่อนประกอบอาชีพได้

หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการขอจดทะเบียน หรือการจดทะเบียนและการออกใบอนุญาต รวมทั้งการขอรับใบแทนใบอนุญาตและการออกใบแทนใบอนุญาต ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

๘.๑.๑.๔ กำหนดให้กรมประมงดำเนินการให้ความช่วยเหลือหรือสนับสนุนการมีส่วนร่วมของชุมชนประมงท้องถิ่น ให้มีการรวมกลุ่มและจัดให้มีการขึ้นทะเบียนองค์กรชุมชนประมงท้องถิ่น ให้คำปรึกษาแก่ชุมชนประมงท้องถิ่น เพื่อส่งเสริมการมีส่วนร่วมและสนับสนุนชุมชนประมงท้องถิ่น ในการจัดการ การบำรุงรักษา การอนุรักษ์ การฟื้นฟู และการใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืนจากทรัพยากรสัตว์น้ำในเขตประมงน้ำจืดหรือเขตประมงทะเลชายฝั่ง (ร่างมาตรา ๙)

มาตรา ๙ เพื่อส่งเสริมการมีส่วนร่วมและสนับสนุนชุมชนประมงท้องถิ่น ในการจัดการ การบำรุงรักษา การอนุรักษ์ การฟื้นฟู และการใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืนจากทรัพยากรสัตว์น้ำภายในที่จับสัตว์น้ำในเขตประมงน้ำจืดหรือเขตประมงทะเลชายฝั่ง ให้กรมประมงดำเนินการให้ความช่วยเหลือหรือสนับสนุนในเรื่องดังต่อไปนี้

(๑) สนับสนุนการมีส่วนร่วมของชุมชนประมงท้องถิ่นในการจัดทำนโยบายการพัฒนาการประมงในน่านน้ำไทยให้สอดคล้องกับปริมาณของทรัพยากรสัตว์น้ำและขีดความสามารถในการทำการประมงตามมาตรา ๑๖ (๑)

(๒) สนับสนุนให้มีการรวมกลุ่มและจัดให้มีการขึ้นทะเบียนองค์กรชุมชนประมงท้องถิ่น

(๓) ให้คำปรึกษาแก่ชุมชนประมงท้องถิ่นในการจัดการ การบำรุงรักษา การอนุรักษ์ การฟื้นฟู และการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรสัตว์น้ำ รวมทั้งช่วยเหลือและสนับสนุนการดำเนินงาน โครงการหรือกิจกรรมของชุมชนในเรื่องดังกล่าว

(๔) เผยแพร่ความรู้หรือข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการจัดการ การบำรุงรักษา การอนุรักษ์ การฟื้นฟู และการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรสัตว์น้ำ

๘.๑.๑.๕ กำหนดให้นิติบุคคล คณะบุคคล หรือองค์กรอื่นใดที่มีวัตถุประสงค์หรือกิจกรรมเกี่ยวข้องโดยตรงกับการประมงในท้องถิ่นใด มีสิทธิขอขึ้นทะเบียนเป็นองค์กรชุมชนประมงท้องถิ่นในเขตพื้นที่ที่องค์กรนั้นตั้งอยู่ต่อกรมประมง (ร่างมาตรา ๑๐)

มาตรา ๑๐ นิติบุคคล คณะบุคคล หรือองค์กรอื่นใดที่มีวัตถุประสงค์หรือกิจกรรมเกี่ยวข้องโดยตรงกับการประมงในท้องถิ่นใด มีสิทธิขอขึ้นทะเบียนเป็นองค์กรชุมชนประมงท้องถิ่นในเขตพื้นที่ที่องค์กรนั้นตั้งอยู่ต่อกรมประมง

หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการขึ้นทะเบียนตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามที่อธิบดีกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

๘.๑.๑.๖ กำหนดให้องค์กรชุมชนประมงท้องถิ่นที่ได้ขึ้นทะเบียนมีสิทธิเสนอแนะแนวทางในการพัฒนาหรือแก้ไขปัญหาการประมง รวมทั้งเสนอแนะแนวทางในการออกประกาศเกี่ยวกับการทำประมง การกำหนดให้ที่จับสัตว์น้ำ การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำในที่จับสัตว์น้ำต่อคณะกรรมการประมงประจำจังหวัด (ร่างมาตรา ๑๑)

มาตรา ๑๑ องค์กรชุมชนประมงท้องถิ่นที่ได้ขึ้นทะเบียนตามมาตรา ๑๐ มีสิทธิเสนอแนะแนวทางในการพัฒนาหรือแก้ไขปัญหาการประมง รวมทั้งเสนอแนะแนวทางในการออกประกาศตามมาตรา ๖ มาตรา ๔๔ มาตรา ๔๕ และมาตรา ๕๐ ต่อคณะกรรมการประมงประจำจังหวัด

๘.๑.๑.๗ กำหนดให้อธิบดีมีอำนาจแต่งตั้งสมาชิกขององค์กรชุมชนประมงท้องถิ่นที่ได้ขึ้นทะเบียน เพื่อช่วยเหลือการปฏิบัติงานของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ (ร่างมาตรา ๑๒)

มาตรา ๑๒ ให้อธิบดีมีอำนาจแต่งตั้งสมาชิกขององค์กรชุมชนประมงท้องถิ่นที่ได้ขึ้นทะเบียนตามมาตรา ๑๐ เพื่อช่วยเหลือการปฏิบัติงานของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้

หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการแต่งตั้ง การปฏิบัติหน้าที่ และบัตรประจำตัวของบุคคลซึ่งได้รับการแต่งตั้งตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามที่อธิบดีกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

ในการปฏิบัติหน้าที่ บุคคลซึ่งได้รับการแต่งตั้งตามวรรคหนึ่งต้องแสดงบัตรประจำตัวต่อผู้ซึ่งเกี่ยวข้องทุกครั้ง

๘.๑.๒ ส่วนที่ ๒ คณะกรรมการนโยบายการประมงแห่งชาติ

๘.๑.๒.๑ กำหนดองค์ประกอบของคณะกรรมการนโยบายการประมงแห่งชาติ (ร่างมาตรา ๑๓)

มาตรา ๑๓ ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่งเรียกว่า “คณะกรรมการนโยบายการประมงแห่งชาติ” ประกอบด้วยนายกรัฐมนตรี เป็นประธานกรรมการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เป็นรองประธานกรรมการ ปลัดกระทรวงการคลัง ปลัดกระทรวงการต่างประเทศ ปลัดกระทรวง

เกษตรและสหกรณ์ ปลัดกระทรวงคมนาคม ปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ปลัดกระทรวงพลังงาน ปลัดกระทรวงพาณิชย์ ปลัดกระทรวงมหาดไทย ปลัดกระทรวงแรงงาน ปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม เลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ผู้บัญชาการทหารเรือ ประธานสภาเกษตรกรแห่งชาติ ประธานสภาหอการค้าแห่งประเทศไทย ประธานสมาคมการประมงแห่งประเทศไทย นายกสมาคมการประมงนอกน่านน้ำไทย นายกสมาคมสมาพันธ์ชาวประมงพื้นบ้านแห่งประเทศไทย เป็นกรรมการโดยตำแหน่ง และผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งจำนวนไม่เกินเจ็ดคน เป็นกรรมการ

ให้อธิบดีเป็นกรรมการและเลขานุการ

กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามวรรคหนึ่ง ให้แต่งตั้งจากบุคคลดังต่อไปนี้

- (๑) ผู้มีความรู้หรือประสบการณ์ดำเนินงานในด้านการประมงทะเลชายฝั่ง ด้านการประมงน้ำจืด ด้านการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ และด้านการแปรรูปสัตว์น้ำ ด้านละหนึ่งคน
- (๒) ผู้มีความรู้หรือประสบการณ์ดำเนินงานในองค์กรสาธารณสุข ประโยชน์ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม จำนวนหนึ่งคน
- (๓) นักวิชาการด้านการประมง จำนวนไม่เกินสองคน

หลักเกณฑ์และวิธีการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิให้เป็นไปตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

๘.๑.๒.๒ กำหนดวาระการดำรงตำแหน่งของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ (ร่างมาตรา ๑๔)

มาตรา ๑๔ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิมีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสองปี

ในกรณีรัฐมนตรีแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิแทนกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ หรือแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิเพิ่มขึ้นในระหว่างที่กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งแต่งตั้งไว้แล้วยังมีวาระอยู่ในตำแหน่ง ให้ผู้ได้รับแต่งตั้งแทนตำแหน่งที่ว่างหรือเป็นกรรมการเพิ่มขึ้นอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งได้แต่งตั้งไว้แล้ว

การแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิแทนตำแหน่งที่ว่างลงตามวรรคสอง หากวาระที่เหลืออยู่นั้นไม่ถึงหนึ่งร้อยแปดสิบวัน รัฐมนตรีจะไม่แต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิขึ้นแทนก็ได้

เมื่อครบกำหนดตามวาระในวรรคหนึ่ง หากยังมีได้แต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิขึ้นใหม่ ให้กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระนั้นอยู่ในตำแหน่งเพื่อดำเนินงานต่อไปจนกว่ากรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งได้รับแต่งตั้งใหม่เข้ารับหน้าที่

กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระอาจได้รับแต่งตั้งอีกได้

**๘.๑.๒.๓ กำหนดเกี่ยวกับการพ้นจากตำแหน่งของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ
ในกรณีอื่น ๆ นอกจากพ้นจากตำแหน่งตามวาระ (ร่างมาตรา ๑๕)**

มาตรา ๑๕ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ
พ้นจากตำแหน่งเมื่อ

- (๑) ตาย
- (๒) ลาออก
- (๓) รัฐมนตรีให้ออก เพราะบกพร่องต่อหน้าที่ มีความประพฤติเสื่อมเสีย
หรือหย่อนความสามารถ
- (๔) เป็นบุคคลล้มละลาย
- (๕) เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ
- (๖) ได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิด
ที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

**๘.๑.๒.๔ กำหนดอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการนโยบายการประมงแห่งชาติ
(ร่างมาตรา ๑๖)**

มาตรา ๑๖ คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

- (๑) กำหนดนโยบายการพัฒนาการประมงในน่านน้ำไทยให้สอดคล้องกับปริมาณ
ของทรัพยากรสัตว์น้ำและขีดความสามารถในการทำการประมง
- (๒) กำหนดนโยบายการพัฒนาการประมงนอกน่านน้ำไทย
- (๓) กำหนดนโยบายการพัฒนาการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำของประเทศ
- (๔) กำหนดนโยบายการพัฒนาอุตสาหกรรมต่อเนื่องด้านการประมงของประเทศ
- (๕) เสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบนโยบายที่ได้จัดทำตาม (๑) (๒) (๓)
และ (๔)
- (๖) กำหนดปริมาณสูงสุดของสัตว์น้ำที่จะทำการประมงภายในน่านน้ำไทย
- (๗) กำหนดแนวทางและเป้าหมายในการพัฒนาการประมงของประเทศให้สอดคล้องกับ
การอนุรักษ์ทรัพยากรสัตว์น้ำและสิ่งแวดล้อม
- (๘) กำหนดแนวทางในการบริหารจัดการทรัพยากรสัตว์น้ำให้อยู่ในภาวะที่เหมาะสม
และสามารถทำการประมงได้อย่างยั่งยืน
- (๙) กำกับ ให้คำปรึกษา และแนะนำในการดำเนินการแก่คณะกรรมการการประมง
นอกน่านน้ำไทย
- (๑๐) จัดทำรายงานผลการดำเนินงานประจำปีเสนอต่อคณะรัฐมนตรี

(๑๑) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่กฎหมายกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการหรือตามที่คณะรัฐมนตรีมอบหมาย

๘.๑.๒.๕ กำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการประชุมคณะกรรมการ (ร่างมาตรา ๑๗)

มาตรา ๑๗ การประชุมคณะกรรมการต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมดจึงจะเป็นองค์ประชุม

ในการประชุมคณะกรรมการ ถ้าประธานกรรมการไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้รองประธานกรรมการเป็นประธานในที่ประชุม ถ้าประธานกรรมการและรองประธานกรรมการไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้ที่ประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม

การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งให้มีหนึ่งเสียงในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากันให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

๘.๑.๒.๖ กำหนดให้คณะกรรมการมีอำนาจแต่งตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อปฏิบัติการอย่างหนึ่งอย่างใดแทนหรือตามที่คณะกรรมการมอบหมาย (ร่างมาตรา ๑๘)

มาตรา ๑๘ คณะกรรมการมีอำนาจแต่งตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อปฏิบัติการอย่างหนึ่งอย่างใดแทนหรือตามที่คณะกรรมการมอบหมาย

การประชุมคณะอนุกรรมการให้นำมาตรา ๑๗ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

๘.๑.๓ ส่วนที่ ๓ คณะกรรมการประมงประจำจังหวัด

๘.๑.๓.๑ กำหนดองค์ประกอบของคณะกรรมการประมงประจำจังหวัด (ร่างมาตรา ๑๙)

มาตรา ๑๙ ให้มีคณะกรรมการประมงประจำจังหวัดทุกจังหวัด ประกอบด้วยผู้ว่าราชการจังหวัด เป็นประธานกรรมการ ผู้แทนกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ผู้แทนกรมเจ้าท่า อัยการจังหวัด นายกองค้การบริหารส่วนจังหวัด ประธานสภาเกษตรกรจังหวัด เป็นกรรมการโดยตำแหน่ง และผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งผู้ว่าราชการจังหวัดแต่งตั้งจำนวนไม่เกินสิบเอ็ดคนเป็นกรรมการ

ให้ประมงจังหวัดเป็นกรรมการและเลขานุการ

ในจังหวัดใดมีอาณาเขตติดต่อกับชายฝั่งทะเลหรือแม่น้ำโขง ให้มีผู้แทนกองทัพเรือเป็นกรรมการโดยตำแหน่งเพิ่มขึ้นอีกหนึ่งคน

กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามวรรคหนึ่ง ให้แต่งตั้งจากบุคคลดังต่อไปนี้

(๑) ผู้แทนองค์กรชุมชนประมงท้องถิ่นในเขตประมงทะเลชายฝั่ง เขตประมงทะเลนอกชายฝั่ง เขตประมงน้ำจืด หรือมีการดำเนินการด้านการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ ที่ได้ขึ้นทะเบียนตามมาตรา ๑๐ ด้านละไม่เกินสองคน

(๒) ผู้มีความรู้หรือประสบการณ์ดำเนินงานในด้านการประมงหรือด้านทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม จำนวนไม่เกินสามคน

ในจังหวัดใดไม่มีผู้แทนองค์กรชุมชนประมงท้องถิ่นด้านหนึ่งด้านใด ให้แต่งตั้งบุคคลตาม (๒) เพิ่มขึ้นได้ตามสัดส่วนของผู้แทนองค์กรชุมชนประมงท้องถิ่นตามที่กำหนดไว้ใน (๑)

หลักเกณฑ์และวิธีการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิให้เป็นไปตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

๘.๑.๓.๒ กำหนดอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการประมงประจำจังหวัด (ร่างมาตรา ๒๐)

มาตรา ๒๐ คณะกรรมการประมงประจำจังหวัดมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) รวบรวมข้อเสนอแนะและแนวทางในการจัดการ การบำรุงรักษา การอนุรักษ์ การฟื้นฟู และการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรสัตว์น้ำขององค์กรชุมชนประมงท้องถิ่นในเขตพื้นที่ที่ได้รับผิดชอบเสนอต่อคณะกรรมการ เพื่อพิจารณาจัดทำนโยบายพัฒนาการประมงในน่านน้ำไทย ให้สอดคล้องกับปริมาณทรัพยากรสัตว์น้ำและขีดความสามารถในการทำการประมงตามมาตรา ๑๖ (๑)

(๒) พิจารณาและเสนอแนวทางในการพัฒนาหรือแก้ไขปัญหาการประมงหรือการจัดการ การบำรุงรักษา การอนุรักษ์ การฟื้นฟู และการใช้ประโยชน์ในที่จับสัตว์น้ำในเขตพื้นที่ที่ได้รับผิดชอบต่อรัฐมนตรี คณะกรรมการ หรืออธิบดี

(๓) ออกประกาศตามมาตรา ๖ มาตรา ๔๔ มาตรา ๔๙ และมาตรา ๕๐ โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

(๔) ดำเนินการอื่นตามที่รัฐมนตรีหรือคณะกรรมการมอบหมาย

หลักเกณฑ์และวิธีการในการเสนอและระยะเวลาในการพิจารณาอนุมัติการออกประกาศตาม (๓) ให้เป็นไปตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

๘.๑.๓.๓ กำหนดให้นำบทบัญญัติของคณะกรรมการนโยบายการประมง แห่งชาติเกี่ยวกับวาระการดำรงตำแหน่งของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ การพ้นจากตำแหน่งของ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิในกรณีอื่น ๆ นอกจากพ้นจากตำแหน่งตามวาระ หลักเกณฑ์เกี่ยวกับการ ประชุมคณะกรรมการ อำนาจในการแต่งตั้งคณะกรรมการเพื่อปฏิบัติการอย่างหนึ่งอย่างใด แทนหรือตามที่คณะกรรมการมอบหมาย มาใช้บังคับแก่คณะกรรมการประมงประจำจังหวัด โดยอนุโลม (ร่างมาตรา ๒๑)

มาตรา ๒๑ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๑๔ มาตรา ๑๕ มาตรา ๑๗ และมาตรา ๑๘ มาใช้บังคับแก่คณะกรรมการประมงประจำจังหวัดโดยอนุโลม

๘.๑.๔ ส่วนที่ ๔ สถิติการประมง

๘.๑.๔.๑ กำหนดให้ผู้ที่เริ่มประกอบอาชีพการประมงแจ้งข้อมูลเกี่ยวกับ การประกอบอาชีพของตนต่อกรมประมงภายในสามสิบวันนับแต่วันที่เริ่มประกอบอาชีพ การประมง เพื่อประโยชน์ในการรวบรวมสถิติการประมงและการบริหารจัดการด้านการประมง (ร่างมาตรา ๒๒)

มาตรา ๒๒ เพื่อประโยชน์ในการรวบรวมสถิติการประมงและการบริหารจัดการ ด้านการประมง ให้ผู้ที่เริ่มประกอบอาชีพการประมงแจ้งข้อมูลเกี่ยวกับการประกอบอาชีพของตน ต่อกรมประมงภายในสามสิบวันนับแต่วันที่เริ่มประกอบอาชีพการประมง

หลักเกณฑ์และวิธีการในการแจ้งข้อมูลตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามระเบียบ ที่อธิบดีกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

๘.๑.๔.๒ กำหนดการแจ้งข้อมูลการประกอบอาชีพการประมงต่อกรมประมง (ร่างมาตรา ๒๓)

มาตรา ๒๓ การแจ้งข้อมูลเกี่ยวกับการประกอบอาชีพการประมงตามมาตรา ๒๒ อย่างน้อยต้องมีรายการ ดังต่อไปนี้

- (๑) ชื่อและที่อยู่ของผู้ประกอบอาชีพการประมง
- (๒) ประเภทของอาชีพการประมง
- (๓) จำนวนเครื่องมือทำการประมงที่มีอยู่ในครอบครอง
- (๔) สถานที่ที่ใช้ในการประกอบอาชีพการประมง
- (๕) วันเริ่มต้นประกอบอาชีพการประมง

๘.๑.๔.๓ กำหนดให้ผู้ประกอบอาชีพการประมงแจ้งการเปลี่ยนแปลงรายการเกี่ยวกับการประกอบอาชีพการประมงของตน หรือการเลิกประกอบอาชีพการประมงต่อกรมประมงภายในสามสิบวัน นับแต่วันเปลี่ยนแปลงหรือเลิกประกอบอาชีพการประมง (ร่างมาตรา ๒๔)

มาตรา ๒๔ การเปลี่ยนแปลงรายการใด ๆ ตามที่ระบุไว้ในมาตรา ๒๒ หรือการเลิกประกอบอาชีพการประมง ให้ผู้ประกอบอาชีพการประมงแจ้งต่อกรมประมงภายในสามสิบวัน นับแต่วันเปลี่ยนแปลงหรือเลิกประกอบอาชีพการประมง

๘.๑.๔.๔ กำหนดให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจเข้าไปในสถานที่ที่ใช้ในการประกอบอาชีพการประมงหรือสถานที่ที่เกี่ยวข้องกับการประมงในเวลาทำการของสถานที่นั้น ในกรณีที่มีความจำเป็นเพื่อประโยชน์ในการตรวจสอบและจัดเก็บสถิติการประมง (ร่างมาตรา ๒๕)

มาตรา ๒๕ ในกรณีที่มีความจำเป็นเพื่อประโยชน์ในการตรวจสอบและจัดเก็บสถิติการประมง ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจเข้าไปในสถานที่ที่ใช้ในการประกอบอาชีพการประมงหรือสถานที่ที่เกี่ยวข้องกับการประมงในเวลาทำการของสถานที่นั้น

ในการดำเนินการของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามวรรคหนึ่ง ให้ผู้ประกอบอาชีพการประมงหรือผู้ซึ่งเกี่ยวข้องมีหน้าที่ตอบคำถาม อำนวยความสะดวก และช่วยเหลือพนักงานเจ้าหน้าที่ตามสมควร

๘.๑.๕ ส่วนที่ ๕ การควบคุม

๘.๑.๕.๑ กำหนดห้ามมิให้ผู้ใดกระทำการใด ๆ เกี่ยวกับที่จับสัตว์น้ำ เว้นแต่เป็นการทดลองเพื่อประโยชน์ทางวิชาการและได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากอธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมาย (ร่างมาตรา ๒๖)

มาตรา ๒๖ ห้ามมิให้ผู้ใดกระทำการดังต่อไปนี้ เว้นแต่เป็นการทดลองเพื่อประโยชน์ทางวิชาการและได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากอธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมาย

(๑) ปล่อย เท ทิ้ง ระบาย หรือทำให้วัตถุอันตรายตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดลงสู่ที่จับสัตว์น้ำ

(๒) กระทำการใด ๆ อันทำให้สัตว์น้ำในที่จับสัตว์น้ำมีนเมา

(๓) ปล่อย เท ทิ้ง ระบาย หรือทำให้สิ่งใดลงสู่ที่จับสัตว์น้ำในลักษณะที่เป็นอันตรายแก่สัตว์น้ำ

(๔) ทำให้ที่จับสัตว์น้ำเกิดมลพิษในลักษณะที่เป็นอันตรายแก่สัตว์น้ำ

ความในวรรคหนึ่งมิให้ใช้บังคับแก่การกระทำอันจำเป็นโดยมิอาจหลีกเลี่ยงได้เพื่อประโยชน์ของทางราชการทหาร

หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการขออนุญาตและการอนุญาต ให้เป็นไปตาม
ที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

๘.๑.๕.๒ กำหนดห้ามมิให้ผู้ใดใช้กระแสไฟฟ้าทำการประมงหรือใช้วัตตาระเบิด
ในที่จับสัตว์น้ำ เว้นแต่เป็นการกระทำเพื่อประโยชน์ของทางราชการและได้รับอนุญาตเป็นหนังสือ
จากอธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมาย (ร่างมาตรา ๒๗)

มาตรา ๒๗ ห้ามมิให้ผู้ใดใช้กระแสไฟฟ้าทำการประมงหรือใช้วัตตาระเบิดในที่จับสัตว์น้ำ
เว้นแต่เป็นการกระทำเพื่อประโยชน์ของทางราชการและได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากอธิบดีหรือ
ผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมาย

ความในวรรคหนึ่งมิให้ใช้บังคับแก่การใช้วัตตาระเบิดเพื่อประโยชน์ของทางราชการทหาร

หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการขออนุญาตและการอนุญาต ให้เป็นไปตาม
ที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

๘.๑.๕.๓ กำหนดห้ามมิให้ผู้ใดมีสัตว์น้ำไว้ในครอบครองเพื่อการค้าซึ่งสัตว์น้ำ
โดยรู้ว่าเป็นสัตว์น้ำที่ได้มาโดยการกระทำการใด ๆ เกี่ยวกับที่จับสัตว์น้ำ หรือใช้กระแสไฟฟ้า
ทำการประมงหรือใช้วัตตาระเบิดในที่จับสัตว์น้ำ (ร่างมาตรา ๒๘)

มาตรา ๒๘ ห้ามมิให้ผู้ใดมีไว้ในครอบครองเพื่อการค้าซึ่งสัตว์น้ำ โดยรู้ว่าเป็นสัตว์น้ำ
ที่ได้มาโดยการกระทำความผิดตามมาตรา ๒๖ หรือมาตรา ๒๗

๘.๑.๕.๔ กำหนดห้ามมิให้ผู้ใดปลุกบัว ข้าว ปอ พืชหรือพันธุ์ไม้น้ำอื่นใดตามที่
รัฐมนตรีประกาศกำหนด ในที่จับสัตว์น้ำซึ่งมิใช่ที่ของเอกชน (ร่างมาตรา ๒๙)

มาตรา ๒๙ ห้ามมิให้ผู้ใดปลุกบัว ข้าว ปอ พืชหรือพันธุ์ไม้น้ำอื่นใดตามที่รัฐมนตรีประกาศ
กำหนด ในที่จับสัตว์น้ำซึ่งมิใช่ที่ของเอกชน เว้นแต่จะได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากพนักงานเจ้าหน้าที่

หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการขออนุญาตและการอนุญาต ให้เป็นไปตามที่อธิบดี
กำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

๘.๑.๕.๕ กำหนดห้ามมิให้ผู้ใดวิดน้ำหรือทำให้น้ำในที่จับสัตว์น้ำซึ่งมิใช่
ที่ของเอกชนแห้งหรือลดน้อยลงเพื่อทำการประมง (ร่างมาตรา ๓๐)

มาตรา ๓๐ ห้ามมิให้ผู้ใดวิดน้ำหรือทำให้น้ำในที่จับสัตว์น้ำซึ่งมิใช่ที่ของเอกชน
แห้งหรือลดน้อยลงเพื่อทำการประมง เว้นแต่จะได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากพนักงานเจ้าหน้าที่

หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการขออนุญาตและการอนุญาต ให้เป็นไปตาม
ที่อธิบดีกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

**๘.๑.๕.๖ กำหนดห้ามมิให้ผู้ใดทำการแก้ไขเปลี่ยนแปลงที่จับสัตว์น้ำซึ่งมิใช่
ที่ของเอกชน ให้ผิดไปจากสภาพที่เป็นอยู่ (ร่างมาตรา ๓๑)**

มาตรา ๓๑ ห้ามมิให้ผู้ใดทำการแก้ไขเปลี่ยนแปลงที่จับสัตว์น้ำซึ่งมิใช่ที่ของ
เอกชน ให้ผิดไปจากสภาพที่เป็นอยู่ เว้นแต่จะได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากพนักงานเจ้าหน้าที่

หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการขออนุญาตและการอนุญาต ให้เป็นไปตาม
ที่อธิบดีกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

**๘.๑.๕.๗ กำหนดห้ามมิให้ผู้ใดติดตั้ง วาง หรือสร้างเขื่อน ฝาย ทำนบ รั้ว
สิ่งปลูกสร้าง เครื่องมือที่เป็นตาข่าย หรือเครื่องมือทำการประมงอื่นใดในที่จับสัตว์น้ำกั้นทางเดิน
ของสัตว์น้ำ (ร่างมาตรา ๓๒)**

มาตรา ๓๒ ห้ามมิให้ผู้ใดติดตั้ง วาง หรือสร้างเขื่อน ฝาย ทำนบ รั้ว สิ่งปลูกสร้าง เครื่องมือ
ที่เป็นตาข่าย หรือเครื่องมือทำการประมงอื่นใดในที่จับสัตว์น้ำกั้นทางเดินของสัตว์น้ำ เว้นแต่จะได้รับ
อนุญาตเป็นหนังสือจากพนักงานเจ้าหน้าที่

ความในวรรคหนึ่งมิให้ใช้บังคับแก่การกระทำเพื่อประโยชน์ในการป้องกันสาธารณสุข
หรือเพื่อประโยชน์ของทางราชการในการชลประทาน

หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการขออนุญาตและการอนุญาต ให้เป็นไปตามที่อธิบดี
กำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

**๘.๑.๕.๘ กำหนดห้ามมิให้ผู้ใดมีสัตว์น้ำหรือผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำตามประเภท
ชนิด ลักษณะ จำนวน หรือขนาดที่กำหนดในกฎกระทรวงไว้ในครอบครอง (ร่างมาตรา ๓๓)**

มาตรา ๓๓ ห้ามมิให้ผู้ใดมีไว้ในครอบครองซึ่งสัตว์น้ำหรือผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำ
ตามประเภท ชนิด ลักษณะ จำนวน หรือขนาดที่กำหนดในกฎกระทรวง เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาต
จากพนักงานเจ้าหน้าที่

ในกรณีที่สัตว์น้ำหรือผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำที่ห้ามมีไว้ในครอบครองตามวรรคหนึ่ง
เป็นสัตว์น้ำที่อาจก่อให้เกิดอันตรายต่อร่างกายมนุษย์หรือต่อสัตว์น้ำอื่น สิ่งแวดล้อมของสัตว์น้ำ
ทรัพย์สินของบุคคล หรือสาธารณสุขสมบัติ หรือเป็นผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำที่อาจก่อให้เกิดอันตราย
ต่อสุขภาพของมนุษย์ ในการออกกฎกระทรวงตามวรรคหนึ่ง ให้กำหนดไว้ด้วยว่า ห้ามมิให้ผู้ใด
มีไว้ในครอบครองโดยเด็ดขาด รวมทั้งให้กำหนดระยะเวลาสำหรับผู้ซึ่งมีสัตว์น้ำหรือผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำนั้น
ไว้ในครอบครองส่งมอบสัตว์น้ำหรือผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำนั้นให้แก่พนักงานเจ้าหน้าที่

ให้อธิบดีมีอำนาจสั่งทำลายสัตว์น้ำหรือผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำที่มีการส่งมอบให้แก่พนักงานเจ้าหน้าที่ตามวรรคสองหรือจัดการอย่างอื่นตามที่เห็นสมควร

หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการขออนุญาตและการออกใบอนุญาต รวมทั้งการขอรับใบแทนใบอนุญาตและการออกใบแทนใบอนุญาต ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

ความในวรรคหนึ่งและวรรคสองมิให้ใช้บังคับแก่การครอบครองสัตว์น้ำหรือผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำของทางราชการเพื่อประโยชน์ทางวิชาการ

๘.๑.๕.๙ กำหนดให้ผู้ที่มิสัตว์น้ำหรือผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำตามที่กำหนดในกฎกระทรวงไว้ในครอบครอง ก่อนวันที่กฎกระทรวงดังกล่าวใช้บังคับ ถ้าประสงค์จะมีไว้ในครอบครองซึ่งสัตว์น้ำหรือผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำนั้นต่อไป ต้องยื่นคำขออนุญาตการมีสัตว์น้ำหรือผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำไว้ในครอบครอง ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่กฎกระทรวงดังกล่าวใช้บังคับ (ร่างมาตรา ๓๔)

มาตรา ๓๔ ผู้ใดมิไว้ในครอบครองซึ่งสัตว์น้ำหรือผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำตามที่กำหนดในกฎกระทรวงตามมาตรา ๓๓ วรรคหนึ่ง ก่อนวันที่กฎกระทรวงดังกล่าวใช้บังคับ ถ้าประสงค์จะมีไว้ในครอบครองซึ่งสัตว์น้ำหรือผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำนั้นต่อไป ต้องยื่นคำขออนุญาตตามมาตรา ๓๓ ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่กฎกระทรวงดังกล่าวใช้บังคับ

ในกรณีที่ได้ยื่นคำขออนุญาตตามวรรคหนึ่งแล้วแต่ไม่ได้รับใบอนุญาต ให้อธิบดีมีอำนาจสั่งให้ผู้ยื่นคำขออนุญาตดังกล่าวส่งมอบสัตว์น้ำหรือผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำนั้นต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่ง และให้นำบทบัญญัติมาตรา ๓๓ วรรคสาม มาใช้บังคับโดยอนุโลม

๘.๑.๕.๑๐ กำหนดให้รัฐมนตรีมีอำนาจประกาศกำหนดประเภท ชนิด หรือลักษณะของสัตว์น้ำที่ห้ามปล่อยลงสู่ที่จับสัตว์น้ำแห่งหนึ่งแห่งใดได้ เพื่อประโยชน์ในการป้องกันอันตรายที่อาจเกิดต่อสิ่งแวดล้อมหรือสัตว์น้ำอื่น หรือการก่อให้เกิดอันตรายต่อร่างกายมนุษย์หรือต่อทรัพย์สินของบุคคลหรือสาธารณสมบัติ (ร่างมาตรา ๓๕)

มาตรา ๓๕ เพื่อประโยชน์ในการป้องกันอันตรายที่อาจเกิดต่อสิ่งแวดล้อมหรือสัตว์น้ำอื่น หรือการก่อให้เกิดอันตรายต่อร่างกายมนุษย์หรือต่อทรัพย์สินของบุคคลหรือสาธารณสมบัติ ให้รัฐมนตรีมีอำนาจประกาศกำหนดประเภท ชนิด หรือลักษณะของสัตว์น้ำที่ห้ามปล่อยลงสู่ที่จับสัตว์น้ำแห่งหนึ่งแห่งใดได้

ห้ามมิให้ผู้ใดปล่อยสัตว์น้ำลงสู่ที่จับสัตว์น้ำตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดตามวรรคหนึ่ง เว้นแต่จะได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากพนักงานเจ้าหน้าที่

หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการขออนุญาตและการอนุญาต ให้เป็นไปตามที่รัฐมนตรี
ประกาศกำหนด

๘.๑.๕.๑๑ กำหนดห้ามมิให้ผู้ใดมีเครื่องมือทำการประมงที่ทำลายพันธุ์สัตว์น้ำ
อย่างร้ายแรงตามประเภท ชนิด ส่วนประกอบ หรือลักษณะที่กำหนดในกฎกระทรวงไว้ในครอบครอง
(ร่างมาตรา ๓๖)

มาตรา ๓๖ ห้ามมิให้ผู้ใดมีไว้ในครอบครองซึ่งเครื่องมือทำการประมงที่ทำลายพันธุ์
สัตว์น้ำอย่างร้ายแรงตามประเภท ชนิด ส่วนประกอบ หรือลักษณะที่กำหนดในกฎกระทรวง เว้นแต่
เป็นการครอบครองเพื่อประโยชน์ทางวิชาการหรือมิได้นำไปใช้เพื่อทำการประมงและได้รับอนุญาต
เป็นหนังสือจากอธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมาย

หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการขออนุญาตและการอนุญาต ให้เป็นไปตาม
ที่กำหนดในกฎกระทรวง

๘.๒ หมวด ๒ เขตการประมง

๘.๒.๑ ส่วนที่ ๑ การกำหนดเขตการประมง

๘.๒.๑.๑ กำหนดเขตการประมง (มาตรา ๓๗)

มาตรา ๓๗ เขตการประมงแบ่งออกเป็นสามเขต ได้แก่ เขตประมงทะเลชายฝั่ง
เขตประมงทะเลนอกชายฝั่ง และเขตประมงน้ำจืด

๘.๒.๑.๒ กำหนดเขตการประมงทะเลชายฝั่ง (มาตรา ๓๘)

มาตรา ๓๘ เขตประมงทะเลชายฝั่ง ได้แก่ เขตที่จับสัตว์น้ำในทะเลที่อยู่ภายใน
น่านน้ำไทยนับจากแนวชายฝั่งทะเลออกไปสามไมล์ทะเล

ในกรณีที่มีความจำเป็นเพื่อประโยชน์ในการบริหารจัดการทรัพยากรสัตว์น้ำ
ให้รัฐมนตรีมีอำนาจออกกฎกระทรวงกำหนดให้เขตประมงทะเลชายฝั่งในบริเวณใดมีระยะนับจาก
แนวชายฝั่งทะเลออกไปได้ไม่เกินสิบสองไมล์ทะเล โดยให้มีแผนที่แสดงแนวเขตบริเวณที่กำหนด
แนบท้ายกฎกระทรวงด้วย

๘.๒.๑.๓ กำหนดเขตประมงทะเลนอกชายฝั่ง (มาตรา ๓๙)

มาตรา ๓๙ เขตประมงทะเลนอกชายฝั่ง ได้แก่ เขตที่จับสัตว์น้ำที่อยู่ภายในน่านน้ำไทย
นับจากด้านที่ติดกับเขตประมงทะเลชายฝั่งตามมาตรา ๓๘ ออกไปจนสุดเขตน่านน้ำไทย

๘.๒.๑.๔ กำหนดเขตประมงน้ำจืด (มาตรา ๔๐)

มาตรา ๔๐ เขตประมงน้ำจืด ได้แก่ เขตที่จับสัตว์น้ำที่อยู่ในน่านน้ำไทยที่ไม่ได้อยู่ในเขตประมงทะเลชายฝั่งและเขตประมงทะเลนอกชายฝั่ง

๘.๒.๒ ส่วนที่ ๒ การทำการประมงในเขตการประมง

๘.๒.๒.๑ กำหนดให้ผู้ที่ใช้เครื่องมือทำการประมงตามที่กำหนดในกฎกระทรวงทำการประมงในเขตประมงน้ำจืดและเขตประมงทะเลชายฝั่งต้องได้รับใบอนุญาตให้ใช้เครื่องมือทำการประมงนั้นจากพนักงานเจ้าหน้าที่ (มาตรา ๔๑)

มาตรา ๔๑ ผู้ใดจะใช้เครื่องมือทำการประมงตามที่กำหนดในกฎกระทรวงทำการประมงในเขตประมงน้ำจืดและเขตประมงทะเลชายฝั่งต้องได้รับใบอนุญาตให้ใช้เครื่องมือทำการประมงนั้นจากพนักงานเจ้าหน้าที่

หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการขออนุญาตและการออกใบอนุญาต รวมทั้งการขอรับใบแทนใบอนุญาตและการออกใบแทนใบอนุญาต ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

๘.๒.๒.๒ กำหนดให้ผู้ที่ใช้เครื่องมือทำการประมงใดทำการประมงในเขตประมงทะเลนอกชายฝั่งต้องได้รับใบอนุญาตให้ใช้เครื่องมือทำการประมงนั้นจากพนักงานเจ้าหน้าที่ (มาตรา ๔๒)

มาตรา ๔๒ ผู้ใดจะใช้เครื่องมือทำการประมงใดทำการประมงในเขตประมงทะเลนอกชายฝั่งต้องได้รับใบอนุญาตให้ใช้เครื่องมือทำการประมงนั้นจากพนักงานเจ้าหน้าที่

หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการขออนุญาตและการออกใบอนุญาต รวมทั้งการขอรับใบแทนใบอนุญาตและการออกใบแทนใบอนุญาต ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

ให้ผู้ทำการประมงด้วยเครื่องมือทำการประมงที่มีใบอนุญาตตามมาตรา ๔๑ หรือเครื่องมือทำการประมงพื้นบ้านตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด ทำการประมงในเขตประมงทะเลนอกชายฝั่งได้โดยไม่ต้องมีใบอนุญาตตามวรรคหนึ่ง

๘.๒.๒.๓ กำหนดให้ผู้รับใบอนุญาตให้ใช้เครื่องมือทำการประมงในเขตประมงน้ำจืดและเขตประมงทะเลชายฝั่ง และในเขตประมงทะเลนอกชายฝั่ง ต้องชำระค่าอากรตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และอัตราที่กำหนดในกฎกระทรวง (มาตรา ๔๓)

มาตรา ๔๓ ผู้รับใบอนุญาตให้ใช้เครื่องมือทำการประมงตามมาตรา ๔๑ และมาตรา ๔๒ ต้องชำระค่าอากรตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และอัตราที่กำหนดในกฎกระทรวง

๘.๒.๒.๔ กำหนดให้รัฐมนตรีหรือคณะกรรมการประมงประจำจังหวัดโดยอนุมัติรัฐมนตรีภายในเขตพื้นที่ที่รับผิดชอบ มีอำนาจประกาศกำหนดที่จับสัตว์น้ำ เป็นเขตพื้นที่รักษาพันธุ์สัตว์น้ำ (มาตรา ๔๔)

มาตรา ๔๔ ให้รัฐมนตรีหรือคณะกรรมการประมงประจำจังหวัดโดยอนุมัติรัฐมนตรีภายในเขตพื้นที่ที่รับผิดชอบ มีอำนาจประกาศกำหนดให้ที่จับสัตว์น้ำซึ่งอยู่ในบริเวณดังต่อไปนี้ เป็นเขตพื้นที่รักษาพันธุ์สัตว์น้ำ โดยให้มีแผนที่แสดงแนวเขตบริเวณที่กำหนดนั้นแนบท้ายประกาศด้วย

- (๑) สถานที่ราชการ
- (๒) ศาสนสถาน หรือปูชนียสถาน
- (๓) ประตุน้ำ ประตูระบายน้ำ เขื่อน ฝาย หรือทำนบ
- (๔) ที่ซึ่งมีสภาพเหมาะแก่การรักษาพันธุ์สัตว์น้ำ

๘.๒.๒.๕ กำหนดห้ามมิให้ผู้ใดทำการประมงหรือทำการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำภายในเขตพื้นที่รักษาพันธุ์สัตว์น้ำ (มาตรา ๔๕)

มาตรา ๔๕ ห้ามมิให้ผู้ใดทำการประมงหรือทำการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำภายในเขตพื้นที่รักษาพันธุ์สัตว์น้ำ เว้นแต่เป็นการกระทำเพื่อประโยชน์ในทางวิชาการหรือเพื่อการบำรุงรักษาพันธุ์สัตว์น้ำ และได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากอธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมาย

หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการขออนุญาตและการอนุญาต ให้เป็นไปตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

๘.๓ หมวด ๓ การส่งเสริมการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ

๘.๓.๑ กำหนดให้รัฐมนตรีโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการมาตรฐานสินค้าเกษตรประกาศกำหนดมาตรฐานในการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ เพื่อให้ผู้เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำนำไปใช้ในการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำให้มีคุณภาพและมีความปลอดภัยต่อผู้บริโภค (มาตรา ๔๖)

มาตรา ๔๖ ให้รัฐมนตรีโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการมาตรฐานสินค้าเกษตรประกาศกำหนดมาตรฐานในการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ เพื่อให้ผู้เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำนำไปใช้ในการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำให้มีคุณภาพและมีความปลอดภัยต่อผู้บริโภค

เพื่อประโยชน์ในการส่งเสริมและกำหนดมาตรฐานในการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำตามวรรคหนึ่ง ให้กรมประมงศึกษา วิจัย และพัฒนาการเพาะเลี้ยง การปรับปรุงพันธุ์ และการขยายพันธุ์สัตว์น้ำ

เพื่อประโยชน์ในกิจการการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ ให้อธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมายออกหนังสือรับรองให้แก่ผู้เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำที่ได้มาตรฐานตามวรรคหนึ่งได้ตามระเบียบที่อธิบดีกำหนด

๘.๓.๒ กำหนดให้ผู้ที่มีความประสงค์จะขอให้กรมประมงตรวจรับรองชนิด ลักษณะ คุณภาพ หรือแหล่งกำเนิดของสัตว์น้ำใด หรือขอให้ตรวจวิเคราะห์ตัวอย่างดิน น้ำ สัตว์น้ำ หรือปัจจัยการผลิตเป็นการเฉพาะรายเพื่อประโยชน์ในการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ นอกจากการขอหนังสือรับรองการได้มาตรฐานการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ ให้ยื่นคำขอและชำระค่าใช้จ่ายในการตรวจสอบ ตามระเบียบที่อธิบดีกำหนด (มาตรา ๔๗)

มาตรา ๔๗ นอกจากการขอหนังสือรับรองการได้มาตรฐานการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ ที่กำหนดไว้ตามมาตรา ๔๖ ผู้ใดมีความประสงค์จะขอให้กรมประมงตรวจรับรองชนิด ลักษณะ คุณภาพ หรือแหล่งกำเนิดของสัตว์น้ำใด หรือขอให้ตรวจวิเคราะห์ตัวอย่างดิน น้ำ สัตว์น้ำ หรือปัจจัยการผลิต เป็นการเฉพาะรายเพื่อประโยชน์ในการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ ให้ยื่นคำขอและชำระค่าใช้จ่ายในการตรวจสอบ ตามระเบียบที่อธิบดีกำหนด

๘.๓.๓ กำหนดให้รัฐมนตรีมีอำนาจออกกฎกระทรวงกำหนดชนิดหรือลักษณะของสัตว์น้ำ หรือประเภท รูปแบบ หรือขนาดของกิจการการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ ให้เป็นกิจการการเพาะเลี้ยง สัตว์น้ำที่ต้องมีการควบคุมได้ เพื่อประโยชน์ในการส่งเสริมการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำให้ได้สัตว์น้ำ ที่มีคุณภาพ เพื่อป้องกันผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม หรือเพื่อความปลอดภัยต่อร่างกายมนุษย์ หรือต่อทรัพย์สินของบุคคลหรือสาธารณสมบัติ (มาตรา ๔๘)

มาตรา ๔๘ เพื่อประโยชน์ในการส่งเสริมการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำให้ได้สัตว์น้ำ ที่มีคุณภาพ เพื่อป้องกันผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม หรือเพื่อความปลอดภัยต่อร่างกายมนุษย์ หรือต่อทรัพย์สินของบุคคลหรือสาธารณสมบัติ ให้รัฐมนตรีมีอำนาจออกกฎกระทรวงกำหนดชนิด หรือลักษณะของสัตว์น้ำ หรือประเภท รูปแบบ หรือขนาดของกิจการการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ ให้เป็นกิจการการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำที่ต้องมีการควบคุมได้

๘.๓.๔ กำหนดให้คณะกรรมการประมงประจำจังหวัดมีอำนาจกำหนดพื้นที่หรือ บริเวณที่ห้ามทำการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ และให้รัฐมนตรีมีอำนาจประกาศกำหนดเกี่ยวกับการ เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ เมื่อได้มีการออกกฎกระทรวงกำหนดกิจการการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ ที่ต้องมีการควบคุมแล้ว (มาตรา ๔๙)

มาตรา ๔๙ เมื่อได้มีการออกกฎกระทรวงกำหนดกิจการการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ ที่ต้องมีการควบคุมตามมาตรา ๔๘ แล้ว ให้คณะกรรมการประมงประจำจังหวัดมีอำนาจกำหนดพื้นที่ หรือบริเวณที่ห้ามทำการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ และให้รัฐมนตรีมีอำนาจประกาศกำหนดในเรื่องดังต่อไปนี้

(๑) กำหนดให้ผู้ประกอบกิจการการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำต้องแจ้งการประกอบกิจการ การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ รวมทั้งกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขเกี่ยวกับ การแจ้งการประกอบกิจการการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ

- (๒) กำหนดแหล่งที่มาของสัตว์น้ำที่ห้ามนำมาใช้ในการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ
- (๓) กำหนดประเภท ลักษณะ และคุณภาพอาหารของสัตว์น้ำที่ห้ามใช้ในการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ
- (๔) กำหนดชนิดและปริมาณของยา เคมีภัณฑ์ หรือสารอันตรายอื่นใดที่ห้ามใช้ในการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ
- (๕) กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการปฏิบัติในการจัดการน้ำทิ้งหรือของเสียจากการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ
- (๖) กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการปฏิบัติในการป้องกันมิให้น้ำจากการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำรั่วไหลออกจากที่เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ

๘.๓.๕ กำหนดห้ามมิให้ผู้ใดทำการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำในที่จับสัตว์น้ำซึ่งเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน เว้นแต่ในพื้นที่ที่รัฐมนตรีหรือคณะกรรมการประมงประจำจังหวัดประกาศกำหนด และได้รับใบอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่ (มาตรา ๕๐)

มาตรา ๕๐ เพื่อประโยชน์ในการป้องกันผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม และการจัดการการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำในที่จับสัตว์น้ำซึ่งเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน ห้ามมิให้ผู้ใดทำการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำในที่จับสัตว์น้ำซึ่งเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน เว้นแต่ในพื้นที่ที่รัฐมนตรีหรือคณะกรรมการประมงประจำจังหวัดประกาศกำหนด และได้รับใบอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่

หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการขออนุญาตและการออกใบอนุญาต รวมทั้งการขอรับใบแทนใบอนุญาตและการออกใบแทนใบอนุญาต ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

๘.๓.๖ กำหนดให้รัฐมนตรีอาจประกาศกำหนดให้ผู้ประกอบกิจการการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำที่ต้องมีการควบคุม ซึ่งจะจำหน่ายสัตว์น้ำของตน ต้องขอรับหนังสือกำกับจำหน่ายสัตว์น้ำนั้นจากพนักงานเจ้าหน้าที่เพื่อมอบให้แก่ผู้รับการจำหน่ายได้ เพื่อประโยชน์ในการตรวจสอบย้อนกลับถึงแหล่งที่มาของสัตว์น้ำและผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำ (มาตรา ๕๑)

มาตรา ๕๑ เพื่อประโยชน์ในการตรวจสอบย้อนกลับถึงแหล่งที่มาของสัตว์น้ำและผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำ รัฐมนตรีอาจประกาศกำหนดให้ผู้ประกอบกิจการการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำที่ต้องมีการควบคุมตามมาตรา ๔๘ ซึ่งจะจำหน่ายสัตว์น้ำของตน ต้องขอรับหนังสือกำกับการจำหน่ายสัตว์น้ำนั้นจากพนักงานเจ้าหน้าที่เพื่อมอบให้แก่ผู้รับการจำหน่ายได้

ให้อธิบดีมีอำนาจกำหนดให้บุคคลอื่นออกหนังสือกำกับการจำหน่ายสัตว์น้ำ
แทนพนักงานเจ้าหน้าที่สำหรับกิจการหนึ่งกิจการใดได้

หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการขอและการออกหนังสือกำกับการจำหน่าย
สัตว์น้ำตามวรรคหนึ่งและการกำหนดตามวรรคสอง ให้เป็นไปตามที่อธิบดีกำหนดโดยประกาศ
ในราชกิจจานุเบกษา

๘.๔ หมวด ๔ สุขอนามัยของสัตว์น้ำหรือผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำ

๘.๔.๑ กำหนดให้รัฐมนตรีโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการมาตรฐานสินค้าเกษตร
จัดทำประกาศมาตรฐานด้านสุขอนามัยในการจับ การดูแลรักษาสัตว์น้ำหลังการจับ การแปรรูป
สัตว์น้ำ การเก็บรักษา การขนส่งหรือขนถ่ายสัตว์น้ำและผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำ เพื่อส่งเสริมให้
ผู้ประกอบการการประมงนำไปใช้ปฏิบัติในกิจการของตนให้ได้สัตว์น้ำและผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำ
ที่มีคุณภาพได้มาตรฐานด้านสุขอนามัยและความปลอดภัยต่อผู้บริโภค (มาตรา ๕๒)

มาตรา ๕๒ ให้รัฐมนตรีโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการมาตรฐานสินค้าเกษตร
จัดทำประกาศมาตรฐานด้านสุขอนามัยในการจับ การดูแลรักษาสัตว์น้ำหลังการจับ การแปรรูปสัตว์น้ำ
การเก็บรักษา การขนส่งหรือขนถ่ายสัตว์น้ำและผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำ เพื่อส่งเสริมให้ผู้ประกอบการ
การประมงนำไปใช้ปฏิบัติในกิจการของตนให้ได้สัตว์น้ำและผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำที่มีคุณภาพได้มาตรฐาน
ด้านสุขอนามัยและความปลอดภัยต่อผู้บริโภค

เพื่อประโยชน์ในการประกอบการการประมงตามวรรคหนึ่ง ให้อธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดี
มอบหมายออกหนังสือรับรองการได้มาตรฐานที่ประกาศตามวรรคหนึ่งให้แก่ผู้ซึ่งร้องขอได้ตามระเบียบ
ที่อธิบดีกำหนด

๘.๔.๒ กำหนดให้รัฐมนตรีมีอำนาจออกกฎกระทรวงกำหนดให้การจับ การขนส่งหรือ
ขนถ่ายสัตว์น้ำ ตามประเภท รูปแบบ หรือขนาดของกิจการ ให้เป็นกิจการที่ต้องมีการควบคุม
การดูแลรักษาสัตว์น้ำหลังการจับได้ เพื่อประโยชน์ในการดูแลรักษาสัตว์น้ำหลังการจับ
ให้มีคุณภาพได้มาตรฐานด้านสุขอนามัยและความปลอดภัยต่อผู้บริโภค (มาตรา ๕๓)

มาตรา ๕๓ เพื่อประโยชน์ในการดูแลรักษาสัตว์น้ำหลังการจับให้มีคุณภาพ
ได้มาตรฐานด้านสุขอนามัยและความปลอดภัยต่อผู้บริโภค ให้รัฐมนตรีมีอำนาจออกกฎกระทรวง
กำหนดให้การจับ การขนส่งหรือขนถ่ายสัตว์น้ำ ตามประเภท รูปแบบ หรือขนาดของกิจการ ให้เป็นกิจการ
ที่ต้องมีการควบคุมการดูแลรักษาสัตว์น้ำหลังการจับได้

๘.๕.๓ กำหนดให้รัฐมนตรีมีอำนาจประกาศกำหนดข้อปฏิบัติให้ผู้ประกอบกิจการ (มาตรา ๕๔)

มาตรา ๕๔ เมื่อได้มีการออกกฎกระทรวงกำหนดกิจการที่ต้องมีการควบคุม การดูแลรักษาสัตว์น้ำหลังการจับตามมาตรา ๕๓ แล้ว ให้รัฐมนตรีมีอำนาจประกาศกำหนดเรื่องดังต่อไปนี้ ให้ผู้ประกอบกิจการดังกล่าวถือปฏิบัติ

- (๑) วิธีปฏิบัติในการดูแลรักษาสัตว์น้ำหลังการจับ
- (๒) ชนิดและปริมาณของสารเคมีที่ห้ามใช้ในการดูแลรักษาสัตว์น้ำหลังการจับ
- (๓) หลักเกณฑ์และวิธีการปฏิบัติด้านสุขลักษณะในเรือประมง
- (๔) การอื่นใดที่เป็นการส่งเสริมให้สัตว์น้ำหลังการจับมีคุณภาพได้มาตรฐาน ด้านสุขอนามัยหรือมีความปลอดภัยต่อผู้บริโภค

๘.๕.๔ กำหนดให้อธิบดีมีอำนาจประกาศห้ามทำการประมงในที่จับสัตว์น้ำแห่งนั้นได้ ในกรณีที่ปรากฏว่าในที่จับสัตว์น้ำแห่งใดเกิดสภาวะมลพิษหรือมีการปนเปื้อนของสารพิษ หรือสิ่งอื่นใดที่อาจเป็นอันตรายต่อมนุษย์หรือต่อสัตว์น้ำเกินมาตรฐานตามชนิดและปริมาณ ที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด (มาตรา ๕๕)

มาตรา ๕๕ ในกรณีที่ปรากฏว่าในที่จับสัตว์น้ำแห่งใดเกิดสภาวะมลพิษหรือ มีการปนเปื้อนของสารพิษหรือสิ่งอื่นใดที่อาจเป็นอันตรายต่อมนุษย์หรือต่อสัตว์น้ำเกินมาตรฐาน ตามชนิดและปริมาณที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดให้อธิบดีมีอำนาจประกาศห้ามทำการประมง ในที่จับสัตว์น้ำแห่งนั้นได้

ในกรณีที่มีเหตุฉุกเฉินและมีเหตุอันควรเชื่อได้ว่าในที่จับสัตว์น้ำแห่งใดเกิดสภาวะมลพิษ หรือมีการปนเปื้อนของสารพิษหรือสิ่งอื่นใดที่อาจเป็นอันตรายต่อมนุษย์หรือต่อสัตว์น้ำและไม่อาจตรวจ พิสูจน์และดำเนินการตามวรรคหนึ่งได้ทันให้อธิบดีมีอำนาจประกาศกำหนดห้ามทำการประมง ในที่จับสัตว์น้ำแห่งนั้นได้เป็นการชั่วคราว มีกำหนดระยะเวลาไม่เกินสามสิบวัน และในกรณีที่มีเหตุจำเป็น อาจขยายระยะเวลาห้ามทำการประมงออกไปได้อีกแต่รวมแล้วต้องไม่เกินหกสิบวัน

๘.๕ หมวด ๕ การนำเข้าและส่งออกสัตว์น้ำหรือผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำ

๘.๕.๑ กำหนดให้รัฐมนตรีมีอำนาจออกกฎกระทรวงกำหนดประเภท ชนิด ลักษณะ จำนวน หรือขนาดของสัตว์น้ำหรือผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำที่ผู้นำเข้าหรือส่งออกต้องได้รับใบอนุญาต จากพนักงานเจ้าหน้าที่ เพื่อประโยชน์ในการอนุรักษ์สัตว์น้ำ หรือป้องกันอันตรายที่อาจเกิด ต่อสิ่งแวดล้อมหรือสัตว์น้ำอื่น หรือป้องกันการก่อให้เกิดอันตรายต่อร่างกายมนุษย์หรือทรัพย์สิน ของบุคคลหรือสาธารณสมบัติ (มาตรา ๕๖)

มาตรา ๕๖ เพื่อประโยชน์ในการอนุรักษ์สัตว์น้ำ หรือป้องกันอันตรายที่อาจเกิดต่อสิ่งแวดล้อมหรือสัตว์น้ำอื่น หรือป้องกันการก่อให้เกิดอันตรายต่อร่างกายมนุษย์หรือทรัพย์สินของบุคคลหรือสาธารณสมบัติ ให้รัฐมนตรีมีอำนาจออกกฎกระทรวงกำหนดประเภท ชนิด ลักษณะ จำนวน หรือขนาดของสัตว์น้ำหรือผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำที่ผู้นำเข้าหรือส่งออกต้องได้รับใบอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่

หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการขออนุญาตและการออกใบอนุญาต รวมทั้งการขอรับใบแทนใบอนุญาตและการออกใบแทนใบอนุญาต ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

๘.๕.๒ กำหนดให้ในกรณีผู้ใดประสงค์จะขอให้กรมประมงออกหนังสือรับรองสุขภาพหรือคุณภาพสัตว์น้ำ หรือหนังสือรับรองคุณภาพด้านมาตรฐานสุขอนามัยของสัตว์น้ำหรือผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำ หรือหนังสือรับรองอื่นของสัตว์น้ำหรือผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำให้ยื่นคำขอและชำระค่าใช้จ่ายในการตรวจสอบหรือดำเนินการอื่นใดตามระเบียบที่อธิบดีกำหนด (มาตรา ๕๗)

มาตรา ๕๗ ในกรณีที่การส่งออกสัตว์น้ำหรือผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำใดจะต้องมีหนังสือรับรองสุขภาพหรือคุณภาพสัตว์น้ำ หรือหนังสือรับรองคุณภาพด้านมาตรฐานสุขอนามัยของสัตว์น้ำหรือผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำ หรือหนังสือรับรองอื่นของสัตว์น้ำหรือผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำนั้น จากกรมประมงตามความต้องการของประเทศปลายทาง หรือผู้ใดประสงค์จะขอให้กรมประมงออกหนังสือรับรองสุขภาพหรือคุณภาพสัตว์น้ำ หรือหนังสือรับรองคุณภาพด้านมาตรฐานสุขอนามัยของสัตว์น้ำหรือผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำ หรือหนังสือรับรองอื่นของสัตว์น้ำหรือผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำให้ยื่นคำขอและชำระค่าใช้จ่ายในการตรวจสอบหรือดำเนินการอื่นใดตามระเบียบที่อธิบดีกำหนด

๘.๕.๓ กำหนดห้ามมิให้ผู้ใดนำเรือประมงที่ทำการประมงฝ่าฝืนพันธกรณีตามข้อตกลงระหว่างประเทศที่ประเทศไทยเป็นภาคีหรือพันธกรณีอื่นใด ทั้งนี้ ตามบัญชีรายชื่อเรือที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด เข้ามาในราชอาณาจักร (มาตรา ๕๘)

มาตรา ๕๘ ห้ามมิให้ผู้ใดนำเรือประมงที่ทำการประมงฝ่าฝืนพันธกรณีตามข้อตกลงระหว่างประเทศที่ประเทศไทยเป็นภาคีหรือพันธกรณีอื่นใด ทั้งนี้ ตามบัญชีรายชื่อเรือที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด เข้ามาในราชอาณาจักร

๘.๕.๔ กำหนดให้เรือประมงต่างประเทศที่ประสงค์จะนำสัตว์น้ำหรือผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำเข้ามาในราชอาณาจักร จะต้องแจ้งต่อพนักงานเจ้าหน้าที่และต้องเข้าเทียบท่าเรือซึ่งมีพนักงานเจ้าหน้าที่ประจำอยู่ ตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด (มาตรา ๕๙)

มาตรา ๕๙ เรือประมงต่างประเทศที่ประสงค์จะนำสัตว์น้ำหรือผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำเข้ามาในราชอาณาจักร จะต้องแจ้งต่อพนักงานเจ้าหน้าที่และต้องเข้าเทียบท่าเรือซึ่งมีพนักงานเจ้าหน้าที่ประจำอยู่ ตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

ในกรณีที่พนักงานเจ้าหน้าที่ตรวจสอบแล้วมีเหตุอันควรเชื่อได้ว่า เรือประมงต่างประเทศตามวรรคหนึ่งมีส่วนเกี่ยวข้องกับการทำการประมงที่ฝ่าฝืนพันธกรณีตามข้อตกลงระหว่างประเทศที่ประเทศไทยเป็นภาคีหรือพันธกรณีอื่นใดตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจสั่งห้ามขนถ่ายสัตว์น้ำหรือผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำขึ้นจากเรือ

หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการแจ้งและการตรวจสอบ ให้เป็นไปตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดโดยคำแนะนำของคณะกรรมการการประมงนอกลำน้ำไทย

๘.๖ หมวด ๖ การประมงนอกลำน้ำไทย

๘.๖.๑ กำหนดองค์ประกอบของคณะกรรมการการประมงนอกลำน้ำไทย (มาตรา ๖๐)

มาตรา ๖๐ ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่งเรียกว่า “คณะกรรมการการประมงนอกลำน้ำไทย” ประกอบด้วยรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เป็นประธานกรรมการ ปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เป็นรองประธานกรรมการ ปลัดกระทรวงการต่างประเทศ ปลัดกระทรวงพาณิชย์ อธิบดีกรมการจัดหางาน อธิบดีกรมเจ้าท่า อธิบดีกรมบัญชีกลาง อธิบดีกรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ อธิบดีกรมศุลกากร ผู้แทนสำนักงานอัยการสูงสุด ผู้แทนกองทัพเรือ ผู้แทนสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ประธานสมาคมการประมงแห่งประเทศไทย นายกสมาคมการประมงนอกลำน้ำไทย เป็นกรรมการ โดยตำแหน่ง และผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งจำนวนไม่เกินห้าคน เป็นกรรมการ

ให้อธิบดีเป็นกรรมการและเลขานุการ

กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามวรรคหนึ่ง ให้แต่งตั้งจากผู้ซึ่งมีความรู้หรือประสบการณ์ดำเนินงานในด้านการประมง ความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ นิติศาสตร์ หรือเศรษฐศาสตร์

๘.๖.๑ กำหนดอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการการประมงนอกลำน้ำไทย (มาตรา ๖๑)

มาตรา ๖๑ คณะกรรมการการประมงนอกลำน้ำไทยมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) เสนอแนะนโยบายและแนวทางการส่งเสริม พัฒนา และแก้ไขปัญหาการทำการประมงนอกลำน้ำไทยต่อคณะกรรมการ

(๒) กำหนดแผนงานหรือวิธีการในการส่งเสริม พัฒนาและแก้ไขปัญหาการทำการประมงนอกล่าน้ำไทยให้สอดคล้องกับนโยบายตาม (๑)

(๓) ออกระเบียบกำหนดหลักเกณฑ์ในการช่วยเหลือและคุ้มครองเรือประมงไทยที่ออกไปทำการประมงนอกล่าน้ำไทย

(๔) เสนอแนะรัฐมนตรีหรืออธิบดีในการออกประกาศหรือระเบียบตามมาตรา ๕๙ และมาตรา ๖๓

(๕) ออกประกาศตามมาตรา ๖๔ และมาตรา ๖๕

(๖) ปฏิบัติการอื่นตามที่กฎหมายกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการการประมงนอกล่าน้ำไทยหรือตามที่คณะกรรมการมอบหมาย

๘.๖.๒ กำหนดให้นำบทบัญญัติของคณะกรรมการนโยบายการประมงแห่งชาติเกี่ยวกับวาระการดำรงตำแหน่งของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ การพ้นจากตำแหน่งของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิในกรณีอื่น ๆ นอกจากพ้นจากตำแหน่งตามวาระ หลักเกณฑ์เกี่ยวกับการประชุมคณะกรรมการ อำนาจในการแต่งตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อปฏิบัติการอย่างหนึ่งอย่างใดแทนหรือตามที่คณะกรรมการมอบหมาย มาใช้บังคับแก่คณะกรรมการการประมงนอกล่าน้ำไทยโดยอนุโลม (มาตรา ๖๒)

มาตรา ๖๒ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๑๔ มาตรา ๑๕ มาตรา ๑๗ และมาตรา ๑๘ มาใช้บังคับแก่คณะกรรมการการประมงนอกล่าน้ำไทยโดยอนุโลม

๘.๖.๓ กำหนดให้ผู้ซึ่งดำเนินการทำข้อตกลงหรือสัญญาการทำการประมงนอกล่าน้ำไทยกับรัฐต่างประเทศหรือเอกชนต่างประเทศและได้สิทธิในการทำการประมงในน่านน้ำของรัฐต่างประเทศ แจ้งการได้สิทธิตามข้อตกลงหรือสัญญานั้นต่ออธิบดีตามระเบียบที่อธิบดีกำหนด (มาตรา ๖๓)

มาตรา ๖๓ ให้ผู้ซึ่งดำเนินการทำข้อตกลงหรือสัญญาการทำการประมงนอกล่าน้ำไทยกับรัฐต่างประเทศหรือเอกชนต่างประเทศและได้สิทธิในการทำการประมงในน่านน้ำของรัฐต่างประเทศ แจ้งการได้สิทธิตามข้อตกลงหรือสัญญานั้นต่ออธิบดีตามระเบียบที่อธิบดีกำหนด

ความในวรรคหนึ่งมิให้ใช้บังคับแก่การดำเนินการโดยทางราชการ

ให้อธิบดีจัดให้มีการรวบรวมข้อมูลที่ได้รับแจ้งไว้ตามวรรคหนึ่ง เพื่อให้ผู้มีส่วนได้เสียตรวจสอบความถูกต้องของข้อตกลงหรือสัญญาการทำการประมงนอกล่าน้ำไทยดังกล่าวตามระเบียบที่อธิบดีกำหนด

**๘.๖.๔ กำหนดห้ามมิให้ผู้ใดใช้เรือประมงไทยออกไปทำการประมงนอกน่านน้ำไทย
ในน่านน้ำของรัฐต่างประเทศ (มาตรา ๖๔)**

มาตรา ๖๔ ห้ามมิให้ผู้ใดใช้เรือประมงไทยออกไปทำการประมงนอกน่านน้ำไทย
ในน่านน้ำของรัฐต่างประเทศ เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตจากอธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมาย

หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการขออนุญาตและการออกใบอนุญาต รวมทั้ง
การขอรับใบแทนใบอนุญาตและการออกใบแทนใบอนุญาต ให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการการประมง
นอกน่านน้ำไทยกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

ประกาศตามวรรคสองอย่างน้อยต้องมีข้อกำหนดให้ผู้ยื่นคำขออนุญาตต้องเป็นผู้มีสิทธิ
ในการทำการประมงนอกน่านน้ำไทยในน่านน้ำของรัฐต่างประเทศ พร้อมทั้งแสดงหลักฐานแห่งสิทธินั้น
ต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ด้วย

**๘.๖.๕ กำหนดห้ามมิให้ผู้ใดใช้เรือประมงไทยออกไปทำการประมงในบริเวณนั้น เว้นแต่
จะได้รับใบอนุญาตจากอธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมาย ในกรณีที่ประเทศไทยได้เข้าร่วมเป็นภาคี
ตามข้อตกลงระหว่างประเทศเกี่ยวกับการบริหารจัดการทรัพยากรสัตว์น้ำในทะเลหลวงบริเวณใด
และรัฐมนตรีได้ประกาศให้ทราบถึงการเข้าร่วมเป็นภาคีดังกล่าวแล้ว (มาตรา ๖๕)**

มาตรา ๖๕ ในกรณีที่ประเทศไทยได้เข้าร่วมเป็นภาคีตามข้อตกลงระหว่างประเทศ
เกี่ยวกับการบริหารจัดการทรัพยากรสัตว์น้ำในทะเลหลวงบริเวณใดและรัฐมนตรีได้ประกาศ
ให้ทราบถึงการเข้าร่วมเป็นภาคีดังกล่าวแล้ว ห้ามมิให้ผู้ใดใช้เรือประมงไทยออกไปทำการประมง
ในบริเวณนั้น เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตจากอธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมาย

หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการขออนุญาตและการออกใบอนุญาต รวมทั้งการ
ขอรับใบแทนใบอนุญาตและการออกใบแทนใบอนุญาต ให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการการประมง
นอกน่านน้ำไทยกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

**๘.๖.๖ กำหนดให้เจ้าของเรือประมงไทยใช้หรือยอมให้ใช้เรือประมงของตนทำการประมง
จนเป็นเหตุให้มีการละเมิดกฎหมายของรัฐต่างประเทศ และทำให้คนประจำเรือหรือผู้โดยสาร
ซึ่งไปกับเรือต้องตกค้างอยู่ในต่างประเทศ มีหน้าที่ต้องรับผิดชอบค่าใช้จ่ายที่จำเป็นที่รัฐ
ได้จ่ายไปในการนำคนประจำเรือหรือผู้โดยสารดังกล่าวกลับประเทศภายในสามสิบวันนับแต่
วันที่ได้รับหนังสือแจ้งจากกรมประมง (มาตรา ๖๖)**

มาตรา ๖๖ ผู้ใดเป็นเจ้าของเรือประมงไทยใช้หรือยอมให้ใช้เรือประมงของตน
ทำการประมงจนเป็นเหตุให้มีการละเมิดกฎหมายของรัฐต่างประเทศ และทำให้คนประจำเรือหรือ
ผู้โดยสารซึ่งไปกับเรือต้องตกค้างอยู่ในต่างประเทศ มีหน้าที่ต้องรับผิดชอบค่าใช้จ่ายที่จำเป็นที่รัฐ

ได้จ่ายไปในการนำคนประจำเรือหรือผู้โดยสารดังกล่าวกลับประเทศภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งจากกรมประมง

๘.๗ หมวด ๗ ค่าอากรหรือค่าธรรมเนียมใบอนุญาตและใบแทนใบอนุญาต

- กำหนดให้ผู้รับใบอนุญาตเกี่ยวกับการประกอบอาชีพการประมง การครอบครองซึ่งสัตว์น้ำหรือผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำ การใช้เครื่องมือทำการประมง ทำการประมงในเขตประมงน้ำจืดและเขตประมงทะเลชายฝั่ง การใช้เครื่องมือทำการประมงทำการประมงในเขตประมงทะเลนอกชายฝั่ง การทำการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำในที่จับสัตว์น้ำซึ่งเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน การนำเข้าหรือส่งออกสัตว์น้ำหรือผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำ การใช้เรือประมงไทยออกไปทำการประมงนอกน่านน้ำไทยในน่านน้ำของรัฐต่างประเทศ และการใช้เรือประมงไทยออกไปทำการประมงในทะเลหลวง และผู้รับใบแทนใบอนุญาตดังกล่าว ต้องชำระค่าอากรหรือค่าธรรมเนียมตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และอัตราที่กำหนดในกฎกระทรวง (มาตรา ๖๗)

มาตรา ๖๗ ผู้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๘ มาตรา ๓๓ มาตรา ๔๑ มาตรา ๔๒ มาตรา ๕๐ มาตรา ๕๖ มาตรา ๖๔ และมาตรา ๖๕ และผู้รับใบแทนใบอนุญาตดังกล่าว ต้องชำระค่าอากรหรือค่าธรรมเนียมตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และอัตราที่กำหนดในกฎกระทรวง

๘.๘ หมวด ๘ การโอนใบอนุญาต

๘.๘.๑ กำหนดให้สิทธิตามใบอนุญาตและสิทธิตามหนังสืออนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้ ไม่ตกทอดไปสู่ทายาท (มาตรา ๖๘)

มาตรา ๖๘ สิทธิตามใบอนุญาตและสิทธิตามหนังสืออนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้ ไม่ตกทอดไปสู่ทายาท

๘.๘.๒ กำหนดให้ผู้รับใบอนุญาตเกี่ยวกับประกอบอาชีพการประมง การครอบครองซึ่งสัตว์น้ำหรือผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำ การใช้เครื่องมือทำการประมง ทำการประมงในเขตประมงน้ำจืดและเขตประมงทะเลชายฝั่ง การใช้เครื่องมือทำการประมงทำการประมงในเขตประมงทะเลนอกชายฝั่ง การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำในที่จับสัตว์น้ำซึ่งเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน การนำเข้าหรือส่งออกสัตว์น้ำหรือผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำ การใช้เรือประมงไทยออกไปทำการประมงนอกน่านน้ำไทยในน่านน้ำของรัฐต่างประเทศ และการใช้เรือประมงไทยออกไปทำการประมงในทะเลหลวง ซึ่งประสงค์จะโอนใบอนุญาตให้บุคคลอื่น ให้ยื่นคำขอต่ออธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมาย หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ แล้วแต่กรณี และต้องชำระค่าธรรมเนียมการโอนใบอนุญาตตามอัตราที่กำหนดในกฎกระทรวง (มาตรา ๖๙)

มาตรา ๖๙ ถ้าผู้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๘ มาตรา ๓๓ มาตรา ๔๑ มาตรา ๔๒ มาตรา ๕๐ มาตรา ๕๖ มาตรา ๖๔ และมาตรา ๖๕ ประสงค์จะโอนใบอนุญาตให้บุคคลอื่น ยื่นคำขอต่ออธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมาย หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ แล้วแต่กรณี และต้องชำระค่าธรรมเนียมการโอนใบอนุญาตตามอัตราที่กำหนดในกฎกระทรวง

หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการขอโอนใบอนุญาตและการโอนใบอนุญาต และอัตราค่าธรรมเนียมการโอนใบอนุญาต ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

๘.๙ หมวด ๙ พนักงานเจ้าหน้าที่

๘.๙.๑ กำหนดให้ผู้ที่ประสงค์จะให้พนักงานเจ้าหน้าที่ตรวจสอบการขอรับใบอนุญาต การขอหนังสืออนุญาต และการขอหนังสือรับรองตามพระราชบัญญัตินี้ นอกเวลาราชการหรือนอกสถานที่ทำการโดยปกติ ไม่ว่าในหรือนอกราชอาณาจักร ยื่นคำขอต่อพนักงานเจ้าหน้าที่และจะต้องเสียค่าเบี้ยเลี้ยงให้แก่พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ไปปฏิบัติงานไม่น้อยกว่าอัตราของทางราชการ รวมทั้งต้องจ่ายค่าพาหนะเดินทางและค่าใช้จ่ายอื่นให้แก่พนักงานเจ้าหน้าที่ตามความจำเป็น (มาตรา ๗๐)

มาตรา ๗๐ ผู้ใดประสงค์จะให้พนักงานเจ้าหน้าที่ตรวจสอบการขอรับใบอนุญาต การขอหนังสืออนุญาต และการขอหนังสือรับรองตามพระราชบัญญัตินี้ นอกเวลาราชการหรือนอกสถานที่ทำการโดยปกติ ไม่ว่าในหรือนอกราชอาณาจักร ยื่นคำขอต่อพนักงานเจ้าหน้าที่และจะต้องเสียค่าเบี้ยเลี้ยงให้แก่พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ไปปฏิบัติงานไม่น้อยกว่าอัตราของทางราชการ รวมทั้งต้องจ่ายค่าพาหนะเดินทางและค่าใช้จ่ายอื่นให้แก่พนักงานเจ้าหน้าที่ตามความจำเป็น

หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการยื่นคำขอ การพิจารณาคำขอ การกำหนดค่าเบี้ยเลี้ยง ค่าพาหนะเดินทาง และค่าใช้จ่ายอื่น ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

๘.๙.๒ กำหนดอำนาจของพนักงานเจ้าหน้าที่ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ (มาตรา ๗๑)

มาตรา ๗๑ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจดังต่อไปนี้

(๑) มีหนังสือเรียกผู้รับอนุญาต กรรมการ ผู้จัดการ บุคคลผู้มีอำนาจในการจัดการ หรือพนักงานของผู้รับอนุญาตที่เกี่ยวข้องมาให้ถ้อยคำหรือให้ส่งเอกสารหรือหลักฐานที่เกี่ยวข้องมาเพื่อประกอบการพิจารณาดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้

(๒) เข้าไปในสถานที่ประกอบกิจการหรือสถานที่ที่เกี่ยวข้องกับการประกอบกิจการของผู้รับอนุญาตในระหว่างเวลาทำการ เพื่อตรวจสอบและควบคุมให้การเป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้

(๓) เข้าไปในสถานที่ประกอบกิจการหรือสถานที่ที่เกี่ยวกับการประกอบกิจการ ที่ต้องมีการควบคุมตามมาตรา ๔๘ หรือมาตรา ๕๓ ในระหว่างเวลาทำการ เพื่อตรวจสอบและควบคุม ให้การเป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้

(๔) สั่งให้ผู้ควบคุมเรือประมงหยุดเรือ หรือขึ้นไปบนเรือประมง หรือเข้าไปใน ที่จับสัตว์น้ำใด เพื่อตรวจสอบและควบคุมให้การเป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้

(๕) ค้นตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาในเวลาระหว่างพระอาทิตย์ขึ้น ถึงพระอาทิตย์ตกหรือในระหว่างเวลาทำการ ในกรณีที่มีเหตุอันควรสงสัยว่ามีการกระทำความผิด ตามพระราชบัญญัตินี้

(๖) เก็บตัวอย่างสัตว์น้ำหรือผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำ หรือวัตถุใด ๆ เพื่อนำไปตรวจสอบ หรือตรวจวิเคราะห์ เพื่อตรวจสอบและควบคุมให้การเป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้

(๗) ยึดหรืออายัดสัตว์น้ำหรือผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำที่มีเหตุอันควรสงสัยว่าเป็นสัตว์น้ำ หรือผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำที่ห้ามมิให้ผู้ใดมีไว้ในครอบครองตามมาตรา ๓๓

(๘) ยึดหรืออายัดยา เคมีภัณฑ์ หรือสารอันตรายอื่นใดที่มีเหตุอันควรสงสัยว่า เป็นยา เคมีภัณฑ์ หรือสารอันตรายที่ใช้หรือจะใช้ในการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำโดยฝ่าฝืนข้อห้าม ตามมาตรา ๔๙ (๔)

ในกรณีที่สัตว์น้ำหรือผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำ ยา เคมีภัณฑ์ หรือสารอันตรายอื่นใด ที่พนักงานเจ้าหน้าที่ได้ยึดหรืออายัดไว้ตาม (๗) หรือ (๘) มีสภาพที่อาจเป็นอันตรายต่อร่างกายของมนุษย์ หรือต่อสัตว์น้ำอื่น หรือสิ่งแวดล้อมของสัตว์น้ำ หรือต่อทรัพย์สินของบุคคลหรือสาธารณสมบัติ ให้อธิบดีมีอำนาจสั่งทำลายหรือจัดการอย่างอื่นตามที่เห็นสมควร

เมื่อได้เข้าไปและทำการตรวจสอบตาม (๒) หรือ (๓) หรือค้นตาม (๕) แล้ว ถ้ายังดำเนินการไม่แล้วเสร็จจะกระทำต่อไปในเวลากลางคืนหรือนอกเวลาทำการของสถานที่นั้นก็ได้

ให้อธิบดีมีอำนาจวางระเบียบในการปฏิบัติการตาม (๒) (๓) (๔) (๕) (๖) (๗) และ (๘) ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ถือปฏิบัติ

ในการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามวรรคหนึ่ง ให้ผู้รับอนุญาต หรือ ผู้ซึ่งเกี่ยวข้องอำนวยความสะดวกแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ตามสมควร

๘.๙.๓ กำหนดให้พนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ต้องแสดงบัตรประจำตัวต่อผู้รับอนุญาตหรือผู้ซึ่งเกี่ยวข้อง (มาตรา ๗๒)

มาตรา ๗๒ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ พนักงานเจ้าหน้าที่ต้องแสดงบัตรประจำตัวต่อผู้รับอนุญาตหรือผู้ซึ่งเกี่ยวข้อง

บัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ ให้เป็นไปตามแบบที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

๘.๙.๔ กำหนดให้พนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ เป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา (มาตรา ๗๓)

มาตรา ๗๓ การปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่เป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา

เพื่อประโยชน์ในการจับกุมผู้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่เป็นพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

๘.๑๐ หมวด ๑๐ มาตรการทางปกครอง

๘.๑๐.๑ กำหนดให้ผู้มีอำนาจออกใบอนุญาตหรือหนังสืออนุญาตมีอำนาจสั่งเป็นหนังสือให้ผู้รับอนุญาตทำการแก้ไขหรือปฏิบัติให้ถูกต้องภายในเวลาที่กำหนด เมื่อปรากฏว่าผู้รับอนุญาตผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ (มาตรา ๗๔)

มาตรา ๗๔ เมื่อปรากฏว่าผู้รับอนุญาตผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ กฎกระทรวง ประกาศ หรือระเบียบที่ออกตามความในพระราชบัญญัตินี้ หรือเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในใบอนุญาตหรือหนังสืออนุญาต ให้ผู้มีอำนาจออกใบอนุญาตหรือหนังสืออนุญาตมีอำนาจสั่งเป็นหนังสือให้ผู้รับอนุญาตทำการแก้ไขหรือปฏิบัติให้ถูกต้องภายในเวลาที่กำหนด

ในกรณีที่ผู้รับอนุญาตไม่แก้ไขหรือปฏิบัติตามคำสั่งให้ถูกต้องภายในเวลาที่กำหนดตามวรรคหนึ่ง ให้ผู้มีอำนาจออกใบอนุญาตหรือหนังสืออนุญาตมีอำนาจสั่งพักใช้ใบอนุญาตหรือระงับการอนุญาตมีกำหนดครั้งละไม่เกินเก้าสิบวัน แต่ในกรณีที่มีการเสนอคำฟ้องผู้รับอนุญาตต่อศาลว่าผู้รับอนุญาตกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ จะสั่งพักใช้ใบอนุญาตหรือระงับการอนุญาตไว้จนกว่าคำพิพากษาถึงที่สุดก็ได้

๘.๑๐.๒ กำหนดเกี่ยวกับกรณีที่มีอำนาจออกใบอนุญาตหรือหนังสืออนุญาตมีอำนาจเพิกถอนใบอนุญาตหรือหนังสืออนุญาต (มาตรา ๗๕)

มาตรา ๗๕ ผู้มีอำนาจออกใบอนุญาตหรือหนังสืออนุญาตมีอำนาจเพิกถอนใบอนุญาตหรือหนังสืออนุญาต เมื่อปรากฏว่าผู้รับอนุญาตผู้ใด

(๑) เคยถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตหรือระงับการอนุญาตมาแล้ว และมีเหตุที่จะต้องถูกพักใช้ใบอนุญาตหรือระงับการอนุญาตอีก

(๒) ต้องคำพิพากษาถึงที่สุดว่าได้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้

(๓) ผ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ กฎกระทรวง ประกาศ หรือระเบียบที่ออกตามความในพระราชบัญญัตินี้ หรือเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในใบอนุญาตหรือหนังสืออนุญาต และการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามนั้นก่อให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรง

ในกรณีที่เป็นการเพิกถอนใบอนุญาตครอบครองสัตว์น้ำหรือผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำให้ผู้ถูกเพิกถอนใบอนุญาตจำหน่ายสัตว์น้ำหรือผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำที่มีไว้ในครอบครองให้แก่กรมประมงในราคาที่กรมประมงกำหนดตามสมควรภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่ง ถ้าพ้นกำหนดเวลาดังกล่าวแล้วผู้ถูกเพิกถอนใบอนุญาตยังมีได้จำหน่ายหรือจำหน่ายเพียงบางส่วนให้สัตว์น้ำหรือผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำที่ยังมีได้จำหน่ายนั้นตกเป็นของกรมประมง

๘.๑๐.๓ กำหนดสิทธิในการอุทธรณ์กรณีที่มีผู้รับอนุญาตไม่เห็นด้วยกับคำสั่งพักใช้ใบอนุญาตหรือระงับการอนุญาต หรือคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตหรือหนังสืออนุญาต (มาตรา ๗๖)

มาตรา ๗๖ ในกรณีที่ผู้รับอนุญาตไม่เห็นด้วยกับคำสั่งพักใช้ใบอนุญาตหรือระงับการอนุญาตตามมาตรา ๗๕ หรือคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตหรือหนังสืออนุญาตตามมาตรา ๗๕ ให้อุทธรณ์ต่อบุคคลดังต่อไปนี้ ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่ง

(๑) ในกรณีที่พนักงานเจ้าหน้าที่เป็นผู้ออกคำสั่ง ให้อุทธรณ์ต่ออธิบดี

(๒) ในกรณีที่อธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมายเป็นผู้ออกคำสั่ง ให้อุทธรณ์ต่อรัฐมนตรี

ให้อธิบดีหรือรัฐมนตรีวินิจฉัยอุทธรณ์ตามวรรคหนึ่งให้แล้วเสร็จภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ได้รับอุทธรณ์

คำวินิจฉัยของอธิบดีหรือรัฐมนตรีให้เป็นที่สุด

๘.๑๐.๕ กำหนดให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจดำเนินการรื้อถอนหรือทำลายเครื่องมือทำการประมง สิ่งปลูกสร้าง หรือสิ่งเช่นว่านั้นเสียได้โดยให้ผู้รับอนุญาตเป็นผู้เสียค่าใช้จ่ายในการดำเนินการ ในกรณีที่ผู้รับอนุญาตให้ติดตั้งเครื่องมือทำการประมง สิ่งปลูกสร้างหรือสิ่งใด ๆ ลงในที่จับสัตว์น้ำ ไม่ปฏิบัติตามให้ถูกต้องตามที่ได้รับอนุญาต หรือปฏิบัติผิดไปจากเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในใบอนุญาตหรือหนังสืออนุญาต ให้ผู้มีอำนาจออกใบอนุญาตหรือหนังสืออนุญาตมีอำนาจสั่งให้ผู้รับอนุญาตนั้นแก้ไขเปลี่ยนแปลงให้เป็นไปตามที่ได้รับอนุญาตภายในเวลาที่กำหนดได้ หากผู้รับอนุญาตไม่ปฏิบัติตามคำสั่งดังกล่าวภายในเวลาที่กำหนด (มาตรา ๗๗)

มาตรา ๗๗ ในกรณีที่ผู้รับอนุญาตให้ติดตั้งเครื่องมือทำการประมง สิ่งปลูกสร้างหรือสิ่งใด ๆ ลงในที่จับสัตว์น้ำ ไม่ปฏิบัติตามให้ถูกต้องตามที่ได้รับอนุญาต หรือปฏิบัติผิดไปจากเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในใบอนุญาตหรือหนังสืออนุญาต ให้ผู้มีอำนาจออกใบอนุญาตหรือหนังสืออนุญาตมีอำนาจสั่งให้ผู้รับอนุญาตนั้นแก้ไขเปลี่ยนแปลงให้เป็นไปตามที่ได้รับอนุญาตภายในเวลาที่กำหนดได้ หากผู้รับอนุญาตไม่ปฏิบัติตามคำสั่งดังกล่าวภายในเวลาที่กำหนด ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจดำเนินการรื้อถอนหรือทำลายเครื่องมือทำการประมง สิ่งปลูกสร้าง หรือสิ่งเช่นว่านั้นเสียได้โดยให้ผู้รับอนุญาตเป็นผู้เสียค่าใช้จ่ายในการดำเนินการ

๘.๑๐.๕ กำหนดให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจดำเนินการรื้อถอนหรือทำลายเครื่องมือทำการประมง สิ่งปลูกสร้าง หรือสิ่งเช่นว่านั้นเสียได้โดยให้ผู้รับอนุญาตเป็นผู้เสียค่าใช้จ่ายในการดำเนินการในกรณีที่ใบอนุญาตสิ้นอายุ หรือผู้รับอนุญาตถูกเพิกถอนใบอนุญาตหรือหนังสืออนุญาตตามมาตรา ๗๕ ให้ผู้รับอนุญาตจัดการรื้อถอนหรือทำลายเครื่องมือทำการประมง สิ่งปลูกสร้าง หรือสิ่งใด ๆ ที่เป็นของผู้รับอนุญาต ในที่จับสัตว์น้ำภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ใบอนุญาตสิ้นอายุหรือวันที่ได้รับแจ้งคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตหรือหนังสืออนุญาตแล้วแต่กรณี และในกรณีที่ผู้รับอนุญาตมิได้มีการดำเนินการภายในเวลาดังกล่าว (มาตรา ๗๘)

มาตรา ๗๘ ในกรณีที่ใบอนุญาตสิ้นอายุ หรือผู้รับอนุญาตถูกเพิกถอนใบอนุญาตหรือหนังสืออนุญาตตามมาตรา ๗๕ ให้ผู้รับอนุญาตจัดการรื้อถอนหรือทำลายเครื่องมือทำการประมง สิ่งปลูกสร้าง หรือสิ่งใด ๆ ที่เป็นของผู้รับอนุญาต ในที่จับสัตว์น้ำภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ใบอนุญาตสิ้นอายุหรือวันที่ได้รับแจ้งคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตหรือหนังสืออนุญาต แล้วแต่กรณี และในกรณีที่ผู้รับอนุญาตมิได้มีการดำเนินการภายในเวลาดังกล่าว ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจดำเนินการรื้อถอนหรือทำลายเครื่องมือทำการประมง สิ่งปลูกสร้าง หรือสิ่งเช่นว่านั้นเสียได้โดยให้ผู้รับอนุญาตเป็นผู้เสียค่าใช้จ่ายในการดำเนินการ

ความในวรรคหนึ่งมิให้นำมาใช้บังคับ ในกรณีที่มีการอุทธรณ์คำสั่งเพิกถอน ใบอนุญาตหรือหนังสืออนุญาตตามมาตรา ๗๖ และเมื่อมีคำวินิจฉัยอุทธรณ์เป็นที่สุดให้เพิกถอน ใบอนุญาตหรือหนังสืออนุญาต ระยะเวลาสามสิบวันตามวรรคหนึ่งให้นับแต่วันที่ได้รับแจ้ง คำวินิจฉัยอุทธรณ์

๘.๑๐.๖ กำหนดให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจดำเนินการรื้อถอนหรือทำลายเครื่องมือ ทำการประมง สิ่งปลูกสร้าง หรือสิ่งเช่นว่านั้นเสียได้ทันที ในกรณีที่ผู้ใดทำการประมงหรือติดตั้ง เครื่องมือทำการประมง สิ่งปลูกสร้าง หรือสิ่งใด ๆ ลงในที่จับสัตว์น้ำโดยฝ่าฝืนพระราชบัญญัตินี้ (มาตรา ๗๙)

มาตรา ๗๙ ในกรณีที่ผู้ใดทำการประมงหรือติดตั้งเครื่องมือทำการประมง สิ่งปลูกสร้าง หรือสิ่งใด ๆ ลงในที่จับสัตว์น้ำโดยฝ่าฝืนพระราชบัญญัตินี้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ มีอำนาจดำเนินการรื้อถอนหรือทำลายเครื่องมือทำการประมง สิ่งปลูกสร้าง หรือสิ่งเช่นว่านั้น เสียได้ทันที

พนักงานเจ้าหน้าที่จะสั่งให้บุคคลตามวรรคหนึ่งดำเนินการรื้อถอนหรือทำลาย เครื่องมือทำการประมง สิ่งปลูกสร้าง หรือสิ่งใด ๆ นั้นให้เสร็จสิ้นภายในเวลาที่กำหนดซึ่งไม่เกิน สามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่งก็ได้ และหากไม่ปฏิบัติตามคำสั่งดังกล่าวภายในเวลาที่กำหนด ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจดำเนินการรื้อถอนหรือทำลายเครื่องมือทำการประมง สิ่งปลูกสร้าง หรือสิ่งเช่นว่านั้นโดยให้ผู้นั้นเป็นผู้เสียค่าใช้จ่ายในการดำเนินการ

๘.๑๑ หมวด ๑๑ บทกำหนดโทษ

๘.๑๑.๑ บทกำหนดโทษสำหรับผู้ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามประกาศของรัฐมนตรีหรือ คณะกรรมการประมงประจำจังหวัดเกี่ยวกับการทำการประมงในที่จับสัตว์น้ำ หรือประกาศของ คณะกรรมการประมงประจำจังหวัดเกี่ยวกับการกำหนดพื้นที่หรือบริเวณที่ห้ามทำการเพาะเลี้ยง สัตว์น้ำ หรือประกาศของรัฐมนตรีเกี่ยวกับการแจ้งการประกอบกิจการการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ หลักเกณฑ์และวิธีการปฏิบัติในการจัดการน้ำทิ้งหรือของเสียจากการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ หรือ หลักเกณฑ์และวิธีการปฏิบัติในการป้องกันมิให้น้ำจากการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำรั่วไหลออกจาก ที่เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ (มาตรา ๘๐)

มาตรา ๘๐ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามประกาศของรัฐมนตรีหรือคณะกรรมการ ประมงประจำจังหวัดที่ออกตามความในมาตรา ๖ หรือประกาศของคณะกรรมการประมงประจำจังหวัด ที่ออกตามความในมาตรา ๔๙ หรือประกาศของรัฐมนตรีที่ออกตามความในมาตรา ๔๙ (๑) (๕) หรือ (๖) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับตั้งแต่หนึ่งหมื่นบาทถึงหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

๘.๑๑.๒ บทกำหนดโทษสำหรับผู้ประกอบอาชีพการประมงหรืออาชีพในกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการประมงในพื้นที่เขตประมงน้ำจืดหรือเขตประมงทะเลชายฝั่งไม่มาจดทะเบียนหรือจดทะเบียนและขออนุญาตต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ก่อนประกอบอาชีพ (มาตรา ๘๑)

มาตรา ๘๑ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๘ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือนหรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

๘.๑๑.๓ บทกำหนดโทษสำหรับผู้เริ่มประกอบอาชีพการประมงไม่แจ้งข้อมูลเกี่ยวกับการประกอบอาชีพของตนต่อกรมประมงภายในสามสิบวันนับแต่วันที่เริ่มประกอบอาชีพการประมง หรือผู้ประกอบอาชีพการประมงไม่แจ้งการเปลี่ยนแปลงรายการเกี่ยวกับการประกอบอาชีพการประมงของตน หรือการเลิกประกอบอาชีพการประมงต่อกรมประมงภายในสามสิบวัน นับแต่วันเปลี่ยนแปลงหรือเลิกประกอบอาชีพการประมง (มาตรา ๘๒)

มาตรา ๘๒ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๒ หรือมาตรา ๒๔ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าร้อยบาท

๘.๑๑.๔ บทกำหนดโทษสำหรับผู้ประกอบอาชีพการประมงหรือผู้ซึ่งเกี่ยวข้องไม่ตอบคำถาม อำนวยความสะดวก และช่วยเหลือพนักงานเจ้าหน้าที่ตามสมควรในการตรวจสอบและจัดเก็บสถิติการประมงให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจเข้าไปในสถานที่ที่ใช้ในการประกอบอาชีพการประมงหรือสถานที่ที่เกี่ยวข้องกับการประมงในเวลาทำการของสถานที่นั้น หรือผู้ซึ่งดำเนินการทำข้อตกลงหรือสัญญาการทำการประมงนอกลานน้ำไทยกับรัฐต่างประเทศหรือเอกชนต่างประเทศและได้สิทธิในการทำการประมงในน่านน้ำของรัฐต่างประเทศไม่แจ้งการได้สิทธิตามข้อตกลงหรือสัญญานั้นต่ออธิบดีตามระเบียบที่อธิบดีกำหนด (มาตรา ๘๓)

มาตรา ๘๓ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๕ หรือมาตรา ๒๓ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท

๘.๑๑.๕ บทกำหนดโทษสำหรับผู้กระทำการใด ๆ เกี่ยวกับที่จับสัตว์น้ำ เว้นแต่เป็นการทดลองเพื่อประโยชน์ทางวิชาการและได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากอธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมาย หรือผู้ที่ใช้กระแสไฟฟ้าทำการประมงหรือใช้วัตถุระเบิดในที่จับสัตว์น้ำ เว้นแต่เป็นการกระทำเพื่อประโยชน์ของทางราชการและได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากอธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมาย (มาตรา ๘๔)

มาตรา ๘๔ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๒๖ หรือมาตรา ๒๗ ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หกเดือนถึงห้าปี และปรับตั้งแต่ห้าพันบาทถึงห้าแสนบาท

๘.๑๑.๖ บทกำหนดโทษสำหรับผู้ที่มีสัตว์น้ำไว้ในครอบครองเพื่อการค้าซึ่งสัตว์น้ำ โดยรู้ว่าเป็นสัตว์น้ำที่ได้มาโดยการกระทำการใด ๆ เกี่ยวกับที่จับสัตว์น้ำ หรือใช้กระแสไฟฟ้าทำการประมงหรือใช้วัตถุระเบิดในที่จับสัตว์น้ำ ผู้ที่ใช้เครื่องมือทำการประมงตามที่กำหนดในกฎกระทรวงทำการประมงในเขตประมงน้ำจืดและเขตประมงทะเลชายฝั่งโดยไม่ได้รับใบอนุญาตให้ใช้เครื่องมือทำการประมงนั้นจากพนักงานเจ้าหน้าที่ หรือผู้ที่ใช้เครื่องมือทำการประมงใดทำการประมงในเขตประมงทะเลนอกชายฝั่งโดยไม่ได้รับใบอนุญาตให้ใช้เครื่องมือทำการประมงนั้นจากพนักงานเจ้าหน้าที่ (มาตรา ๘๕)

มาตรา ๘๕ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๘ มาตรา ๔๑ หรือมาตรา ๔๒ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินสามแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

๘.๑๑.๗ บทกำหนดโทษสำหรับผู้ปลุกบัว ข้าว ปอ พืชหรือพันธุ์ไม้น้ำอื่นใดตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด ในที่จับสัตว์น้ำซึ่งมิใช่ที่ของเอกชน ผู้ที่วิดน้ำหรือทำให้น้ำในที่จับสัตว์น้ำซึ่งมิใช่ที่ของเอกชนแห้งหรือลดน้อยลงเพื่อทำการประมง ผู้ที่ทำการแก้ไขเปลี่ยนแปลงที่จับสัตว์น้ำซึ่งมิใช่ที่ของเอกชน ให้ผิดไปจากสภาพที่เป็นอยู่ ผู้ที่ติดตั้ง วาง หรือสร้างเขื่อน ฝาย ทำนบ รั้ว สิ่งปลูกสร้าง เครื่องมือที่เป็นตาข่าย หรือเครื่องมือทำการประมงอื่นใดในที่จับสัตว์น้ำกั้นทางเดินของสัตว์น้ำ ผู้ที่ทำการประมงหรือทำการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำภายในเขตพื้นที่รักษาพันธุ์สัตว์น้ำ ผู้ที่ทำการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำในที่จับสัตว์น้ำซึ่งเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน และการจัดการการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำในที่จับสัตว์น้ำซึ่งเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน หรือผู้ประกอบการไม่ปฏิบัติตามวิธีปฏิบัติในการดูแลรักษาสัตว์น้ำหลังการจับ ไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์และวิธีการปฏิบัติ ด้านสุขลักษณะในเรือประมง หรือไม่ปฏิบัติตามการอื่นใดที่เป็นการส่งเสริมให้สัตว์น้ำหลังการจับมีคุณภาพ ได้มาตรฐานด้านสุขอนามัยหรือมีความปลอดภัยต่อผู้บริโภค (มาตรา ๘๖)

มาตรา ๘๖ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๙ มาตรา ๓๐ มาตรา ๓๑ มาตรา ๓๒ มาตรา ๔๕ มาตรา ๕๐ วรรคหนึ่ง หรือมาตรา ๕๔ (๑) (๓) หรือ (๔) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหกหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

๘.๑๑.๘ บทกำหนดโทษสำหรับผู้ที่มีสัตว์น้ำหรือผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำตามประเภท ชนิด ลักษณะ จำนวน หรือขนาดที่กำหนดในกฎกระทรวงไว้ในครอบครอง หรือผู้ที่มีสัตว์น้ำหรือผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำตามที่กำหนดในกฎกระทรวงไว้ในครอบครอง ก่อนวันที่กฎกระทรวงดังกล่าวใช้บังคับ ยื่นคำขออนุญาตการมีสัตว์น้ำหรือผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำไว้ในครอบครองนั้นต่อไปแล้ว แต่ไม่ได้รับใบอนุญาต ไม่ส่งมอบสัตว์น้ำหรือผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำนั้นต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่งจากอธิบดีกรมประมง (มาตรา ๘๗)

มาตรา ๘๗ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๓๓ วรรคหนึ่ง หรือมาตรา ๓๔ วรรคสอง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ถ้าหากปรากฏว่าสัตว์น้ำหรือผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำนั้นเป็นสัตว์น้ำหรือผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำที่อาจก่อให้เกิดอันตรายตามมาตรา ๓๓ วรรคสอง ผู้ฝ่าฝืนต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกปี หรือปรับไม่เกินหกแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

๘.๑๑.๙ บทกำหนดโทษสำหรับผู้ปล่อยสัตว์น้ำลงสู่ที่จับสัตว์น้ำที่อาจเกิดต่อสิ่งแวดล้อมหรือสัตว์น้ำอื่น หรือการก่อให้เกิดอันตรายต่อร่างกายมนุษย์หรือต่อทรัพย์สินของบุคคลหรือสาธารณสมบัติ ผู้ที่มีเครื่องมือทำการประมงที่ทำลายพันธุ์สัตว์น้ำอย่างร้ายแรงตามประเภท ชนิด ส่วนประกอบ หรือลักษณะที่กำหนดในกฎกระทรวงไว้ในครอบครอง หรือผู้นำเข้าหรือส่งออกสัตว์น้ำหรือผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำโดยไม่ได้รับใบอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่เพื่อการอนุรักษ์สัตว์น้ำ หรือป้องกันอันตรายที่อาจเกิดต่อสิ่งแวดล้อมหรือสัตว์น้ำอื่น หรือป้องกันการก่อให้เกิดอันตรายต่อร่างกายมนุษย์หรือทรัพย์สินของบุคคลหรือสาธารณสมบัติ (มาตรา ๘๘)

มาตรา ๘๘ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๓๕ วรรคสอง มาตรา ๓๖ หรือมาตรา ๕๖ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

๘.๑๑.๑๐ บทกำหนดโทษสำหรับผู้ประกอบกิจการการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำที่ต้องมีการควบคุม ซึ่งจะจำหน่ายสัตว์น้ำของตน ไม่ขอรับหนังสือกำกับการจำหน่ายสัตว์น้ำนั้นจากพนักงานเจ้าหน้าที่เพื่อมอบให้แก่ผู้รับการจำหน่าย (มาตรา ๘๙)

มาตรา ๘๙ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๕๑ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสามหมื่นบาท

๘.๑๑.๑๑ บทกำหนดโทษสำหรับผู้ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามประกาศของรัฐมนตรีกำหนดเกี่ยวกับการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ ข้อปฏิบัติเกี่ยวกับการดูแลรักษาสัตว์น้ำหลังการจับหรือทำการประมงในที่จับสัตว์น้ำแห่งนั้นได้ ในกรณีปรากฏว่าในที่จับสัตว์น้ำแห่งใดเกิดสภาวะมลพิษหรือมีการปนเปื้อนของสารพิษหรือสิ่งอื่นใดที่อาจเป็นอันตรายต่อมนุษย์หรือต่อสัตว์น้ำเกินมาตรฐานตามชนิดและปริมาณที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด (มาตรา ๙๐)

มาตรา ๙๐ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามประกาศของรัฐมนตรีที่ออกตามความในมาตรา ๔๙ (๒) (๓) หรือ (๔) มาตรา ๕๔ (๒) หรือมาตรา ๕๕ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินสามแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

๘.๑๑.๑๒ บทกำหนดโทษสำหรับผู้ให้นำเรือประมงที่ทำการประมงฝ่าฝืนพันธกรณีตามข้อตกลงระหว่างประเทศที่ประเทศไทยเป็นภาคีหรือพันธกรณีอื่นใด ทั้งนี้ ตามบัญชีรายชื่อเรือที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด เข้ามาในราชอาณาจักร หรือไม่แจ้งเรือประมงต่างประเทศที่ประสงค์จะนำสัตว์น้ำหรือผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำเข้ามาในราชอาณาจักรต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ และไม่นำเรือเข้าเทียบท่าเรือซึ่งมีพนักงานเจ้าหน้าที่ประจำอยู่ ตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด (มาตรา ๙๑)

มาตรา ๙๑ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๕๘ หรือมาตรา ๕๙ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งล้านบาท

๘.๑๑.๑๓ บทกำหนดโทษสำหรับผู้ที่ใช้เรือประมงไทยออกไปทำการประมงนอกน่านน้ำไทยในน่านน้ำของรัฐต่างประเทศ หรือผู้ที่ใช้เรือประมงไทยออกไปทำการประมงในบริเวณนั้น เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตจากอธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมาย ในกรณี que ประเทศไทยได้เข้าร่วมเป็นภาคีตามข้อตกลงระหว่างประเทศเกี่ยวกับการบริหารจัดการทรัพยากรสัตว์น้ำในทะเลหลวงบริเวณใดและรัฐมนตรีได้ประกาศให้ทราบถึงการเข้าร่วมเป็นภาคีดังกล่าวแล้ว (มาตรา ๙๒)

มาตรา ๙๒ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๖๔ หรือมาตรา ๖๕ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท

๘.๑๑.๑๔ บทกำหนดโทษสำหรับเจ้าของเรือประมงไทยใช้หรือยอมให้ใช้เรือประมงของตนทำการประมงจนเป็นเหตุให้มีการละเมิดกฎหมายของรัฐต่างประเทศ และทำให้คนประจำเรือหรือผู้โดยสารซึ่งไปกับเรือต้องตกค้างอยู่ในต่างประเทศ ไม่รับผิดชอบค่าใช้จ่ายที่จำเป็นที่รัฐได้จ่ายไปในการนำคนประจำเรือหรือผู้โดยสารดังกล่าวกลับประเทศภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งจากกรมประมง (มาตรา ๙๓)

มาตรา ๙๓ เจ้าของเรือประมงผู้ใดไม่ชดใช้ค่าใช้จ่ายตามมาตรา ๖๖ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับตั้งแต่สองหมื่นบาทถึงสองแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

๘.๑๑.๑๕ บทกำหนดโทษสำหรับผู้รับอนุญาต กรรมการ ผู้จัดการ บุคคลผู้มีอำนาจในการจัดการ หรือพนักงานของผู้รับอนุญาตที่เกี่ยวข้องไม่มาให้ถ้อยคำหรือไม่ส่งเอกสารหรือหลักฐานที่เกี่ยวข้องมาเพื่อประกอบการพิจารณาดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้ ตามหนังสือเรียกของพนักงานเจ้าหน้าที่ หรือไม่อำนวยความสะดวกแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ในการค้นตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาในเวลาระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นถึงพระอาทิตย์ตกหรือในระหว่างเวลาทำการ ในกรณีที่มีเหตุอันควรสงสัยว่ามีการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ (มาตรา ๙๔)

มาตรา ๙๔ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามหนังสือเรียกของพนักงานเจ้าหน้าที่ที่ออกตามมาตรา ๗๑ (๑) หรือไม่อำนวยความสะดวกแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๗๑ วรรคห้า ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

๘.๑๑.๑๖ กำหนดให้ศาลจะริบเครื่องมือทำการประมง สัตว์น้ำ และสิ่งอื่น ๆ ที่ใช้ในการกระทำความผิดหรือได้มาโดยการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้เสียก็ได้ แต่ถ้าเป็นการกระทำความผิดตามมาตรา ๒๖ หรือมาตรา ๒๗ หรือเป็นการทำการประมงโดยฝ่าฝืนประกาศที่ออกตามความในมาตรา ๖ (๑) ให้ศาลริบเสียทั้งสิ้น (มาตรา ๙๕)

มาตรา ๙๕ เครื่องมือทำการประมง สัตว์น้ำ และสิ่งอื่น ๆ ที่ใช้ในการกระทำความผิดหรือได้มาโดยการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ ศาลจะริบเสียก็ได้ แต่ถ้าเป็นการกระทำความผิดตามมาตรา ๒๖ หรือมาตรา ๒๗ หรือเป็นการทำการประมงโดยฝ่าฝืนประกาศที่ออกตามความในมาตรา ๖ (๑) ให้ศาลริบเสียทั้งสิ้น

๘.๑๑.๑๗ กำหนดให้บรรดาความผิดตามมาตรา ๘๐ มาตรา ๘๑ มาตรา ๘๒ มาตรา ๘๓ มาตรา ๘๖ มาตรา ๘๗ วรรคหนึ่ง มาตรา ๘๘ มาตรา ๘๙ มาตรา ๙๑ มาตรา ๙๒ และมาตรา ๙๔ ให้อธิบดีหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งอธิบดีมอบหมายมีอำนาจเปรียบเทียบได้ โดยอธิบดีจะกำหนดหลักเกณฑ์ในการเปรียบเทียบหรือเงื่อนไขประการใดให้แก่พนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งได้รับมอบหมายตามที่เห็นสมควรด้วยก็ได้ (มาตรา ๙๖)

มาตรา ๙๖ บรรดาความผิดตามมาตรา ๘๐ มาตรา ๘๑ มาตรา ๘๒ มาตรา ๘๓ มาตรา ๘๖ มาตรา ๘๗ วรรคหนึ่ง มาตรา ๘๘ มาตรา ๘๙ มาตรา ๙๑ มาตรา ๙๒ และมาตรา ๙๔ ให้อธิบดีหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งอธิบดีมอบหมายมีอำนาจเปรียบเทียบได้ โดยอธิบดีจะกำหนดหลักเกณฑ์ในการเปรียบเทียบหรือเงื่อนไขประการใดให้แก่พนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งได้รับมอบหมายตามที่เห็นสมควรด้วยก็ได้

เมื่อผู้กระทำความผิดได้ชำระค่าปรับตามที่ได้เปรียบเทียบแล้ว ให้ถือว่าคดีเลิกกันตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

๘.๑๒ บทเฉพาะกาล

๘.๑๒.๑ กำหนดให้บรรดาพระราชกฤษฎีกา กฎกระทรวง ประกาศ ระเบียบ หรือคำสั่งที่ออกตามพระราชบัญญัติการประมง พ.ศ. ๒๔๙๐ ที่ใช้บังคับอยู่ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ยังคงใช้บังคับได้ต่อไปเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ จนกว่าจะมีกฎกระทรวง ประกาศ หรือระเบียบตามพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ (มาตรา ๙๗)

มาตรา ๙๗ บรรดาพระราชกฤษฎีกา กฎกระทรวง ประกาศ ระเบียบ หรือคำสั่งที่ออกตามพระราชบัญญัติการประมง พ.ศ. ๒๔๙๐ ที่ใช้บังคับอยู่ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ยังคงใช้บังคับได้ต่อไปเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ จนกว่าจะมีกฎกระทรวง ประกาศ หรือระเบียบตามพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

ให้บรรดาที่รักษาพืชพันธุ์ที่ประกาศกำหนดตามพระราชบัญญัติการประมง พ.ศ. ๒๔๙๐ เป็นเขตพื้นที่รักษาพันธุ์สัตว์น้ำตามพระราชบัญญัตินี้

๘.๑๒.๒ กำหนดให้บรรดาประทวนบัตร อาชญาบัตร การอนุญาตหรือใบอนุญาต ที่ได้ออกให้ตามพระราชบัญญัติการประมง พ.ศ. ๒๔๙๐ ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ยังคงใช้ได้ต่อไปจนกว่าจะสิ้นอายุหรือถูกเพิกถอน (มาตรา ๙๘)

มาตรา ๙๘ บรรดาประทวนบัตร อาชญาบัตร การอนุญาตหรือใบอนุญาต ที่ได้ออกให้ตามพระราชบัญญัติการประมง พ.ศ. ๒๔๙๐ ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ยังคงใช้ได้ต่อไปจนกว่าจะสิ้นอายุหรือถูกเพิกถอน

๘.๑๒.๓ กำหนดให้กรมประมงจัดให้มีการขึ้นทะเบียนองค์กรชุมชนประมงท้องถิ่น ให้แล้วเสร็จภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ (มาตรา ๙๙)

มาตรา ๙๙ ให้กรมประมงจัดให้มีการขึ้นทะเบียนองค์กรชุมชนประมงท้องถิ่น ให้แล้วเสร็จภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

๘.๑๒.๔ กำหนดให้ผู้ซึ่งประกอบอาชีพการประมงอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ ใช้บังคับแจ้งข้อมูลเกี่ยวกับการประกอบอาชีพของตนต่อกรมประมง ภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวัน นับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ (มาตรา ๑๐๐)

มาตรา ๑๐๐ ให้ผู้ซึ่งประกอบอาชีพการประมงอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ ใช้บังคับแจ้งข้อมูลเกี่ยวกับการประกอบอาชีพของตนต่อกรมประมง ภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวัน นับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

๘.๑๒.๕ กำหนดให้ผู้ที่ทำกรเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำในที่สาธารณประโยชน์ตามพระราชบัญญัติ การประมง พ.ศ. ๒๔๙๐ อยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ยื่นคำขอรับใบอนุญาต ตามพระราชบัญญัตินี้ต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ ภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ ใช้บังคับ และเมื่อได้ยื่นคำขอแล้วให้ทำการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำต่อไปได้จนกว่าจะได้รับแจ้งคำสั่ง ไม่ออกใบอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่ (มาตรา ๑๐๑)

มาตรา ๑๐๑ ผู้ใดทำการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำในที่สาธารณประโยชน์ตามพระราชบัญญัติ การประมง พ.ศ. ๒๔๙๐ อยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้ ต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ ภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ และเมื่อได้ ยื่นคำขอแล้วให้ทำการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำต่อไปได้จนกว่าจะได้รับแจ้งคำสั่งไม่ออกใบอนุญาต จากพนักงานเจ้าหน้าที่

๘.๑๓ อัตราค่าอากรใบอนุญาตให้ใช้เครื่องมือทำการประมงตามประเภทเครื่องมือทำการประมง

อัตราค่าอากร

ใบอนุญาตให้ใช้เครื่องมือทำการประมงตามประเภทเครื่องมือทำการประมง

(๑) ประเภทเครื่องมืออวนลาก	เมตรละ	๕๐๐	บาท
(๒) ประเภทเครื่องมืออวนรุน	เมตรละ	๕๐๐	บาท
(๓) ประเภทเครื่องมืออวนล้อมจับ	เมตรละ	๒๐	บาท
(๔) ประเภทเครื่องมืออวนซ้อน อวนยก หรืออวนครอบ	เมตรละ	๓๐	บาท
(๕) ประเภทเครื่องมืออวนติดตาหรือข่าย	เมตรละ	๒	บาท
(๖) ประเภทเครื่องมืออวนอื่น	เมตรละ	๑๐	บาท
(๗) ประเภทเครื่องมือคราด	อันละ	๓,๔๐๐	บาท
(๘) ประเภทเครื่องมือโป๊ะ	ลูกละ	๔,๐๐๐	บาท
(๙) ประเภทเครื่องมือลอบ	ลูกละ	๒๐	บาท
(๑๐) ยอขันช่อ ช้อนขันช่อ ช้อนสนั่น หรือช้อนหางเหยี่ยวมีเครื่องยก	ปากละ	๖๐๐	บาท
(๑๑) ช้อนปึก ยอปึก หรือบาม	ปากละ	๘๐๐	บาท
(๑๒) ช้อนอื่นนอกจาก (๑๑) และ (๑๒) ที่มีปากกว้างตั้งแต่ ๓.๕ เมตรขึ้นไป	ปากละ	๒๐๐	บาท
(๑๓) เบ็ดราวยาวตั้งแต่ ๑๐๐ เมตรขึ้นไป	สายละ	๘๐	บาท
(๑๔) แหยาวตั้งแต่ ๓ เมตรขึ้นไป	ปากละ	๒๐๐	บาท
(๑๕) ประเภทเครื่องมืออื่น ๆ	หน่วยละ	๑,๐๐๐	บาท

๘.๑๔ อัตราค่าธรรมเนียม

อัตราค่าธรรมเนียม

(๑) ใบอนุญาตให้นำเข้าหรือส่งออกสัตว์น้ำ หรือ ผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำ	ฉบับละ	๕๐๐	บาท
(๒) ใบอนุญาตให้ครอบครองสัตว์น้ำหรือผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำ	ฉบับละ	๑,๐๐๐	บาท
(๓) ใบอนุญาตให้ประกอบอาชีพการประมง	ฉบับละ	๕๐๐	บาท
(๔) ใบอนุญาตให้ทำการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำในที่จับสัตว์น้ำ ซึ่งเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน	ตารางเมตรละ	๕	บาท
(๕) ใบอนุญาตให้ใช้เรือประมงไทยในการ ทำการประมงนอกน่านน้ำไทย	ฉบับละ	๓,๐๐๐	บาท
(๖) ใบแทนใบอนุญาต	ฉบับละ	๑๐๐	บาท
(๗) การโอนใบอนุญาต	ฉบับละ	๑๐๐	บาท
(๘) การต่ออายุใบอนุญาต	ครั้งละเท่ากับค่าธรรมเนียมใบอนุญาต		

ส่วนที่ ๒

ข้อมูลประกอบการพิจารณา
ร่างพระราชบัญญัติการประมง
พ.ศ.
(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

คำชี้แจงความจำเป็นในการตรากฎหมาย*

๑. ร่างกฎหมายที่เสนอ ร่างพระราชบัญญัติการประมง พ.ศ.

๒. ส่วนราชการผู้เสนอ กรมประมง กระทรวงเกษตรและสหกรณ์

๓. เหตุผลและความจำเป็นในการตรากฎหมาย

๔. วัตถุประสงค์และเป้าหมายของภารกิจ

๔.๑ วัตถุประสงค์และเป้าหมายของภารกิจ

เพื่อพัฒนาด้านการประมงเพื่อการจัดการทรัพยากรประมง การควบคุมการทำประมง และการผลิตสัตว์น้ำและผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำที่มีคุณภาพได้มาตรฐานถูกสุขอนามัยและมีความปลอดภัยต่อผู้บริโภคภายในประเทศและสามารถแข่งขันได้ในตลาดโลก ตลอดจนใช้ทรัพยากรประมง และทรัพยากรที่เกี่ยวข้องอย่างยั่งยืน

๔.๒ ความจำเป็นที่ต้องทำภารกิจ

เนื่องจากประชากรของประเทศไทยมีจำนวนเพิ่มขึ้นประกอบกับมีการขยายตัวของอุตสาหกรรมการประมงมากขึ้น มีผลให้ความต้องการใช้ทรัพยากรประมงมีเพิ่มมากยิ่งขึ้น แต่พื้นที่ทำการประมงของประเทศไทยยังมีเท่าเดิม จึงทำให้มีการทำการประมงโดยใช้วิธีการและเครื่องมือทำการประมงที่มีลักษณะหรือมีผลเป็นการทำลายพันธุ์สัตว์น้ำอย่างร้ายแรง เกิดความขัดแย้งในการใช้ทรัพยากรประมงในระหว่างกลุ่มชาวประมงด้วยกัน โดยเฉพาะระหว่างชาวประมงพื้นบ้านหรือชาวประมงขนาดเล็กกับชาวประมงที่ทำการประมงในเชิงพาณิชย์ จึงจำเป็นต้องมีการจัดระบบการบริหารจัดการทรัพยากรประมงเสียใหม่ โดยการให้มีมาตรการควบคุมการทำประมงที่สอดคล้องกับสภาพพื้นที่ทำการประมง สอดคล้องกับความเจริญก้าวหน้าของเทคโนโลยีทางการประมง รวมทั้งการกำหนดให้ชาวประมงในท้องถิ่นเข้ามามีส่วนร่วมในการดูแลรักษาและใช้ประโยชน์จากทรัพยากรในท้องถิ่นของตนได้ด้วย

สัตว์น้ำและผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำเป็นอาหารสำคัญที่ประชาชนใช้บริโภคกันอย่างแพร่หลายภายในประเทศและเป็นสินค้าสำคัญที่ส่งออกไปจำหน่ายต่างประเทศ ซึ่งคุณภาพและความปลอดภัยต่อผู้บริโภคของสัตว์น้ำและผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำนั้นเป็นสิ่งสำคัญยิ่งในปัจจุบันที่จะมีผลต่อสุขอนามัยของผู้บริโภคทั้งในประเทศและต่างประเทศ ตลอดจนจะมีผลต่อการยกเป็นข้ออ้างเพื่อกีดกันทางการค้าระหว่างประเทศ จึงจำเป็นต้องมีการควบคุมกิจกรรมต่าง ๆ ที่จะมีผลต่อคุณภาพและความปลอดภัยต่อผู้บริโภคของสัตว์น้ำและผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำนั้นในทุกขั้นตอนตั้งแต่ในขั้นตอนตั้งแต่ในขั้นตอนการจับจากแหล่งธรรมชาติหรือในขั้นตอนการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ ขั้นตอนการเก็บรักษาหลังการจับ การขนส่งหรือขนถ่าย ไปจนถึงขั้นตอนส่งออกไปจำหน่ายยังต่างประเทศ

* ที่มา : กองนิติการ กรมประมง

๔.๓ เพื่อแก้ไขปัญหาหรือความบกพร่อง

- เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหามีให้ทรัพยากรประมงถูกทำลายลงด้วยวิธีการต่าง ๆ ทั้งโดยตรงและโดยอ้อม หรือถูกนำมาใช้ประโยชน์อย่างเกินกำลังการผลิตตามธรรมชาติ
- เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหามีให้มีผลผลิตสัตว์น้ำและผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำที่ไม่มีคุณภาพ หรือไม่ปลอดภัยต่อผู้บริโภคสำหรับจำหน่ายภายในประเทศหรือส่งออกไปจำหน่ายไปยังต่างประเทศ

๔.๔ มาตรการที่จะบรรลุวัตถุประสงค์ของภารกิจ

(๑) กำหนดให้ผู้ทำการประมง ผู้ประกอบการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ ผู้นำเข้าหรือส่งออก สัตว์น้ำ และผู้ประกอบการที่เกี่ยวข้องกับสัตว์น้ำและผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำ มีหน้าที่ต้องปฏิบัติตามมาตรการต่าง ๆ ที่กำหนดไว้ในร่างกฎหมายนี้หรือในกฎหมายรองที่ออกตามมาตรา

(๒) กำหนดสภาพบังคับโดยให้โทษทางอาญาแก่ผู้ฝ่าฝืนไม่ปฏิบัติตามกฎหมายนี้

๔.๕ ทางเลือกอื่นที่จะสามารถบรรลุวัตถุประสงค์เดียวกัน

การให้บรรลุวัตถุประสงค์ตามภารกิจดังกล่าวเป็นเรื่องที่จะต้องควบคุมที่กิจกรรมหรือการกระทำของบุคคลต่าง ๆ ทั้งประเทศเป็นจำนวนมาก ซึ่งหากจะใช้วิธีการสร้างความรู้ความเข้าใจแก่บุคคลผู้เกี่ยวข้องเป็นการสร้างจิตสำนึกเพื่อให้เข้ามามีส่วนร่วมในการควบคุมกิจกรรมหรือการกระทำนั้น ๆ โดยความสมัครใจนั้น อาจจะได้ผลกับบุคคลบางกลุ่มบางกรณีเท่านั้นซึ่งทำให้ไม่สามารถที่จะใช้วิธีนี้ดำเนินการเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ดังกล่าวได้

๔.๖ เหตุผลที่ทำให้เชื่อว่ามาตรการนี้จะสามารถแก้ไขปัญหาหรือข้อบกพร่องนั้นได้

ได้มีการใช้มาตรการทางกฎหมายดังกล่าวอยู่แล้วบางส่วนในปัจจุบันตามพระราชบัญญัติการประมง พ.ศ. ๒๔๙๐ ซึ่งสามารถแก้ไขปัญหาหรือข้อบกพร่องได้ในระดับหนึ่ง แก้ไขปรับปรุงกฎหมายนี้จะเป็นการเพิ่มเติมมาตรการต่าง ๆ ให้สมบูรณ์ครบถ้วนในกระบวนการหรือในกิจกรรมต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง ซึ่งจะทำให้มาตรการที่มีอยู่แล้วในปัจจุบันมีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น

๕. ใครควรเป็นผู้ทำการกิจ

๕.๑ เหตุใดจึงไม่ควรให้เอกชนทำการกิจนี้

เนื่องจากภารกิจการบริหารจัดการทรัพยากรประมงเป็นการใช้อำนาจรัฐในการกำหนด มาตรการทางกฎหมายเพื่อให้ประชาชนปฏิบัติตาม ซึ่งถือเป็นการใช้อำนาจทางปกครองของรัฐ ดังนั้นจึงไม่อาจกำหนดให้เอกชนเป็นผู้ทำการกิจนี้ได้

๕.๒ เหตุใดจึงไม่ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทำการกิจนี้

เนื่องจากภารกิจนี้มีความเกี่ยวเนื่องกันในหลายพื้นที่หรือในพื้นที่ส่วนใหญ่ของประเทศ แต่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต่าง ๆ มีข้อจำกัดในเรื่องเขตอำนาจของตน รวมทั้งบางกรณีก็ไม่มี ความชัดเจนในเรื่องเขตพื้นที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เช่น พื้นที่ในทะเล ดังนั้นจึงจำเป็นต้องให้ราชการส่วนกลางและราชการส่วนภูมิภาคเป็นผู้ทำการกิจเพื่อให้สามารถบริหารจัดการภารกิจนี้ในภาพรวมได้อย่างมีประสิทธิภาพ

อย่างไรก็ตาม อาจมีการมอบอำนาจตามกฎหมายนี้ในการกระทำภารกิจบางส่วน ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นผู้ดำเนินการได้ด้วย

๖. ความจำเป็นในการออกกฎหมาย

๖.๑ ในการทำภารกิจนี้ เหตุใดจึงจำเป็นต้องตรากฎหมาย

เนื่องจากการทำภารกิจนี้จะต้องมีการควบคุมกิจกรรมต่าง ๆ ของบุคคล ซึ่งไม่สามารถใช้มาตรการทางบริหาร เช่น มติคณะรัฐมนตรี หรือกฎระเบียบภายในของฝ่ายบริหารได้จำเป็นต้องใช้มาตรการทางกฎหมายในระดับพระราชบัญญัติเพื่อให้สามารถควบคุมกิจกรรมต่าง ๆ ของบุคคลเพื่อให้สามารถบรรลุภารกิจนี้ได้

๖.๒ เหตุใดจึงไม่สมควรให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นผู้ออกกฎหมายระดับท้องถิ่น

เนื่องจากการทำภารกิจนี้เป็นการแก้ไขปัญหาที่มีผลกระทบต่อทั้งประเทศหรือต่อประชาชนจำนวนมาก ซึ่งจะต้องมีการดำเนินการพร้อมกันทั้งประเทศ การจะให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นผู้ออกกฎหมายระดับท้องถิ่นนั้น เนื่องจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีอิสระในการบริหารองค์กรตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายที่เกี่ยวข้อง หากจะให้เป็นผู้ออกกฎหมายระดับท้องถิ่นเพื่อการดำเนินการตามภารกิจนี้จะมีปัญหาในเรื่องการออกมาตรการที่ไม่สอดคล้องต้องกันหรือไม่เป็นไปในแนวทางเดียวกัน

๖.๓ (ก) การใช้บังคับกฎหมาย

(/) พร้อมกันทุกท้องที่ เนื่องจาก เป็นกฎหมายหลักที่ใช้ในการบริหารจัดการทรัพยากรประมงของประเทศ รวมทั้งใช้ในการควบคุมกิจกรรมต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการประมงซึ่งมีความเกี่ยวเนื่องกันทั่วประเทศ

(ข) ระยะเวลาสิ้นสุดการใช้บังคับกฎหมาย

ไม่มีการกำหนดระยะเวลาสิ้นสุดการบังคับใช้ เนื่องจากเป็นกฎหมายหลักที่ใช้ในการบริหารจัดการทรัพยากรประมงและการจัดการด้านการประมงอื่น ๆ ของประเทศซึ่งจะต้องมีการดำเนินการอย่างต่อเนื่องตลอดไป แต่หากได้ปรากฏความไม่สอดคล้องกับสถานการณ์อันเนื่องมาจากบทบัญญัติแห่งกฎหมายนี้ขึ้นเมื่อใด ก็จะใช้วิธีการเสนอแก้ไขปรับปรุงหรือเพิ่มเติมให้สอดคล้องต้องกันในโอกาสนั้นต่อไป

๖.๔ ลักษณะการใช้บังคับ

(/) ระบบควบคุม () ระบบกำกับ (/) ระบบส่งเสริม

๖.๕ ประเภทของโทษที่กำหนด

(/) โทษทางอาญา (/) มาตรการบังคับทางปกครอง

๗. ความซ้ำซ้อนกับกฎหมายอื่น

๗.๑ กฎหมายอื่นในเรื่องเดียวกันหรือทำนองเดียวกัน

ร่าง พ.ร.บ. การประมง พ.ศ. มีบทบัญญัติว่าด้วยการนำเข้าหรือส่งออกสัตว์น้ำหรือผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำตามมาตรา ๕๓ ไปซ้อนทับหลักการของบทบัญญัติในมาตรา ๒๓ แห่งพระราชบัญญัติสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า พ.ศ. ๒๕๓๕ มาตรา ๓๑ แห่งพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๔๙ และมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติการส่งออกปศุสัตว์และการนำเข้าในราชอาณาจักรซึ่งสินค้า พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแม้ว่าหลักการใหญ่ของกฎหมายดังกล่าวจะเหมือนกัน จนดูเหมือนการซ้ำซ้อนกันก็ตาม แต่เมื่อพิจารณาถึงเจตนารมณ์ความมุ่งหมายของกฎหมายแต่ละฉบับดังกล่าวแล้วจะเห็นได้ว่าแตกต่างกัน

๗.๒ เหตุผลที่ไม่สมควรยกเลิก แก๊ซหรือปรับปรุงกฎหมายอื่นที่มีอยู่เดิม

เนื่องจากเจตนารมณ์ความมุ่งหมายของกฎหมายแต่ละฉบับมีความแตกต่างกัน การบังคับใช้กฎหมายแต่ละฉบับจึงต้องมีอยู่เพื่อให้เป็นไปตามความมุ่งหมายของกฎหมายนั้น ๆ

๘. ภาระต่อบุคคลและความคุ้มค่า

๘.๑ ผู้ซึ่งถูกระทบโดยกฎหมาย

ผู้ที่ถูกระทบโดยกฎหมายนี้ได้แก่ ชาวประมง เกษตรกรหรือบุคคลผู้เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ ผู้ประกอบการค้าสัตว์น้ำ และผู้นำเข้าหรือส่งออกสัตว์น้ำและผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำ

๘.๒ ภาระหน้าที่ที่เกิดขึ้นกับบุคคลที่ถูกกฎหมายบังคับใช้

บุคคลที่ถูกระทบโดยกฎหมายนี้จะต้องมีภาระหน้าที่เกิดขึ้นในการปฏิบัติตามกฎ และระเบียบที่ออกตามกฎหมายนี้ รวมทั้งอาจต้องขออนุญาต หรือขออนุญาตและเสียเงินอากร หรือค่าธรรมเนียมต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ในการกระทำการบางประการตามที่กฎหมายกำหนด

๘.๓ สิทธิและเสรีภาพที่ถูกจำกัด

สิทธิและเสรีภาพของบุคคลที่ถูกจำกัดคือ (๑) สิทธิในทรัพย์สิน และ (๒) เสรีภาพ ในการประกอบกิจการโดยเสรีอย่างเป็นธรรม ซึ่งจะเป็นการจำกัดสิทธิและเสรีภาพดังกล่าว เพียงเท่าที่จำเป็นโดยไม่กระทบต่อสาระสำคัญแห่งสิทธิแต่อย่างใด

๘.๔ ประโยชน์ที่ประชาชนและสังคมจะได้รับ

- (๑) มีทรัพยากรประมงที่อุดมสมบูรณ์และมีใช้อย่างยั่งยืน
- (๒) มีสัตว์น้ำและผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำที่มีคุณภาพและปลอดภัยต่อผู้บริโภค
- (๓) เป็นการเพิ่มศักยภาพในการแข่งขันทางการค้าของสินค้าสัตว์น้ำและผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำ

ในตลาดโลก

๘.๕ ความยุ่งยากที่คาดว่าจะเกิดขึ้นจากการปฏิบัติตามกฎหมาย

ไม่มี

๘.๖ ความคุ้มค่าของภารกิจ

เมื่อคำนึงถึงงบประมาณที่ต้องใช้ในการทำภารกิจนี้ ภาระหน้าที่ที่เกิดขึ้นกับประชาชน และการที่ประชาชนจะต้องถูกจำกัดสิทธิเสรีภาพบางประการ เปรียบเทียบกับประโยชน์ที่ประชาชน และสังคมโดยรวมจะได้รับคือ การมีทรัพยากรประมงที่อุดมสมบูรณ์และมีการใช้อย่างยั่งยืน ตลอดจนการมีสินค้าสัตว์น้ำและผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำที่มีคุณภาพและมีความปลอดภัยต่อผู้บริโภค และมีศักยภาพในการแข่งขันทางการค้าแล้ว ถือว่าภารกิจนี้มีความคุ้มค่า

๙. ความพร้อมของรัฐ

หน่วยงานของรัฐคือ กรมประมง กระทรวงเกษตรและสหกรณ์เป็นหน่วยงานที่รับผิดชอบ ดำเนินการตามพระราชบัญญัติการประมง พ.ศ. ๒๔๙๐ อยู่ในปัจจุบัน มีหน่วยงานย่อยในสังกัด ที่รับผิดชอบการดำเนินงานในด้านต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการประมงกระจายอยู่ทั่วประเทศทั้งที่เป็น หน่วยงานในสังกัดราชการส่วนกลางและราชการส่วนภูมิภาค จึงมีความพร้อมที่จะดำเนินการ ตามภารกิจที่กำหนดไว้ในร่างพระราชบัญญัติการประมง พ.ศ.

๑๐. ข้อเสนอแนะในการดำเนินการการรับหน่วยงานอื่นที่ปฏิบัติการกิจซ้ำซ้อนหรือใกล้เคียงกัน
ไม่มี

๑๑. วิธีการทำงานและระบบการตรวจสอบ

ร่างกฎหมายนี้ได้กำหนดให้มีระบบการทำงานที่สอดคล้องกับหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี คือ มีหลักการกระจายอำนาจ หลักการมีส่วนร่วมของบุคคลที่เกี่ยวข้อง

๑๒. กรอบหรือมาตรการป้องกันมิให้มีการตราอนุบัญญัติที่เป็นการขยายอำนาจเจ้าหน้าที่ของรัฐ

การออกกฎหมายรองที่เป็นประกาศรัฐมนตรี ประกาศผู้ว่าราชการจังหวัดท้องที่ ระเบียบรัฐมนตรี ระเบียบอธิบดี หรือกฎหมายรองอื่น ๆ จะมีการกำหนดกรอบหลักเกณฑ์การออกกฎหมายรองดังกล่าวไว้อย่างชัดเจนในบทบัญญัติที่ให้อำนาจในการออกกฎหมายรองนั้น ๆ และในกรณีที่เป็นการออกประกาศของผู้ว่าราชการจังหวัดท้องที่ ก็ได้กำหนดให้ต้องได้รับอนุมัติจากรัฐมนตรีเสียก่อนเพื่อให้มีการตรวจสอบความถูกต้องเหมาะสมของการใช้อำนาจในเรื่องนั้น ส่วนกรณีที่เป็นการออกกฎหมายรองในระดับพระราชกฤษฎีกาหรือกฎกระทรวง ยังจะต้องผ่านการพิจารณาให้ความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรีและผ่านการตรวจพิจารณาของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาอีกด้วย

๑๓. การรับฟังความคิดเห็น

๑๓.๑ การเปิดโอกาสให้ผู้เกี่ยวข้องแสดงความคิดเห็น

การจัดทำร่างพระราชบัญญัติการประมง พ.ศ. ได้มีการเปิดโอกาสให้ผู้เกี่ยวข้องแสดงความคิดเห็นตามลำดับความเป็นมา ดังนี้

(๑) กรมประมงได้ยกร่างกฎหมายนี้ในปี ๒๕๔๒ - ๒๕๔๓ และได้จัดสัมมนาในระดับชาติในหัวข้อ “ร่างพระราชบัญญัติการประมง พ.ศ.” ในระหว่างวันที่ ๑ - ๓ สิงหาคม ๒๕๔๓ ณ ห้องประชุมสวนสามพราน จังหวัดนครปฐม มีวัตถุประสงค์เพื่อระดมความคิดเห็นจากหน่วยงานราชการต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานอัยการสูงสุด กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ กระทรวงการต่างประเทศ กระทรวงยุติธรรม กระทรวงคมนาคม กระทรวงสาธารณสุข สำนักงานตำรวจแห่งชาติ คณะวิทยาศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย คณะประมง มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ กรมประมง กรมป่าไม้ สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา กรมเจ้าท่า สำนักงานนโยบายและแผนสิ่งแวดล้อม เป็นต้น รวมทั้งภาคเอกชนที่เกี่ยวข้องกับการประมง ได้แก่ สมาคมการประมงแห่งประเทศไทย สมาคมการประมงนอกน่านน้ำไทย สมาคมผู้เลี้ยงกุ้งทะเลไทย สมาคมผู้ผลิตอาหารสำเร็จรูป สมาคมอาหารแช่เยือกแข็งไทย เป็นต้น

(๒) ได้มีการนำข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะจากการประชุมสัมมนาดังกล่าวมาแก้ไขปรับปรุงร่างพระราชบัญญัติการประมง พ.ศ. เพื่อให้ความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น โดยดำเนินการแล้วเสร็จในปี ๒๕๔๔ และได้นำเสนอกระทรวงเกษตรและสหกรณ์เพื่อพิจารณาดำเนินการต่อไป

(๓) กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ได้สั่งการให้กรมประมงจัดประชุมสัมมนาเพื่อเปิดโอกาสให้ผู้เกี่ยวข้องในฝ่ายต่าง ๆ ได้ร่วมกันพิจารณาให้ความเห็นในการปรับปรุงร่างพระราชบัญญัติการประมง พ.ศ. อีกครั้งหนึ่ง ในวันที่ ๓๑ กรกฎาคม ๒๕๔๔ ณ ห้องประชุมสำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร โดยมี

ผู้เข้าร่วมประชุมสัมมนาจำนวนประมาณ ๑๕๐ คน ประกอบด้วยผู้แทนจากหน่วยงานราชการ และหน่วยงานจากภาคเอกชนที่เกี่ยวข้องกับการประมง

(๔) ได้มีการนำข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะจากการประชุมสัมมนาดังกล่าว รวมทั้งข้อคิดเห็น ข้อเสนอแนะ และข้อสังเกตจากหน่วยงานภายในกรมประมงและหน่วยงานอื่นทั้งภาครัฐ และเอกชนมาแก้ไขปรับปรุงร่างพระราชบัญญัติการประมง พ.ศ. เพื่อให้มีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น แล้วจึงได้นำเสนอกระทรวงเกษตรและสหกรณ์อีกครั้งในเดือนเมษายน ๒๕๔๖ เพื่อพิจารณา ดำเนินการต่อไป

(๕) สภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติได้นำร่างพระราชบัญญัติการประมง พ.ศ. จากกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ไปจัดพิจารณาปรับปรุงโดยมีการรับฟังความเห็นจากหน่วยงานภาครัฐ และภาคเอกชนต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง และได้นำเสนอร่างพระราชบัญญัติการประมง พ.ศ. ที่ได้พิจารณาปรับปรุงแล้วให้สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีพิจารณาต่อไป

(๖) กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ได้พิจารณาปรับปรุงร่างพระราชบัญญัติการประมง พ.ศ. แล้วนำเสนอสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีในเดือนสิงหาคม ๒๕๔๗

(๗) สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีได้ส่งร่างพระราชบัญญัติการประมง พ.ศ. ดังกล่าวให้หน่วยงานหรือผู้ที่เกี่ยวข้องพิจารณาให้ความเห็นดังนี้

(๗.๑) คณะกรรมการเพื่อพิจารณาให้ความเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่เสนอ คณะรัฐมนตรีเพื่อให้เป็นไปตามเจตนารมณ์ของพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการ บริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ. ๒๕๔๖ (ด้านเศรษฐกิจ)

(๗.๒) กระทรวงต่าง ๆ ได้แก่ กระทรวงการคลัง กระทรวงพาณิชย์ กระทรวง อุตสาหกรรม กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และกระทรวงมหาดไทย

(๘) สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีได้ส่งร่างพระราชบัญญัติการประมง พ.ศ. พร้อมกับความเห็นของหน่วยงานต่าง ๆ ให้กระทรวงเกษตรและสหกรณ์และกรมประมงนำไป พิจารณาแก้ไขปรับปรุงร่างกฎหมายนี้ต่อไป

(๙) กรมประมงได้นำร่างพระราชบัญญัติการประมง พ.ศ. มาบรรจุไว้ใน แผนพัฒนากฎหมายกรมประมง ประจำปี ๒๕๔๙ และได้ดำเนินการแก้ไขปรับปรุงร่างกฎหมายนี้ ตามความเห็นของหน่วยงานต่าง ๆ ที่สำนักเลขาธิการแจ้งมาดังกล่าว และดำเนินการตามกรอบ ของกระบวนการพัฒนากฎหมาย ทั้งนี้โดยยังยึดหลักการสำคัญที่มีอยู่เดิมในร่างกฎหมายนี้เป็นสำคัญ

(๑๐) กรมประมงได้นำร่างพระราชบัญญัติการประมง พ.ศ. ที่ปรับปรุงเสร็จแล้ว เสนอให้คณะกรรมการพัฒนากฎหมายกรมประมงพิจารณาเมื่อวันที่ ๒๙ พฤษภาคม ๒๕๔๙ ซึ่งคณะกรรมการพัฒนากฎหมายกรมประมงได้กำหนดให้จัดประชุมพิจารณาร่างกฎหมายนี้ในวันที่ ๑ - ๓ มิถุนายน ๒๕๔๙ ณ ห้องประชุมกุลาดำ กรมประมง โดยได้เชิญผู้แทนจากหน่วยงาน หรือองค์กรต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการประมงเข้าร่วมพิจารณาให้ความเห็นกับคณะกรรมการฯ ด้วย ได้แก่ สมาคมการประมงแห่งประเทศไทย สมาคมการประมงนอกน่านน้ำไทย สมาพันธ์ชาวประมง พื้นบ้านภาคใต้ สมาคมผู้ผลิตอาหารสำเร็จรูป สมาคมอาหารแช่เยือกแข็งไทย กรมทรัพยากร ทางทะเลและชายฝั่ง กรมอุทยาน สัตว์ป่าและพันธุ์พืช คณะประมง มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ และเจ้าหน้าที่ภายในหน่วยงานของกรมประมงโดยในการประชุมนี้ได้มีการนำร่างพระราชบัญญัติ การประมง พ.ศ. ฉบับที่สภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติได้ปรับปรุงไว้ตาม (๕) มาประกอบการพิจารณาด้วย

(๑๑) กรมประมงได้นำความเห็นจากการประชุมดังกล่าวมาแก้ไขปรับปรุงร่างพระราชบัญญัติการประมง พ.ศ. ให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น แล้วจึงได้นำเสนอกระทรวงเกษตรและสหกรณ์เพื่อพิจารณาดำเนินการต่อไป

๑๓.๒ ข้อคัดค้านหรือความเห็นของผู้เกี่ยวข้อง

เนื่องจากร่างพระราชบัญญัติการประมง พ.ศ. ฉบับนี้ได้พิจารณาผ่านการพิจารณา รับฟังความเห็นจากหน่วยงานและองค์กรต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องมาหลายครั้งและต่อเนื่องกันเป็นระยะเวลานานพอสมควรแล้ว และได้มีการแก้ไขปรับปรุงร่างกฎหมายนี้ตามความเห็นและข้อเสนอแนะของผู้เกี่ยวข้องต่าง ๆ แล้วด้วย ดังนั้น ร่างกฎหมายนี้จึงไม่มีข้อคัดค้านที่เป็นสาระสำคัญของผู้เกี่ยวข้องแต่อย่างใด

บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
ประกอบร่างพระราชบัญญัติการประมง พ.ศ.

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีได้มีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ นร ๐๕๐๓/๙๘๓๐ ลงวันที่ ๑๕ มิถุนายน ๒๕๕๐ ถึงสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ความว่า คณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ ๑๒ มิถุนายน ๒๕๕๐ อนุมัติหลักการร่างพระราชบัญญัติการประมง พ.ศ. ตามที่กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เสนอ และให้ส่งสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาตรวจพิจารณา โดยให้รับข้อสังเกตของส่วนราชการที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งประเด็นอภิปรายของคณะกรรมการกฤษฎีกาเรื่องเสนอคณะรัฐมนตรี คณะที่ ๒ ไปประกอบการพิจารณาด้วย

ในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าว สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้เสนอให้คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๗) พิจารณา โดยมีผู้แทนกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ (สำนักงานปลัดกระทรวง กรมประมง และสำนักงานมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหารแห่งชาติ) กระทรวงกลาโหม (กรมพระธรรมนูญและกองทัพเรือ) กระทรวงการคลัง (กรมบัญชีกลาง) กระทรวงคมนาคม (กรมเจ้าท่า) กระทรวงแรงงาน (กรมการจัดหางาน) กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (สำนักงานปลัดกระทรวงและกรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง) กระทรวงการต่างประเทศ (กรมการกงสุลและกรมสนธิสัญญาและกฎหมาย) กระทรวงสาธารณสุข (สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา) กระทรวงมหาดไทย (กรมการปกครอง) กระทรวงอุตสาหกรรม (สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม) และสำนักงานศาลยุติธรรม เป็นผู้ชี้แจงรายละเอียด และสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาเห็นสมควรจัดทำบันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาประกอบร่างพระราชบัญญัติ ดังต่อไปนี้

๑. หลักการของร่างพระราชบัญญัติที่กระทรวงเกษตรและสหกรณ์เสนอ

ร่างพระราชบัญญัตินี้เป็นการปรับปรุงพระราชบัญญัติการประมง พ.ศ. ๒๔๙๐ โดยเฉพาะในประเด็น ดังต่อไปนี้

๑.๑ กำหนดให้มีคณะกรรมการนโยบายประมงแห่งชาติมีอำนาจหน้าที่ในการกำหนดนโยบายการพัฒนาการประมงของประเทศเสนอคณะรัฐมนตรีให้ความเห็นชอบเพื่อนำไปสู่การปฏิบัติ รวมทั้งกำหนดให้มีอำนาจหน้าที่ในการควบคุมและกำกับดูแลการบริหารงานกองทุนส่งเสริมและพัฒนาการประมง กำกับ ให้คำปรึกษา และแนะนำในการดำเนินงานแก่คณะกรรมการอื่นที่จัดตั้งขึ้นตามกฎหมายนี้ และมีอำนาจในการดำเนินการอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง

๑.๒ กำหนดให้มีคณะกรรมการประมงท้องถิ่นมีอำนาจหน้าที่ในการประกาศรับรองการจัดตั้งองค์กรประมงท้องถิ่นขึ้นในท้องถิ่นใด ๆ ซึ่งอยู่ในเขตประมงน้ำจืดหรือเขตประมงทะเลชายฝั่ง

เพื่อให้มีส่วนร่วมในการจัดการ การบำรุงรักษา และการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรสัตว์น้ำภายในเขต
ท้องถิ่นนั้น

๑.๓ กำหนดให้มีการจัดเก็บสถิติการประมงเพื่อประโยชน์ในการศึกษาวิจัยและบริหารจัดการ
ด้านการประมง

๑.๔ กำหนดเขตที่จับสัตว์น้ำในเขตน่านน้ำไทย โดยแบ่งออกเป็น ๓ เขต คือ เขตประมงน้ำ
จืด เขตประมงทะเลชายฝั่ง และเขตประมงนอกชายฝั่ง

๑.๕ กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการควบคุมการทำประมงนอกน่านน้ำไทย
และการทำการประมงของคนต่างด้าวในน่านน้ำไทย

๑.๖ กำหนดให้มีคณะกรรมการการประมงนอกน่านน้ำไทยมีอำนาจหน้าที่ในการพิจารณา
ระเบียบและหลักเกณฑ์ที่ใช้ในการปฏิบัติเพื่อให้เกิดความเหมาะสม รวมถึงการกำหนดแนวทางการส่งเสริม
พัฒนา และการแก้ไขปัญหาของการทำการประมงนอกน่านน้ำไทย

๑.๗ กำหนดให้มีมาตรการส่งเสริมและควบคุมกิจกรรมการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ
เพื่อให้ได้ผลผลิตสัตว์น้ำที่มีคุณภาพด้านสุขภาพและสุขอนามัย หรือเพื่อป้องกันผลกระทบต่อ
สิ่งแวดล้อม

๑.๘ กำหนดให้มีการควบคุมการนำเข้าหรือส่งออกนอกราชอาณาจักรซึ่งสัตว์น้ำ
และผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำ

๑.๙ กำหนดให้มีกองทุนพัฒนาและส่งเสริมการประมงซึ่งมีฐานะเป็นนิติบุคคล
โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริมและพัฒนาอาชีพและความรู้ด้านการประมง

๑.๑๐ กำหนดให้มีพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้ง เพื่อปฏิบัติการต่าง ๆ ในการ
บังคับใช้กฎหมายหรือดำเนินการให้เป็นไปตามกฎหมายนี้

๒. ข้อสังเกตและความเห็นของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

๒.๑ กระทรวงกลาโหม มีข้อสังเกต ดังนี้

(๑) เสนอให้มีการกำหนดหน่วยงานที่มีหน้าที่รับผิดชอบหลักในการให้
ความช่วยเหลือเรือประมงไทยที่ได้รับอนุญาตทำการประมงนอกน่านน้ำไทยและถูกจับกุมโดยมิชอบ
จากเจ้าหน้าที่ของรัฐต่างประเทศ และกำหนดรูปแบบของความช่วยเหลือโดยใช้วิธีการด้านการทูต
หรือด้านความสัมพันธ์ระหว่างประเทศที่ไม่เกี่ยวข้องกับการใช้กำลังทางทหาร

(๒) เสนอให้กระทรวงมหาดไทยเร่งรัดการดำเนินการกำหนดเขตจังหวัดทางทะเล
ให้ชัดเจนและครบถ้วน เพื่อมิให้เกิดปัญหาในการกำหนดกรอบอำนาจของคณะกรรมการประมงท้องถิ่น

(๓) เสนอให้มีการควบคุมการครอบครองสัตว์น้ำที่ได้มาจากการกระทำความผิดใน
ลักษณะที่เป็นการควบคุมทั่วไป โดยไม่จำกัดเฉพาะกรณีที่เป็นการครอบครองเพื่อการค้าเท่านั้น

(๔) เสนอให้ย้ายการกำหนดเขตการประมงไปรวมไว้ในบทนิยาม

(๕) ควรกำหนดให้ข้าราชการที่ได้รับแต่งตั้งให้เป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ ตามพระราชบัญญัตินี้สามารถแสดงบัตรประจำตัวข้าราชการแทนบัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้ เพื่อให้เกิดความคล่องตัวและลดความยุ่งยากในการปฏิบัติสำหรับ ข้าราชการทหารเรือ ซึ่งปัจจุบันได้รับการแต่งตั้งให้เป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ตามกฎหมายอื่นอีกหลายฉบับ

(๖) เสนอให้มีการเพิ่มบทกำหนดโทษแก่เจ้าของหรือผู้ควบคุมเรือประมงไทย ที่ออกไปทำการประมงนอกลำน้ำไทยโดยมิได้แจ้งข้อมูลเกี่ยวกับสัตว์น้ำที่นำขึ้นท่าเทียบเรือ หรือกรณีที่มีการทำการประมงโดยละเมิดลำน้ำของรัฐต่างประเทศ เพื่อให้เกิดความเหมาะสมและป้องกันมิให้มีการกระทำความผิดซ้ำอีก สำหรับในบทลงโทษอื่น ๆ ควรพิจารณากำหนดโทษให้เหมาะสมและ สอดคล้องกันในทุกมาตรา

๒.๒ **กระทรวงการคลัง** เห็นว่าไม่ควรให้มีการจัดตั้งกองทุนพัฒนาและส่งเสริม การประมงขึ้นอีก แม้ว่ากองทุนดังกล่าวมีฐานะเป็นนิติบุคคลซึ่งมีวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริมและสนับสนุน เกี่ยวกับการประมงเช่นเดียวกับกองทุนพัฒนาประมงตามพระราชบัญญัติการประมง พ.ศ. ๒๕๔๐ ก็ตาม แต่รัฐมีหน้าที่ต้องจัดสรรเงินอุดหนุนรายปีให้ไม่น้อยกว่าร้อยละหนึ่งของมูลค่าการส่งออกสัตว์น้ำ และผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำในแต่ละปีให้แก่กรมประมงอยู่แล้ว ดังนั้น จึงไม่มีความจำเป็นจะต้องจัดตั้งกองทุนขึ้นอีก

๒.๓ **กระทรวงการต่างประเทศ** มีข้อสังเกต ดังต่อไปนี้

(๑) ในกรณีที่มีการกำหนดให้ร่างพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับครอบคลุมถึง เขตเศรษฐกิจจำเพาะก็ควรระบุเหตุผลให้ชัดเจนว่าเป็นการปรับปรุงกฎหมายเพื่อให้สอดคล้องกับ การเข้าเป็นภาคีอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยกฎหมายทะเล ค.ศ. ๑๙๘๒

(๒) การกำหนดนิยามคำว่า “แผนการประมงนอกลำน้ำไทย” ให้หมายความ รวมถึงความตกลงด้านการประมงที่เกี่ยวกับการทำการประมงหรือการทำกิจการอื่นใดนอกลำน้ำไทย ด้วยนั้น หากความตกลงด้านการประมงซึ่งจัดทำขึ้นระหว่างรัฐมนตรี อธิบดี หรือผู้แทนรัฐบาลไทยกับรัฐ หรือหน่วยงานของรัฐต่างประเทศ หรือนิติบุคคลต่างประเทศ หรือองค์กรจัดการประมงในภูมิภาค มิได้กล่าวถึง “แผนการประมงนอกลำน้ำไทย” ไว้ในความตกลงดังกล่าวแล้ว จะก่อให้เกิดปัญหา ในการดำเนินการของผู้ประกอบการประมง และความตกลงด้านการประมงซึ่งจัดทำขึ้นระหว่างเจ้าของ เรือประมงไทย องค์กรประมง นิติบุคคล หรือคณะบุคคลอื่นใดที่ดำเนินงานในประเทศไทย กับรัฐ หรือหน่วยงานของรัฐต่างประเทศ นิติบุคคลต่างประเทศที่ได้รับการรับรองจากรัฐต่างประเทศนั้น หรือ กิจการอื่นใดของรัฐต่างประเทศ เฉพาะกรณีที่เป็นความตกลงระหว่างเอกชนด้วยกัน ความตกลง ดังกล่าวจะมีผลผูกพันบุคคลภายนอกที่ไม่ได้เป็นคู่สัญญาในความตกลงได้หรือไม่ อย่างไร

(๓) การกำหนดนิยามคำว่า “ที่จับสัตว์น้ำ” ให้รวมถึงลำน้ำอื่นใดที่ไทยใช้อยู่ นั้น มีความหมายไม่ชัดเจนและอาจเกิดปัญหาเกี่ยวกับขอบเขตการใช้อำนาจของพนักงานเจ้าหน้าที่ ซึ่งอาจเป็นเหตุให้พนักงานเจ้าหน้าที่ถูกกล่าวหาว่าปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ ตามมาตรา ๑๕๗ แห่งประมวลกฎหมายอาญาได้

(๔) เสนอให้การกำหนดเขตลำน้ำไทยไม่รวมถึงเขตต่อเนื่อง เนื่องจาก ตามกฎหมายระหว่างประเทศได้กำหนดให้เขตต่อเนื่องเป็นเขตที่รัฐชายฝั่งใช้เขตอำนาจได้ ๔ กรณี

คือ การศุลกากร การคลัง การเข้าเมือง และการสุขาภิบาล ดังนั้น หากกำหนดให้กฎหมายว่าด้วยการประมงมีผลใช้บังคับไปถึงเขตต่อเนื่องอาจทำให้รัฐอื่นอ้างอิงเกี่ยวกับอาณาเขตของประเทศไทย คลาดเคลื่อนไปได้

(๕) โดยที่อนุสัญญากรุงเวียนนาว่าด้วยความสัมพันธ์ทางกงสุล ค.ศ. ๑๙๖๓ ได้กำหนดหลักการในเรื่องการให้ความช่วยเหลือคุ้มครองคนชาติ (consular protection) ไว้อยู่แล้ว จึงไม่มีความจำเป็นต้องกำหนดให้กรมประมงมีภารกิจในเรื่องดังกล่าวอีก นอกจากนี้ การกำหนดตัวบุคคลที่จะต้องให้ความช่วยเหลือยังไม่มี ความชัดเจนว่าจะให้ความช่วยเหลือจำกัดเฉพาะคนไทยเท่านั้น หรือหมายความรวมถึงชาวต่างประเทศด้วย เนื่องจากปัจจุบันเรือไทยมีลูกเรือประมงเป็นชาวต่างประเทศจำนวนมาก

๒.๔ กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม มีข้อสังเกต ดังต่อไปนี้

(๑) เสนอให้เพิ่มนิยามคำว่า “สัตว์น้ำต่างถิ่นที่รุกราน” และเสนอให้ตัดคำว่า “และให้หมายความรวมถึงพันธุ์ไม้น้ำตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด และซากหรือส่วนหนึ่งส่วนใดของพันธุ์ไม้น้ำนั้นด้วย” ออกจากคำอธิบายความหมายของนิยามคำว่า “สัตว์น้ำ” เนื่องจากขัดต่อหลักความเป็นจริงและเสนอให้กำหนดการควบคุมพันธุ์ไม้น้ำให้ชัดเจนเป็นอีกมาตราหนึ่ง

(๒) หมวดที่ ๑ การจัดการทรัพยากรประมง ส่วนที่ ๑ บททั่วไป มาตรา ๖ เสนอให้แก้ไขถ้อยคำ “รัฐมนตรีหรือผู้ว่าราชการจังหวัดโดยอนุมัติรัฐมนตรีภายในเขตท้องที่ของตน” เป็น “รัฐมนตรีหรือผู้ว่าราชการจังหวัดโดยอนุมัติรัฐมนตรีภายในเขตท้องที่รับผิดชอบ...” รวมทั้งแก้ไขถ้อยคำในมาตราอื่นที่มีบทบัญญัติในลักษณะเดียวกัน

(๓) เสนอให้แก้ไขตำแหน่ง “ผู้อำนวยการสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม” ในองค์ประกอบของคณะกรรมการนโยบายประมงแห่งชาติ เป็น “เลขาธิการสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม”

(๔) เสนอให้เพิ่มนิยามคำว่า “กำลังลงแรงประมง” ตามที่ระบุไว้ในร่างมาตรา ๑๔ (๑) เพื่อให้ทราบความหมายของคำดังกล่าว

(๕) เสนอให้มีการปรับปรุงอำนาจของรัฐมนตรีหรือผู้ว่าราชการจังหวัดโดยอนุมัติรัฐมนตรีในการประกาศรับรองการจัดตั้งองค์กรประมงท้องถิ่นซึ่งเป็นองค์กรที่มีอยู่แล้ว เพื่อให้องค์กรดังกล่าวมีอำนาจหน้าที่โดยชอบด้วยกฎหมายในการจัดการบำรุง รักษา และใช้ประโยชน์จากทรัพยากรสัตว์น้ำภายในเขตท้องถิ่นของตน เนื่องจากรัฐมนตรีหรือผู้ว่าราชการจังหวัดมิได้จัดตั้งองค์กรประมงท้องถิ่น จึงไม่ควรใช้อำนาจขององค์กรประมงท้องถิ่นนั้นได้ นอกจากนี้ ได้เสนอให้มีการทบทวนหลักการเกี่ยวกับการดำเนินการขององค์กรประมงท้องถิ่น ซึ่งการที่จะให้องค์กรใดใช้อำนาจของรัฐก็ควรระบุให้ชัดเจนว่าองค์กรดังกล่าวมีสถานะเป็นนิติบุคคลด้วยหรือไม่ เพราะการดำเนินการขององค์กรประมงท้องถิ่นอาจมีผลกระทบต่อบุคคลภายนอกในการออกข้อบังคับที่มีบทกำหนดโทษอันอาจจะส่งผลกระทบต่อ การดำเนินกิจกรรมและอำนาจฟ้องคดีอาญาของคณะกรรมการประมงท้องถิ่นว่าเป็นการ

กระทำในฐานะส่วนตัวหรือกระทำในฐานะตัวแทนองค์กรประมงท้องถิ่น และการใช้อำนาจของ คณะกรรมการดังกล่าวจะต้องใช้อำนาจพร้อมกันหรือจะมอบให้ประธานเป็นผู้ใช้อำนาจแทน

(๖) ในกรณีที่กระทรวงเกษตรและสหกรณ์เห็นว่าการจัดทำสถิติการประมง มีความสำคัญต่อการศึกษา วิจัย และการบริหารจัดการด้านการประมง ก็ควรที่จะกำหนดให้เป็นหน้าที่ ของผู้ประกอบการประมงจะต้องจัดทำสถิติการประมง และหากฝ่าฝืนก็อาจระงับการใช้ ใบอนุญาตเป็นการชั่วคราวหรือเพิกถอนใบอนุญาต ซึ่งหากมิได้กำหนดมาตรการเชิงบังคับไว้ก็ไม่สามารถที่จะบังคับให้ดำเนินการจัดทำสถิติการประมงได้

(๗) เสนอให้พิจารณาการใช้คำว่า “วัดถุมิพิช” เนื่องจาก คำว่า “วัดถุมิพิช” มีที่มาจากพระราชบัญญัติวัดถุมิพิช พ.ศ. ๒๕๑๐ ซึ่งหมายความว่า สารออกฤทธิ์หรือวัตถุที่มีสาร ออกฤทธิ์ผสมอยู่ด้วย และหมายความรวมถึงวัดถุมิพิชธรรมดาและวัดถุมิพิชร้ายแรง ซึ่งปัจจุบัน พระราชบัญญัติดังกล่าวได้ถูกยกเลิกไปแล้ว นอกจากนี้ ยังมีการใช้คำว่า “สารพิช” โดยมีความหมาย นัยเดียวกันกับคำว่า “วัดถุมิพิช” จึงควรใช้คำใดคำหนึ่งเพื่อมิให้เกิดความลักลั่นกัน และกำหนด ความหมายของคำดังกล่าวไว้ให้ชัดเจน และเสนอให้การระบายน้ำทิ้งต้องเป็นไปตามมาตรฐานคุณภาพน้ำ ของหน่วยงานอื่นที่มีอำนาจในการกำหนดมาตรฐานดังกล่าว เช่น กรมควบคุมมลพิษ กรมโรงงาน อุตสาหกรรม หรือกรมชลประทาน เป็นต้น

(๘) เสนอให้ปรับปรุงการควบคุมการติดตั้ง วาง หรือสร้างเขื่อน ทำนบ รั้ว เครื่องมือที่เป็นตาข่าย หรือเครื่องมือทำการประมงอื่น ๆ ในที่จับสัตว์น้ำ ยกเว้นกรณีที่เป็นการทำ เพื่อประโยชน์แก่การกสิกรรมในที่ดินของเอกชน ให้มีความชัดเจนและไม่เป็นการเปิดช่องให้ เอกชนสามารถสร้างเขื่อนหรือทำนบเพื่อประโยชน์ของตนได้โดยไม่ต้องขออนุญาตจากเจ้าหน้าที่ ทั้งนี้ เพื่อประโยชน์ในการรักษาสภาพแวดล้อมแหล่งน้ำ

(๙) เสนอให้มีการศึกษารวบรวมกฎหมายและมติคณะรัฐมนตรีที่เกี่ยวข้องกับ เขตการประมง เช่น พื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อม พื้นที่อนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ (พื้นที่ชุ่มน้ำ (wetland)) ปะการัง หญ้าทะเล ฯลฯ หรือที่เกี่ยวข้องกับการแบ่งเขตการใช้ประโยชน์ทรัพยากรทาง ทะเลและชายฝั่ง เพื่อกำหนดเขตอนุรักษ์ในการทำการประมงให้ชัดเจน

(๑๐) เสนอให้มีการปรับปรุงการกำหนดเขตประมงทะเลชายฝั่ง เนื่องจาก ยังไม่ชัดเจนและอาจเกิดปัญหาในทางปฏิบัติในกรณีที่กำหนดให้เขตประมงทะเลชายฝั่งเริ่มนับจากแนว เขตตามที่กำหนดโดยพระราชกฤษฎีกาเข้ามาถึงแนวชายฝั่งทะเล และในกรณีที่เป็นชายฝั่งที่มีแนวเขต ไม่ชัดเจน ให้นับจากแนวเขตตามพระราชกฤษฎีกาดังกล่าวเข้ามาถึงแนวเส้นสมมุติตามที่กำหนดไว้ใน กฎกระทรวง

(๑๑) ในกรณีที่ร่างพระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติที่เกี่ยวข้องกับภารกิจ ของหน่วยงานตามกฎหมายอื่น ก็ควรกำหนดให้ชัดเจนด้วยการดำเนินการต่าง ๆ ต้องอยู่ภายใต้บังคับ ของกฎหมายเฉพาะนั้นด้วย เช่น ภายใต้บังคับของกฎหมายว่าด้วยอุทยานแห่งชาติและภายใต้บังคับ กฎหมายว่าด้วยการสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า เป็นต้น

(๑๒) การควบคุมการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำควรพิจารณาถึงชนิดและประเภทของสัตว์น้ำที่จะนำมาเพาะเลี้ยง และต้องคำนึงถึงความเกื้อกูลและสอดคล้องกับระบบนิเวศน้ำจืด น้ำกร่อย และระบบนิเวศท้องถิ่น โดยไม่ส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม ความปลอดภัยต่อชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนหรือของสาธารณชน

(๑๓) การบริหารจัดการกองทุนพัฒนาและส่งเสริมการประมงของคณะกรรมการบริหารกองทุนอาจมีการดำเนินการบางส่วนที่มีผลผูกพันกับบุคคลภายนอก จึงควรกำหนดบุคคลผู้มีอำนาจดำเนินการผูกพันกับบุคคลภายนอกแทนกองทุนไว้อย่างชัดเจน และการกำหนดให้การดำเนินการของคณะกรรมการบริหารกองทุนจะต้องลงนามร่วมกันทุกคนนั้น อาจจะทำให้เกิดความล่าช้าขึ้นได้ จึงควรกำหนดให้ประธานมีอำนาจดำเนินการแทนเฉพาะในกรณีที่มีผลผูกพันกับบุคคลภายนอกเท่านั้น

(๑๔) เสนอให้มีการกำหนดอัตราส่วนโทษให้มีความสอดคล้องกัน

(๑๕) การจดทะเบียนและขออนุญาตในการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ ควรกำหนดให้ครอบคลุมถึงการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำทุกประเภท เพื่อประเมินผลผลิตและรายได้ที่จะเกิดจากการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำทุกประเภท อันจะเป็นประโยชน์ต่อการวางแผนการจัดการด้านการส่งเสริมการประมง การจัดการทรัพยากรประมง และการป้องกันผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม

(๑๖) การกำหนดมาตรการทางกฎหมายยังขาดรายละเอียดเกี่ยวกับการอนุรักษ์และการฟื้นฟูเพื่อจัดการทรัพยากรประมงอย่างยั่งยืน

(๑๗) เสนอให้มีการกำหนดมาตรการการปราบปรามผู้กระทำความผิดต่อทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่งให้มีความชัดเจน

(๑๘) เสนอให้แก้ไขเพิ่มเติมข้อความดังต่อไปนี้ เพื่อให้มีความสมบูรณ์และชัดเจนยิ่งขึ้น

- หน้า ๖ บรรทัดที่ ๒๙ “(๗) กำหนดแนวทางในการบริหารจัดการทรัพยากรสัตว์น้ำ” เป็น “(๗) กำหนดแนวทางในการบริหารจัดการและอนุรักษ์ความหลากหลายทางชีวภาพของทรัพยากรสัตว์น้ำเพื่อการใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืน”

- หน้า ๗ บรรทัดสุดท้าย “...ในเขตพื้นที่ของตน...” เป็น “...ในเขตพื้นที่ของตน...”

- หน้า ๙ บรรทัดที่ ๙ “...ตามมาตรา ๒๔ หรือ มาตรา ๒๕” เป็น “...สัตว์น้ำดัดแปลงพันธุกรรมหรือสัตว์น้ำต่างถิ่นที่รุกรานกรณีใดกรณีหนึ่ง...”

- หน้า ๑๐ บรรทัดที่ ๙ “...สัตว์น้ำดัดแปลงพันธุกรรมกรณีใดกรณีหนึ่ง...” เป็น “...สัตว์น้ำดัดแปลงพันธุกรรมหรือสัตว์น้ำต่างถิ่นที่รุกรานกรณีใดกรณีหนึ่ง...”

- หน้า ๑๔ บรรทัดที่ ๔ “...หรือที่เป็นสัตว์น้ำดัดแปลงพันธุกรรมหรือที่ไม่มีคุณภาพ...” เป็น “...หรือที่เป็นสัตว์น้ำดัดแปลงพันธุกรรม หรือสัตว์น้ำต่างถิ่นที่รุกรานหรือที่ไม่มีคุณภาพ...”

๒.๕ กระทรวงมหาดไทย มีข้อสังเกตว่าตามมาตรา ๔ (๑๖) แห่งพระราชบัญญัติการประมง พ.ศ. ๒๔๙๐ กำหนดให้นายอำเภอท้องที่เป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ ประกอบกับพระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่ พระพุทธศักราช ๒๔๕๗ กำหนดให้นายอำเภอมีหน้าที่ในการบำรุงผลประโยชน์ในการหาเลี้ยงชีพของราษฎร รวมทั้งอาชีพการประมง ตรวจตรา รักษา ป้องกันมิให้พืชพันธุ์สัตว์น้ำสูญไป รวมตลอดถึงการดูแลรักษาห้วย คลอง และลำน้ำต่าง ๆ ด้วยการชักชวนให้ราษฎรช่วยกันดำเนินการ ซึ่งการดำเนินการดังกล่าวมีความสอดคล้องกับร่างพระราชบัญญัตินี้หลายประการ จึงควรแต่งตั้งนายอำเภอให้เป็นกรรมการประมงท้องถิ่นด้วย

๒.๖ กระทรวงแรงงาน มีข้อสังเกตเกี่ยวกับการกำหนดให้บุคคลสามารถใช้เรือต่างชาติทำการประมงในน่านน้ำไทยได้ต่อเมื่อได้รับอนุญาตจากรัฐมนตรี และการกำหนดให้บุคคลหรือนิติบุคคลต่างชาติสามารถใช้เรือประมงไทยทำการประมงในน่านน้ำไทยได้ต่อเมื่อได้รับอนุญาตจากรัฐมนตรี นั้น อาจไม่สอดคล้องกับบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๒๑ ที่กำหนดให้งานประมงเป็นงานในอาชีพและวิชาชีพที่ห้ามคนต่างด้าวเข้ามาทำงานหรือประกอบอาชีพในราชอาณาจักร

๒.๗ กระทรวงสาธารณสุข มีข้อสังเกตเกี่ยวกับการกำหนดภารกิจของกรมประมงว่ามีขอบเขตที่ซ้ำซ้อนกับหน่วยงานในกระทรวงสาธารณสุขตามกฎหมายว่าด้วยอาหาร ซึ่งเป็นกฎหมายหลักในการคุ้มครองสุขภาพอนามัยของประเทศไทย และมีความเห็นว่าการกิจหลักของกรมประมงควรเน้นกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการเพาะเลี้ยง การขยายพันธุ์ และการจัดการสัตว์น้ำ ซึ่งมีความสำคัญต่อการควบคุมห่วงโซ่อาหารลำดับแรกก่อนจะเป็นผลิตภัณฑ์อาหารสำหรับบริโภค นอกจากนี้ การกำหนดภารกิจที่ซ้ำซ้อนกันอาจเป็นการเพิ่มภาระให้แก่ผู้ประกอบการที่จะต้องปฏิบัติตามกฎหมายหลายฉบับโดยไม่จำเป็นและสร้างความสับสน จึงเสนอให้มีการประสานงานร่วมกันระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทุกฝ่ายเพื่อความรอบคอบและชัดเจนยิ่งขึ้น

นอกจากนี้ ปรากฏว่ามีข้อกำหนดคำนิยามและบทบัญญัติบางมาตราที่มีความซ้ำซ้อนกับกฎหมายว่าด้วยอาหาร เช่น

- นิยามคำว่า “การแปรรูปสัตว์น้ำ” มีความหมายรวมถึงการเปลี่ยนสภาพสัตว์น้ำหรือการถนอมอาหาร และการกำหนดให้รัฐมนตรีจัดทำประกาศมาตรฐานด้านสุขอนามัยขั้นพื้นฐานสำหรับการแปรรูป การเก็บรักษา หรือการจำหน่ายสัตว์น้ำและผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำนั้น ซึ่งเป็นกิจกรรมที่ซ้ำซ้อนกับการกำหนดคุณภาพหรือมาตรฐานและกระบวนการผลิตอาหารตามกฎหมายว่าด้วยอาหาร

- การกำหนดควบคุมการนำเข้าหรือส่งออกผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำ เป็นกิจกรรมที่ซ้ำซ้อนกับกฎหมายว่าด้วยอาหาร

๒.๘ สำนักงานศาลยุติธรรม มีข้อสังเกตเกี่ยวกับอำนาจของพนักงานเจ้าหน้าที่ในการเข้าไปในสถานประกอบการเกี่ยวกับสัตว์น้ำ สถานที่ผลิตหรือแปรรูป สถานที่จำหน่าย สถานที่เก็บรักษา สถานที่ครอบครอง หรือสถานที่ทำการในการนำเข้าหรือส่งออกซึ่งสัตว์น้ำหรือผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำ สถานที่เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ สถานที่ขนถ่ายสัตว์น้ำ สะพานปลา หรือท่าเทียบเรือประมงของ

ผู้รับอนุญาตหรือของบุคคลใดในระหว่างเวลาทำการ หรือสั่งให้ผู้ควบคุมเรือประมงใดหยุดหรือเข้าไปในเรือประมงนั้น เพื่อตรวจสอบควบคุมให้การเป็นไปตามกฎหมาย ควรระบุให้พนักงานเจ้าหน้าที่จะกระทำการได้ต่อเมื่อมีพยานหลักฐานตามสมควรและต้องส่งมอบสำเนาบันทึกการตรวจค้น สำเนาบัญชีทรัพย์สินที่ได้จากการตรวจค้นและบันทึกเหตุผลที่ทำให้สามารถเข้าค้นได้ โดยทำเป็นหนังสือให้แก่ผู้ครอบครองสถานที่พร้อมทั้งรายงานเหตุผลและผลการตรวจค้นเป็นหนังสือต่อผู้บังคับบัญชาเหนือขึ้นไป เพื่อเป็นมาตรการในการตรวจสอบและคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพของบุคคลที่ถูกตรวจค้นและของพนักงานเจ้าหน้าที่และสอดคล้องกับประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

๒.๙ คณะกรรมการตรวจสอบร่างกฎหมายและร่างอนุบัญญัติที่เสนอคณะรัฐมนตรี
คณะที่ ๖ มีข้อสังเกตดังต่อไปนี้

(๑) การยกระดับสินค้าสัตว์น้ำให้ได้มาตรฐานเพื่อการส่งออกควรคำนึงถึงความปลอดภัยของผู้บริโภคภายในประเทศให้ได้รับมาตรฐานเดียวกันกับผู้บริโภคต่างประเทศด้วย

(๒) การตรากฎหมายขึ้นใช้บังคับในเรื่องที่หน่วยงานอื่นกำหนดไว้แล้วจะเป็นการสร้างภาระแก่ผู้ที่ต้องอยู่ภายใต้บังคับของกฎหมายนี้มากเกินไป

(๓) การกำหนดวัตถุประสงค์ในการจัดตั้งกองทุนพัฒนาและส่งเสริมการประมง เพื่อส่งเสริมและพัฒนาด้านการประมง ไม่สอดคล้องกับเจตนารมณ์ที่จะช่วยเหลือด้านเงินกู้ยืมแก่ชาวประมงที่ประสบปัญหาวิกฤติน้ำมันแพง หรือไถ่ตัวลูกเรือหรือไถ่เรือในกรณีที่ถูกจับกุมในน่านน้ำของรัฐต่างประเทศ และไม่มีบทบัญญัติเกี่ยวกับสำนักงานกองทุนที่จะทำหน้าที่ดูแลรับผิดชอบงานธุรการของกองทุน จึงควรปรับปรุงวัตถุประสงค์เพื่อให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ที่แท้จริงของการจัดตั้งกองทุน โดยเปรียบเทียบกับกองทุนอื่นซึ่งมีวัตถุประสงค์ในการให้ความช่วยเหลือแก่สมาชิก เช่น กองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง เป็นต้น

๒.๑๐ คณะกรรมการกลั่นกรองเรื่องเสนอคณะรัฐมนตรี คณะที่ ๒ มีข้อสังเกตเกี่ยวกับการจัดตั้งกองทุนพัฒนาและส่งเสริมการประมง ซึ่งมีฐานะเป็นนิติบุคคลและรัฐต้องจัดสรรเงินอุดหนุนรายปีให้ โดยมีวัตถุประสงค์และการดำเนินงานในลักษณะเดียวกับภารกิจหลักของกรมประมง และรัฐได้จัดสรรงบประมาณประจำปีให้กรมประมงสำหรับการดำเนินการดังกล่าวอยู่แล้ว จึงเห็นว่าไม่ควรจัดตั้งกองทุนพัฒนาและส่งเสริมการประมง เนื่องจากกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ได้ให้การสนับสนุนในด้านเงินทุนหมุนเวียนในการผลิตพันธุ์ปลา พันธุ์กุ้ง และพันธุ์สัตว์น้ำอื่น ๆ แก่กรมประมง รวมทั้งยังมีกองทุนหรือเงินทุนหมุนเวียนอื่น ๆ ที่มีวัตถุประสงค์คล้ายคลึงกันซึ่งสามารถนำไปขยายวัตถุประสงค์เพื่อช่วยเหลือชาวประมงได้

๓. สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติฯ ที่ผ่านการตรวจพิจารณาของคณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๗)

คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๗) ได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติการประมง พ.ศ. ที่กระทรวงเกษตรและสหกรณ์เสนอ โดยได้นำข้อสังเกตของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องมาประกอบการพิจารณาแล้วได้ตัดหลักการดังต่อไปนี้ออกจากร่างพระราชบัญญัติประมง พ.ศ.

(๑) ตัดหลักการเกี่ยวกับการจัดตั้งคณะกรรมการประมงท้องถิ่นออก เนื่องจาก การกำหนดให้คณะกรรมการประมงท้องถิ่นมีอำนาจออกข้อบังคับเกี่ยวกับการทำประมงในเขตพื้นที่ ของตนและมีสภาพบังคับเป็นการทั่วไป โดยมีบทกำหนดโทษทางอาญาสำหรับการฝ่าฝืนข้อบังคับดังกล่าว แต่โดยหลักในการตรากฎหมายเพื่อกำหนดโทษทางอาญานั้นจะต้องมีความชัดเจนในเรื่องของข้อห้าม และต้องกำหนดอัตราโทษให้มีความเหมาะสม ดังนั้น การให้คณะกรรมการประมงท้องถิ่น ในแต่ละท้องถิ่นที่มีอำนาจออกข้อบังคับซึ่งยังไม่มีความชัดเจนว่าแต่ละองค์กรจะออกข้อบังคับในลักษณะใด จึงไม่สามารถกำหนดโทษทางอาญาให้มีความเหมาะสมกับข้อบังคับดังกล่าวได้

(๒) ตัดหลักการในการกำหนดหลักเกณฑ์การอนุญาตให้เรือต่างชาติเข้ามาทำการ ประมงในน่านน้ำไทยออก เนื่องจากเป็นการวางหลักเกณฑ์ที่ขัดแย้งกับพระราชบัญญัติว่าด้วยสิทธิ การประมงในเขตการประมงไทย พุทธศักราช ๒๔๘๒ ที่ห้ามใช้เรือที่มีสัญชาติต่างประเทศหรือเรือที่เป็นของ คนต่างด้าวทำการประมงในเขตการประมงไทย และไม่สอดคล้องกับพระราชบัญญัติการทำงานของคน ต่างต่าง พ.ศ. ๒๕๕๑ ที่ห้ามคนต่างด้าวเข้ามาทำงานหรือประกอบอาชีพการประมงในราชอาณาจักร

(๓) ตัดหลักการในเรื่องกองทุนพัฒนาและส่งเสริมการประมงออกตามข้อสังเกต ของกระทรวงการคลัง เนื่องจากในปัจจุบันกระทรวงเกษตรและสหกรณ์มีการจัดสรรเงินงบประมาณ ในการสนับสนุนด้านเงินทุนหมุนเวียนแก่กิจการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำของกรมประมงอยู่แล้ว รวมทั้ง ในปัจจุบันมีกองทุนหรือเงินทุนหมุนเวียนอื่นที่มีวัตถุประสงค์คล้ายคลึงกัน ซึ่งสามารถช่วยเหลือ ชาวประมงได้ จึงไม่มีความจำเป็นต้องจัดตั้งกองทุนพัฒนาและส่งเสริมการประมงขึ้นอีก

นอกจากนี้ คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๗) ได้มีการปรับปรุงร่างพระราชบัญญัติ การประมง พ.ศ. โดยมีสาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

๓.๑ วันใช้บังคับกฎหมาย กำหนดให้พระราชบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนด หนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป เพื่อให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง มีเวลาเพียงพอในการตรากฎหมายลำดับรองเพื่อให้กลไกตามกฎหมายฉบับนี้สามารถดำเนินไปได้ อย่างสมบูรณ์ในวันที่พระราชบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับ (ร่างมาตรา ๒)

๓.๒ บทนิยาม (ร่างมาตรา ๔) ได้มีการปรับปรุงคำนิยามและเรียงลำดับคำนิยามเสีย ใหม่ และจัดให้คำนิยามที่อยู่ในประเภทเดียวกันรวมเป็นกลุ่มเดียวกัน โดยมีสาระสำคัญดังนี้

(๑) ปรับปรุงนิยาม คำว่า “สัตว์น้ำ” “ผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำ” “ทำการประมง” “การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ” “การดูแลรักษาสัตว์น้ำหลังการจับ” “การแปรรูปสัตว์น้ำ” “เครื่องมือทำการ ประมง” “เรือประมง” “ทำการประมงน่านน้ำไทย” “ที่จับสัตว์น้ำ” “น่านน้ำไทย” “ผู้ควบคุมเรือ” “สถิติการประมง” และ “พนักงานเจ้าหน้าที่” ให้มีความชัดเจนและเหมาะสมยิ่งขึ้น

(๒) แก้ไขคำนิยามคำว่า “บ่อเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ” เป็น “ที่เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ” เพื่อให้ครอบคลุมลักษณะที่เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำทุกประเภท

(๓) ตัดนิยามคำว่า “สัตว์น้ำดัดแปลงพันธุกรรม” ออก เนื่องจากในปัจจุบัน ความหมายของคำว่า “การดัดแปลงพันธุกรรม” ยังไม่เป็นที่ยุติในทางวิชาการ

(๔) ตัดนิยามคำว่า “ใบอนุญาต” ออก และเพิ่มนิยามคำว่า “ผู้รับอนุญาต” เพื่อให้ครอบคลุมถึงรูปแบบของการอนุญาตทั้งหมดตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้ที่มีทั้งการออกใบอนุญาตและการอนุญาตเป็นหนังสือ

(๕) ตัดนิยามคำว่า “แผนการประมงนอกน่านน้ำไทย” ออก เนื่องจากการจัดทำแผนการประมงดังกล่าวมีวัตถุประสงค์เพื่อเป็นข้อมูลในการตรวจสอบและควบคุมการใช้เรือประมงไทยออกไปทำการประมงนอกน่านน้ำไทย แต่ในร่างพระราชบัญญัตินี้ได้กำหนดให้บุคคลซึ่งได้ดำเนินการทำข้อตกลงหรือสัญญาทำการประมงนอกน่านน้ำไทยกับรัฐต่างประเทศหรือเอกชนต่างประเทศและได้สิทธิในการทำการประมงในน่านน้ำของรัฐต่างประเทศมีหน้าที่ต้องแจ้งการได้สิทธิตามข้อตกลงหรือสัญญานั้นต่ออธิบดีตามระเบียบที่อธิบดีกำหนดแล้ว จึงไม่จำเป็นต้องกำหนดให้มีการจัดทำแผนการประมงนอกน่านน้ำไทยเพื่อแจ้งให้อธิบดีกรมประมงทราบอีก

๓.๓ มาตรารักษาการ กำหนดให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์เป็นรัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ โดยได้เพิ่มเติมให้มีอำนาจในการกำหนดอายุใบอนุญาตและการต่ออายุใบอนุญาต รวมทั้งให้มีอำนาจในการกำหนดค่าอากรหรือค่าธรรมเนียมให้แตกต่างกันไปตามประเภท ชนิด ขนาด หรือจำนวนของเครื่องมือทำการประมง หรือประเภท ชนิด ขนาด ลักษณะ หรือรูปแบบของกิจการการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำหรือทำการประมงก็ได้ ทั้งนี้ เพื่อให้มีความชัดเจนและมีให้เกิดปัญหาในการตีความ (ร่างมาตรา ๕)

๓.๔ การบริหารจัดการด้านการประมง

(๑) **บททั่วไป** กำหนดให้กรมประมงมีภารกิจในการส่งเสริมการมีส่วนร่วมและสนับสนุนชุมชนประมงท้องถิ่นในการจัดการ การบำรุงรักษา การอนุรักษ์ การฟื้นฟู และการใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืนจากทรัพยากรสัตว์น้ำแทนการกำหนดให้มีการรับรองการจัดตั้งองค์กรประมงท้องถิ่น เพื่อให้มีอำนาจในการจัดการ การบำรุงรักษา การอนุรักษ์ และการฟื้นฟู และการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรสัตว์น้ำในเขตท้องถิ่นของตน เนื่องจากสภาพขององค์กรประมงท้องถิ่นในปัจจุบันยังไม่มี ความชัดเจน แต่มีลักษณะเป็นการรวมตัวกันของชาวประมงในท้องถิ่นซึ่งเป็นการรวมตัวกันอยู่แล้วตามธรรมชาติ และรัฐสามารถเข้าไปดำเนินการส่งเสริมและสนับสนุนการมีส่วนร่วมในการจัดการหรือการบำรุงรักษาทรัพยากรสัตว์น้ำซึ่งมีอยู่ในท้องถิ่นของตนได้อยู่แล้ว โดยไม่จำเป็นต้องกำหนดให้มีการรับรองชุมชนดังกล่าวเป็นองค์กรประมงท้องถิ่นก่อนจึงจะมีอำนาจดำเนินการตามที่กำหนดไว้ (ร่างมาตรา ๖ ถึงร่างมาตรา ๘)

(๒) **คณะกรรมการนโยบายการประมงแห่งชาติ** ปรับปรุงองค์ประกอบของคณะกรรมการเพื่อให้การดำเนินงานเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและเกิดความคล่องตัวในการปฏิบัติงานยิ่งขึ้น และได้ตัดกระบวนการสรรหากรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งต้องดำเนินการโดยคณะกรรมการสรรหากรรมการผู้ทรงคุณวุฒิออกเพื่อลดขั้นตอนในการดำเนินการ เนื่องจากได้มีการกำหนดที่มาและคุณสมบัติของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิไว้อย่างชัดเจนแล้ว จึงไม่มีความจำเป็นที่จะต้องมีการแต่งตั้งคณะกรรมการสรรหากรรมการผู้ทรงคุณวุฒิอีก และได้ปรับปรุงอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ โดยตัด

อำนาจหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับกองทุนพัฒนาและส่งเสริมการประมงออก เพื่อให้สอดคล้องกับการตัด
หลักการในเรื่องการจัดตั้งกองทุนพัฒนาและส่งเสริมการประมง (ร่างมาตรา ๙ ถึงร่างมาตรา ๑๔)

(๓) สถิติการประมง กำหนดให้การแจ้งให้ผู้ซึ่งมีอาชีพการประมงในท้องที่
ที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดแจ้งข้อมูลเกี่ยวกับสถิติการประมงที่เกี่ยวข้องต่อพนักงานเจ้าหน้าที่นั้น
จะต้องทำเป็นหนังสือ และกำหนดให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจเข้าไปในสถานที่ที่เกี่ยวข้องกับ
การประมงนอกจากสถานที่ประกอบกิจการในเวลาทำการของสถานที่นั้น เพื่อทำการตรวจสอบและ
จัดเก็บสถิติการประมง (ร่างมาตรา ๑๕ ถึงร่างมาตรา ๑๗)

(๔) การควบคุม ได้ปรับปรุงชื่อส่วน จาก “บทห้ามทั่วไป” เป็น “การควบคุม”
เพื่อให้สอดคล้องกับเนื้อหาสาระที่เป็นเรื่องเกี่ยวกับการควบคุมการทำประมง และได้มีการปรับปรุง
แก้ไขในประเด็น ดังต่อไปนี้

(ก) ปรับปรุงหลักเกณฑ์ในการควบคุมการปล่อย เท ทิ้ง ระบาย หรือทำให้
วัตถุอันตรายลงสู่ที่จับสัตว์น้ำ หรือกระทำการใด ๆ อันทำให้สัตว์น้ำในที่จับสัตว์น้ำมีนเมา หรือ ปล่อย
เท ทิ้ง ระบาย หรือทำให้สิ่งใดลงในที่จับสัตว์น้ำในลักษณะที่เป็นอันตรายแก่สัตว์น้ำ หรือทำให้
ที่จับสัตว์น้ำเกิดมลพิษ โดยเพิ่มกรณียกเว้นสำหรับการกระทำเพื่อประโยชน์ในราชการทหาร เพื่อมิให้เป็น
อุปสรรคต่อภารกิจของทหารในด้านความมั่นคงของประเทศ และกำหนดให้รัฐมนตรีมีอำนาจ
ประกาศกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการขออนุญาตและการอนุญาต เพื่อให้เกิดความชัดเจนใน
การดำเนินการยิ่งขึ้น (ร่างมาตรา ๑๘)

(ข) ปรับปรุงหลักเกณฑ์ในการควบคุมการใช้กระแสไฟฟ้าในการทำ
ประมงหรือใช้วัตถุระเบิดในที่จับสัตว์น้ำ โดยเพิ่มกรณียกเว้นให้แก่การใช้วัตถุระเบิดเพื่อประโยชน์
ในราชการทหาร เพื่อมิให้เป็นอุปสรรคต่อภารกิจของทหารในด้านความมั่นคงของประเทศ (ร่างมาตรา ๑๙)

(ค) กำหนดให้อธิบดีมีอำนาจประกาศกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข
ในการขออนุญาตและการอนุญาตในกรณีดังต่อไปนี้ เพื่อให้เกิดความชัดเจนในกรอบการปฏิบัติหน้าที่
ของพนักงานเจ้าหน้าที่

๑) การปลุกสร้างสิ่งใด หรือปลุกบัว ข้าว ปอ พืชหรือพันธุ์ไม้น้ำ ลงใน
ที่จับสัตว์น้ำ ซึ่งมีไซ้ที่ของเอกชน (ร่างมาตรา ๒๑)

๒) การทำให้น้ำในที่จับสัตว์น้ำซึ่งมีไซ้ที่ของเอกชนแห้งหรือลดน้อยลง
เพื่อทำการประมง (ร่างมาตรา ๒๒)

๓) การแก้ไขเปลี่ยนแปลงที่จับสัตว์น้ำซึ่งมีไซ้ที่ของเอกชนให้ผิดไปจาก
สภาพที่เป็นอยู่ (ร่างมาตรา ๒๓)

๔) การติดตั้ง วาง หรือสร้างเขื่อน ฝาย ทำนบ รั้ว เครื่องมือที่เป็น
ตาข่าย หรือเครื่องมือทำการประมงอื่น ๆ ในที่จับสัตว์น้ำ ซึ่งกั้นทางเดินของสัตว์น้ำ (ร่างมาตรา ๒๔)

(ง) แยกลักษณะของการควบคุมการครอบครองสัตว์น้ำหรือผลิตภัณฑ์
สัตว์น้ำ เป็นการควบคุมการครอบครองกรณีทั่วไปซึ่งสามารถครอบครองได้เมื่อได้รับใบอนุญาต และ

กรณีที่ทำห้ครอบครองโดยเด็ดขาด โดยระบุวัตถุประสงค์ของกรณีที่ทำห้ครอบครองโดยเด็ดขาดไว้อย่างชัดเจน ทั้งนี้ เพื่อให้เห็นความแตกต่างของการควบคุมทั้งสองลักษณะ และกำหนดให้อธิบดีมีอำนาจจัดการสัตว์น้ำหรือผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำที่ทำห้ครอบครองโดยเด็ดขาดที่ได้มีการส่งมอบให้แก่กรมประมงได้ตามที่เห็นสมควร รวมทั้งได้เพิ่มข้อยกเว้นมิให้นำหลักเกณฑ์ในเรื่องการทำห้ครอบครองสัตว์น้ำหรือผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำ ทั้งการทำห้ครอบครองกรณีทั่วไปและการทำห้ครอบครองโดยเด็ดขาด ไปใช้บังคับแก่การครอบครองสัตว์น้ำหรือผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำของทางราชการเพื่อประโยชน์ทางวิชาการ (ร่างมาตรา ๒๕)

(จ) ได้ปรับปรุงหลักเกณฑ์ในการควบคุมการปล่อยสัตว์น้ำลงสู่ที่จับสัตว์น้ำ โดยกำหนดให้รัฐมนตรีมีอำนาจประกาศกำหนดประเภท ชนิด ลักษณะ หรือประเภทของสัตว์น้ำที่ทำห้ปล่อยลงสู่ที่จับสัตว์น้ำ เพื่อให้ครอบคลุมถึงสัตว์น้ำที่เกิดจากการผสมข้ามพันธุ์หรือสัตว์น้ำดัดแปลงพันธุกรรม และกำหนดให้อธิบดีมีอำนาจประกาศกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการขออนุญาตและการอนุญาต เพื่อให้เกิดความชัดเจนในกรอบการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่ (ร่างมาตรา ๒๗)

๓.๕ เขตการประมง

(๑) การกำหนดเขตการประมง ได้กำหนดเขตการประมงในน่านน้ำไทยโดยแบ่งออกเป็นสามเขต ได้แก่ เขตประมงทะเลชายฝั่ง เขตประมงทะเลนอกชายฝั่ง และเขตประมงน้ำจืด ซึ่งเป็นการแบ่งเขตตามลักษณะของพื้นที่เพื่อประโยชน์ในการควบคุมการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรสัตว์น้ำให้เหมาะสมในแต่ละพื้นที่และไม่ให้เกิดปัญหาความขัดแย้งระหว่างผู้ประกอบการประมงรายเล็กและรายใหญ่ โดยได้กำหนดเขตประมงทะเลชายฝั่งซึ่งเป็นฐานในการแบ่งเขตประมงแต่ละประเภทให้มีความชัดเจนไว้ในพระราชบัญญัติ โดยกำหนดให้มีแนวเขตนับจากแนวชายฝั่งทะเลออกไปสามไมล์ทะเล แทนการกำหนดให้ตราพระราชกฤษฎีกากำหนดเส้นฐานที่ใช้เป็นจุดเริ่มต้นของการวัด เพื่อมิให้การบังคับให้เป็นไปตามมาตรานี้ต้องล่าช้าในการรอกการกำหนดเส้นฐานที่ใช้เป็นจุดเริ่มต้นในการวัดก่อน (ร่างมาตรา ๒๙ ถึงร่างมาตรา ๓๒)

(๒) การทำการประมงในเขตการประมง

(ก) รวมหลักเกณฑ์ในการกำหนดควบคุมการใช้เครื่องมือทำการประมงในเขตประมงน้ำจืดและเขตประมงทะเลชายฝั่งไว้ในมาตราเดียวกัน เนื่องจากเครื่องมือทำการประมงในเขตการประมงทั้งสองเขตมีลักษณะที่คล้ายคลึงกัน โดยเป็นเครื่องมือที่มีศักยภาพไม่สูงมาก จึงสามารถใช้หลักเกณฑ์ในการควบคุมเดียวกันได้ (ร่างมาตรา ๓๓)

(ข) กำหนดให้รัฐมนตรีมีอำนาจประกาศกำหนดขยวันการขออนุญาตให้แก่ผู้ใช้เครื่องมือทำการประมงในเขตประมงน้ำจืดและเขตประมงทะเลชายฝั่ง หรือเครื่องมือทำการประมงพื้นบ้าน ทำการประมงในเขตประมงทะเลนอกชายฝั่งได้ เนื่องจากเครื่องมือทำการประมงดังกล่าวเป็นเครื่องมือทำการประมงที่มีศักยภาพไม่สูงมาก และไม่ก่อให้เกิดความเสียหายหรือทำลายทรัพยากรสัตว์น้ำอย่างร้ายแรงในเขตประมงทะเลนอกชายฝั่ง (ร่างมาตรา ๓๔)

(ค) กำหนดให้ผู้รับใบอนุญาตใช้เครื่องมือทำการประมงในเขตประมงน้ำจืด เขตประมงทะเลชายฝั่ง และเขตประมงทะเลนอกชายฝั่งมีหน้าที่ต้องชำระค่าอากรใบอนุญาตใช้เครื่องมือทำการประมง (ร่างมาตรา ๓๕)

(ง) กำหนดให้การประกาศกำหนดเขตพื้นที่รักษาพันธุ์สัตว์น้ำจะต้องมีแผนที่แสดงแนวเขตแนบท้ายประกาศด้วย เพื่อให้เกิดความชัดเจนในแนวเขตที่จะดำเนินการและป้องกันมิให้มีการกำหนดแนวเขตพื้นที่รักษาพันธุ์สัตว์น้ำทับซ้อนกับเขตควบคุมอื่นที่จะเป็นปัญหาในทางกฎหมายหรือในทางปฏิบัติต่อไปได้ (ร่างมาตรา ๓๖)

(จ) ปรับปรุงหลักเกณฑ์ในการควบคุมการทำประมงหรือทำการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำภายในเขตพื้นที่รักษาพันธุ์สัตว์น้ำ โดยกำหนดให้รัฐมนตรีมีอำนาจประกาศกำหนดหลักเกณฑ์วิธีการ และเงื่อนไขในการขออนุญาตและการอนุญาต เพื่อให้เกิดความชัดเจนในการดำเนินการยิ่งขึ้น (ร่างมาตรา ๓๗)

๓.๖ การส่งเสริมการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ ได้ปรับปรุงชื่อหมวด จาก “การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ” เป็น “**การส่งเสริมการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ**” เพื่อให้สอดคล้องกับภารกิจของกรมประมงที่เน้นด้านการส่งเสริมกิจกรรมด้านการประมง เพื่อให้ได้สัตว์น้ำที่มีคุณภาพและมีความปลอดภัยต่อผู้บริโภค และป้องกันมิให้เกิดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม และได้มีการปรับปรุงแก้ไขในประเด็น ดังต่อไปนี้

(๑) การกำหนดมาตรฐานการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ ได้กำหนดให้การจัดทำประกาศมาตรฐานการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำจะต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการมาตรฐานสินค้าเกษตรตามกฎหมายว่าด้วยมาตรฐานสินค้าเกษตรก่อน เพื่อมิให้มีการกำหนดมาตรฐานซ้ำซ้อนกัน ซึ่งผู้แทนกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ชี้แจงว่าในกรณีที่คณะกรรมการมาตรฐานสินค้าเกษตรได้ให้ความเห็นชอบมาตรฐานการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำตามที่กรมประมงเสนอก็คงจะไม่มีการกำหนดมาตรฐานตามกฎหมายว่าด้วยมาตรฐานสินค้าเกษตรอีก ทั้งนี้ เพื่อลดภาระในการปฏิบัติตามกฎหมายให้แก่ผู้ประกอบการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ (ร่างมาตรา ๓๘)

(๒) การควบคุมกิจการการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ กำหนดให้รัฐมนตรีมีอำนาจประกาศกำหนดหลักเกณฑ์ในการควบคุมกิจการการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ โดยได้ตัดการกำหนดให้ผู้ว่าราชการจังหวัดโดยอนุมัติรัฐมนตรีมีอำนาจประกาศกำหนดหลักเกณฑ์เพื่อใช้ในเขตจังหวัดที่รับผิดชอบออก เนื่องจากกรณีนี้เป็นหลักเกณฑ์ที่จะประกาศกำหนดเป็นการทั่วไป (ร่างมาตรา ๔๑)

๓.๗ สุขอนามัยของสัตว์น้ำหรือผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำ

(๑) มาตรฐานด้านสุขอนามัยในกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับสัตว์น้ำ ได้กำหนดให้การจัดทำประกาศกำหนดมาตรฐานด้านสุขอนามัยในกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับสัตว์น้ำต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการมาตรฐานสินค้าเกษตรก่อน เพื่อมิให้มีการกำหนดมาตรฐานซ้ำซ้อนกัน สำหรับข้อสังเกตของกระทรวงสาธารณสุขที่เห็นว่าการกำหนดมาตรฐานด้านสุขอนามัยของกรมประมงจะซ้ำซ้อนกับภารกิจของกระทรวงสาธารณสุขตามกฎหมายว่าด้วยอาหารนั้น โดยที่มาตรฐานที่กรมประมงกำหนดมีลักษณะเป็นมาตรฐานทั่วไปซึ่งไม่มีผลบังคับในทางกฎหมาย ทั้งนี้ เพื่อส่งเสริมให้ผู้ประกอบการประมงนำไปใช้ในทางปฏิบัติ เพื่อให้ได้สัตว์น้ำและผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำที่มีคุณภาพได้มาตรฐานด้าน

สุขอนามัย และมีความปลอดภัยต่อผู้บริโภคยิ่งขึ้น สำหรับกรณีที่จะกำหนดให้เป็นมาตรฐานบังคับ ก็จำกัดอยู่เฉพาะมาตรฐานในการจับ การดูแลสัตว์น้ำหลังการจับ และการขนส่ง จึงไม่เข้าซ้อนกับกฎหมายว่าด้วยอาหาร (ร่างมาตรา ๔๔)

(๒) การห้ามทำการประมงในที่จับสัตว์น้ำที่มีการปนเปื้อนสารพิษ กำหนดเพิ่มเติมให้อธิบดีกรมประมงมีอำนาจประกาศห้ามทำการประมงในที่จับสัตว์น้ำเป็นการชั่วคราว ในกรณีที่มีเหตุฉุกเฉินและมีเหตุอันสมควรเชื่อได้ว่าในที่จับสัตว์น้ำนั้นเกิดสภาวะมลพิษหรือมีการปนเปื้อนของสารพิษหรือสิ่งอื่นใดที่อาจเป็นอันตรายต่อมนุษย์หรือต่อสัตว์น้ำและไม่อาจตรวจพิสูจน์ หรือเสนอรัฐมนตรีเพื่อออกประกาศห้ามทำการประมงโดยเด็ดขาดได้ทัน โดยกำหนดให้การประกาศห้ามทำการประมงชั่วคราวดังกล่าวมีกำหนดระยะเวลาไม่เกินสามสิบวัน และในกรณีที่มีเหตุจำเป็น อาจขยายระยะเวลาได้อีกแต่รวมแล้วต้องไม่เกินหกสิบวัน (ร่างมาตรา ๔๗)

๓.๘ การนำเข้าและส่งออกสัตว์น้ำหรือผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำ

(๑) ปรับปรุงหลักเกณฑ์ในการควบคุมการนำเข้าและส่งออกสัตว์น้ำหรือผลิตภัณฑ์ สัตว์น้ำ โดยกำหนดให้รัฐมนตรีมีอำนาจประกาศกำหนดประเภท ชนิด ประเภท หรือลักษณะของสัตว์น้ำ ที่ห้ามนำเข้าหรือส่งออกนอกราชอาณาจักรให้ครอบคลุมถึงสัตว์น้ำที่เกิดจากการผสมข้ามพันธุ์หรือสัตว์น้ำ ดัดแปลงพันธุกรรม และกำหนดให้รัฐมนตรีมีอำนาจออกกฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และ เงื่อนไขในการขออนุญาตและการออกใบอนุญาต รวมทั้งการขอรับใบอนุญาตและการออกใบแทน ใบอนุญาต เพื่อให้เกิดความชัดเจนในกรอบการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่ (ร่างมาตรา ๔๘)

(๒) ตัดหลักการที่กำหนดให้เงินค่าบริการที่ได้จากการตรวจสอบหรือดำเนินการออก หนังสือรับรองสุขภาพหรือคุณภาพสัตว์น้ำ หรือหนังสือรับรองคุณภาพด้านมาตรฐานสุขอนามัย ของสัตว์น้ำหรือผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำ หรือหนังสือรับรองอื่นตามความต้องการของประเทศปลายทางไม่ต้อง นำส่งคลังเป็นรายได้ของแผ่นดินตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณออก ทั้งนี้ เพื่อให้สอดคล้องกับ มาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติเงินคงคลัง พ.ศ. ๒๕๔๑ และมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๔ มิถุนายน ๒๕๓๙ ซึ่งห้ามมิให้กำหนดสาระสำคัญในกฎหมายเป็นการยกเว้นให้หัวหน้าส่วนราชการที่ได้รับเงินค่าธรรมเนียม สามารถหักเงินค่าธรรมเนียมดังกล่าวไว้เพื่อการใดได้ (ร่างมาตรา ๔๙)

(๓) การควบคุมการนำเข้าสัตว์น้ำหรือผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำที่ได้จากการประมงที่เป็น การฝ่าฝืนกฎหมายของรัฐต่างประเทศที่ประเทศไทยให้การยอมรับในฐานะที่มีเขตอำนาจเหนือ่านน้ำ ที่ทำการประมง หรือฝ่าฝืนพันธกรณีตามข้อตกลงระหว่างประเทศว่าด้วยสัตว์น้ำซึ่งประเทศไทยหรือ รัฐเจ้าของเรือประมงต่างประเทศนั้นเป็นภาคีอยู่เข้ามาในประเทศไทย ได้แก่ หลักการจากเดิมที่กำหนด ควบคุมเฉพาะเรือประมงต่างประเทศ เป็น การควบคุมเรือประมงทุกสัญชาติ เพื่อป้องกันมิให้มี การหลีกเลี่ยงกฎหมาย โดยการใช้เรือประมงไทยขนถ่ายสัตว์น้ำหรือผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำดังกล่าวเข้ามา ในประเทศไทย (ร่างมาตรา ๕๐)

๓.๙ การประมงนอกลำน้ำไทย

(๑) ได้ปรับปรุงองค์ประกอบของคณะกรรมการการประมงนอกลำน้ำไทย โดยกำหนดให้ปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เป็นประธานกรรมการแทนรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ และได้ลดจำนวนของคณะกรรมการดังกล่าวลง เพื่อให้เกิดความคล่องตัวในการปฏิบัติงานและปรับปรุงอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการให้มีความเชื่อมโยงกับคณะกรรมการนโยบายการประมงแห่งชาติ โดยได้กำหนดให้คณะกรรมการการประมงนอกลำน้ำไทยมีหน้าที่ในการพิจารณาและนำเสนอการแก้ไขปัญหาการทำประมงนอกลำน้ำไทยและเสนอแนะนโยบายและแนวทางการพัฒนาการประมงนอกลำน้ำไทยต่อคณะกรรมการนโยบายการประมงแห่งชาติ (ร่างมาตรา ๕๑ ถึง ร่างมาตรา ๕๓)

(๒) ตัดหลักการในการจัดทำแผนการประมงนอกลำน้ำไทยออก เนื่องจากได้เพิ่มหลักการเกี่ยวกับการกำหนดให้บุคคลซึ่งได้ดำเนินการทำข้อตกลงหรือสัญญาการทำประมงนอกลำน้ำไทยกับรัฐต่างประเทศหรือเอกชนต่างประเทศและได้สิทธิในการทำประมงในลำน้ำของรัฐต่างประเทศมีหน้าที่ต้องแจ้งการได้สิทธิตามข้อตกลงหรือสัญญานั้นต่ออธิบดีตามระเบียบที่อธิบดีกำหนด เพื่อป้องกันมิให้เกิดปัญหาในทางปฏิบัติที่มีการนำเอกสารสิทธิในการทำประมงอันเป็นเท็จมาใช้เพื่อแสวงหาประโยชน์อันมิชอบ และกำหนดให้อธิบดีจัดให้มีการรวบรวมข้อมูลเพื่อให้ผู้มีส่วนได้เสียตรวจสอบความถูกต้องของข้อตกลงหรือสัญญาการทำประมงนอกลำน้ำไทย (ร่างมาตรา ๕๔)

(๓) เพิ่มหลักการในการควบคุมการใช้เรือประมงไทยที่ออกไปทำการประมงนอกลำน้ำไทยในลำน้ำของรัฐต่างประเทศและในทะเลหลวงเฉพาะบริเวณที่ประเทศไทยได้เข้าร่วมเป็นภาคีตามข้อตกลงระหว่างประเทศเกี่ยวกับการบริหารจัดการทรัพยากรสัตว์น้ำในทะเลหลวงบริเวณนั้น และรัฐมนตรีได้ประกาศให้ทราบถึงการเข้าร่วมเป็นภาคีดังกล่าวแล้ว (ร่างมาตรา ๕๕)

(๔) ตัดหลักการควบคุมและตรวจสอบการทำประมงนอกลำน้ำไทยที่กำหนดให้เจ้าของหรือผู้ควบคุมเรือประมงไทยที่ใช้เรือประมงไทยออกทำการประมงนอกลำน้ำไทยต้องแสดงหลักฐานแห่งสิทธิในการทำประมงในลำน้ำดังกล่าวต่อพนักงานเจ้าหน้าที่พร้อมกับแสดงเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการได้รับอนุญาตก่อนที่จะนำเรือประมงออกจากท่าเพื่อไปทำการประมงนอกลำน้ำไทย และการกำหนดให้ต้องแจ้งข้อมูล ปริมาณของสัตว์น้ำ และแหล่งที่จับสัตว์น้ำต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ ณ ท่าเทียบเรือที่นำสัตว์น้ำขึ้นมา โดยนำไปกำหนดเป็นเงื่อนไขในการอนุญาตให้ใช้เรือประมงไทยออกไปทำการประมงในทะเลหลวงแทนแล้ว (ร่างมาตรา ๕๖)

(๕) ตัดหลักการในการกำหนดให้หน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องมีหน้าที่ในการให้ความช่วยเหลือผู้ถูกจับกุมโดยมิชอบจากเจ้าหน้าที่ของรัฐต่างประเทศออก เนื่องจากในปัจจุบันกระทรวงการต่างประเทศและหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง เช่น สำนักงานอัยการสูงสุดและสำนักงานตำรวจแห่งชาติ เป็นต้น ได้ดำเนินการให้ความช่วยเหลือผู้ถูกจับกุมในกรณีดังกล่าวไว้แล้ว ซึ่งสอดคล้องกับอนุสัญญากรุงเวียนนาว่าด้วยความสัมพันธ์ทางกงสุล ค.ศ. ๑๙๖๓ ที่กำหนดหลักการของการให้ความช่วยเหลือคุ้มครองคนชาติ (consular protection) และโดยที่ระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยเงินตราพระราชการเพื่อช่วยเหลือคนไทยในต่างประเทศ พ.ศ. ๒๕๔๙ ก็ได้กำหนดหลักเกณฑ์การช่วยเหลือลูกเรือประมงไทย

ที่ถูกจับกุมในต่างประเทศไว้แล้ว จึงไม่มีความจำเป็นจะต้องกำหนดหลักการดังกล่าวขึ้นอีก แต่ได้กำหนดให้กรมประมงมีหน้าที่เรียกเก็บค่าใช้จ่ายที่จำเป็นที่รัฐได้จ่ายไปในการนำคนประจําเรือ หรือผู้โดยสารดังกล่าวกลับประเทศจากเจ้าของเรือประมงไทยที่ใช้หรือยอมให้ใช้เรือของตนทำการประมง โดยละเมิดน่านน้ำของรัฐต่างประเทศ และทำให้คนประจําเรือหรือผู้โดยสารที่มีสัญชาติไทยซึ่งไปกับเรือ ต้องตกค้างอยู่ในต่างประเทศ และโดยที่ค่าใช้จ่ายดังกล่าวมีจำนวนที่แน่นอนอยู่แล้วตามที่รัฐได้ใช้จ่ายไปจริง จึงไม่จำเป็นที่จะต้องกำหนดให้มีคณะกรรมการพิจารณา กำหนดค่าเสียหายและค่าใช้จ่ายอื่น ๆ อันเกิดจากการละเมิดน่านน้ำของรัฐต่างประเทศ เพื่อมีคำวินิจฉัยเรื่องค่าใช้จ่ายดังกล่าวอีก (ร่างมาตรา ๕๗)

๓.๑๐ ค่าธรรมเนียมใบอนุญาตและค่าธรรมเนียมใบแทนใบอนุญาต กำหนดให้ผู้รับใบอนุญาตและผู้รับใบแทนใบอนุญาตตามร่างพระราชบัญญัตินี้มีหน้าที่ต้องชำระค่าธรรมเนียมใบอนุญาตหรือค่าธรรมเนียมใบแทนใบอนุญาต (ร่างมาตรา ๕๘)

๓.๑๑ การโอนใบอนุญาต กำหนดให้สิทธิในการอนุญาตไม่เป็นมรดกตกทอดไปสู่ทายาท เว้นแต่กรณีที่เป็นผู้รับใบอนุญาตสามารถโอนใบอนุญาตให้แก่บุคคลอื่นได้ และให้อำนาจรัฐมนตรีออกกฎกระทรวงเพื่อกำหนดหลักเกณฑ์การโอนใบอนุญาต (ร่างมาตรา ๕๙ และร่างมาตรา ๖๐)

๓.๑๒ พนักงานเจ้าหน้าที่ ได้ปรับปรุงอำนาจหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่ในประเด็นดังต่อไปนี้

(๑) กำหนดให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจเรียกเฉพาะบุคคลที่เกี่ยวข้องกับกิจการประมงเท่านั้น เพื่อมาให้ถ้อยคำหรือให้ส่งเอกสารหรือหลักฐานที่เกี่ยวข้องมาเพื่อประกอบการพิจารณาดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้

(๒) กำหนดให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจเข้าไปตรวจสอบและควบคุมให้มีการปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ได้เฉพาะสถานประกอบกิจการที่ได้รับอนุญาตหรือสถานประกอบกิจการที่ได้มีการประกาศกำหนดให้เป็นสถานประกอบกิจการที่ต้องมีการควบคุมเท่านั้น

(๓) ในกรณีที่มีเหตุอันควรสงสัยว่ามีการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจตรวจค้นสถานที่ใด ๆ ได้ โดยต้องมีหมายค้น เว้นแต่มีเหตุอันควรเชื่อว่าหากรอหมายค้นจะมีการยักย้าย ซุกซ่อน ส่งหรือนำออกนอกราชอาณาจักร หรือทำลายสิ่งของหรือเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิด ให้ตรวจค้นได้โดยไม่ต้องมีหมายค้น แต่ต้องปฏิบัติตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาว่าด้วยการค้น และกำหนดให้ตรวจค้นได้ทั้งในเวลากลางวันหรือในระหว่างเวลาทำการของสถานที่นั้น ถ้ายังดำเนินการไม่แล้วเสร็จจะกระทำต่อไปในเวลา กลางคืนหรือนอกเวลาทำการของสถานที่นั้นก็ได้

(๔) เพิ่มเติมอำนาจพนักงานเจ้าหน้าที่ในการยึดหรืออายัดยา เคมีภัณฑ์ หรือสารอันตรายอื่นใดที่มีเหตุอันควรสงสัยว่าเป็นยา เคมีภัณฑ์ หรือสารอันตรายที่รัฐมนตรีประกาศห้ามใช้ในการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ และกำหนดให้อธิบดีมีอำนาจจัดการกับสัตว์น้ำหรือผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำรวมทั้งยา เคมีภัณฑ์หรือสารอันตรายอื่นใด ที่พนักงานเจ้าหน้าที่ยึดหรืออายัดได้ตามที่เห็นสมควร

(๕) กำหนดให้อธิบดีกรมประมงมีอำนาจออกระเบียบเพื่อวางหลักเกณฑ์ในการเข้าไปตรวจสอบสถานประกอบกิจการหรือการเข้าตรวจค้นสถานที่ใด ๆ ของพนักงานเจ้าหน้าที่ เพื่อเป็นมาตรการในการคุ้มครองสิทธิเสรีภาพในเคหสถานของบุคคลตามข้อสังเกตของสำนักงานศาลยุติธรรม

๓.๑๓ **มาตรการทางปกครอง** ได้เพิ่มบทบัญญัติในส่วนของมาตรการทางปกครอง โดยกำหนดให้ผู้มีอำนาจออกใบอนุญาตหรือหนังสืออนุญาตมีอำนาจสั่งให้ผู้ได้รับอนุญาตทำการแก้ไขหรือปฏิบัติตามคำสั่งให้ถูกต้องภายในเวลาที่กำหนด หากไม่ดำเนินการก็ให้มีอำนาจในการสั่งพักใช้ใบอนุญาต หรือระงับการอนุญาต โดยมีกำหนดครั้งละไม่เกินเก้าสิบวัน หรือจนกว่าจะมีคำพิพากษาถึงที่สุดในกรณีที่มีการฟ้องผู้รับอนุญาตต่อศาลว่าได้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ และได้กำหนดหลักเกณฑ์ในการเพิกถอนใบอนุญาตหรือหนังสืออนุญาต และกำหนดให้ผู้ถูกเพิกถอนใบอนุญาตจำหน่ายสัตว์น้ำหรือผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำให้แก่กรมประมง ในราคาที่กรมประมงกำหนดตามสมควรภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่ง ถ้าพ้นกำหนดเวลาดังกล่าวแล้วให้สัตว์น้ำหรือผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำที่ยังมิได้จำหน่ายนั้นตกเป็นของกรมประมง รวมทั้งกำหนดหลักเกณฑ์ในการอุทธรณ์คำสั่งพักใช้ใบอนุญาตหรือระงับการอนุญาตตามมาตรา ๖๕ หรือคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตหรือหนังสืออนุญาตตามมาตรา ๖๖ ตลอดจนกำหนดให้ผู้รับอนุญาตที่ใบอนุญาตสิ้นอายุหรือผู้รับอนุญาตที่ถูกเพิกถอนใบอนุญาตหรือหนังสืออนุญาตต้องจัดการเรือถอนหรือทำลายเครื่องมือทำการประมง สิ่งปลูกสร้าง หรือสิ่งใด ๆ ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ใบอนุญาตสิ้นอายุหรือวันที่ได้รับแจ้งคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตหรือหนังสืออนุญาต และหากผู้รับอนุญาตมิได้ดำเนินการภายในระยะเวลาที่กำหนด ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจดำเนินการแทนได้โดยกำหนดให้ผู้รับอนุญาตเป็นผู้เสียค่าใช้จ่ายในการดำเนินการ (ร่างมาตรา ๖๕ ถึงร่างมาตรา ๗๐)

๓.๑๔ **บทกำหนดโทษ** โดยที่พระราชบัญญัติการประมง พ.ศ. ๒๔๙๐ ได้กำหนดโทษทางอาญาไว้ ๒ ลักษณะ คือ โทษขั้นต่ำและโทษขั้นสูง และกำหนดอัตราโทษไว้แตกต่างกัน ซึ่งในร่างพระราชบัญญัตินี้ยังคงหลักการในการกำหนดโทษไว้ตามแนวทางดังกล่าว แต่ได้ปรับปรุงสัดส่วนในการกำหนดอัตราโทษของแต่ละลักษณะให้สอดคล้องกันยิ่งขึ้น โดยกรณีโทษขั้นต่ำใช้สัดส่วนโทษปรับตั้งแต่หนึ่งหมื่นบาทถึงหนึ่งแสนบาทต่อโทษจำคุกขั้นต่ำหนึ่งปี ส่วนกรณีโทษขั้นสูงใช้สัดส่วนโทษปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาทต่อโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน (ร่างมาตรา ๗๑ ถึงร่างมาตรา ๘๕)

๓.๑๕ **บทเฉพาะกาล** กำหนดให้กฎหมายลำดับรองที่ออกตามความในพระราชบัญญัติการประมง พ.ศ. ๒๔๙๐ ที่ใช้บังคับอยู่ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ยังคงใช้บังคับได้ต่อไปเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัตินี้ จนกว่าจะมีกฎหมายลำดับรองตามพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ และกำหนดให้ประธานบัตร อาชญาบัตร การอนุญาตหรือใบอนุญาตที่ออกตามพระราชบัญญัติการประมง พ.ศ. ๒๔๙๐ ที่มีอยู่ก่อนหรือในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ยังมีผลใช้บังคับต่อไป จนกว่าจะสิ้นอายุหรือถูกเพิกถอน เพื่อให้เกิดความต่อเนื่องในการดำเนินการ (ร่างมาตรา ๘๖ และมาตรา ๘๗)

๓.๑๖ **อัตราค่าอากรและอัตราค่าธรรมเนียม** ปรับปรุงบัญญัติแสดงอัตราค่าอากรใบอนุญาตใช้เครื่องมือทำการประมงตามประเภทเครื่องมือทำการประมงและอัตราค่าธรรมเนียมให้มีความเหมาะสมกับสถานการณ์ในปัจจุบัน ทั้งนี้ ตามที่กรมประมงได้เสนอมา

๔. ข้อสังเกต

สำหรับกรณีที่กระทรวงการต่างประเทศได้มีหนังสือยืนยันให้ความเห็นชอบร่างพระราชบัญญัตินี้โดยมีข้อสังเกตว่า กรณีที่เจ้าของเรือประมงไทยที่ใช้หรือยอมให้ใช้เรือประมงทำการประมงจนเป็นเหตุให้มีการละเมิดน่านน้ำของรัฐต่างประเทศ และทำให้คนประจำเรือหรือผู้โดยสารซึ่งมีสัญชาติไทยซึ่งไปกับเรือต้องตกค้างอยู่ในต่างประเทศ มีหน้าที่ต้องรับผิดชอบค่าใช้จ่ายที่จำเป็นที่รัฐได้จ่ายไปในการนำคนประจำเรือหรือผู้โดยสารดังกล่าวกลับประเทศตามร่างมาตรา ๕๗ นั้นปรากฏข้อเท็จจริงว่า ในการทำการประมงนอกน่านน้ำไทยมีลูกเรือต่างด้าวร่วมอยู่ด้วยเป็นจำนวนมาก แต่ขอบเขตความช่วยเหลือตามร่างพระราชบัญญัติการประมง พ.ศ. จะจำกัดเฉพาะคนประจำเรือหรือผู้โดยสารที่มีสัญชาติไทยเท่านั้น ด้วยเหตุนี้ กระทรวงการต่างประเทศจึงมีข้อสังเกตให้แก้ไขเพิ่มเติมร่างพระราชบัญญัตินี้ ดังนี้

(๑) ควรกำหนดมาตรการให้ครอบคลุมถึงกรณีลูกเรือต่างด้าวด้วย

(๒) ควรเพิ่มการกำหนดนิยามคำว่า “ค่าใช้จ่ายที่จำเป็น” ให้หมายความรวมถึงค่าที่พัก ค่าอาหาร ค่ารักษาพยาบาล ค่าทนายความ ค่าล่ามและค่าใช้จ่ายอื่น ๆ ที่จำเป็นด้วย

(๓) ควรนำโทษทางปกครองมาใช้ นอกเหนือจากโทษทางอาญาที่กำหนดไว้ โดยให้บทกำหนดโทษดังกล่าวครอบคลุมผู้ประกอบการ/เจ้าของเรือประมงที่ยอมให้เรือประมงของตนมีลูกเรือที่ถูกหลอกลวง และ/หรือ ไม่ได้รับการปฏิบัติอย่างถูกต้องตามหลักการจ้างงาน และ/หรือ หลักมนุษยธรรม เช่น ถูกบังคับขู่เข็ญให้ทำงาน ถูกทำร้ายร่างกาย

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาพิจารณาแล้วขอเรียนชี้แจงว่า ร่างพระราชบัญญัติการประมง พ.ศ. มีวัตถุประสงค์เพื่อควบคุมการบริหารจัดการทรัพยากรสัตว์น้ำให้สอดคล้องกับความเจริญก้าวหน้าของเทคโนโลยีด้านการประมงและสภาพของสังคมในปัจจุบัน เพื่อให้สามารถนำทรัพยากรสัตว์น้ำที่มีอยู่มาใช้ประโยชน์ได้อย่างยั่งยืน และส่งเสริมให้สัตว์น้ำและผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำมีคุณภาพได้มาตรฐานด้านสุขอนามัย มีความปลอดภัยต่อผู้บริโภค และมีให้เกิดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม สำหรับมาตรการควบคุมและจัดระเบียบการใช้เรือประมงไทยในการทำการประมงนอกน่านน้ำไทยจึงเป็นการดำเนินการเพื่อให้เป็นไปตามเจตนารมณ์ของร่างพระราชบัญญัตินี้ ที่มุ่งคุ้มครองทรัพยากรธรรมชาติและส่งเสริมการประกอบอาชีพประมงไทยเป็นหลัก ส่วนการคุ้มครองลูกเรือเกี่ยวกับการจ้างแรงงานตามข้อสังเกตของกระทรวงการต่างประเทศนั้นต้องดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงาน คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๗) จึงไม่ได้พิจารณาในประเด็นดังกล่าว

สำหรับกรณีที่กระทรวงการต่างประเทศเห็นว่า ควรกำหนดให้เจ้าของเรือต้องรับผิดชอบค่าใช้จ่ายในการนำลูกเรือซึ่งเป็นคนต่างด้าวกลับประเทศด้วยนั้น เนื่องจากการดำเนินการในเรื่องนี้ปัจจุบันเป็นไปตามระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยเงินอุดหนุนราชการเพื่อช่วยเหลือคนไทยในต่างประเทศ พ.ศ. ๒๕๔๙ จึงจำกัดอยู่เฉพาะการช่วยเหลือคนไทย ซึ่งมีกระทรวงการต่างประเทศเป็นหน่วยงานหลักในการดำเนินการช่วยเหลือ และเมื่อได้ทรงরণการใช้จ่ายเงินไปแล้วก็จะส่งให้กรมประมงดำเนินการเรียกร้องคืนจากเจ้าของเรือประมง ในการพิจารณาของคณะกรรมการกฤษฎีกา

(คณะที่ ๗) จึงไม่ได้กำหนดให้ครอบคลุมต่อลูกเรือต่างด้าว เนื่องจากเห็นว่า กรณีดังกล่าวเป็นหน้าที่ของประเทศซึ่งลูกเรือมีสัญชาติต้องดำเนินการนำลูกเรื่อนั้นกลับประเทศของตน ประกอบกับในระเบียบดังกล่าวก็ได้กำหนดรายละเอียดค่าใช้จ่ายที่สามารถเบิกจ่ายได้อยู่แล้ว จึงไม่จำเป็นต้องกำหนดบทนิยามไว้ในร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้

สำหรับกรณีที่กระทรวงการต่างประเทศมีข้อสังเกตว่าควรเพิ่มมาตรการทางปกครองมาใช้บังคับแก่เจ้าของเรือประมงด้วยนั้น เนื่องจากเจ้าของเรือประมงที่จะนำเรือประมงออกไปทำการประมงนอกลำน้ำไทยต้องได้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๕๕ ซึ่งหากเจ้าของเรือประมงไม่ยอมขดใช้ค่าใช้จ่ายตามที่ได้รับแจ้งจากกรมประมงถือว่าการไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๕๗ ซึ่งสามารถใช้มาตรการทางปกครองตามมาตรา ๖๕ ได้อยู่แล้ว

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาจึงไม่ได้แก้ไขร่างพระราชบัญญัติการประมง พ.ศ. ที่ผ่านการพิจารณาของคณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๗) ตามข้อสังเกตของกระทรวงการต่างประเทศ

๕. การเสนอร่างพระราชบัญญัติการประมง พ.ศ. ต่อสภาผู้แทนราษฎร

คณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ ๓๑ มกราคม ๒๕๕๕ เสนอร่างที่ผ่านการพิจารณาของคณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๗) ให้สภาผู้แทนราษฎรพิจารณา ซึ่งคณะกรรมการกฤษฎีกาได้พิจารณาและปรับปรุงร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวในสาระสำคัญดังต่อไปนี้

๕.๑ บทนิยาม

เพิ่มนิยามคำว่า “ผู้ประกอบการประมง” หมายความว่า บุคคลธรรมดา คณะบุคคล หรือนิติบุคคลซึ่งมีอาชีพเป็นผู้ประกอบการประมงเป็นอาชีพปกติ เนื่องจากในร่างพระราชบัญญัตินี้ได้กำหนดให้ผู้ประกอบการประมงทุกประเภทต้องขึ้นทะเบียนการประกอบอาชีพของตนเพื่อประโยชน์ในการรวบรวมข้อมูลทางสถิติ และเพื่อประโยชน์ในการนำข้อมูลดังกล่าวไปบริหารจัดการทรัพยากรทางทะเลและใช้ประกอบการพิจารณาในการให้ความช่วยเหลือด้านต่าง ๆ แก่ผู้ประกอบการประมงให้เกิดประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น โดยผู้ที่มาขึ้นทะเบียนนั้นจะเป็นเจ้าของเรือซึ่งเป็นผู้ทำประมงเป็นอาชีพ มิได้หมายความรวมถึงผู้ใช้แรงงานทางการประมง และเพิ่มนิยามคำว่า “แนวชายฝั่งทะเล” หมายความว่า แนวความลึกน้ำศูนย์เมตรหรือแนวที่น้ำทะเลจรดแผ่นดินบริเวณชายฝั่ง ชายเกาะ หรือขอบนอกของพื้นที่ที่มีการถมทะเล ตามแผนที่เดินเรือของกรมอุทกศาสตร์ เพื่อให้เกิดความชัดเจนในการกำหนดเขตการประมงในส่วนที่ ๑ การกำหนดเขตการประมงว่าต้องนับแนวเขตจากพื้นที่ใด ซึ่งจะเชื่อมโยงกับแผนที่เดินเรือของกรมอุทกศาสตร์

๕.๒ การบริหารจัดการด้านการประมง

(๑) เพิ่มหลักการให้กรมประมงดำเนินการให้ความช่วยเหลือหรือสนับสนุนสนับสนุนให้มีการรวมกลุ่มและจัดให้มีการขึ้นทะเบียนองค์กรชุมชนประมงท้องถิ่น และกำหนดให้องค์กรชุมชนประมงท้องถิ่นมีสิทธิเสนอแนะแนวทางในการพัฒนาหรือแก้ไขปัญหาการประมงต่อคณะกรรมการประมง

ประจำจังหวัดรวมไปถึงการเสนอแนะแนวทางในการออกประกาศต่อคณะกรรมการประมงประจำจังหวัด เพื่อให้การบริหารจัดการ ปกป้อง และรักษาทรัพยากรในเขตพื้นที่เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพจึงกำหนดให้อธิบดีมีอำนาจแต่งตั้งสมาชิกขององค์กรชุมชนประมงท้องถิ่นที่ได้ขึ้นทะเบียนกับกรมประมง เพื่อช่วยเหลือการปฏิบัติงานของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ได้

(๒) กำหนดให้มีคณะกรรมการประมงประจำจังหวัด ประกอบด้วย ผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นประธานกรรมการ และกรรมการอื่นจากหน่วยงานของรัฐและองค์กรเอกชน และผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งผู้ว่าราชการจังหวัดแต่งตั้ง เพื่อเป็นการกระจายอำนาจให้แก่ท้องถิ่นและภาคประชาชน ได้มีเข้ามามีบทบาทและมีส่วนร่วมในการดูแลรักษาทรัพยากรสัตว์น้ำ หรือกำหนดกฎเกณฑ์และดูแลรักษาทรัพยากรประมงในพื้นที่ของตนเอง โดยคณะกรรมการนี้จะมีอำนาจหน้าที่รวบรวมข้อเสนอแนะและแนวทางในการจัดการ การบำรุงรักษา การอนุรักษ์ การฟื้นฟู และการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรสัตว์น้ำขององค์กรชุมชนประมงท้องถิ่นในเขตพื้นที่ที่รับผิดชอบเสนอต่อคณะกรรมการ เพื่อพิจารณาจัดทำนโยบายพัฒนาการประมงในน่านน้ำไทยให้สอดคล้องกับปริมาณทรัพยากรสัตว์น้ำและขีดความสามารถในการทำประมง พิจารณาและเสนอแนะแนวทางในการพัฒนาหรือแก้ไขปัญหาการประมง หรือการจัดการ การบำรุงรักษา การอนุรักษ์ การฟื้นฟู และการใช้ประโยชน์ในที่จับสัตว์น้ำในเขตพื้นที่ที่รับผิดชอบต่อรัฐมนตรี คณะกรรมการ หรืออธิบดีออกประกาศ รวมทั้งดำเนินการอื่นตามที่รัฐมนตรีหรือคณะกรรมการนโยบายการประมงแห่งชาติมอบหมาย

๕.๓ สถิติการประมง

ได้แก้ไขจากการให้กรมประมงมีหน้าที่ในการรวบรวมสถิติการประมงเป็น กำหนดให้ผู้เริ่มประกอบอาชีพการประมงแจ้งข้อมูลเกี่ยวกับการประกอบอาชีพของตนต่อกรมประมง ภายในสามสิบวันนับแต่วันเริ่มประกอบอาชีพการประมง ตามหลักเกณฑ์และวิธีการอธิบดีกำหนดไว้ในระเบียบ และกำหนดให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจเข้าไปในสถานที่ประกอบกิจการหรือสถานที่ที่เกี่ยวข้องกับการประมงในเวลาทำการของสถานที่นั้น เพื่อทำการตรวจสอบและจัดเก็บสถิติการประมง นอกจากนี้ ได้เพิ่มหลักการในการกำหนดรายละเอียดของเรื่องที่ต้องแจ้งเบื้องต้นว่าอย่างน้อยจะต้องมีการแจ้งข้อมูลใดบ้างในการขึ้นทะเบียนต่อกรมประมง รวมทั้งยังให้สามารถกำหนดเรื่องที่ต้องการให้แจ้งเพิ่มเติมได้ เพื่อประโยชน์ในการรวบรวมสถิติและหลักฐานผู้ประกอบอาชีพการประมงในช่วงนั้น ๆ ว่ามีจำนวนแท้จริงอยู่เท่าใด ซึ่งจะนำไปบริหารจัดการทรัพยากรให้เกิดประโยชน์อย่างมีประสิทธิภาพ

๕.๔ การส่งเสริมการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ

กำหนดให้คณะกรรมการประมงประจำจังหวัดมีอำนาจกำหนดพื้นที่หรือบริเวณที่ห้ามทำการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ และให้รัฐมนตรีมีอำนาจประกาศกำหนดหลักเกณฑ์ในการควบคุมกิจการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ เพื่อให้การบริหารจัดการด้านการประมงในแต่ละพื้นที่เป็นไปอย่างเหมาะสม และมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น รวมทั้งปรับหลักเกณฑ์การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำในที่จับสัตว์น้ำซึ่งเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินจากการอนุญาตให้สามารถเพาะเลี้ยงได้โดยเสรีเว้นแต่พื้นที่ที่กำหนดให้ต้องขออนุญาตเป็นการห้ามทำการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำในที่ซึ่งเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน เว้นแต่ท้องที่ประกาศกำหนดให้ดำเนินการได้และจะต้องได้รับอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่ด้วย

๕.๕ การนำเข้าและส่งออกสัตว์น้ำหรือผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำ

ปรับปรุงหลักการในการห้ามนำเรือประมงที่ทำการประมงฝ่าฝืนพันธกรณีตามข้อตกลงระหว่างประเทศเข้ามาในราชอาณาจักรให้มีความสอดคล้องกับพันธกรณีตามกฎหมายระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้องกับเรือประมงที่ทำการประมงที่ผิดกฎหมาย (Illegal Unreported and Unregulated fishing (IUU Fishing))

๕.๖ การประมงนอกลำน้ำไทย

ปรับปรุงอำนาจของคณะกรรมการประมงนอกลำน้ำไทยให้มีบทบาทมากขึ้น โดยเฉพาะกำหนดให้มีอำนาจออกระเบียบกำหนดหลักเกณฑ์ในการช่วยเหลือและคุ้มครองเรือประมงไทยที่ออกไปทำการประมงนอกลำน้ำไทยและออกประกาศกำหนดหลักเกณฑ์การขออนุญาตออกไปทำการประมงนอกลำน้ำไทย รวมทั้งกรณีการทำการประมงจนเป็นเหตุให้มีการละเมิดกฎหมายของรัฐต่างประเทศหรือการทำผิดกฎหมายของรัฐต่างประเทศได้กำหนดมูลเหตุที่ทำให้เจ้าของเรือต้องรับผิดชอบค่าใช้จ่ายในการช่วยเหลือลูกเรือให้ชัดเจน

๕.๗ บทเฉพาะกาล

เพิ่มบทเฉพาะกาลเพื่อรองรับกรณีการดำเนินการตามหลักการที่กำหนดขึ้นใหม่ โดยกำหนดให้กรมประมงจัดให้มีการขึ้นทะเบียนองค์กรชุมชนประมงท้องถิ่นให้แล้วเสร็จภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ และให้ผู้ซึ่งประกอบอาชีพการประมงอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับแจ้งข้อมูลเกี่ยวกับการประกอบอาชีพของตนต่อกรมประมง ภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ รวมทั้งกำหนดให้ผู้ทำการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำในที่สาธารณประโยชน์ตามพระราชบัญญัติการประมง พ.ศ. ๒๕๕๐ อยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้ต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ ภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

๖. คำสั่งคณะกรรมการความสงบแห่งชาติ

คณะกรรมการความสงบแห่งชาติได้มีคำสั่ง เมื่อวันที่ ๒๔ มิถุนายน ๒๕๕๗ มอบหมายให้สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีการวบรวมและกลั่นกรองร่างกฎหมายที่สมควรนำเสนอสภานิติบัญญัติแห่งชาติเพื่อพิจารณา ซึ่งสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้เสนอให้คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๗) พิจารณา โดยมีผู้แทนกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ (สำนักงานปลัดกระทรวงและกรมประมง) เป็นผู้ชี้แจงรายละเอียด นั้น บัดนี้ คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๗) ได้พิจารณาร่างที่ผ่านการพิจารณาของคณะกรรมการกฤษฎีกาวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติประมง พ.ศ. สภาผู้แทนราษฎร แล้ว เห็นควรให้นำร่างดังกล่าวเสนอต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติเพื่อพิจารณาต่อไป

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

กรกฎาคม ๒๕๕๗

ข้อดีและข้อสังเกตของร่างพระราชบัญญัติประมง พ.ศ.*

โดยที่กฎหมายว่าด้วยการประมงได้ใช้บังคับมาเป็นเวลานาน บทบัญญัติบางประการไม่เหมาะสมกับสถานการณ์ในปัจจุบันที่มีทรัพยากรสัตว์น้ำจำนวนจำกัด ในขณะที่เทคโนโลยีด้านการประมงได้พัฒนาไปอย่างมากและถูกนำมาใช้เป็นเครื่องมือทำการประมงอันส่งผลให้สัตว์น้ำลดจำนวนลงอย่างรวดเร็ว จึงสมควรปรับปรุงการบริหารจัดการทรัพยากรสัตว์น้ำของประเทศให้สอดคล้องกับความเจริญก้าวหน้าของเทคโนโลยีด้านการประมงและสภาพของสังคมในปัจจุบัน โดยกำหนดให้มีมาตรการในการส่งเสริมและพัฒนาการบริหารจัดการ การบำรุงรักษา การใช้ประโยชน์จากทรัพยากรสัตว์น้ำ และการดำเนินการอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง และส่งเสริมให้ประชาชนหรือชุมชนประมงท้องถิ่นเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการ การบำรุงรักษา และการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรสัตว์น้ำอย่างสมดุล เพื่อให้สามารถนำทรัพยากรสัตว์น้ำที่มีอยู่มาใช้ประโยชน์ได้อย่างยั่งยืน และกำหนดมาตรการในการส่งเสริมให้สัตว์น้ำและผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำที่ได้จากการทำการประมงหรือการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำมีคุณภาพได้มาตรฐานด้านสุขอนามัย มีความปลอดภัยต่อผู้บริโภค และมีให้เกิดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม รวมถึงกำหนดมาตรการควบคุมและจัดระเบียบการใช้เรือประมงไทยในการทำการประมงนอกลำน้ำไทย

ดังนั้น เมื่อพระราชบัญญัติฯ ฉบับนี้ประกาศใช้เป็นกฎหมายจะมีข้อดีและข้อสังเกตสามารถสรุปได้ ดังนี้

ข้อดีของร่างพระราชบัญญัติประมง พ.ศ.

๑. เพื่อควบคุมผู้ประกอบการประมงหรืออาชีพในกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการประมง
๒. เพื่อประโยชน์ในการป้องกันผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม และการควบคุมกิจการการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำในที่สาธารณสมบัติของแผ่นดิน
๓. เพื่อประโยชน์ในการควบคุมการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรสัตว์น้ำให้เหมาะสมในแต่ละพื้นที่และไม่ให้เกิดปัญหาความขัดแย้งระหว่างผู้ประกอบการประมงรายเล็กและรายใหญ่
๔. ช่วยให้มีมาตรฐานสุขอนามัยหลังการจับ เพื่อให้สัตว์น้ำมีคุณภาพ ได้มาตรฐาน แหล่งน้ำใดเกิดมลพิษ อธิบดีมีอำนาจประกาศห้ามทำการประมงบริเวณนั้นได้ เพื่อให้สอดคล้องกับข้อกำหนดของต่างประเทศในการส่งออกสัตว์น้ำ มีการกำหนดให้สามารถออกกฎกระทรวงเพื่อควบคุมการดูแลสัตว์น้ำหลังการจับ การใช้สารเคมี สุขลักษณะในเรือประมง เพื่อให้มีความปลอดภัยต่อผู้บริโภค
๕. เพื่อไม่ให้เกิดปัญหาความซ้ำซ้อนในการกำหนดมาตรฐาน กำหนดกิจการที่ต้องมีการควบคุมการดูแลรักษาสัตว์น้ำหลังการจับและกำหนดหลักเกณฑ์ในการควบคุมกิจการ

* ที่มา: กองนิติการ กรมประมง เรียบเรียงโดย นายทศวิญญู เกียรติทัตต์ วิทยากรชำนาญการ กลุ่มงานกฎหมาย ๑ สำนักกฎหมาย.

๖. เพื่อป้องกันมิให้เกิดปัญหาในกรณีที่มีการนำเอกสารสิทธิในการทำการประมงอันเป็นเท็จมาใช้เพื่อแสวงหาประโยชน์อันมิชอบ

๗. เพื่อประกอบการพิจารณา และมีอำนาจเข้าไปในสถานที่ประกอบกิจการหรือสถานที่ที่เกี่ยวกับการประกอบกิจการของผู้รับอนุญาต

๘. เพื่อให้การบังคับใช้กฎหมายสามารถทำได้รวดเร็ว มีประสิทธิภาพ และมีการกำหนดหลักเกณฑ์ในการอุทธรณ์คำสั่งดังกล่าวไว้อย่างชัดเจน

๙. เพื่อให้เกิดความเป็นธรรมแก่ผู้ที่ไม่มีความผิดในการกระทำความผิด

๑๐. เพื่อให้ทรัพยากรธรรมชาติหรือสิ่งแวดล้อมที่เกี่ยวข้องกับการประมงได้รับการเยียวยา และได้รับการฟื้นฟูให้กลับสู่สภาพเดิมโดยเร็ว

๑๑. เพื่อปรับปรุงสัดส่วนในการกำหนดอัตราโทษของแต่ละลักษณะให้สอดคล้องกันยิ่งขึ้น

๑๒. เพื่อปรับปรุงบัญชีแสดงอัตราค่าอากรใบอนุญาตใช้เครื่องมือทำการประมงตามประเภทเครื่องมือทำการประมงและอัตราค่าธรรมเนียมให้มีความเหมาะสมกับสถานการณ์ในปัจจุบัน

ข้อสังเกตของร่างพระราชบัญญัติประมง พ.ศ.

๑. การกำหนดมาตรการต่าง ๆ ที่ให้รัฐส่งเสริมการมีส่วนร่วมของชุมชนประมงท้องถิ่น เพื่อลดข้อขัดแย้งต่าง ๆ ในการกำหนดมาตรการด้านการจัดการทรัพยากร โดยให้ชุมชนมีส่วนร่วมแต่แรกนั้น การนำมาใช้บังคับกับประชาชนอาจต้องใช้เวลาเพิ่มขึ้น เนื่องจากต้องเปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมให้สอดคล้องกับรัฐธรรมนูญ

๒. การกำหนดให้มีคณะกรรมการนโยบายการประมงแห่งชาติ และคณะกรรมการประมงประจำจังหวัด มีอำนาจในการกำหนดนโยบายในด้านการพัฒนาการประมงในด้านต่าง ๆ การกำหนดนโยบายต่าง ๆ ในการพัฒนาด้านประมงจึงต้องผ่านคณะกรรมการชุดดังกล่าว จึงจะนำเสนอคณะรัฐมนตรีได้ อาจทำให้เพิ่มขึ้นขั้นตอนการปฏิบัติงานมากขึ้น แต่ก็เป็น การช่วยลดปัญหาความขัดแย้งต่าง ๆ ลงได้ เพราะการแก้ไขปัญหาด้านการประมงจะส่งผลกระทบต่อหลายส่วน

๓. การกำหนดเขตทำการประมงชายฝั่งไว้ในกฎหมาย มีระยะ ๓ ไมล์ทะเลนั้น อาจทำให้ชาวประมงพาณิชย์ขนาดใหญ่ต่อต้าน เนื่องจากเกรงว่าจะได้รับผลกระทบจากการออกกฎต่าง ๆ ในเขตทำการประมงชายฝั่ง

๔. การควบคุมดูแลสุขอนามัยสัตว์น้ำและผลิตภัณฑ์ ผู้ประกอบการอาจได้รับผลกระทบเพราะจะมีการดูแลทั้งวิธีการเก็บรักษา และสุขลักษณะของเรือประมง ที่ส่งผลกระทบโดยตรงต่อผู้บริโภค และเป็นเงื่อนไขสำคัญในการส่งสินค้าสัตว์น้ำออกไปจำหน่ายในต่างประเทศ

องค์การระหว่างประเทศกับการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำของไทย*

๑. ASEAN-SEAFDEC

๑.๑ ข้อมติเรื่องการจัดการประมงอย่างยั่งยืนเพื่อความมั่นคงทางด้านอาหารของภูมิภาคอาเซียน จนถึงปี พ.ศ. ๒๕๖๓ และแผนปฏิบัติการเรื่องการจัดการประมงอย่างยั่งยืนสำหรับความมั่นคงทางอาหารของภูมิภาคอาเซียนจนถึงปี ๒๕๖๓ เมื่อวันที่ ๑๗ กรกฎาคม ๒๕๕๔ ASEAN-SEAFDEC Conference on Sustainable Fisheries for Food Security Towards 2020: Fish for the People 2020 “Adaptation to a Changing Environment”

๑.๑.๑ ข้อมติเรื่องการจัดการประมงอย่างยั่งยืนเพื่อความมั่นคงทางด้านอาหารของภูมิภาคอาเซียนจนถึงปี พ.ศ. ๒๕๖๓ ข้อมติฯ เป็นกรอบนโยบายที่สอดคล้องกับกฎบัตรอาเซียน เพื่อให้มีการพัฒนาที่ยั่งยืนด้านการประมง ก่อให้เกิดประโยชน์ทั้งในปัจจุบันและอนาคต และทำให้ระบบสวัสดิการสังคมที่ดีสำหรับประชาชน ข้อมติที่รัฐมนตรีอาเซียนด้านการประมงเห็นชอบร่วมกันมีทั้งสิ้น ๒๓ ข้อ ครอบคลุมทุกมิติของภาคการประมง ได้แก่

- การผลิตสัตว์น้ำและผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำจากภูมิภาคอาเซียนเพื่อให้บังเกิดความมั่นคงทางด้านอาหาร และบรรเทาความยากจนโดยให้ชุมชนประมงผลิตสินค้าประมงเป็นอาชีพทางเลือก

- พัฒนาการบริหารจัดการประมงให้มีประสิทธิภาพโดยส่งเสริมให้เกิดการจัดการร่วม ระหว่างผู้มีส่วนได้ส่วนเสียกับภาครัฐ และส่งเสริมการจัดการประมงและทำประมงที่สอดคล้องไปกับระบบนิเวศ (Ecosystem approach)

- เสริมสร้างให้ชุมชนประมงมีความคล่องตัว สามารถปรับตัวให้เข้ากับการเปลี่ยนแปลงที่เกิดจากสภาวะอากาศแปรปรวน ซึ่งเป็นอุปสรรคต่อการจับสัตว์น้ำและการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำได้

- ปรับปรุงมาตรฐานสินค้าประมง ส่งเสริมมาตรการร่วมอาเซียน ด้านการปรับมาตรฐานสินค้าให้สามารถแข่งขันกับตลาดโลกได้

- ปรับปรุงสภาพการทำงานของลูกจ้างและแรงงานประมงให้มีคุณภาพ สอดคล้องกับมาตรฐานสากล

- การพัฒนาศูนย์ศาสตร์หุ้นส่วนและความร่วมมือระหว่างประเทศสมาชิกด้วยกัน และกับองค์การระหว่างประเทศ ทั้งในด้านการสนับสนุนทางการเงิน การพัฒนาความรู้และเทคโนโลยี

- ส่งเสริมการใช้พลังงานอย่างมีประสิทธิภาพและการใช้พลังงานทดแทน

* ที่มา: แผนแม่บทการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำของประเทศไทย (ฉบับร่าง) ปี พ.ศ. ๒๕๕๕ - ๒๕๕๙ ข้อ ๓. องค์การระหว่างประเทศกับการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำของไทย หน้า ๑๖ - หน้า ๒๓.

- ส่งเสริมให้มีการนำข้อมูลสารสนเทศมาใช้ประกอบการกำหนดนโยบายบริหารจัดการประมงให้มีประสิทธิภาพ

๑.๑.๒ แผนปฏิบัติการเรื่องการประมงอย่างยั่งยืนสำหรับความมั่นคงทางอาหารของภูมิภาคอาเซียนจนถึงปี ๒๕๖๓

การประชุมเจ้าหน้าที่อาวุโสอาเซียน-ซีพีเดค เรื่องการประมงอย่างยั่งยืนเพื่อความมั่นคงด้านอาหารจนถึงปี ๒๕๖๓ ในเรื่อง “การปรับตัวเพื่อเผชิญอุปสรรคจากสภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงไป” มีวัตถุประสงค์เพื่อเสริมสร้างความร่วมมือขององค์การประมงในภาครัฐเพื่อประสานนโยบาย แผนงานและกิจกรรมต่าง ๆ เข้าด้วยกันเพื่อสนับสนุนการประมงอย่างยั่งยืน ความมั่นคงด้านอาหารและความปลอดภัยในระดับชาติและระดับภูมิภาค โดยมีมติรับแผนปฏิบัติการเพื่อใช้เป็นแนวทางในการจัดทำแผนงาน โครงการและกิจกรรมประมงในอีก ๑๐ ปีข้างหน้า ประกอบด้วยแผนงาน ๖ ด้าน คือ ๑) แผนงานและสารสนเทศ ๒) การจัดการประมง ๓) การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ ๔) การใช้ประโยชน์สัตว์น้ำและผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำอย่างคุ้มค่า ๕) การค้าสัตว์น้ำ และ ๖) การกำหนดแนวนโยบายร่วมระดับภูมิภาคและสากล โดยสาระสำคัญมีดังนี้

๑.๑.๒.๑ แผนงานและสารสนเทศ

ส่งเสริมให้มีการวางแผนการจับสัตว์น้ำเค็ม สัตว์น้ำจืดและการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำเข้าไว้ด้วยกัน เพื่อส่งเสริมให้มีการพัฒนาอย่างยั่งยืนในภาคการประมง ทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคมและสภาพแวดล้อมในแง่ของระบบนิเวศที่เปลี่ยนแปลงไป อีกทั้งยังเสริมสร้างกลไกด้านสถิติ การประมงระดับชาติ และระบบสารสนเทศประมงในระดับภูมิภาคให้ดียิ่งขึ้น รวมถึงแลกเปลี่ยนข้อมูลที่เกี่ยวข้องระหว่างกัน

๑.๑.๒.๒ การจัดการการประมง

ในภาพรวมจะมีการเร่งรัดพัฒนาการจัดการประมงโดยใช้หลักทางนิเวศ โดยจัดทำนโยบายที่รัดกุมและดำเนินการให้มีประสิทธิภาพ และให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียโดยตรง และเสริมบทบาทของชุมชนท้องถิ่นให้มีส่วนร่วมในการบริหารการประมงทุกขั้นตอน รวมถึงส่งเสริมการใช้พลังงานทดแทนอย่างมีประสิทธิภาพ การส่งเสริมให้มีวิธีการจ้างงานที่เหมาะสม พัฒนาแรงจูงใจทางการเงิน และเสริมสร้างให้มีการปรับแผนงานที่มีอยู่โดยพิจารณาผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

ส่วนของการประมงทะเลนั้น ต้องเสริมสร้างความแข็งแกร่งด้านนโยบาย และการออกกฎหมายระดับชาติและระดับภูมิภาค เพื่อดำเนินการในการปราบปรามการประมงที่ผิดกฎหมาย ขาดการรายงานและไร้การควบคุม หรือ IUU Fishing การพัฒนาเครือข่ายการติดตามควบคุมและระแวดระวัง (MCS) รวมถึงความพยายามในการแก้ไขปัญหาเรื่องการรักษาความปลอดภัยในทะเล นอกจากนี้ ให้ใช้ประโยชน์น่านน้ำที่ติดต่อกับชายฝั่งให้ได้ประโยชน์ตามควรให้มากที่สุด เช่นการส่งเสริมให้วางแนวปะการังเทียม

ในส่วนของการประมงน้ำจืดนั้น จะต้องดำเนินการรณรงค์ปลูกจิตสำนึก เรื่องความสำคัญของประมงน้ำจืดที่ช่วยให้เกิดความมั่นคงทางอาหาร พื้นฟูและปรับปรุงที่อยู่อาศัย และปล่อยพันธุ์สัตว์น้ำจืด สนับสนุนให้มีการประสานงานและวางแผนการใช้ประโยชน์ลุ่มน้ำ ทั้งในส่วนของประเทศ และการบริหารจัดการร่วมกันในกรณีมีประเด็นที่ประเทศสมาชิกอาเซียน จะต้องร่วมบริหารจัดการทรัพยากรลุ่มน้ำ จัดทำคู่มือการส่งเสริมให้มีการใช้ตัวชี้วัดอย่างง่าย แต่มีความน่าเชื่อถือสำหรับการบริหารจัดการประมงในพื้นที่น้ำจืดและพื้นที่น้ำท่วมถึง

๑.๑.๒.๓ การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ

พัฒนาวิธีการและดำเนินการตามคู่มืออาเซียนว่าด้วยแนวปฏิบัติด้านการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำที่ดี เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และรับผิดชอบต่อ บูรณาการการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ เข้ากับกิจกรรมด้านการพัฒนาชนบท รวมถึงดำเนินมาตรการหรือยุทธศาสตร์ในระดับชาติและระดับท้องถิ่น เพื่อป้องกันการพัฒนาไม่ให้เกิดขีดความสามารถ และไม่เป็นภัยต่อสิ่งแวดล้อม นอกจากนี้ ยังสนับสนุนงานวิจัยและงานพัฒนาด้านการปรับปรุงทรัพยากรพันธุกรรม การผลิตและการขนส่งพันธุ์สัตว์น้ำและประเมินผลกระทบของการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศที่มีต่อการบริหารพ่อแม่พันธุ์สัตว์น้ำ การควบคุมโรคสัตว์น้ำและโรคระบาดสัตว์น้ำที่รุนแรงไม่ให้เกิดผลกระทบต่อ การเพาะเลี้ยง และระบบนิเวศ รวมถึงการจัดตั้งระบบเตือนภัยโรคสัตว์น้ำของภูมิภาค พัฒนาบุคลากรภาครัฐ ภาคเอกชนและร่วมวิจัยเพื่อพัฒนาเทคโนโลยีการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ ถ่ายทอดเทคโนโลยีใหม่ ๆ ให้กับเกษตรกรและผู้ดำเนินธุรกิจเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ

๑.๑.๒.๔ การใช้ประโยชน์สัตว์น้ำและผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำอย่างคุ้มค่า

สนับสนุนการพัฒนาเทคโนโลยีเพื่อใช้ประโยชน์สัตว์น้ำที่จับได้อย่างคุ้มค่า และลดการสูญเสียหลังการจับ และพัฒนาระบบการขนถ่าย การเก็บรักษา และขนส่งสัตว์น้ำและผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำ นอกจากนี้ ยังส่งเสริมการผลิตและเก็บรักษาผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำพื้นบ้านให้มีคุณภาพและมีความหลากหลาย มีมาตรฐานและปลอดภัยต่อผู้บริโภค ผ่านการส่งเสริมโครงการ หนึ่งหมู่บ้านหนึ่งผลิตภัณฑ์ประมง หรือ One Village One Fisheries Product-FOVOP ซึ่งจะต้องมีการพัฒนาแรงจูงใจด้านการเงินและแหล่งเงินทุนขนาดเล็ก พร้อมกันนี้ ยังจะให้ความสำคัญกับความช่วยเหลือในระดับชาติเพื่อให้วิสาหกิจประมงทุกสาขามีการพัฒนาโดยมีความรับผิดชอบต่อสังคม วัฒนธรรมและเศรษฐกิจ

๑.๑.๒.๕ การค้าสัตว์น้ำ

ส่งเสริมความร่วมมือระหว่างประเทศสมาชิกอาเซียนในการพัฒนา มาตรฐานสินค้าประมงอาเซียนให้สอดคล้องกับมาตรฐานสากล และช่วยเหลือผู้ผลิตรายย่อยในการปฏิบัติตามมาตรฐานด้านอาหารปลอดภัยและคุณภาพสัตว์น้ำ นอกจากนี้ ยังจะจัดตั้งมาตรฐานของสินค้าประมงอาเซียนที่สอดคล้องกับมาตรฐานสากลและแนวปฏิบัติของชาวประมงในภูมิภาค เพื่อปกป้องการกีดกันทางการค้าจากมาตรฐานเอกชนที่ผูกขาดกับผู้นำเข้าในต่างประเทศ และภาครัฐจะร่วมมือกับภาคเอกชนในการต่อสู้และต่อรองการแข่งขันทางการค้าที่ไม่เป็นธรรม รวมถึงการกีดกันทางการค้าอื่น ๆ ด้วย

๑.๑.๒.๖ การกำหนดแนวนโยบายระดับภูมิภาคและสากล

ประเทศสมาชิกอาเซียนจะร่วมกันกำหนดแนวทาง ท่าที ต่อเวทีการประชุมสากล ทั้งในกรอบวิชาการและการค้า เช่น การค้าสัตว์น้ำภายใต้กรอบ CITES คณะกรรมาธิการประมง ของ FAO คณะกรรมาธิการด้านสุขอนามัยและมาตรฐาน หรือโคเด็กซ์ องค์การการค้าโลก คณะกรรมการบริหารจัดการทรัพยากรประมงพม่าในกรอบภูมิภาค เพื่อสร้างอำนาจการต่อรอง ผลประโยชน์ภาคการประมงของอาเซียนในกรอบการประชุมนั้น ๆ

๒. Organization for Economic Cooperation and Development (OECD)

OECD เป็นเสมือนคลังสมองและเวทีการแลกเปลี่ยนของทิศทางและแนวโน้มการพัฒนา ของประเทศต่าง ๆ ในเวทีโลก กิจกรรมหลักของ OECD ในบริบทของการพัฒนาภาคการประมง คือ จัดเวทีประชุมระดมความคิดเชิงวิชาการระหว่างกลุ่มประเทศสมาชิก เพื่อกำหนดนโยบายและ แนวทางบริหารจัดการทรัพยากรประมงให้มีความยั่งยืนและเหมาะสมกับสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลง อย่างรวดเร็ว และส่งผ่านข้อเสนอแนะเชิงนโยบายให้แก่กลุ่มประเทศสมาชิก เพื่อนำไปแปลงสู่ การปฏิบัติที่เป็นรูปธรรม สถานะปัจจุบันประเทศไทยเป็นผู้สังเกตการณ์ประจำในการประชุม ของคณะกรรมการ OECD-COFI ซึ่งเป็นคณะกรรมการผู้เชี่ยวชาญที่กำหนดและเสนอแนะแนวทาง การบริหารจัดการภาคการประมงของกลุ่มประเทศสมาชิก ดังนั้น บทบาทของ OECD จึงมีความสำคัญต่อการพัฒนาภาคการประมง ตลอดจนการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำของประเทศไทย

แผนงานที่ OECD ดำเนินการในช่วงระยะเวลาต่าง ๆ มีดังนี้

๒.๑ แผนงานระหว่างปี ๒๕๕๒ - ๒๕๕๔ เน้น ๔ แนวทางหลัก ดังนี้

๒.๑.๑ การวิเคราะห์ความคุ้มค่าทางเศรษฐกิจจากแผนงานฟื้นฟูภาค การประมง

๒.๑.๒ การวิเคราะห์ปัจจัยเสี่ยงจากมิติทางชีวภาพและมิติทางเศรษฐกิจ และข้อจำกัดของข้อมูลในการกำหนดแผนฟื้นฟูภาคการประมง

๒.๑.๓ การปฏิรูปนโยบายการประมง ด้วยข้อเสนอแนะเพื่อเสริมสร้าง แรงจูงใจให้แก่เกษตรกรและชาวประมง รวมถึงผู้มีส่วนได้ส่วนเสียจากแผนการฟื้นฟูภาคการประมง

๒.๑.๔ การวิเคราะห์กรณีศึกษาทั้งในระดับประเทศและระดับนานาชาติ เพื่อถอดบทเรียนจากการปฏิบัติที่ดี ในการกำหนดข้อเสนอแนะและแนวทางการบริหารจัดการ อย่างเป็นรูปธรรม

๒.๒ แผนงานระหว่างปี ๒๕๕๔ - ๒๕๕๑ เน้น ๒ แนวทางหลัก ดังนี้

๒.๒.๑ การปฏิรูปนโยบายการประมง เพื่อสรุปข้อเสนอแนะในการปฏิรูป นโยบายการประมง

๒.๒.๒ ผลกระทบของโลกาภิวัตน์ต่อภาคการประมงและการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ

๒.๓ แผนงานระหว่างปี ๒๕๔๖ - ๒๕๔๘ เน้น ๓ แนวทางหลัก ดังนี้

๒.๓.๑ การติดตามผลกระทบของการเปิดเสรีตลาดการประมง

๒.๓.๒ การติดตามปัญหาทางเศรษฐกิจและสังคมจากผลกระทบของแผนปฏิบัติการ IUU Fishing ในระดับสากล และเผยแพร่ผลกระทบต่อการบริหารจัดการภาคการประมงอย่างยั่งยืน

๒.๔ แผนงานในปี ๒๕๕๔ เน้น ๒ แนวทางหลัก ดังนี้

๒.๔.๑ การศึกษานโยบายของเศรษฐกิจว่าด้วยการฟื้นฟูภาคการประมง โดยมีสาระสำคัญดังนี้ แนวทางการลงทุนฟื้นฟูภาคการประมงทั้งในระดับประเทศและระดับภูมิภาค และแนวทางการปฏิบัติที่ดีในการบริหารจัดการฟื้นฟูภาคการประมงด้วยเครื่องมือและกลไกทางเศรษฐกิจจากตัวอย่างกรณีศึกษาต่าง ๆ

๒.๔.๒ การศึกษานโยบายของระบบการรับรองการผลิตสินค้าประมงจากการทำการประมงและการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ โดยมีสาระสำคัญดังนี้ แนวทางการลงทุนเพื่อพัฒนาระบบการรับรองมาตรฐานสินค้าประมงจากการทำการประมงและการเพาะเลี้ยง และแนวทางการตรวจสอบย้อนกลับด้วยระบบการรับรองฉลากสิ่งแวดล้อม

๒.๕ แผนงานในปี ๒๕๕๕ เน้น ๔ แนวทางหลัก ดังนี้

๒.๕.๑ การทบทวนสถานการณ์ภาคการประมง ได้แก่ สถิติการประมง และสถานการณ์ของนโยบายด้านการประมงและผลกระทบจากการดำเนินการตามนโยบายของประเทศสมาชิกและประเทศผู้สังเกตการณ์

๒.๕.๒ การพัฒนาคู่มืออ้างอิงเพื่อการบริหารจัดการภาคการประมง

๒.๕.๓ แนวทางการเติบโตอย่างสีเขียว และเศรษฐกิจการเมืองของภาคการประมง

๒.๕.๔ แนวทางการบริหารพื้นที่แบบบูรณาการทางทะเล

๓. ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (ASEAN Economic Community หรือ AEC)

๓.๑ การเปิดเสรีการลงทุนด้านการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ ตามความตกลงว่าด้วยการลงทุนอาเซียน (ASEAN Comprehensive Investment Area: ACIA)

อาเซียนได้ลงนามความตกลงว่าด้วยการลงทุนอาเซียน (ASEAN Comprehensive Investment Area: ACIA) เมื่อวันที่ ๒๖ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๕๒ ในการประชุม ASEAN Summit ครั้งที่ ๑๔ ซึ่งความตกลง ACIA เป็นความตกลงที่จัดทำขึ้นโดยปรับปรุงจากกรอบความตกลงเขตการลงทุนอาเซียน (The Framework Agreement on ASEAN Investment Area) หรือความตกลง AIA เดิม ซึ่งมีผลบังคับใช้ตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๔๑ และความตกลงส่งเสริมและคุ้มครองการลงทุน (ASEAN Investment Guarantee Agreement: ASEAN IGA) ซึ่งมีผลบังคับใช้ตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๓๐ โดยผนวกให้เป็นความตกลงเต็มรูปแบบฉบับเดียว ประกอบด้วย ๔ เรื่องหลัก ได้แก่ การเปิดเสรีการลงทุน การให้ความคุ้มครอง การส่งเสริมการลงทุนและการอำนวยความสะดวกด้านการลงทุน โดยครอบคลุมการลงทุนใน ๕ ภาค คือ เกษตร ประมง ป่าไม้ เหมืองแร่ และอุตสาหกรรมการผลิต

และบริการที่เกี่ยวข้อง ทั้งนี้ การเปิดเสรีการลงทุนภายใต้ความตกลง ACIA จะต้องไม่น้อยไปกว่าพันธกรณีที่กำหนดภายใต้ความตกลง AIA เดิม และภายใต้ความตกลงเขตการลงทุนอาเซียนหรือความตกลง AIA เดิม ประเทศไทยมีพันธกรณีจะต้องเปิดเสรีการลงทุนในกิจการ ๓ สาขา คือ สาขาการทำประมงเฉพาะการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ การทำไม้จากป่าปลูก และการเพาะขยายหรือปรับปรุงพันธุ์พืช ซึ่งประเทศไทยผูกพันไว้ในรายการสงวนชั่วคราว (Temporary Exclusion List-TEL) ซึ่งจะต้องเปิดให้นักลงทุนจากประเทศสมาชิกอาเซียนสามารถเข้ามาลงทุนถือหุ้นในการประกอบกิจการทั้ง ๓ สาขาได้สูงสุดร้อยละ ๑๐๐ ของทุนจดทะเบียน ตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม พ.ศ. ๒๕๕๓ เป็นต้นไป ทั้งนี้ คณะกรรมการความร่วมมือด้านการลงทุนอาเซียน (CCI) ได้ผ่อนปรนให้ประเทศสมาชิกสามารถนำรายการข้อสงวนชั่วคราว มาปรับปรุงการเปิดเสรีการลงทุนให้กับนักลงทุนอาเซียนเพิ่มขึ้นเป็นระยะ ๆ โดยไม่จำเป็นต้องเปิดให้เข้ามาถือหุ้นได้ร้อยละ ๑๐๐ ทันที ซึ่งเป็นแนวทางที่ผ่อนปรนและนับว่าเป็นประโยชน์กับประเทศไทย ซึ่งหากดำเนินการได้จะช่วยให้ไทยไม่ผิดพันธกรณีที่ผูกพันไว้ ทั้งนี้ การออกมาตรการเพิ่มเติมที่เกี่ยวข้องกับการลงทุนประกอบกิจการของอาเซียน ตามหลักการภายใต้ความตกลง AIA และความตกลง ACIA แล้ว ต้องไม่มีวัตถุประสงค์เพื่อมุ่งกีดกันนักลงทุนอาเซียน หรือต่างชาติในการเข้ามาลงทุน

ภายหลังจากที่อาเซียนได้ลงนามความตกลงว่าด้วยการลงทุนอาเซียน (ASEAN Comprehensive Investment Area: ACIA) เมื่อวันที่ ๒๗ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๕๒ ในการประชุม ASEAN Summit ครั้งที่ ๑๔ ทำให้สมาชิกอาเซียนแต่ละประเทศต้องเร่งดำเนินการภายในเพื่อรองรับการปฏิบัติตามข้อผูกพันภายใต้ความตกลงฯ และจากผลการหารือแนวทางการเปิดเสรีของอาเซียนภายใต้ความตกลง ACIA เมื่อเดือนมีนาคม พ.ศ. ๒๕๕๓ ณ ประเทศบรูไน อาเซียนได้เห็นร่วมกันสำหรับกิจการสงวนชั่วคราว ๓ สาขา คือ การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ การทำไม้จากป่าปลูก และการเพาะขยายและปรับปรุงพันธุ์พืช การเปิดเสรีการลงทุนภายใต้ความตกลง ACIA นอกจากการยกเลิกมาตรการที่จำกัดการลงทุน หรือการอนุญาตให้ต่างชาติเข้ามาลงทุนถือหุ้นได้ร้อยละ ๑๐๐ ยังให้ใช้วิธีการปรับปรุงให้มีการเปิดเสรีมากขึ้น กล่าวคือ มีการผ่อนปรนให้ประเทศสมาชิกสามารถนำรายการข้อสงวนชั่วคราวมาปรับปรุงการเปิดเสรีการลงทุนให้กับนักลงทุนอาเซียนเพิ่มขึ้นเป็นระยะ ๆ โดยไม่จำเป็นต้องเปิดให้เข้ามาถือหุ้นร้อยละ ๑๐๐ ในทันที ซึ่งถือว่าเป็นการเปิดเสรีการลงทุนตามพันธกรณีด้วย (รายงานการประชุมรายงานการประชุมคณะทำงานพิจารณาแนวทางและผลกระทบในการเปิดเสรีการลงทุนภายใต้กรอบความตกลงเขตการลงทุนอาเซียน (AIA) และความตกลงด้านการลงทุนอาเซียน (ACIA) กรมประมง, ๒๕๕๓)

สำหรับประเทศไทยนั้น เนื่องจากมีเกษตรกร ผู้ประกอบการ ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่เกี่ยวข้องได้แสดงความกังวลว่าการเปิดเสรีการลงทุนดังกล่าวอาจส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจ สังคมของประเทศไทยอย่างกว้างขวาง ทำให้คณะรัฐมนตรีได้มีมติให้เลื่อนการเปิดเสรีการลงทุนในกิจการทั้ง ๓ สาขา จากเดิมที่ความตกลง AIA กำหนดไว้ในวันที่ ๑ มกราคม พ.ศ. ๒๕๕๓ ออกไปก่อน และให้มีคณะทำงานเพื่อหารือและเสนอแนวทางการเปิดเสรีการลงทุนและการเยียวยาผลกระทบรวมทั้งให้มีข้อสงวนการเปิดเสรีการลงทุนในกิจการ ๓ สาขาดังกล่าว การเปิดเสรีการลงทุนในสาขาการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำให้กับนักลงทุนอาเซียนเข้ามาถือหุ้นในกิจการการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำได้

สูงสุดร้อยละ ๑๐๐ ของทุนจดทะเบียนนั้น อาจส่งผลกระทบต่อความสามารถในการแข่งขันของภาคอุตสาหกรรมการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำของไทย และอาจส่งผลกระทบทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม รวมทั้งวิถีชีวิต ความเป็นอยู่ และความมั่นคงทางอาชีพ ตลอดจนความมั่นคงทางอาหารของประเทศไทย ซึ่งเป็นประเด็นสำคัญที่ส่งผลกระทบต่อภาพรวมทั้งหมดของการดำเนินการที่เกี่ยวข้องกับการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำของประเทศในอนาคต

๔. Food and Agriculture Organization of the United Nations (FAO)

๔.๑ จรรยาบรรณในการทำการประมงอย่างรับผิดชอบ (Code of Conduct for Responsible Fisheries)

FAO ได้พัฒนาแนวคิดทางการประมงอย่างรับผิดชอบและจัดทำจรรยาบรรณในการทำการประมงอย่างรับผิดชอบขึ้น เพื่อใช้เป็นกรอบในการปฏิบัติ โดยจรรยาบรรณนี้ได้ยอมรับกันทั่วโลกและรัฐบาลต่างได้ให้คำมั่นที่จะส่งเสริมการปฏิบัติตามจรรยาบรรณนี้ในประเทศของตน ตามปฏิญญากรุงโรม พ.ศ. ๒๕๔๒ จรรยาบรรณนี้ครอบคลุมประเด็นด้านการบริหารการจัดการประมง การปฏิบัติการประมง การพัฒนาการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ (มาตราที่ ๙) การผสมผสานการประมงกับการจัดการพื้นที่ชายฝั่ง การแปรรูปสัตว์น้ำภายหลังการจับและการค้า และการวิจัยทางการประมง

๔.๒ แนวทางการปฏิบัติการตรวจสอบรับรองการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ (Guidelines on Aquaculture Certification)

FAO ได้พัฒนาแนวทางการปฏิบัติการตรวจสอบรับรองการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ ซึ่งคณะอนุกรรมการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ ให้การรับรองแนวทางปฏิบัติการตรวจสอบรับรองการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ ในการประชุมคณะอนุกรรมการด้านการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำของ FAO สมัยที่ ๕ ในปี ๒๕๕๓ ณ ประเทศไทย ซึ่งเป็นข้อกำหนดที่ไม่ใช่ข้อบังคับ ซึ่งประเทศต่าง ๆ สามารถนำไปใช้เป็นแนวทางเพื่อจัดทำระบบตรวจสอบรับรองการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำในประเทศของตนได้ทันที โดยข้อกำหนดมีสาระสำคัญครอบคลุม ๔ ด้าน คือ สุขภาพสัตว์และสวัสดิการ ความปลอดภัยด้านอาหาร ด้านสิ่งแวดล้อม และด้านเศรษฐกิจสังคม

ภาคผนวก

- : พระราชบัญญัติการประมง พ.ศ. ๒๔๙๐
- : หนังสือสำนักนายกรัฐมนตรี
ด่วนที่สุด ที่ นร ๐๕๐๓/๑๙๙๘๓ ลงวันที่ ๒๑ ตุลาคม ๒๕๕๗
เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติที่เสนอสถานิติบัญญัติแห่งชาติ จำนวน ๙ ฉบับ
กราบเรียน ประธานสถานิติบัญญัติแห่งชาติ
- : ร่างพระราชบัญญัติการประมง พ.ศ.
(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)
- : บันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติการประมง พ.ศ.

พระราชบัญญัติ
การประมง
พ.ศ. ๒๕๕๐

ในพระปรมาภิไธยสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช
คณะผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์
รังสิต กรมขุนชัยนาทนเรนทร
พระยามานวราชเสวี
ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๓ มกราคม พ.ศ. ๒๕๕๐
เป็นปีที่ ๒ ในรัชกาลปัจจุบัน

โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายว่าด้วยการประมง

พระมหากษัตริย์โดยคำแนะนำและยินยอมของรัฐสภา จึงมีพระบรมราชโองการให้
ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติการประมง พ.ศ. ๒๕๕๐”

มาตรา ๒^๑ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดเก้าสิบวันนับตั้งแต่วัน
ประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิก

- (๑) พระราชบัญญัติอากรค่าน้ำ รัตนโกสินทร ศก ๑๒๐
- (๒) พระราชบัญญัติเพิ่มเติมพระราชบัญญัติอากรค่าน้ำ รัตนโกสินทร ศก ๑๒๐
- (๓) ประกาศแก้ไขพระราชบัญญัติอากรค่าน้ำ ร.ศ. ๑๒๐
- (๔) พระราชบัญญัติเพิ่มเติมพระราชบัญญัติอากรค่าน้ำ ศก ๑๒๐
- (๕) พระราชบัญญัติอากรค่าน้ำแก้ไขเพิ่มเติม พุทธศักราช ๒๔๗๒
- (๖) พระราชบัญญัติอากรค่าน้ำ รัตนโกสินทร ศก ๑๒๐ แก้ไขเพิ่มเติม พุทธศักราช

๒๔๗๗

- (๗) พระราชบัญญัติอากรค่าน้ำ (ฉบับที่ ๖) พุทธศักราช ๒๔๗๙
- (๘) พระราชบัญญัติอากรค่าน้ำ (ฉบับที่ ๗) พุทธศักราช ๒๔๘๑
- (๙) กฎกระทรวงว่าด้วยวิธีจัดการและตั้งอัตราเก็บเงินอากรค่าน้ำตามความใน
พระราชบัญญัติอากรค่าน้ำ ศก ๑๒๐

และบรรดากฎหมาย กฎ และข้อบังคับอื่น ๆ ในส่วนที่มีบทบัญญัติไว้แล้วใน
พระราชบัญญัตินี้ หรือซึ่งขัดแย้งกับบทแห่งพระราชบัญญัตินี้

^๑ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๖๔/ตอนที่ ๓/หน้า ๘๑/๑๔ มกราคม ๒๕๕๐

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

(๑)^๒ “สัตว์น้ำ” หมายความว่า สัตว์ที่อาศัยอยู่ในน้ำหรือมีวงจรชีวิตส่วนหนึ่งอยู่ในน้ำหรืออาศัยอยู่ในบริเวณที่น้ำท่วมถึง เช่น ปลา กุ้ง ปู แมงดาทะเล หอย เต่า กระ ตะพาบน้ำ จระเข้ รวมทั้งไขของสัตว์น้ำนั้น สัตว์น้ำจำพวกเลี้ยงลูกด้วยนม ปลิงทะเล ฟองน้ำ หินปะการัง กัลปังหา และสาหร่ายทะเล ทั้งนี้ รวมทั้งซากหรือส่วนหนึ่งส่วนใดของสัตว์น้ำเหล่านั้น และหมายความรวมถึงพันธุ์ไม้น้ำตามที่ได้มีพระราชกฤษฎีการะบุชื่อ

(๑ ทวิ)^๓ “ผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำ” หมายความว่า ผลิตภัณฑ์ที่ผลิตขึ้นโดยใช้สัตว์น้ำตามที่ได้มีพระราชกฤษฎีการะบุชื่อเป็นวัตถุดิบ

(๒) “ทำการประมง” หมายความว่า จับ ดัก ล่อ ทำอันตราย ฆ่า หรือเก็บสัตว์น้ำในที่จับสัตว์น้ำด้วยเครื่องมือทำการประมงหรือด้วยวิธีใด ๆ

(๓) “เครื่องมือทำการประมง” หมายความว่า เครื่องกลไก เครื่องใช้ เครื่องอุปกรณ์ส่วนประกอบ อวุธ เสือ หลัก หรือเรือ บรรดาที่ใช้ทำการประมง

(๔) “เรือ” หมายความว่า ยานพาหนะทางน้ำทุกชนิด

(๕) “ที่จับสัตว์น้ำ” หมายความว่า ที่ซึ่งมีน้ำขังหรือไหล เช่น ทะเล แม่น้ำ ลำคลอง หนอง บึง บ่อ เป็นต้น และหาดทั้งปวง บรรดาซึ่งเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน รวมทั้งป่าไม้ และพื้นดินซึ่งน้ำท่วมในฤดูน้ำ ไม่ว่าจะเป็นที่สาธารณสมบัติของแผ่นดินหรือที่ดินอันบุคคลถือกรรมสิทธิ์ และภายในเขตน่านน้ำไทยหรือน่านน้ำอื่นใด ซึ่งประเทศไทยใช้อยู่หรือมีสิทธิที่จะใช้ต่อไปในการทำการประมง โดยที่น่านน้ำเหล่านั้น ปรากฏโดยทั่วไปว่ามีขอบเขตตามกฎหมายท้องถิ่น หรือธรรมเนียมประเพณี หรือตามกฎหมายระหว่างประเทศ หรือตามสนธิสัญญา หรือด้วยประการใด

(๖) “บ่อล่อสัตว์น้ำ” หมายความว่า ที่ล่อสัตว์น้ำเพื่อประโยชน์ในการทำการประมงตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

(๗) “บ่อเลี้ยงสัตว์น้ำ” หมายความว่า ที่เลี้ยงสัตว์น้ำ ตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

(๘) “ประทานบัตร” หมายความว่า ใบอนุญาตซึ่งข้าหลวงประจำจังหวัดออกให้แก่บุคคลผู้ประมงได้ ให้มีสิทธิทำการประมงในที่ว่าประมง

(๙) “ใบอนุญาต” หมายความว่า ใบอนุญาตซึ่งพนักงานเจ้าหน้าที่ออกให้แก่บุคคลใดใช้ทำการประมงหรือทำการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำในที่อนุญาต

(๑๐) “อาชญาบัตร” หมายความว่า ใบอนุญาตซึ่งพนักงานเจ้าหน้าที่ออกให้แก่ผู้รับอนุญาตเพื่อใช้เครื่องมือทำการประมง

(๑๑) “ผู้รับอนุญาต” หมายความว่า บุคคลผู้ได้รับประทานบัตร ใบอนุญาต อาชญาบัตร หรือผู้ได้รับอนุญาตให้กระทำการอย่างหนึ่งอย่างใดตามพระราชบัญญัตินี้

(๑๒) “เครื่องมือประจำที่” หมายความว่า เครื่องมือทำการประมงซึ่งใช้วิธีลงหลักปัก ผูก ชิง รั้ง ถ่วง หรือวิธีอื่นใด อันทำให้เครื่องมือนั้นอยู่กับที่ในเวลาทำการประมง

(๑๓) “เครื่องมือในพิกัด” หมายความว่า เครื่องมือทำการประมงซึ่งระบุชื่อ ลักษณะ หรือวิธีใช้ในกฎกระทรวง

^๒ มาตรา ๔ (๑) แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการประมง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๒๘

^๓ มาตรา ๔ (๑ ทวิ) เพิ่มโดยพระราชบัญญัติการประมง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๒๘

(๑๔) “เครื่องมือนอกพิกัด” หมายความว่า เครื่องมือทำการประมงซึ่งไม่ได้ระบุไว้ในกฎกระทรวงว่าเป็นเครื่องมือในพิกัด

(๑๕) “สถิติการประมง” หมายความว่า สถิติหรือข้อความที่เกี่ยวกับผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำ การค้าสินค้าสัตว์น้ำ การทำการประมงและการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ

(๑๖) “พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ข้าหลวงประจำจังหวัดและนายอำเภอท้องที่ พนักงานประมง และผู้ซึ่งรัฐมนตรีได้แต่งตั้งให้มีหน้าที่ดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้

(๑๗) “อธิบดี” หมายความว่า อธิบดีกรมการประมง

(๑๘) “รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรธิการรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่และออกกฎกระทรวง กำหนดอัตราอากร และค่าธรรมเนียมไม่เกินอัตราตามบัญชีท้ายพระราชบัญญัตินี้และกำหนดกิจการอื่น ๆ เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้

หมวด ๑ ที่จับสัตว์น้ำ

มาตรา ๖ บรรดาที่จับสัตว์น้ำทั้งปวงให้กำหนดเป็น ๔ ประเภท คือ

- (๑) ที่รักษาพืชพันธุ์
- (๒) ที่ว่าประมูล
- (๓) ที่อนุญาต
- (๔) ที่สาธารณประโยชน์

มาตรา ๗ ให้คณะกรรมการจังหวัดโดยอนุมัติของรัฐมนตรี มีอำนาจประกาศกำหนดประเภทที่จับสัตว์น้ำภายในเขตท้องที่ของตนว่า เข้าอยู่ในประเภทที่รักษาพืชพันธุ์ ที่ว่าประมูล หรือที่อนุญาต

ที่จับสัตว์น้ำซึ่งมิได้มีประกาศตามความในวรรคหนึ่งให้ถือเป็นสาธารณประโยชน์

มาตรา ๘ ที่รักษาพืชพันธุ์ คือที่จับสัตว์น้ำซึ่งอยู่ในบริเวณพระอารามหรือปูชนียสถาน หรือติดกับเขตสถานที่ดังกล่าวแล้ว บริเวณประตุน้ำ ประตูระบายน้ำ ฝาย หรือทำนบ หรือที่ซึ่งเหมาะแก่การรักษาพืชพันธุ์สัตว์น้ำ

มาตรา ๙ ห้ามมิให้บุคคลใดทำการประมงหรือเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำในที่รักษาพืชพันธุ์ เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากอธิบดี

ผู้รับอนุญาตต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขที่อธิบดีกำหนดให้

มาตรา ๑๐ ที่ว่าประมุข คือที่จับสัตว์น้ำซึ่งสมควรจะให้บุคคลว่าประมุขผูกขาดทำการประมง และเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ

การกำหนดที่จับสัตว์น้ำแห่งใดเป็นที่ว่าประมุขนั้น จะต้องไม่อยู่ในเขตชลประทาน หลวง หรือไม่เป็นการเสียหายแก่การทำนา หรือการสัญจรทางน้ำ

มาตรา ๑๑ ห้ามมิให้บุคคลใดทำการประมงหรือเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำในที่ว่าประมุข เว้นแต่ผู้รับอนุญาต

ผู้รับอนุญาตต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขที่อธิบดีกำหนด

การทำการประมงในที่ว่าประมุขเฉพาะเพื่อบริโภคภายในครอบครัวให้กระทำได้ แต่ต้องใช้เครื่องมือทำการประมงตามที่คณะกรรมการจังหวัดประกาศกำหนดโดยอนุมัติรัฐมนตรี

มาตรา ๑๒ ที่อนุญาต คือที่จับสัตว์น้ำซึ่งอนุญาตให้บุคคลทำการประมงหรือเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ และรวมตลอดถึงบ่อล่อสัตว์น้ำ

มาตรา ๑๓ ห้ามมิให้บุคคลใดทำการประมงหรือเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำในที่อนุญาต เว้นแต่ผู้รับอนุญาต

ผู้รับอนุญาตต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขที่อธิบดีกำหนด

มาตรา ๑๔ ห้ามมิให้บุคคลใดขุดหรือสร้างบ่อล่อสัตว์น้ำในที่สาธารณสมบัติของแผ่นดิน เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่

ส่วนในที่ดินอันบุคคลถือกรรมสิทธิ์ บุคคลย่อมขุดหรือสร้างบ่อล่อสัตว์น้ำได้แต่ต้องไม่เป็นการเสียหายแก่พันธุ์สัตว์น้ำในที่รักษาพืชพันธุ์

มาตรา ๑๕ ผู้รับอนุญาตมีหน้าที่ติดโคมไฟและเครื่องหมายเพื่อความปลอดภัยของการสัญจรในทางน้ำตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๑๖ ที่สาธารณประโยชน์ คือที่จับสัตว์น้ำซึ่งบุคคลทุกคนมีสิทธิทำการประมงและเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำได้

บุคคลใดซึ่งทำการประมงหรือเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำในที่สาธารณประโยชน์ต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขที่รัฐมนตรีกำหนด โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๑๗^๕ ห้ามมิให้บุคคลใดปลูกสร้างสิ่งใดลงไปในที่รักษาพืชพันธุ์ ที่ว่าประมุขที่อนุญาต ซึ่งมีไร่ที่ของเอกชนและที่สาธารณประโยชน์ หรือปลูกบัว ข้าว ปอ พืชหรือพันธุ์ไม้น้ำอื่นใดตามที่จะได้มีพระราชกฤษฎีการะบุชื่อในที่เช่นนั้น เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่

ผู้รับอนุญาตต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขที่รัฐมนตรีกำหนด

^๕ มาตรา ๑๗ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการประมง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๔๙๖

มาตรา ๑๘^๔ ห้ามมิให้บุคคลใดวิดน้ำในที่รักษาพืชพันธุ์ ที่ว่าประมุล ที่อนุญาต ซึ่งมีไซท์ของเอกชน และที่สาธารณประโยชน์ หรือบ่อล่อสัตว์น้ำ หรือทำให้น้ำในที่จับสัตว์น้ำเช่นว่านั้นแห้งหรือลดน้อยลง เพื่อทำการประมง เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่

ผู้รับอนุญาตจะต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขที่พนักงานเจ้าหน้าที่กำหนด

มาตรา ๑๙^๕ ห้ามมิให้บุคคลใด เท ทิ้ง ระบาย หรือทำให้วัตถุมีพิษตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดในราชกิจจานุเบกษา ลงไปในที่จับสัตว์น้ำ หรือกระทำการใด ๆ อันทำให้สัตว์น้ำมีนเมา หรือเท ทิ้ง ระบาย หรือทำให้สิ่งใดลงไปในที่จับสัตว์น้ำในลักษณะที่เป็นอันตรายแก่สัตว์น้ำ หรือทำให้ที่จับสัตว์น้ำเกิดมลพิษ เว้นแต่เป็นการทดลองเพื่อประโยชน์ทางวิทยาศาสตร์ และได้รับอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่

มาตรา ๒๐^๖ ห้ามมิให้บุคคลใดใช้กระแสไฟฟ้าทำการประมงในที่จับสัตว์น้ำ หรือใช้วัตถุระเบิดในที่จับสัตว์น้ำไม่ว่าในกรณีใด เว้นแต่เพื่อประโยชน์ของทางราชการหรือได้รับอนุญาตจากอธิบดี

มาตรา ๒๐ ทวิ^๗ ห้ามมิให้บุคคลใดมีไว้ในครอบครองเพื่อการค้าซึ่งสัตว์น้ำโดยรู้ว่าได้มาโดยการกระทำความผิดตามมาตรา ๑๙ หรือมาตรา ๒๐

มาตรา ๒๑ ห้ามมิให้บุคคลใดทำการแก้ไขเปลี่ยนแปลงที่จับสัตว์น้ำซึ่งมีได้อยู่ในที่ดินอันบุคคลถือกรรมสิทธิ์ให้ผิดไปจากสภาพที่เป็นอยู่ เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่ ผู้รับอนุญาตต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขที่พนักงานเจ้าหน้าที่กำหนดให้

มาตรา ๒๒ ห้ามมิให้บุคคลใด ติดตั้ง วาง หรือสร้างเขื่อน ท่อบน รั้ว เครื่องมือที่เป็นตาข่าย หรือเครื่องมือทำการประมงอื่น ๆ ในที่จับสัตว์น้ำ ซึ่งกีดกันทางเดินของสัตว์น้ำ เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่ หรือกระทำการเช่นว่านั้นเพื่อประโยชน์แก่การกสิกรรมในที่ดินอันบุคคลถือกรรมสิทธิ์

ผู้รับอนุญาตต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขที่พนักงานเจ้าหน้าที่กำหนดให้ เช่น บันไดปลาโจน หรือเครื่องอุปกรณ์อื่น ๆ เพื่อให้สัตว์น้ำว่ายขึ้นลงได้

หมวด ๒ บ่อเลี้ยงสัตว์น้ำ

^๔ มาตรา ๑๘ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการประมง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๖

^๕ มาตรา ๑๙ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการประมง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๒๘

^๖ มาตรา ๒๐ แก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๐๕ ลงวันที่ ๒๔ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๑๕

^๗ มาตรา ๒๐ ทวิ แก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๐๕ ลงวันที่ ๒๔ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๑๕

มาตรา ๒๓ ห้ามมิให้บุคคลใดขุดหรือสร้างบ่อเลี้ยงสัตว์น้ำในที่สาธารณสมบัติของแผ่นดิน เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่
ผู้รับอนุญาตต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในใบอนุญาต

มาตรา ๒๔ การทำการประมงในบ่อเลี้ยงสัตว์น้ำไม่ต้องขออนุญาตและไม่ต้องเสียเงินอากรตามพระราชบัญญัตินี้

หมวด ๓

การจดทะเบียนและการขออนุญาต

มาตรา ๒๕ ให้รัฐมนตรีมีอำนาจออกประกาศกำหนดให้ผู้มีอาชีพในการประมงการค้าสินค้าสัตว์น้ำ ผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำ และอุตสาหกรรมสัตว์น้ำตามที่จะได้มีพระราชกฤษฎีการะบุไว้ในท้องที่ใด ๆ มาจดทะเบียนได้ และจะกำหนดให้ผู้มีอาชีพเช่นว่านี้มาขออนุญาตต่อพนักงานเจ้าหน้าที่เสียก่อนดำเนินการอาชีพเช่นว่านั้น โดยให้เสียค่าธรรมเนียมหรือยกเว้นค่าธรรมเนียมตามพระราชบัญญัตินี้ก็ได้

มาตรา ๒๖ ให้รัฐมนตรีมีอำนาจออกประกาศกำหนดให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองเครื่องมือทำการประมงชนิดหนึ่งชนิดใดในท้องที่ใด ๆ จดทะเบียนเครื่องมือในครอบครองซึ่งเครื่องมือ นั้นต่อพนักงานเจ้าหน้าที่

มาตรา ๒๗ เมื่อมีกรณีจำเป็นแก่ราชการหรือเพื่อประโยชน์สาธารณะโดยอนุมัติรัฐมนตรี ข้าหลวงประจำจังหวัดอาจสั่งให้เพิกถอนใบอนุญาต หรือประทอนบัตรรายใด ๆ ก็ได้ ในกรณีเช่นว่านี้ให้ผู้รับอนุญาตได้รับคืนเงินอากรเฉพาะส่วนที่ต้องเพิกถอน

มาตรา ๒๘ บุคคลใดจะใช้เครื่องมือในพิภพทำการประมงได้ ต่อเมื่อได้รับอาชญาบัตรระบุชื่อบุคคลนั้น และเสียเงินอากรตามพระราชบัญญัตินี้แล้ว

รัฐมนตรีมีอำนาจประกาศยกเว้นไม่ต้องให้รับอาชญาบัตรสำหรับเครื่องมือทำการประมงอย่างหนึ่งอย่างใดในท้องที่ใด ๆ ก็ได้

มาตรา ๒๘ ทวิ^๑ บุคคลใดเป็นเจ้าของเรือ ใช้หรือยอมให้ใช้เรือของตนทำการประมงหรือเพื่อทำการประมง จนเป็นเหตุให้มีการละเมิดน่านน้ำของต่างประเทศ และทำให้คนประจำเรือหรือผู้โดยสารไปกับเรือต้องตกค้างอยู่ ณ ต่างประเทศ บุคคลนั้นมีหน้าที่ต้องปฏิบัติตามคำวินิจฉัยของคณะกรรมการพิจารณากำหนดค่าเสียหายและค่าใช้จ่ายอื่น ๆ อันเกิดจากการละเมิดน่านน้ำของ

^๑ มาตรา ๒๘ ทวิ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติการประมง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๒๘

ต่างประเทศซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งมีจำนวนไม่เกินเจ็ดคน ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งคำวินิจฉัยดังกล่าว

ในกรณีที่ไม่สามารถแจ้งคำวินิจฉัยแก่บุคคลตามวรรคหนึ่ง เพราะไม่พบตัวบุคคลดังกล่าวหรือไม่มีผู้โดยยอมรับแทน ให้ถือว่าบุคคลดังกล่าวได้รับแจ้งคำวินิจฉัยของคณะกรรมการแล้ว ในเมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ได้ส่งคำวินิจฉัยทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับหรือปิดคำวินิจฉัยไว้ในที่เห็นได้ง่าย ณ สำนักงานภูมิภาค หรือถิ่นที่อยู่ของบุคคลดังกล่าว โดยมีพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจเป็นพยานในกรณีนั้น

มาตรา ๒๙ เครื่องมือในพิภคซึ่งได้รับอาชญาบัตรในท้องที่จังหวัดใดแล้ว ถ้าบุคคลใดประสงค์จะนำไปใช้ทำการประมงในท้องที่จังหวัดอื่น ซึ่งจะต้องเสียเงินอากรสูงกว่า จะต้องเสียอากรเพิ่มเติมให้ครบตามอัตราในท้องที่นั้นเสียก่อนจึงจะใช้เครื่องมือนั้นได้

มาตรา ๓๐ บุคคลใดประสงค์จะทำการประมงในที่อนุญาต ต้องขออนุญาตและเสียเงินอากรตามพระราชบัญญัตินี้ และเงินซึ่งผู้รับอนุญาตที่จะต้องชำระโดยการว่าประมุข ให้ถือว่าเป็นเงินอากรตามพระราชบัญญัตินี้

รัฐมนตรีมีอำนาจประกาศยกเว้นไม่ต้องเสียเงินอากรค่าอนุญาตในที่อนุญาตรายตัวบุคคลได้ ในกรณีเช่นว่านี้ให้ถือว่าได้รับอนุญาตแล้ว

มาตรา ๓๑ ห้ามมิให้บุคคลใดตั้ง หรือปัก หรือสร้างเครื่องมือประจำที่ลงในที่สาธารณประโยชน์ ส่วนที่จับสัตว์น้ำอื่น ๆ ห้ามมิให้บุคคลใดกระทำการเช่นว่านั้น โดยมีได้รับอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่

มาตรา ๓๒ รัฐมนตรีหรือข้าหลวงประจำจังหวัดโดยอนุมัติรัฐมนตรีเฉพาะภายในเขตท้องที่ของตน มีอำนาจประกาศกำหนดได้ดังต่อไปนี้

(๑) กำหนดขนาดตาและระยะช่องเครื่องมือทำการประมงทุกชนิด กำหนดขนาดชนิด จำนวนและส่วนประกอบของเครื่องมือทำการประมงที่อนุญาตให้ใช้ในที่จับสัตว์น้ำ

(๒) กำหนดมิให้ใช้เครื่องมือทำการประมงอย่างหนึ่งอย่างใดในที่จับสัตว์น้ำโดยเด็ดขาด

(๓) กำหนดระยะที่ตั้งเครื่องมือประจำที่ให้ห่างกันเพียงใด

(๔) กำหนดวิธีใช้เครื่องมือทำการประมงต่าง ๆ

(๕) กำหนดฤดูปลาที่มีไข่และวางไข่เลี้ยงลูก กำหนดเครื่องมือที่ใช้และกำหนดวิธีทำการประมงในที่จับสัตว์น้ำใด ๆ ในฤดูดังกล่าว

(๖) กำหนดชนิด ขนาด และจำนวนอย่างสูงของสัตว์น้ำที่อนุญาตให้ทำการประมง

(๗) กำหนดมิให้ทำการประมงสัตว์น้ำชนิดหนึ่งชนิดใดโดยเด็ดขาด

มาตรา ๓๓ การโอนประทานบัตร ใบอนุญาตและอาชญาบัตรและการออกใบแทนเอกสารเช่นว่านั้น และการสลักหลังอาชญาบัตร เพื่อแก้ไขหรือเพิ่มเติมผู้มีสิทธิใช้เครื่องมือทำการประมง จะต้องเสียค่าธรรมเนียมตามพระราชบัญญัตินี้

ใบอนุญาตหรืออาชญาบัตรใดซึ่งหมดอายุแล้ว แต่ได้ยื่นคำขอต่ออายุก่อนวันสิ้นอายุ มิให้ถือว่าการทำการประมงหรือการใช้เครื่องมือนั้นเป็นการกระทำโดยมิได้รับอนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้ จนกว่าพนักงานเจ้าหน้าที่จะได้แจ้งว่าไม่อนุญาต

มาตรา ๓๔ ห้ามมิให้บุคคลใดทำการประมงหรือทำการใด ๆ ในเครื่องมือประจำที่ของผู้รับอนุญาต หรือในบริเวณที่ตั้งเครื่องมือเช่นว่านั้น ตามที่คณะกรรมการจังหวัดจะได้ประกาศกำหนดเขตโดยอนุมติรัฐมนตรี

มาตรา ๓๕ ผู้รับอนุญาตจะต้องนำประทານบัตร ใบอนุญาต และอาชญาบัตร ติดตัวไปด้วยเสมอในเวลาไปทำการประมงและต้องนำออกแสดงเมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ขอตรวจ

มาตรา ๓๖ ในกรณีและผู้รับอนุญาตกระทำการฝ่าฝืนพระราชบัญญัตินี้ หรือปฏิบัติผิดเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในประทานบัตร ใบอนุญาต หรืออาชญาบัตร หรือค้างเงินอากรที่เกี่ยวกับประทานบัตร ใบอนุญาต หรืออาชญาบัตร พนักงานเจ้าหน้าที่จะสั่งเพิกถอนประทานบัตร ใบอนุญาต หรืออาชญาบัตรนั้นเสียก็ได้

มาตรา ๓๗ ในขณะที่หรือในท้องที่ใดยังไม่สมควรจะเก็บเงินอากรให้ประกาศยกเว้นโดยพระราชกฤษฎีกา

มาตรา ๓๘ โดยอนุมติรัฐมนตรี ให้คณะกรรมการจังหวัดมีอำนาจยกเว้น งด หรือคืนอากรค่าประทานบัตร ใบอนุญาต และอาชญาบัตร ให้บางส่วนหรือทั้งหมดตามแต่จะเห็นสมควร

มาตรา ๓๙ โดยอนุมติรัฐมนตรี ให้คณะกรรมการจังหวัดมีอำนาจสั่งอนุญาตให้ผ่อนเวลาชำระเงินอากรได้ตามที่เห็นสมควร

สำหรับเงินอากรที่ค้างนั้น ผู้รับอนุญาตจะต้องเสียดอกเบี้ยร้อยละสิบต่อปีของเงินอากรและเงินดอกเบี้ยนี้ให้ถือเป็นเงินอากรค้าง

มาตรา ๔๐ ถ้าผู้รับอนุญาตค้างชำระเงินอากร ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ดำเนินการดังต่อไปนี้

(๑) ประกาศหรือแจ้งเป็นหนังสือให้ผู้รับอนุญาตนำเงินอากรที่ค้างมาชำระภายในเวลาตามที่เห็นสมควร

(๒) เมื่อได้ดำเนินการตามอนุมาตรา (๑) แล้วผู้รับอนุญาตยังเพิกเฉยอยู่ พนักงานเจ้าหน้าที่อาจสั่งให้หยุดทำการประมง

(๓) จัดการขายทอดตลาดทรัพย์สินที่ผู้รับอนุญาตนำมาวางเป็นหลักประกัน หรือจัดการเรียกร้องให้ผู้ค้ำประกันชำระเงินอากรแทนผู้รับอนุญาต เงินที่ได้จากการขายทอดตลาดให้คิดชำระเงินอากรและค่าใช้จ่ายในการขายทอดตลาดจนครบ เหลือเท่าใดให้คืนแก่ผู้รับอนุญาตหรือผู้ค้ำประกันแล้วแต่กรณี

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๔๑ เงินอากรที่ค้างชำระนั้น พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจยึดและจัดการขายทอดตลาดทรัพย์สินของผู้รับอนุญาตแต่พอกันกับเงินอากรที่ค้างชำระ รวมทั้งค่าใช้จ่ายในการยึดและการขายทอดตลาด

มาตรา ๔๒ ประธานบัตร ใบอนุญาตหรืออาชญาบัตรที่ถูกสั่งเพิกถอนตามมาตรา ๓๖ นั้น อากรที่ชำระแล้วจะเรียกคืนมิได้

มาตรา ๔๓ กำหนดอายุอาชญาบัตรสำหรับการขออนุญาตและเสียเงินอากรนั้น ให้เริ่มตั้งแต่วันที่ ๑ เมษายน ถึงวันที่ ๓๑ มีนาคม

มาตรา ๔๔ ภายใต้บังคับแห่งมาตรา ๔๓ เพื่อประโยชน์แก่การเก็บอากรโดยอนุมัติรัฐมนตรี ให้คณะกรรมการจังหวัดมีอำนาจประกาศกำหนดฤดูกาลทำการประมงตามความเหมาะสมแห่งท้องที่ โดยให้นับเวลาสิบสองเดือนเป็นหนึ่งฤดู และให้ถือระยะเวลาดังกล่าวแล้วเป็นระยะเวลาสำหรับการขออนุญาตและเสียอากรสำหรับหนึ่งปี

มาตรา ๔๕ ในการที่พนักงานเจ้าหน้าที่ต้องออกไปตรวจสอบหรือกำหนดที่ตั้งเครื่องมือประจำที่ให้แก่มืออนุญาตใช้เครื่องมือ ให้ผู้ขออนุญาตจัดหาพาหนะรับและส่งพนักงานเจ้าหน้าที่หรือออกค่าใช้จ่ายให้แก่พนักงานเจ้าหน้าที่เท่าที่จำเป็นและจ่ายจริงตามแต่ผู้ขออนุญาตจะเลือก

มาตรา ๔๖ ในกรณีที่เจ้าพนักงานผู้มีอำนาจออกประธานบัตร ใบอนุญาตและอาชญาบัตรไม่ยอมออกเอกสารเช่นนั้น ให้บุคคลผู้มีส่วนได้เสียอุทธรณ์ไปยังรัฐมนตรีได้โดยยื่นอุทธรณ์ต่อเจ้าพนักงานเช่นนั้นภายในสามสิบวัน นับแต่วันที่ทราบคำสั่ง คำอุทธรณ์นั้นให้เจ้าพนักงานเช่นนั้นเสนอรัฐมนตรีโดยมิชักช้า คำวินิจฉัยของรัฐมนตรีให้เป็นที่สุด

หมวด ๔

สถิติการประมง

มาตรา ๔๗ ให้รัฐมนตรีมีอำนาจประกาศให้ทำการเก็บสถิติการประมงในท้องที่ใด ๆ ได้ตามที่เห็นสมควร

มาตรา ๔๘ เมื่อได้มีประกาศตามความในมาตรา ๔๗ แล้ว อธิบดีอาจขอให้ผู้หนึ่งผู้ใดที่มีอาชีพเกี่ยวกับสัตว์น้ำส่งรายการข้อความจำนวนเกี่ยวกับสถิตินั้นได้

มาตรา ๔๙ คำขอของอธิบดีนั้น ให้ทำเป็นหนังสือระบุชื่อเจ้าของกิจการผู้จัดการหรือผู้แทน และให้กำหนดเวลา สถานที่และวิธีการยื่น

มาตรา ๕๐ บุคคลซึ่งได้รับคำขอตตามตรา ๔๘ ต้องกรอกคำตอบลงในแบบพิมพ์ แสดงรายการข้อความ จำนวนตามที่รู้เห็น พร้อมทั้งลงชื่อกำกับ และจัดการยื่นตามกำหนดเวลา ณ สถานที่และตามวิธีการที่กำหนดในคำขอ

มาตรา ๕๑ ถ้ามีความจำเป็นเพื่อประโยชน์ของทางราชการ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ ซึ่งได้รับแต่งตั้งจากรัฐมนตรี เพื่อการนี้ มีอำนาจเข้าในสถานที่ทำการของผู้รับคำขอในเวลาตั้งแต่พระอาทิตย์ขึ้นถึงพระอาทิตย์ตก เพื่อทำการตรวจสอบ จดข้อความจำนวนเกี่ยวกับสถิติการประมง และให้เป็นหน้าที่ของผู้รับคำขอ หรือผู้แทนตอบคำถาม อำนวยความสะดวก และช่วยเหลือพนักงานเจ้าหน้าที่ในการนี้

หมวด ๕

การควบคุม

มาตรา ๕๒ โดยอนุมติรัฐมนตรี ให้คณะกรรมการจังหวัดมีอำนาจประกาศห้ามมิให้บุคคลอื่นนอกจากผู้รับอนุญาต เข้าไปในที่จับสัตว์น้ำแห่งหนึ่งแห่งใด เว้นแต่ได้รับอนุญาตจากผู้รับอนุญาต หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ก่อน

มาตรา ๕๓^{๑๐} ห้ามมิให้บุคคลใดมีไว้ในครอบครองซึ่งสัตว์น้ำหรือผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำ ชนิดใดชนิดหนึ่งตามที่ระบุไว้ในพระราชกฤษฎีกา หรือมีไว้ในครอบครองซึ่งสัตว์น้ำหรือผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำ ชนิดใดชนิดหนึ่งเกินจำนวนหรือปริมาณ หรือเล็กกว่าขนาดที่ระบุไว้ในพระราชกฤษฎีกา เว้นแต่จะ ได้รับอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่

ในกรณีที่สัตว์น้ำที่ห้ามบุคคลมีไว้ในครอบครองเป็นชนิดที่อาจก่อให้เกิดอันตรายต่อร่างกายหรือทรัพย์สินของบุคคลหรือสาธารณชน ให้กำหนดลักษณะของสัตว์น้ำนั้นว่ามีอันตราย อย่างไร และกำหนดเวลาสำหรับผู้ซึ่งมีสัตว์น้ำนั้นในครอบครองอยู่แล้วส่งมอบสัตว์น้ำนั้นให้แก่พนักงานเจ้าหน้าที่ไว้ในพระราชกฤษฎีกาตามวรรคหนึ่งด้วย

การขออนุญาตและการอนุญาตตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

บุคคลใดมีไว้ในครอบครองซึ่งสัตว์น้ำหรือผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำในวันที่พระราชกฤษฎีกา ออกตามความในวรรคหนึ่งใช้บังคับ ถ้าประสงค์จะมีไว้ในครอบครองซึ่งสัตว์น้ำหรือผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำ นั้นต่อไป ต้องยื่นคำขออนุญาตตามวรรคสามภายในสามสิบวันนับแต่วันที่พระราชกฤษฎีกาดังกล่าวใช้ บังคับ เว้นแต่ในกรณีสัตว์น้ำตามวรรคสอง จะขออนุญาตหรืออนุญาตมิได้ และในระหว่างเวลาที่ กำหนดไว้ สำหรับการขออนุญาตจนถึงวันที่ได้รับคำสั่งไม่อนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่มิให้นำมาตรา ๖๗ ทวิ มาใช้บังคับ

^{๑๐} มาตรา ๕๓ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการประมง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๒๘

ในกรณีที่บุคคลตามวรรคสี่ยื่นคำขออนุญาตแล้วแต่ไม่ได้รับอนุญาต อธิบดีมีอำนาจสั่งให้บุคคลดังกล่าวส่งมอบสัตว์น้ำหรือผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำนั้นต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ภายในเจ็ดวันนับแต่วันได้รับคำสั่ง

ในกรณีมีการส่งมอบสัตว์น้ำหรือผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำตามวรรคสองหรือวรรคห้า ให้กรมประมงคิดราคาสัตว์น้ำหรือผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำดังกล่าวตามสมควรแก่ผู้ส่งมอบ

ความในวรรคหนึ่ง วรรคสอง วรรคสาม วรรคสี่ วรรคห้า และวรรคหก มิให้ใช้บังคับแก่ส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจหรือกิจการอื่นเฉพาะที่รัฐมนตรีกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๕๔ ห้ามมิให้นำสัตว์น้ำชนิดหนึ่งชนิดใดตามที่ระบุในพระราชกฤษฎีกาเข้ามาในราชอาณาจักร โดยมิได้รับอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่

มาตรา ๕๕ ห้ามมิให้บุคคลใดนำสัตว์น้ำชนิดหนึ่งชนิดใดตามที่ระบุในพระราชกฤษฎีกา ไปปล่อยในที่จับสัตว์น้ำแห่งหนึ่งแห่งใด เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่

มาตรา ๕๖ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ที่มีอำนาจที่จะเข้าไปในที่จับสัตว์น้ำแห่งใด ๆ หรือเรือทำการประมงของบุคคลใด ๆ เพื่อตรวจการทำการประมง เครื่องมือทำการประมงสัตว์น้ำ หลักฐานบัญชีและเอกสารต่าง ๆ ของผู้รับอนุญาตได้ทุกเมื่อ ผู้รับอนุญาตต้องอำนวยความสะดวกและชี้แจงแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ทุกประการ

มาตรา ๕๗ เมื่อปรากฏว่าบุคคลใดกระทำความผิดต่อพระราชบัญญัตินี้ หรือมีเหตุอันควรสงสัยว่ากระทำการเช่นนั้น ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ที่มีอำนาจจับกุมผู้นั้นพร้อมด้วยเรือเครื่องมือทำการประมง สัตว์น้ำ และสิ่งอื่น ๆ ที่ใช้ในการกระทำความผิดเพื่อดำเนินการตามกฎหมาย

มาตรา ๕๘ ให้ข้าหลวงประจำจังหวัดมีอำนาจออกคำสั่งให้ผู้รับอนุญาตเรือถอนเครื่องมือทำการประมง สิ่งปลูกสร้าง หรือสิ่งใด ๆ ในที่จับสัตว์น้ำ ซึ่งได้กระทำโดยฝ่าฝืนพระราชบัญญัตินี้ หรือซึ่งประทานบัตรหรือใบอนุญาตได้สิ้นอายุแล้ว บรรดาที่เป็นของผู้รับอนุญาต ค่าใช้จ่ายในการเรือถอนดังกล่าวแล้ว ให้ผู้รับอนุญาตเป็นผู้ออก

มาตรา ๕๙ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ที่มีอำนาจทำการเรือถอน ทำลายหรือยึดเครื่องมือซึ่งตั้งอยู่ในที่จับสัตว์น้ำ โดยฝ่าฝืนพระราชบัญญัตินี้ และสิ่งต่าง ๆ ซึ่งระบุไว้ในมาตรา ๕๘ ในกรณีที่ผู้รับคำสั่งไม่ได้เรือถอนไปภายในเวลาอันสมควร ค่าใช้จ่ายในการเรือถอนดังกล่าวให้ผู้รับอนุญาตหรือผู้ฝ่าฝืนเป็นผู้ออก

มาตรา ๖๐ การประกาศตามพระราชบัญญัตินี้ ถ้ามิได้กำหนดวิธีการไว้เป็นพิเศษในพระราชบัญญัตินี้แล้ว ให้ทำเป็นหนังสือปิดไว้ ณ ที่ว่าการอำเภอ และศาลากลางจังหวัดประจำท้องที่เป็นเวลาไม่น้อยกว่าสามสิบวัน

บทกำหนดโทษ

มาตรา ๖๑^{๑๑} บุคคลใดฝ่าฝืนมาตรา ๑๑ มาตรา ๑๔ มาตรา ๑๕ มาตรา ๑๖ วรรคสอง มาตรา ๒๓ มาตรา ๓๑ มาตรา ๓๔ หรือมาตรา ๕๒ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองพันบาท หรือจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือทั้งปรับทั้งจำ

มาตรา ๖๒^{๑๒} บุคคลใดฝ่าฝืนมาตรา ๙ มาตรา ๑๓ มาตรา ๑๗ มาตรา ๑๘ มาตรา ๒๑ มาตรา ๒๒ มาตรา ๓๐ มาตรา ๕๔ หรือมาตรา ๕๕ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือทั้งปรับทั้งจำ

มาตรา ๖๒ ทวิ^{๑๓} บุคคลใดฝ่าฝืนมาตรา ๑๙ หรือมาตรา ๒๐ ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หกเดือนถึงห้าปี และปรับตั้งแต่หนึ่งหมื่นบาทถึงหนึ่งแสนบาท

มาตรา ๖๒ ตริ^{๑๔} บุคคลใดฝ่าฝืนมาตรา ๒๐ ทวิ มีความผิดต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี และปรับไม่เกินห้าพันบาท

มาตรา ๖๓ บุคคลใดไม่ปฏิบัติตามประกาศของรัฐมนตรีที่ออกตามมาตรา ๒๕ หรือมาตรา ๒๖ มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งร้อยบาท หรือจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือทั้งปรับทั้งจำ

มาตรา ๖๔^{๑๕} บุคคลใดใช้เครื่องมือทำการประมง ซึ่งต้องมีอาชญาบัตรตามพระราชบัญญัติโดยไม่มีอาชญาบัตรตามมาตรา ๒๘ หรือมิได้เสียเงินอากรเพิ่มเติมตามมาตรา ๒๙ ต้องระวางโทษปรับสามเท่าของเงินอากรและให้อิทธิหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ที่อธิบดีมอบหมายมีอำนาจเปรียบเทียบได้

เมื่อผู้กระทำความผิดได้ชำระค่าปรับตามจำนวนที่เปรียบเทียบภายในสิบห้าวันให้คดีนั้นเป็นอันเลิกกัน

มาตรา ๖๔ ทวิ^{๑๖} บุคคลใดไม่ปฏิบัติตามคำวินิจฉัยของคณะกรรมการตามมาตรา ๒๘ ทวิ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองแสนบาท หรือจำคุกไม่เกินห้าปี หรือทั้งปรับทั้งจำ

^{๑๑} มาตรา ๖๑ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการประมง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๒๘

^{๑๒} มาตรา ๖๒ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการประมง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๒๘

^{๑๓} มาตรา ๖๒ ทวิ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการประมง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๒๘

^{๑๔} มาตรา ๖๒ ตริ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติการประมง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๖

^{๑๕} มาตรา ๖๔ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการประมง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๒๘

^{๑๖} มาตรา ๖๔ ทวิ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติการประมง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๒๘

มาตรา ๖๕^{๑๗} บุคคลใดฝ่าฝืนประกาศของรัฐมนตรีหรือผู้ว่าราชการจังหวัด ซึ่งประกาศตามความในมาตรา ๓๒ ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่ห้าพันบาทถึงหนึ่งหมื่นบาท หรือจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือทั้งปรับทั้งจำ

มาตรา ๖๖ ผู้รับอนุญาตใดไม่ปฏิบัติตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๓๕ มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าสิบบาท

มาตรา ๖๗ บุคคลซึ่งมีหน้าที่ต้องปฏิบัติตามมาตรา ๕๐ หรือมาตรา ๕๑ หรือมาตรา ๕๖ ละเลยไม่ปฏิบัติตามเช่นนั้น มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท

มาตรา ๖๗ ทวิ^{๑๘} บุคคลใดฝ่าฝืนมาตรา ๕๓ วรรคหนึ่งหรือวรรคห้า ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือทั้งปรับทั้งจำ

ถ้าหากปรากฏว่าสัตว์น้ำนั้นเป็นสัตว์ชนิดที่อาจก่อให้เกิดอันตรายตามมาตรา ๕๓ วรรคสอง ผู้ฝ่าฝืนต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งแสนสองหมื่นบาท หรือจำคุกไม่เกินหกปี หรือทั้งปรับทั้งจำ

มาตรา ๖๘ ผู้รับอนุญาตใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของข้าหลวงประจำจังหวัด ซึ่งสั่งตามมาตรา ๕๘ มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าร้อยบาท หรือจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือทั้งปรับทั้งจำ

มาตรา ๖๙^{๑๙} เครื่องมือทำการประมง เรือ สัตว์น้ำ และสิ่งอื่น ๆ ที่ใช้ในการกระทำความผิดหรือได้มาโดยการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ ศาลจะริบเสียก็ได้ แต่ถ้าเป็นการกระทำความผิดตามมาตรา ๑๙ หรือมาตรา ๒๐ ให้ศาลริบสิ่งเช่นนั้นเสียทั้งสิ้น

มาตรา ๗๐ เครื่องมือทำการประมงที่ได้มีประกาศตามความในมาตรา ๓๒ ห้ามมิให้บุคคลใดใช้โดยเด็ดขาดนั้น ถ้านำมาใช้ทำการประมงในที่จับสัตว์น้ำ ให้ศาลริบเครื่องมืออันนั้นเสีย

มาตรา ๗๑ ผู้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ ต้องจ่ายเงินบำเหน็จแก่ผู้นำจับตามระเบียบที่รัฐมนตรีกำหนด แต่ต้องไม่เกินสองพันบาท และต้องชดใช้เงินซึ่งพนักงานเจ้าหน้าที่ได้ดำเนินการไปตามมาตรา ๕๙ ในกรณีที่ศาลลงโทษผู้กระทำความผิดให้ศาลพิพากษาให้ผู้กระทำความผิดชำระเงินดังกล่าวแล้ว ถ้าไม่ชำระให้จัดการตามมาตรา ๑๘ แห่งกฎหมายลักษณะอาญาโดยถือเสมือนว่าเป็นค่าปรับ

^{๑๗} มาตรา ๖๕ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการประมง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๒๘

^{๑๘} มาตรา ๖๗ ทวิ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติการประมง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๒๘

^{๑๙} มาตรา ๖๙ แก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๐๕ ลงวันที่ ๒๔ มีนาคม

มาตรา ๗๒ บุคคลใดทำลาย ถอดถอน หรือทำให้โคมไฟ เครื่องหมายหลักเขต แผ่นประกาศหรือสิ่งอื่น ๆ ที่พนักงานเจ้าหน้าที่ได้ทำไว้ในที่จับสัตว์น้ำบุบสลาย หรือเสียหายด้วยประการใด ๆ มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท หรือจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือทั้งปรับทั้งจำ

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๗๓ ในกรณีที่ได้มีประกาศกำหนดประเภทที่จับสัตว์น้ำไว้ก่อนวันใช้พระราชบัญญัตินี้ ให้ถือว่าเป็นประกาศที่ออกตามมาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัตินี้ตั้งแต่วันใช้บังคับพระราชบัญญัตินี้เป็นต้นไป

ประธานบัตร อาชญาบัตร และใบอนุญาตที่ออกก่อนวันใช้พระราชบัญญัตินี้ ให้ถือว่าเป็นประธานบัตร อาชญาบัตร และใบอนุญาตที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้แล้วแต่กรณี และให้คงใช้ต่อไปได้จนหมดอายุแห่งประธานบัตร อาชญาบัตร และใบอนุญาตนั้น ๆ

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ
พลเรือตรี ถ. ชำรงนาวาสวัสดิ์
นายกรัฐมนตรี

บัญชีหมายเลข ๑
อัตราเงินอากรค่าที่อนุญาต

ลำดับ	ประเภทที่อนุญาต	อัตราเงินอากร
๑. โปะน้ำล็ก	แห่งละ	๒๐๐.๐๐ บาท
๒. อวนรัง	แห่งละ	๒๐๐.๐๐ บาท
๓. โปะน้ำตื้น	แห่งละ	๑๕๐.๐๐ บาท
๔. เฝือกรัง	แห่งละ	๑๕๐.๐๐ บาท
๕. จีบ	แห่งละ	๑๕๐.๐๐ บาท
๖. ลี	แห่งละ	๑๕๐.๐๐ บาท
๗. สุก	แห่งละ	๑๕๐.๐๐ บาท
๘. โพงพาง	ช่องละ	๑๐๐.๐๐ บาท
๙. รัานโจน	แห่งละ	๑๐๐.๐๐ บาท
๑๐. รั้วไซมาน	ช่องละ	๕๐.๐๐ บาท
๑๑. กั้นซูรั้วไซมาน	ช่องละ	๕๐.๐๐ บาท
๑๒. ซ้อนปีก	แห่งละ	๕๐.๐๐ บาท
๑๓. ยอปีก	แห่งละ	๕๐.๐๐ บาท
๑๔. บาม	แห่งละ	๒๕.๐๐ บาท
๑๕. ยอชั้นช่อ	แห่งละ	๒๐.๐๐ บาท
๑๖. ซ้อนชั้นช่อ	แห่งละ	๒๐.๐๐ บาท
๑๗. จันทา	แห่งละ	๑๐.๐๐ บาท
๑๘. กร้า	ตารางเมตรละ	๑.๐๐ บาท
๑๙. บ่อล่อสัตว์น้ำ	ตารางเมตรละ	๐.๕๐ บาท
๒๐. ที่เลี้ยงหอย	ตารางเมตรละ	๐.๐๕ บาท

บัญชีหมายเลข ๒
อัตราเงินอากรอาชญาบัตรสำหรับเครื่องมือในพิกัด

ลำดับ	ชื่อเครื่องมือ		อัตราเงินอากร
๑.	ยอขันช่อ ข้อนขันช่อ ข้อนสนั่น และข้อนหางเหยี่ยวมีเครื่องยก	ปากละ	๒๐.๐๐ บาท
๒.	ถุงโพงพาง	ถุงละ	๒๐.๐๐ บาท
๓.	ถุงบาม	ปากละ	๑๕.๐๐ บาท
๔.	เรือผีหลอกหรือเรือกัตรา	ลำละ	๑๐.๐๐ บาท
๕.	แหยาวตั้งแต่ ๔ เมตรขึ้นไป	ปากละ	๑๐.๐๐ บาท
๖.	ข้อนต่าง ๆ ปากกว้างตั้งแต่ ๓.๕ เมตรขึ้นไป	ปากละ	๑๐.๐๐ บาท
๗.	เบ็ดราวยาวตั้งแต่ ๔๐ เมตรขึ้นไป	สายละ	๕.๐๐ บาท
๘.	ข่ายหรืออวนต่าง ๆ ยาว	เมตรละ	๕.๐๐ บาท
๙.	ฝือกหรือเครื่องกัน ยาว	เมตรละ	๑.๐๐ บาท

บัญชีหมายเลข ๓
อัตราเงินอากรค่าใบอนุญาตรายบุคคลผู้ทำการประมง

ลำดับ	รายการ		อัตราเงินอากร
๑.	ใบอนุญาตรายบุคคลผู้ทำการประมงโดยใช้ เครื่องมือนอกพิภดในที่อนุญาต	คนละ	๑๕.๐๐ บาท
๒.	ใบอนุญาตหาหอยแมลงภู่และหอยกะพง	คนละ	๑๕.๐๐ บาท
๓.	ใบอนุญาตหาเทียนหอยและหอยมุกด์	คนละ	๑๕.๐๐ บาท

บัญชีหมายเลข ๔
อัตราค่าธรรมเนียม

ลำดับ	รายการ		อัตราค่าธรรมเนียม
๑.	ใบอนุญาตสำหรับการค้าสัตว์น้ำ ผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำ และอุตสาหกรรมสัตว์น้ำ	ปีละ	๑๕๐.๐๐ บาท
๒.	ค่าโอนประทานบัตร	ฉบับละ	๒๐.๐๐ บาท
๓.	ค่าโอนใบอนุญาต อาชญาบัตร	ฉบับละ	๒๐.๐๐ บาท
๔.	ออกใบแทนอาชญาบัตร ใบอนุญาตประทานบัตร	ฉบับละ	๑๐.๐๐ บาท
๕.	ใบอนุญาตสำหรับผู้มีอาชีพทำการประมง	ปีละ	๑๐.๐๐ บาท
๖.	ค่าสลักหลังใบอาชญาบัตรเพื่อแก้ไขหรือเพิ่มเติมผู้มีสิทธิใช้เครื่องมือทำการประมง	ครั้งละ	๕.๐๐ บาท

พระราชบัญญัติการประมง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๖^{๒๐}

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ ด้วยปรากฏว่าเวลานี้มีผู้ใช้วัตถุระเบิดทำการประมงทั้งในน่านน้ำจืดและน่านน้ำเค็มกันเป็นจำนวนมาก อันเป็นการฝ่าฝืนพระราชบัญญัติการประมง พ.ศ. ๒๕๔๐ ผู้ฝ่าฝืนไม่ค้อยกเว้น เพราะโทษแห่งความผิดได้กำหนดไว้ให้ในอัตราต่ำ และการจับกุมผู้กระทำความผิด ก็จับได้ด้วยความยากลำบาก การใช้วัตถุระเบิดทำการประมงนั้น ปรากฏจากผลของการทดลองของกองทัพเรือ ร่วมกับกรมการประมงว่า เป็นการทำลายพันธุ์ปลาชนิดดี ๆ อย่างร้ายแรงมาก การใช้วัตถุระเบิดส่วนมาก ผู้ฝ่าฝืนใช้ตามหินกองในท้องทะเลซึ่งมีปลาพันธุ์ดีอาศัยอยู่ เช่น ปลาเหลือง ปลาสีกุน การระเบิดครั้งหนึ่ง ๆ ปรากฏว่าได้ทำลายพันธุ์ปลาที่อยู่ในรัศมีการระเบิดโดยสิ้นเชิง ทั้งปลาใหญ่และลูกปลาที่เป็นปลาที่มีราคาและปลาเหล่านี้ เป็นปลาประจำท้องที่ ถ้าหากยังมีการฝ่าฝืนเช่นนี้ต่อไปอีก ไม่ช้าพันธุ์ปลาดี ๆ ในท้องทะเลก็จะถูกทำลายให้สูญพันธุ์ในกาลต่อไปได้ เป็นการทำลายอาชีพการประมงของบรรดาชาวประมง และบัดนี้ก็ปรากฏว่าเครื่องมือทำการประมงบางชนิด เช่น อวนยอ อวนมูโร เบ็ดสาย ลอบปะทุน ทำการประมงไม่ได้ผล เพราะบริเวณที่ใดถูกระเบิด ปลาก็ถูกทำลายแทบหมดสิ้น ไม่มีพันธุ์พอที่จะเกิดและเพิ่มปริมาณให้มีการจับได้อีกเป็นเวลานาน ทำให้ชาวประมงที่ใช้เครื่องมือประจำที่ทำการจับไม่ได้ต่างพากันร้องว่าเดือดร้อน ฉะนั้น จึงควรกำหนดโทษผู้ฝ่าฝืนไว้ในอัตราสูง เพื่อปราบปรามให้เด็ดขาด และป้องกันการทำลายพันธุ์ปลาไว้มิให้ถูกทำลายหมดไป โดยการกระทำของผู้เห็นประโยชน์ส่วนตัวเฉพาะหน้า

อนึ่ง ปรากฏว่ามีผู้ฝ่าฝืนทำการบุกรุกและวิดน้ำจับสัตว์น้ำ ในที่จับสัตว์น้ำอันเป็นที่สาธารณประโยชน์ โดยมีได้รับอนุญาต เป็นเหตุให้เกิดการเสียหายแก่ที่จับสัตว์น้ำและพันธุ์สัตว์น้ำ จึงเห็นควรแก้ไขให้การควบคุมและการรักษาพันธุ์สัตว์น้ำได้ประโยชน์รัดกุมยิ่งขึ้น

พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการประมง พ.ศ. ๒๕๔๐ พ.ศ. ๒๕๑๓^{๒๑}

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกำหนดฉบับนี้ คือ เนื่องจากปรากฏว่าได้มีผู้มีปลาปิรันยา (Piranha) หรือปลาคาริปี (Caribe) ซึ่งเป็นปลาน้ำจืดในสกุลเซราซาลมัส (Serasalmus) และมีแหล่งกำเนิดเดิมอยู่ในแม่น้ำอะเมซอน ประเทศบราซิล ไว้ในครอบครอง ปลาชนิดนี้เป็นปลาขนาดเล็ก รูปร่างคล้ายปลาแปบ หรือปลาโคก แต่มีฟันคมและมีนิสัยดุร้ายมาก ชอบอาศัยอยู่เป็นฝูง ชอบบวมกัดกินเนื้อมนุษย์และสัตว์ทุกขนาดเป็นอาหาร เช่น โค กระบือ ม้า ฯลฯ ที่ลงไปแม่น้ำลำคลองที่ปลานี้อาศัยอยู่ และบัดนี้มีผู้นำหรือส่งปลาในสกุลนี้มาจากต่างประเทศเข้ามาขายในประเทศไทยหลายราย โดยจำหน่ายเป็นปลาประเภทสวยงาม และแปลกประหลาด ถ้าปล่อยให้ปลาในสกุลนี้ไว้ในครอบครองอาจจะมีผลผสมพันธุ์ปลาในสกุลนี้ขึ้นจำหน่าย หรืออาจจะมีผู้นำไปปล่อยในแหล่งน้ำสาธารณะ ปลาสกุลนี้จะขยายพันธุ์และแพร่หลายทั่วไปจะเป็นอันตรายต่อประชาชน สัตว์เลี้ยงและสัตว์น้ำอย่างยิ่ง จึงจำเป็นต้องแก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๕๓ แห่งพระราชบัญญัติการประมง โดยห้ามมิให้มีสัตว์น้ำตามที่ระบุไว้ในพระราชกฤษฎีกาไว้ในครอบครอง ไม่ว่าจะไว้เพื่อการค้าหรือไม่ เว้นแต่จะได้รับการอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่ และโดยที่เป็นการเห็นเหตุฉุกเฉินมีความจำเป็นรีบด่วนในอันจะ

^{๒๐} ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๗๐/ตอนที่ ๖๑/หน้า ๑๑๔๕/๒๕ กันยายน ๒๕๔๖

^{๒๑} ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๘๗/ตอนที่ ๒๗/ฉบับพิเศษ หน้า ๑/๓๐ มีนาคม ๒๕๑๓

รักษาความปลอดภัยสาธารณะหรือป้องกันภัยพิบัติสาธารณะ ก่อนที่จะได้มีการขยายพันธุ์จนสายเกินที่จะป้องกันกำจัดได้ สมควรออกพระราชกำหนดโดยด่วน

พระราชบัญญัติอนุมัติพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการประมง พ.ศ. ๒๔๙๐ พ.ศ. ๒๕๑๓ พ.ศ. ๒๕๑๓^{๒๒}

มาตรา ๓ ให้อนุมัติพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการประมง พ.ศ. ๒๔๙๐ พ.ศ. ๒๕๑๓

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ เนื่องจากปรากฏว่ามีผู้นำปลาปิรันยา (Piranha) หรือปลาคาริบี (Caribe) ซึ่งเป็นปลาน้ำจืดในสกุลเซราซาลมัส (Serasalmus) จากต่างประเทศเข้ามาในราชอาณาจักรหลายราย เพื่อจำหน่ายและเลี้ยงเป็นปลาประเภทสวยงาม ปลาชนิดนี้มีแหล่งกำเนิดเดิมอยู่ในแม่น้ำอะเมซอน ประเทศบราซิล เป็นปลาน้ำจืดขนาดเล็ก รูปร่างคล้ายปลาแปบหรือปลาโคก แต่เป็นปลาที่มีฟันคมและมีนิสัยดุร้ายมาก อาศัยอยู่เป็นฝูง ชอบรวมกัดกินเนื้อมนุษย์และสัตว์มีชีวิตทุกขนาดเป็นอาหาร เช่น โค กระบือ ม้า ฯลฯ ที่ลงไปในแม่น้ำลำคลองที่ปลาชนิดนี้อาศัยอยู่ ถ้าปล่อยให้บุคคลมีปลาชนิดนี้ไว้ในครอบครอง อาจจะมีการผสมขยายพันธุ์เพื่อจำหน่ายหรืออาจจะมีผู้นำไปปล่อยในแหล่งน้ำสาธารณะ ปลาชนิดนี้สามารถขยายพันธุ์ได้โดยรวดเร็ว เพราะถิ่นกำเนิดเดิมมีอุณหภูมิอยู่ในระดับเดียวกับประเทศไทย ซึ่งจะเป็นอันตรายต่อประชาชน สัตว์เลี้ยงและสัตว์น้ำอย่างร้ายแรง เพื่อป้องกันภัยพิบัติสาธารณะดังกล่าวแล้ว และเห็นว่าเป็นกรณีจำเป็นและรีบด่วน จึงจำเป็นต้องออกพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๕๓ แห่งพระราชบัญญัติการประมง พ.ศ. ๒๔๙๐ โดยบัญญัติห้ามมิให้บุคคลใดมีสัตว์น้ำตามระบุในพระราชกฤษฎีกาไว้ในครอบครองไม่ว่าจะมีไว้เพื่อการค้าหรือไม่ เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่ สำหรับผู้ที่มีปลาชนิดนี้ไว้ในครอบครองในวันพระราชกฤษฎีกาออกใช้บังคับ โดยมิได้รับอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่ ให้รัฐมนตรีมีอำนาจออกประกาศให้นำปลาชนิดนี้มาส่งมอบแก่เจ้าพนักงานกรมประมงภายใน ๗ วัน โดยกรมประมงจะคิดค่าสัตว์น้ำให้ตามสมควร จึงได้ออกพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการประมง พ.ศ. ๒๔๙๐ พ.ศ. ๒๕๑๓ ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ ๓๐ มีนาคม ๒๕๑๓ ฉะนั้น จึงเห็นสมควรออกพระราชบัญญัติอนุมัติพระราชกำหนดดังกล่าวตามความในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๑๔๖ ต่อไป

ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๐๕ ลงวันที่ ๒๔ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๑๕^{๒๓}

โดยที่คณะปฏิวัติพิจารณาเห็นว่า ได้มีผู้ละเมิดกฎหมายโดยใช้กระแสไฟฟ้า วัตถุระเบิดและวางยาเบื่อเมาเพื่อจับสัตว์น้ำกันแพร่หลายยิ่งขึ้น เป็นการทำลายพันธุ์สัตว์น้ำอันเป็นทรัพยากรของชาติอย่างร้ายแรงและเป็นการเดือดร้อนแก่ประชาชน สมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่า

^{๒๒} ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๘๗/ตอนที่ ๙๓/ฉบับพิเศษ หน้า ๑/๗ ตุลาคม ๒๕๑๓

^{๒๓} ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๘๘/ตอนที่ ๔๗/ฉบับพิเศษ หน้า ๑/๒๔ มีนาคม ๒๕๑๕

ด้วยการประมงเสียใหม่ให้เหมาะสม เพื่อป้องกันและสงวนพันธุ์สัตว์น้ำซึ่งเป็นทรัพยากรอันมีค่าของชาติมิให้ถูกทำลายให้หมดไปโดยการกระทำดังกล่าว

พระราชบัญญัติการประมง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๒๘^{๒๔}

มาตรา ๑๕ บรรดาพระราชกฤษฎีกาและประกาศรัฐมนตรีที่ออกโดยอาศัยอำนาจตามมาตรา ๕๓ แห่งพระราชบัญญัติการประมง พ.ศ. ๒๕๒๐ ก่อนการแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ ให้ยังคงใช้บังคับต่อไปจนกว่าจะมีพระราชกฤษฎีกาหรือประกาศรัฐมนตรีให้ยกเลิกหรือเปลี่ยนแปลง แล้วแต่กรณี

มาตรา ๑๖ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ เนื่องจากปรากฏว่าในปัจจุบันนี้ มีประชาชนที่รู้เท่าไม่ถึงการณ์ได้ใช้วัตถุมีพิษเพื่อทำการประมงอันอาจเป็นอันตรายแก่ผู้บริโภคสัตว์น้ำได้ จึงสมควรจะได้กำหนดมาตรการควบคุมให้เหมาะสมยิ่งขึ้น พร้อมกับกำหนดความรับผิดชอบของเจ้าของเรือ กรณีที่มีการละเมิดน่านน้ำของต่างประเทศ และทำให้คนประจำเรือหรือผู้โดยสารไปกับเรือต้องตกค้างอยู่ ณ ต่างประเทศ ประกอบกับมีสัตว์น้ำบางชนิดที่มีคุณค่าในทางเศรษฐกิจ เช่น เต่า และกระ ได้ถูกจับจนเกินปริมาณที่สมควร หากไม่มีมาตรการอนุรักษ์ที่เหมาะสมแล้ว สัตว์น้ำที่มีคุณค่าทางเศรษฐกิจประเภทดังกล่าวจะถูกทำลายจนไม่มีเหลือสำหรับแพร่พันธุ์ หรือนำมาใช้ประโยชน์ได้อีกต่อไป จึงสมควรที่จะออกมาตรการห้ามครอบครองสัตว์น้ำ และผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำบางชนิดที่มีคุณค่าทางเศรษฐกิจดังกล่าว และโดยที่พระราชบัญญัติการประมง พ.ศ. ๒๕๒๐ ไม่มีบทบัญญัติครอบคลุมไปถึงมาตรการเหล่านี้ อีกทั้งโทษบางมาตราที่บัญญัติไว้มีอัตราค่าไม่เหมาะสมกับสภาพการณ์ปัจจุบัน จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

วคิน/ผู้จัดทำ

๒๗ เมษายน ๒๕๕๒

จุฑามาศ/ปรับปรุง

๑๑ มกราคม ๒๕๕๖

วิษพงษ์/ตรวจ

๒๕ มกราคม ๒๕๕๖

ด่วนที่สุด

ที่ นร ๐๕๐๗/๑๙๙๗/๙๓

สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา
ปฏิบัติหน้าที่
สำนักงานเลขาธิการสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

เลขรับ 6808
วันที่ ๒๑ ต.ค. ๒๕๕๗
เวลา 15.1๗ น.

สำนักนายกรัฐมนตรี
ทำเนียบรัฐบาล กทม. ๑๐๓๐๐

๒ ตุลาคม ๒๕๕๗

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติที่เสนอสภานิติบัญญัติแห่งชาติ จำนวน ๙ ฉบับ

กราบเรียน ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติในเรื่องนี้ จำนวน ๙ ฉบับ

กลุ่มงานบริหารทั่วไป
รับที่ ๒๑/๑๗/๕๗ วันที่ ๒๑ ต.ค. ๒๕๕๗
เวลา ๑๖.๒๗ น. ส่ง ๒๑/๑๗/๕๗
สำนักเลขาธิการ

ด้วยคณะรัฐมนตรีได้ประชุมปรึกษาลงมติให้เสนอ

๑. ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
(กำหนดความผิดเกี่ยวกับเพศ)
๒. ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
(กำหนดนิยามคำว่า "เจ้าพนักงาน")
๓. ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมพระราชกำหนดนิติบุคคลเฉพาะกิจเพื่อการแปลง
สินทรัพย์เป็นหลักทรัพย์ พ.ศ. ๒๕๔๐ พ.ศ.
๔. ร่างพระราชบัญญัติธุรกิจสถาบันการเงิน (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
๕. ร่างพระราชบัญญัติกองทุนพัฒนาระบบสถาบันการเงินเฉพาะกิจ พ.ศ.
๖. ร่างพระราชบัญญัติการกีฬาแห่งประเทศไทย พ.ศ.
๗. ร่างพระราชบัญญัติการประมง พ.ศ.
๘. ร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมการบริหารจัดการทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง พ.ศ. และ
๙. ร่างพระราชบัญญัติประกันสังคม (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

จำนวน ๙ ฉบับ ต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติเป็นเรื่องด่วน

จึงขอเสนอร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าว จำนวน ๙ ฉบับ พร้อมด้วยบันทึกหลักการและเหตุผล
และบันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญ มาเพื่อขอได้โปรดนำเสนอสภานิติบัญญัติแห่งชาติพิจารณาเป็นเรื่องด่วนต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

พลเอก

(ประยุทธ์ จันทร์โอชา)
นายกรัฐมนตรี

กลุ่มงานพระราชบัญญัติ
รับที่ ๒๗ / ๒๕๕๗
วันที่ ๒๑ / ต.ค. / ๕๗
เวลา ๑๖.๒๗ น.

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

โทร. ๐ ๒๒๘๐ ๙๐๐๐ ต่อ ๓๐๗ (อริสา)

โทรสาร ๐ ๒๒๘๐ ๙๐๕๘

สำนักเลขาธิการ

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติการประมง
พ.ศ.

หลักการ

ปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการประมง

เหตุผล

โดยที่กฎหมายว่าด้วยการประมงได้ใช้บังคับมาเป็นเวลานาน บทบัญญัติบางประการไม่เหมาะสมกับสถานการณ์ในปัจจุบันที่มีทรัพยากรสัตว์น้ำจำนวนจำกัด ในขณะทีเทคโนโลยีด้านการประมงได้พัฒนาไปอย่างมากและถูกนำไปใช้เป็นเครื่องมือทำการประมงอันส่งผลให้สัตว์น้ำลดจำนวนลงอย่างรวดเร็ว จึงสมควรปรับปรุงการบริหารจัดการทรัพยากรสัตว์น้ำของประเทศให้สอดคล้องกับความเจริญก้าวหน้าของเทคโนโลยีด้านการประมงและสภาพของสังคมในปัจจุบัน โดยกำหนดให้มีมาตรการในการส่งเสริมและพัฒนาการบริหารจัดการ การบำรุงรักษา การใช้ประโยชน์จากทรัพยากรสัตว์น้ำ และการดำเนินการอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง และส่งเสริมให้ประชาชนหรือชุมชนประมงท้องถิ่นเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการ การบำรุงรักษา และการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรสัตว์น้ำอย่างสมดุล เพื่อให้สามารถนำทรัพยากรสัตว์น้ำที่มีอยู่มาใช้ประโยชน์ได้อย่างยั่งยืน และกำหนดมาตรการในการส่งเสริมให้สัตว์น้ำและผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำที่ได้จากการทำการประมงหรือจากการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำมีคุณภาพได้มาตรฐาน ด้านสุขอนามัย มีความปลอดภัยต่อผู้บริโภค และมีให้เกิดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม รวมทั้งกำหนดมาตรการควบคุมและจัดระเบียบการใช้เรือประมงไทยในการทำการประมงนอกน่านน้ำไทย จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

“ผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำ” หมายความว่า ผลผลิตที่ได้จากการผลิตที่ใช้สัตว์น้ำเป็นวัตถุดิบ

“การประมง” หมายความว่า การทำการประมง การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ การดูแลรักษาสัตว์น้ำ หลังการจับ หรือการแปรรูปสัตว์น้ำ

“ทำการประมง” หมายความว่า จับ ตัก ล่อ ยิง แทะ ทำอันตราย ฆ่า หรือเก็บสัตว์น้ำ ในที่จับสัตว์น้ำด้วยเครื่องมือทำการประมงหรือด้วยวิธีใด ๆ

“การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ” หมายความว่า การจัดทำที่เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ การเลี้ยงสัตว์น้ำ หรือการเพาะพันธุ์สัตว์น้ำทั้งโดยวิธีธรรมชาติ วิธีผสมเทียม หรือวิธีอื่นใด ทั้งนี้ ไม่ว่าจะเป็นการกระทำ ในช่วงใดของวงจรชีวิตสัตว์น้ำนั้น

“การดูแลรักษาสัตว์น้ำหลังการจับ” หมายความว่า การดูแลรักษาคุณภาพสัตว์น้ำ หลังการจับ ก่อนถึงกระบวนการการแปรรูปสัตว์น้ำ

“การแปรรูปสัตว์น้ำ” หมายความว่า การกระทำใด ๆ ที่เป็นการเปลี่ยนแปลงสภาพสัตว์น้ำ สำหรับใช้เพื่อการอุปโภคหรือบริโภค

“ผู้ประกอบการอาชีพการประมง” หมายความว่า บุคคลธรรมดา คณะบุคคล หรือนิติบุคคลซึ่งมีอาชีพเป็นผู้ประกอบการประมงเป็นอาชีพปกติ

“ที่เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ” หมายความว่า บ่อ คอก กระชัง หรือที่ที่ใช้เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ ลักษณะอื่นใด ไม่ว่าจะอยู่ในที่ดินของเอกชน หรือในที่ดินสาธารณะสมบัติของแผ่นดิน หรือในที่จับสัตว์น้ำใด ๆ ที่ผู้ขุด ผู้สร้าง ผู้จัดทำ เจ้าของ หรือผู้ครอบครองมีความมุ่งหมายโดยตรงที่จะใช้ทำการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ

“ที่จับสัตว์น้ำ” หมายความว่า ที่ที่มีน้ำขังหรือไหล และหาดทั้งปวงที่เป็น สาธารณสมบัติของแผ่นดิน รวมทั้งป่าไม้และพื้นดินที่มีน้ำท่วมตามธรรมชาติ ไม่ว่าจะ เป็น สาธารณสมบัติของแผ่นดินหรือที่ดินของเอกชน และภายในเขตน่านน้ำไทยหรือน่านน้ำอื่นใด ซึ่งประเทศไทยมีอธิปไตยหรือมีสิทธิจะใช้ในการทำการประมง โดยที่น่านน้ำเหล่านั้นปรากฏโดยทั่วไปว่า มีขอบเขตตามกฎหมายท้องถิ่น หรือธรรมเนียมประเพณี หรือกฎหมายระหว่างประเทศ หรือสนธิสัญญา หรือด้วยประการอื่นใด

“เครื่องมือทำการประมง” หมายความว่า เครื่องกลไก เครื่องใช้ เครื่องอุปกรณ์ ส่วนประกอบ อวน ทุจ สภา หลัก หรือเรือที่ใช้ทำการประมง

“เรือประมง” หมายความว่า ยานพาหนะทางน้ำทุกชนิดที่ใช้ทำการประมง ขนถ่าย หรือเก็บรักษา สัตว์น้ำที่ได้จากยานพาหนะทางน้ำทุกชนิดที่ใช้ทำการประมง

“ทำการประมงนอกน่านน้ำไทย” หมายความว่า ทำการประมงในที่จับสัตว์น้ำ นอกน่านน้ำไทย และให้หมายความรวมถึงการขนถ่าย หรือเก็บรักษาสัตว์น้ำที่ได้จากการทำการประมงนอก น่านน้ำไทยด้วย

“น่านน้ำไทย” หมายความว่า บรรดาน่านน้ำที่อยู่ในราชอาณาจักร และให้หมายความ รวมถึงน่านน้ำที่อยู่ในเขตเศรษฐกิจจำเพาะตามประกาศเขตเศรษฐกิจจำเพาะของราชอาณาจักรไทยด้วย

“แนวชายฝั่งทะเล” หมายความว่า แนวความลึกน้ำศูนย์เมตรหรือแนวที่น้ำทะเลจรด แผ่นดินบริเวณชายฝั่ง ชายเกาะ หรือขอบนอกของพื้นที่ที่มีการถมทะเล ตามแผนที่เดินเรือ ของกรมอุทกศาสตร์

“ผู้ควบคุมเรือ” หมายความว่า ผู้มีหน้าที่บังคับเรือและรับผิดชอบในเรือ

“สถิติการประมง” หมายความว่า ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการประมง การค้าสินค้าสัตว์น้ำ หรือที่เกี่ยวกับสัตว์น้ำและผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำ

“ผู้รับอนุญาต” หมายความว่า ผู้ซึ่งได้รับใบอนุญาตหรือหนังสืออนุญาตให้กระทำการ
อย่างใดอย่างหนึ่งตามพระราชบัญญัตินี้

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตาม
พระราชบัญญัตินี้

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการนโยบายการประมงแห่งชาติ

“อธิบดี” หมายความว่า อธิบดีกรมประมง

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้
และให้มีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่กับออกกฎกระทรวงกำหนดค่าอาหารและค่าธรรมเนียม
ไม่เกินอัตราท้ายพระราชบัญญัตินี้ ลดหรือยกเว้นค่าอาหารและค่าธรรมเนียม กำหนดอายุใบอนุญาต
การต่ออายุใบอนุญาต และกำหนดกิจการอื่น และออกประกาศเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

การออกกฎกระทรวงกำหนดค่าอาหารหรือค่าธรรมเนียมตามวรรคหนึ่งจะกำหนด
อัตราค่าอาหารหรือค่าธรรมเนียมให้แตกต่างกันโดยคำนึงถึงประเภท ชนิด ขนาด หรือจำนวนของ
เครื่องมือทำการประมง หรือประเภท ชนิด ขนาด ลักษณะ หรือรูปแบบของกิจการการเพาะเลี้ยง
สัตว์น้ำหรือการทำการประมงก็ได้

กฎกระทรวงและประกาศนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้

หมวด ๑

การบริหารจัดการด้านการประมง

ส่วนที่ ๑

บททั่วไป

มาตรา ๖ รัฐมนตรีหรือคณะกรรมการประมงประจำจังหวัดโดยอนุมัติรัฐมนตรีภายในเขต
พื้นที่ที่รับผิดชอบเฉพาะในเขตประมงน้ำจืดและเขตประมงทะเลชายฝั่ง มีอำนาจออกประกาศ ดังต่อไปนี้

(๑) กำหนดประเภท ชนิด ขนาด จำนวน และส่วนประกอบต่าง ๆ ของเครื่องมือ
ทำการประมงที่ห้ามใช้ทำการประมงในที่จับสัตว์น้ำ

(๒) กำหนดวิธีการทำการประมงที่ห้ามนำมาใช้ในที่จับสัตว์น้ำ

(๓) กำหนดชนิด ขนาด หรือปริมาณอย่างสูงของสัตว์น้ำที่ห้ามทำการประมง
ในที่จับสัตว์น้ำ รวมทั้งข้อกำหนดที่ต้องปฏิบัติเกี่ยวกับสัตว์น้ำนั้นที่ถูกจับได้โดยบังเอิญ

(๔) กำหนดที่จับสัตว์น้ำที่ห้ามทำการประมง

(๕) กำหนดพื้นที่ที่จะอนุญาตให้ทำการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำในที่จับสัตว์น้ำซึ่งเป็น
สาธารณสมบัติของแผ่นดิน

(๖) กำหนดระยะเวลาฤดูสัตว์น้ำมีไข่และวางไข่ เลี้ยงตัวอ่อน หรือระยะเวลา
อื่นใดที่จำเป็นต่อการคุ้มครองสัตว์น้ำเป็นระยะเวลาที่ห้ามทำการประมงในที่จับสัตว์น้ำ

(๗) กำหนดให้ผู้ทำการประมงด้วยเครื่องมือทำการประมงประเภทหรือชนิดหนึ่งชนิดใด ต้องทำเครื่องหมาย ทั้งนี้ ตามรูปแบบ ขนาด และตำแหน่งที่กำหนดไว้ที่เครื่องมือทำการประมงนั้นในขณะที่ทำการประมง

(๘) กำหนดพื้นที่ที่จะให้ใช้เครื่องมือทำการประมงที่ต้องใช้วิธีลงหลัก ปัก ผูก ชิง รั้ง ถ่วง หรือวิธีอื่นใดอันทำให้เครื่องมืออยู่นอกที่ในเวลาทำการประมง

ประกาศตามวรรคหนึ่งมิให้ใช้บังคับแก่การกระทำเพื่อประโยชน์ในการศึกษาวิจัย หรือการอนุรักษ์ทรัพยากรสัตว์น้ำซึ่งกระทำโดยทางราชการและได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากอธิบดี หรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมายแล้ว และในกรณีที่เป็นการออกประกาศเพื่อใช้บังคับในเขตพื้นที่ใด เป็นการเฉพาะ ให้มีแผนที่แสดงแนวเขตบริเวณที่กำหนดนั้นแนบท้ายประกาศด้วย

เพื่อประโยชน์แห่งมาตรานี้ ให้รัฐมนตรีมีอำนาจออกประกาศเพื่อกำหนดเขตพื้นที่ที่รับผิดชอบของคณะกรรมการประมงประจำจังหวัดในเขตประมงทะเลชายฝั่ง

มาตรา ๗ ในกรณีที่มีการออกประกาศตามมาตรา ๖ จะต้องดำเนินการในเขตพื้นที่ที่คาบเกี่ยวกันระหว่างพื้นที่ของสองจังหวัดขึ้นไป เนื่องจากลักษณะทางภูมิศาสตร์หรือระบบนิเวศตามธรรมชาติของพื้นที่นั้น หรือเพื่อประโยชน์ในการจัดการอย่างเป็นระบบในการบริหารจัดการทรัพยากรสัตว์น้ำ ให้คณะกรรมการประมงประจำจังหวัดที่เกี่ยวข้องร่วมกันพิจารณา เพื่อเสนอรัฐมนตรีในการออกประกาศ

มาตรา ๘ ให้รัฐมนตรีมีอำนาจออกกฎกระทรวงกำหนดพื้นที่ รวมทั้งกำหนดให้ผู้ประกอบอาชีพการประมงหรืออาชีพในกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการประมงในพื้นที่ดังกล่าว ต้องมาจดทะเบียน หรือจดทะเบียนและขออนุญาตต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ก่อนประกอบอาชีพได้

หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการจดทะเบียน หรือการจดทะเบียน และการออกใบอนุญาต รวมทั้งการขอรับใบแทนใบอนุญาตและการออกใบแทนใบอนุญาต ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๙ เพื่อส่งเสริมการมีส่วนร่วมและสนับสนุนชุมชนประมงท้องถิ่นในการจัดการ การบำรุงรักษา การอนุรักษ์ การฟื้นฟู และการใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืน จากทรัพยากรสัตว์น้ำภายในที่จับสัตว์น้ำในเขตประมงน้ำจืดหรือเขตประมงทะเลชายฝั่ง ให้กรมประมงดำเนินการให้ความช่วยเหลือหรือสนับสนุนในเรื่องดังต่อไปนี้

(๑) สนับสนุนการมีส่วนร่วมของชุมชนประมงท้องถิ่นในการจัดทำนโยบาย การพัฒนาการประมงในน่านน้ำไทยให้สอดคล้องกับปริมาณของทรัพยากรสัตว์น้ำและขีดความสามารถในการทำการประมงตามมาตรา ๑๖ (๑)

(๒) สนับสนุนให้มีการรวมกลุ่มและจัดให้มีการขึ้นทะเบียนองค์กรชุมชนประมงท้องถิ่น

(๓) ให้คำปรึกษาแก่ชุมชนประมงท้องถิ่นในการจัดการ การบำรุงรักษา การอนุรักษ์ การฟื้นฟู และการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรสัตว์น้ำ รวมทั้งช่วยเหลือและสนับสนุนการดำเนินงานโครงการหรือกิจกรรมของชุมชนในเรื่องดังกล่าว

(๔) เผยแพร่ความรู้หรือข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการจัดการ การบำรุงรักษา การอนุรักษ์ การฟื้นฟู และการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรสัตว์น้ำ

มาตรา ๑๐ นิติบุคคล คณะบุคคล หรือองค์กรอื่นใดที่มีวัตถุประสงค์หรือกิจกรรม
เกี่ยวข้องโดยตรงกับการประมงในท้องถิ่นใด มีสิทธิขอขึ้นทะเบียนเป็นองค์กรชุมชนประมงท้องถิ่น
ในเขตพื้นที่ที่องค์กรนั้นตั้งอยู่ต่อกรมประมง

หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการขึ้นทะเบียนตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตาม
ที่อธิบดีกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๑๑ องค์กรชุมชนประมงท้องถิ่นที่ได้ขึ้นทะเบียนตามมาตรา ๑๐ มีสิทธิเสนอแนะ
แนวทางในการพัฒนาหรือแก้ไขปัญหาการประมง รวมทั้งเสนอแนะแนวทางในการออกประกาศตามมาตรา ๖
มาตรา ๔๔ มาตรา ๔๙ และมาตรา ๕๐ ต่อคณะกรรมการประมงประจำจังหวัด

มาตรา ๑๒ ให้อธิบดีมีอำนาจแต่งตั้งสมาชิกขององค์กรชุมชนประมงท้องถิ่น
ที่ได้ขึ้นทะเบียนตามมาตรา ๑๐ เพื่อช่วยเหลือการปฏิบัติงานของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้
หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการแต่งตั้ง การปฏิบัติหน้าที่ และบัตรประจำตัว
ของบุคคลซึ่งได้รับการแต่งตั้งตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามที่อธิบดีกำหนดโดยประกาศ
ในราชกิจจานุเบกษา

ในการปฏิบัติหน้าที่ บุคคลซึ่งได้รับการแต่งตั้งตามวรรคหนึ่งต้องแสดงบัตรประจำตัว
ต่อผู้ซึ่งเกี่ยวข้องทุกครั้ง

ส่วนที่ ๒

คณะกรรมการนโยบายการประมงแห่งชาติ

มาตรา ๑๓ ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่งเรียกว่า “คณะกรรมการนโยบาย
การประมงแห่งชาติ” ประกอบด้วยนายกรัฐมนตรี เป็นประธานกรรมการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตร
และสหกรณ์ เป็นรองประธานกรรมการ ปลัดกระทรวงการคลัง ปลัดกระทรวงการต่างประเทศ
ปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ปลัดกระทรวงคมนาคม ปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
ปลัดกระทรวงพลังงาน ปลัดกระทรวงพาณิชย์ ปลัดกระทรวงมหาดไทย ปลัดกระทรวงแรงงาน
ปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม เลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ผู้บัญชาการทหารเรือ
ประธานสภาเกษตรกรแห่งชาติ ประธานสภาหอการค้าแห่งประเทศไทย ประธานสมาคมการประมงแห่งประเทศไทย
นายกสมาคมการประมงนอกน่านน้ำไทย นายกสมาคมสมาพันธ์ชาวประมงพื้นบ้านแห่งประเทศไทย
เป็นกรรมการโดยตำแหน่ง และผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งจำนวนไม่เกินเจ็ดคน เป็นกรรมการ

ให้อธิบดีเป็นกรรมการและเลขานุการ

กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามวรรคหนึ่ง ให้แต่งตั้งจากบุคคลดังต่อไปนี้

(๑) ผู้มีความรู้หรือประสบการณ์ดำเนินงานในด้านการประมงทะเลชายฝั่ง
ด้านการประมงน้ำจืด ด้านการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ และด้านการแปรรูปสัตว์น้ำ ด้านละหนึ่งคน

(๒) ผู้มีความรู้หรือประสบการณ์ดำเนินงานในองค์กรสาธารณประโยชน์
ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม จำนวนหนึ่งคน

(๓) นักวิชาการด้านการประมง จำนวนไม่เกินสองคน

หลักเกณฑ์และวิธีการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิให้เป็นไปตามที่รัฐมนตรี
ประกาศกำหนด

มาตรา ๑๔ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิมีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสองปี
ในกรณีรัฐมนตรีแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิแทนกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ
ซึ่งพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ หรือแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิเพิ่มขึ้นในระหว่างที่กรรมการ
ผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งแต่งตั้งไว้แล้วยังมีวาระอยู่ในตำแหน่ง ให้ผู้ได้รับแต่งตั้งแทนตำแหน่งที่ว่าง
หรือเป็นกรรมการเพิ่มขึ้น อยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ
ซึ่งได้แต่งตั้งไว้แล้ว

การแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิแทนตำแหน่งที่ว่างลงตามวรรคสอง หากวาระ
ที่เหลืออยู่นั้นไม่ถึงหนึ่งร้อยแปดสิบวัน รัฐมนตรีจะไม่แต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิขึ้นแทนก็ได้

เมื่อครบกำหนดตามวาระในวรรคหนึ่ง หากยังมีได้แต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ
ขึ้นใหม่ ให้กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระนั้นอยู่ในตำแหน่งเพื่อดำเนินงาน
ต่อไปจนกว่ากรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งได้รับแต่งตั้งใหม่เข้ารับหน้าที่

กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระอาจได้รับแต่งตั้งอีกได้

มาตรา ๑๕ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ
พ้นจากตำแหน่งเมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) รัฐมนตรีให้ออก เพราะบกพร่องต่อหน้าที่ มีความประพฤติเสื่อมเสีย

หรือหย่อนความสามารถ

(๔) เป็นบุคคลล้มละลาย

(๕) เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ

(๖) ได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับ

ความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

มาตรา ๑๖ คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) กำหนดนโยบายการพัฒนาการประมงในน่านน้ำไทยให้สอดคล้องกับ
ปริมาณของทรัพยากรสัตว์น้ำและขีดความสามารถในการทำการประมง

(๒) กำหนดนโยบายการพัฒนาการประมงนอกน่านน้ำไทย

(๓) กำหนดนโยบายการพัฒนาการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำของประเทศ

(๔) กำหนดนโยบายการพัฒนาอุตสาหกรรมต่อเนื่องด้านการประมงของประเทศ

(๕) เสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบนโยบายที่ได้จัดทำตาม (๑)

(๒) (๓) และ (๔)

(๖) กำหนดปริมาณสูงสุดของสัตว์น้ำที่จะทำการประมงภายในน่านน้ำไทย

(๗) กำหนดแนวทางและเป้าหมายในการพัฒนาการประมงของประเทศให้สอดคล้องกับ

การอนุรักษ์ทรัพยากรสัตว์น้ำและสิ่งแวดล้อม

(๘) กำหนดแนวทางในการบริหารจัดการทรัพยากรสัตว์น้ำให้อยู่ในภาวะที่เหมาะสมและสามารถทำการประมงได้อย่างยั่งยืน

(๙) กำกับ ให้คำปรึกษา และแนะนำในการดำเนินการแก่คณะกรรมการการประมงนอกน่านน้ำไทย

(๑๐) จัดทำรายงานผลการดำเนินงานประจำปีเสนอต่อคณะรัฐมนตรี

(๑๑) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่กฎหมายกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการหรือตามที่คณะรัฐมนตรีมอบหมาย

มาตรา ๑๗ การประชุมคณะกรรมการต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมดจึงจะเป็นองค์ประชุม

ในการประชุมคณะกรรมการ ถ้าประธานกรรมการไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้รองประธานกรรมการเป็นประธานในที่ประชุม ถ้าประธานกรรมการและรองประธานกรรมการไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้ที่ประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม

การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งให้มีหนึ่งเสียงในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากันให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

มาตรา ๑๘ คณะกรรมการมีอำนาจแต่งตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อปฏิบัติการอย่างหนึ่งอย่างใดแทนหรือตามที่คณะกรรมการมอบหมาย

การประชุมคณะอนุกรรมการให้นำมาตรา ๑๗ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ส่วนที่ ๓

คณะกรรมการประมงประจำจังหวัด

มาตรา ๑๙ ให้มีคณะกรรมการประมงประจำจังหวัดทุกจังหวัด ประกอบด้วยผู้ว่าราชการจังหวัด เป็นประธานกรรมการ ผู้แทนกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ผู้แทนกรมเจ้าท่า อัยการจังหวัด นายกองบังคับการส่วนจังหวัด ประธานสภาเกษตรกรจังหวัด เป็นกรรมการโดยตำแหน่ง และผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งผู้ว่าราชการจังหวัดแต่งตั้งจำนวนไม่เกินสิบเอ็ดคน เป็นกรรมการ

ให้ประมงจังหวัดเป็นกรรมการและเลขานุการ

ในจังหวัดใดมีอาณาเขตติดต่อกับชายฝั่งทะเลหรือแม่น้ำโขง ให้มีผู้แทนกองทัพเรือเป็นกรรมการโดยตำแหน่งเพิ่มขึ้นอีกหนึ่งคน

กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามวรรคหนึ่ง ให้แต่งตั้งจากบุคคลดังต่อไปนี้

(๑) ผู้แทนองค์กรชุมชนประมงท้องถิ่นในเขตประมงทะเลชายฝั่ง เขตประมงทะเลนอกชายฝั่ง เขตประมงน้ำจืด หรือมีการดำเนินการด้านการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ ที่ได้ขึ้นทะเบียนตามมาตรา ๑๐ ด้านละไม่เกินสองคน

(๒) ผู้มีความรู้หรือประสบการณ์ดำเนินงานในด้านการประมงหรือด้านทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม จำนวนไม่เกินสามคน

ในจังหวัดใดไม่มีผู้แทนองค์กรชุมชนประมงท้องถิ่นด้านหนึ่งด้านใด ให้แต่งตั้งบุคคล ตาม (๒) เพิ่มขึ้นได้ตามสัดส่วนของผู้แทนองค์กรชุมชนประมงท้องถิ่นตามที่กำหนดไว้ใน (๑) หลักเกณฑ์และวิธีการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิให้เป็นไปตามที่รัฐมนตรี ประกาศกำหนด

มาตรา ๒๐ คณะกรรมการประมงประจำจังหวัดมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) รวบรวมข้อเสนอแนะและแนวทางในการจัดการ การบำรุงรักษา การอนุรักษ์ การฟื้นฟู และการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรสัตว์น้ำขององค์กรชุมชนประมงท้องถิ่น ในเขตพื้นที่รับผิดชอบเสนอต่อคณะกรรมการ เพื่อพิจารณาจัดทำนโยบายพัฒนาการประมง ในน่านน้ำไทยให้สอดคล้องกับปริมาณทรัพยากรสัตว์น้ำและขีดความสามารถในการทำการประมง ตามมาตรา ๑๖ (๑)

(๒) พิจารณาและเสนอแนวทางในการพัฒนาหรือแก้ไขปัญหาการประมง หรือการจัดการ การบำรุงรักษา การอนุรักษ์ การฟื้นฟู และการใช้ประโยชน์ในที่จับสัตว์น้ำ ในเขตพื้นที่รับผิดชอบต่อรัฐมนตรี คณะกรรมการ หรืออธิบดี

(๓) ออกประกาศตามมาตรา ๖ มาตรา ๔๔ มาตรา ๔๙ และมาตรา ๕๐ โดยประกาศใน ราชกิจจานุเบกษา

(๔) ดำเนินการอื่นตามที่รัฐมนตรีหรือคณะกรรมการมอบหมาย

หลักเกณฑ์และวิธีการในการเสนอและระยะเวลาในการพิจารณาอนุมัติ การออกประกาศตาม (๓) ให้เป็นไปตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

มาตรา ๒๑ ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๑๔ มาตรา ๑๕ มาตรา ๑๗ และมาตรา ๑๘ มาใช้บังคับแก่คณะกรรมการประมงประจำจังหวัดโดยอนุโลม

ส่วนที่ ๔ สถิติการประมง

มาตรา ๒๒ เพื่อประโยชน์ในการรวบรวมสถิติการประมงและการบริหารจัดการ ด้านการประมง ให้ผู้ที่เริ่มประกอบอาชีพการประมงแจ้งข้อมูลเกี่ยวกับการประกอบอาชีพของตน ต่อกรมประมงภายในสามสิบวันนับแต่วันที่เริ่มประกอบอาชีพการประมง

หลักเกณฑ์และวิธีการในการแจ้งข้อมูลตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามระเบียบ ที่อธิบดีกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๒๓ การแจ้งข้อมูลเกี่ยวกับการประกอบอาชีพการประมงตามมาตรา ๒๒ อย่างน้อยต้องมีรายการ ดังต่อไปนี้

- (๑) ชื่อและที่อยู่ของผู้ประกอบอาชีพการประมง
- (๒) ประเภทของอาชีพการประมง
- (๓) จำนวนเครื่องมือทำการประมงที่มีอยู่ในครอบครอง
- (๔) สถานที่ที่ใช้ในการประกอบอาชีพการประมง
- (๕) วันเริ่มต้นประกอบอาชีพการประมง

มาตรา ๒๔ การเปลี่ยนแปลงรายการใด ๆ ตามที่ระบุไว้ในมาตรา ๒๒ หรือการเลิกประกอบอาชีพการประมง ให้ผู้ประกอบอาชีพการประมงแจ้งต่อกรมประมงภายในสามสิบวัน นับแต่วันเปลี่ยนแปลงหรือเลิกประกอบอาชีพการประมง

มาตรา ๒๕ ในกรณีที่มีความจำเป็นเพื่อประโยชน์ในการตรวจสอบและจัดเก็บสถิติการประมง ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจเข้าไปในสถานที่ที่ใช้ในการประกอบอาชีพการประมงหรือสถานที่ที่เกี่ยวข้องกับการประมงในเวลาทำการของสถานที่นั้น

ในการดำเนินการของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามวรรคหนึ่ง ให้ผู้ประกอบอาชีพการประมงหรือผู้ซึ่งเกี่ยวข้องมีหน้าที่ตอบคำถาม อำนวยความสะดวก และช่วยเหลือพนักงานเจ้าหน้าที่ตามสมควร

ส่วนที่ ๕ การควบคุม

มาตรา ๒๖ ห้ามมิให้ผู้ใดกระทำการดังต่อไปนี้ เว้นแต่เป็นการทดลองเพื่อประโยชน์ทางวิชาการและได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากอธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมาย

(๑) ปลอ่ย เท ทิ้ง ระบาย หรือทำให้วัตถุอันตรายตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดลงสู่ที่จับสัตว์น้ำ

(๒) กระทำการใด ๆ อันทำให้สัตว์น้ำในที่จับสัตว์น้ำมีนเมา
(๓) ปลอ่ย เท ทิ้ง ระบาย หรือทำให้สิ่งใดลงสู่ที่จับสัตว์น้ำในลักษณะที่เป็นอันตรายแก่สัตว์น้ำ

(๔) ทำให้ที่จับสัตว์น้ำเกิดมลพิษในลักษณะที่เป็นอันตรายแก่สัตว์น้ำ
ความในวรรคหนึ่งมิให้ใช้บังคับแก่การกระทำอันจำเป็นโดยมิอาจหลีกเลี่ยงได้เพื่อประโยชน์ของทางราชการทหาร
หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการขออนุญาตและการอนุญาต ให้เป็นไปตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

มาตรา ๒๗ ห้ามมิให้ผู้ใดใช้กระแสไฟฟ้าทำการประมงหรือใช้วัตถุระเบิดในที่จับสัตว์น้ำ เว้นแต่เป็นการกระทำเพื่อประโยชน์ของทางราชการและได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากอธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมาย

ความในวรรคหนึ่งมิให้ใช้บังคับแก่การใช้วัตถุระเบิดเพื่อประโยชน์ของทางราชการทหาร

หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการขออนุญาตและการอนุญาต ให้เป็นไปตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

มาตรา ๒๘ ห้ามมิให้ผู้ใดมิไว้ในครอบครองเพื่อการค้าซึ่งสัตว์น้ำ โดยรู้ว่าเป็นสัตว์น้ำที่ได้มาโดยการกระทำความผิดตามมาตรา ๒๖ หรือมาตรา ๒๗

มาตรา ๒๙ ห้ามมิให้ผู้ใดปลุกบัว ข้าว ปอ พืชหรือพันธุ์ไม้น้ำอื่นใดตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดในที่จับสัตว์น้ำซึ่งมิใช่ที่ของเอกชน เว้นแต่จะได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากพนักงานเจ้าหน้าที่ หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการขออนุญาตและการอนุญาต ให้เป็นไปตามที่อธิบดีกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๓๐ ห้ามมิให้ผู้ใดวิดน้ำหรือทำให้น้ำในที่จับสัตว์น้ำซึ่งมิใช่ที่ของเอกชนแห้งหรือลดน้อยลงเพื่อทำการประมง เว้นแต่จะได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากพนักงานเจ้าหน้าที่ หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการขออนุญาตและการอนุญาต ให้เป็นไปตามที่อธิบดีกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๓๑ ห้ามมิให้ผู้ใดทำการแก้ไขเปลี่ยนแปลงที่จับสัตว์น้ำซึ่งมิใช่ที่ของเอกชน ให้ผิดไปจากสภาพที่เป็นอยู่ เว้นแต่จะได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากพนักงานเจ้าหน้าที่ หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการขออนุญาตและการอนุญาต ให้เป็นไปตามที่อธิบดีกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๓๒ ห้ามมิให้ผู้ใดติดตั้ง วาง หรือสร้างเขื่อน ฝาย ท่อบรรจุ สิ่งปลูกสร้าง เครื่องมือที่เป็นตาข่าย หรือเครื่องมือทำการประมงอื่นใดในที่จับสัตว์น้ำกั้นทางเดินของสัตว์น้ำ เว้นแต่จะได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากพนักงานเจ้าหน้าที่

ความในวรรคหนึ่งมิให้ใช้บังคับแก่การกระทำเพื่อประโยชน์ในการป้องกันสาธารณสุขหรือเพื่อประโยชน์ของทางราชการในการชลประทาน หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการขออนุญาตและการอนุญาต ให้เป็นไปตามที่อธิบดีกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๓๓ ห้ามมิให้ผู้ใดมิไว้ในครอบครองซึ่งสัตว์น้ำหรือผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำตามประเภท ชนิด ลักษณะ จำนวน หรือขนาดที่กำหนดในกฎกระทรวง เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่

ในกรณีที่สัตว์น้ำหรือผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำที่ห้ามมิไว้ในครอบครองตามวรรคหนึ่งเป็นสัตว์น้ำที่อาจก่อให้เกิดอันตรายต่อร่างกายมนุษย์หรือต่อสัตว์น้ำอื่น สิ่งแวดล้อมของสัตว์น้ำทรัพย์สินของบุคคล หรือสาธารณสุขสมบัติ หรือเป็นผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำที่อาจก่อให้เกิดอันตรายต่อสุขภาพของมนุษย์ ในการออกกฎกระทรวงตามวรรคหนึ่ง ให้กำหนดไว้ด้วยว่า ห้ามมิให้ผู้ใด

มิไว้ในครอบครองโดยเด็ดขาด รวมทั้งให้กำหนดระยะเวลาสำหรับผู้ซึ่งมีสัตว์น้ำหรือผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำนั้นไว้ในครอบครองส่งมอบสัตว์น้ำหรือผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำนั้นให้แก่พนักงานเจ้าหน้าที่

ให้อธิบดีมีอำนาจสั่งทำลายสัตว์น้ำหรือผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำที่มีการส่งมอบให้แก่พนักงานเจ้าหน้าที่ตามวรรคสองหรือจัดการอย่างอื่นตามที่เห็นสมควร

หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการขออนุญาตและการออกใบอนุญาต รวมทั้งการขอรับใบแทนใบอนุญาตและการออกใบแทนใบอนุญาต ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

ความในวรรคหนึ่งและวรรคสองมิให้ใช้บังคับแก่การครอบครองสัตว์น้ำหรือผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำของทางราชการเพื่อประโยชน์ทางวิชาการ

มาตรา ๓๔ ผู้ใดมิไว้ในครอบครองซึ่งสัตว์น้ำหรือผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำตามที่กำหนดในกฎกระทรวงตามมาตรา ๓๓ วรรคหนึ่ง ก่อนวันที่กฎกระทรวงดังกล่าวใช้บังคับ ถ้าประสงค์จะมีไว้ในครอบครองซึ่งสัตว์น้ำหรือผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำนั้นต่อไป ต้องยื่นคำขออนุญาตตามมาตรา ๓๓ ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่กฎกระทรวงดังกล่าวใช้บังคับ

ในกรณีที่ได้อื่นคำขออนุญาตตามวรรคหนึ่งแล้วแต่ไม่ได้รับใบอนุญาต ให้อธิบดีมีอำนาจสั่งให้ผู้ยื่นคำขออนุญาตดังกล่าวส่งมอบสัตว์น้ำหรือผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำนั้นต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่ง และให้นำบทบัญญัติมาตรา ๓๓ วรรคสาม มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๓๕ เพื่อประโยชน์ในการป้องกันอันตรายที่อาจเกิดต่อสิ่งแวดล้อมหรือสัตว์น้ำอื่น หรือการก่อให้เกิดอันตรายต่อร่างกายมนุษย์หรือต่อทรัพย์สินของบุคคล หรือสาธารณสุขสมบัติ ให้รัฐมนตรีมีอำนาจประกาศกำหนดประเภท ชนิด หรือลักษณะของสัตว์น้ำที่ห้ามปล่อยลงสู่ที่จับสัตว์น้ำแห่งหนึ่งแห่งใดได้

ห้ามมิให้ผู้ใดปล่อยสัตว์น้ำลงสู่ที่จับสัตว์น้ำตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดตามวรรคหนึ่ง เว้นแต่จะได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากพนักงานเจ้าหน้าที่

หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการขออนุญาตและการอนุญาต ให้เป็นไปตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

มาตรา ๓๖ ห้ามมิให้ผู้ใดมิไว้ในครอบครองซึ่งเครื่องมือทำการประมงที่ทำลายพันธุ์สัตว์น้ำอย่างร้ายแรงตามประเภท ชนิด ส่วนประกอบ หรือลักษณะที่กำหนดในกฎกระทรวง เว้นแต่เป็นการครอบครองเพื่อประโยชน์ทางวิชาการหรือมิได้นำไปใช้เพื่อทำการประมงและได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากอธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมาย

หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการขออนุญาตและการอนุญาต ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

หมวด ๒
เขตการประมง

ส่วนที่ ๑
การกำหนดเขตการประมง

มาตรา ๓๗ เขตการประมงแบ่งออกเป็นสามเขต ได้แก่ เขตประมงทะเลชายฝั่ง
เขตประมงทะเลนอกชายฝั่ง และเขตประมงน้ำจืด

มาตรา ๓๘ เขตประมงทะเลชายฝั่ง ได้แก่ เขตที่จับสัตว์น้ำในทะเลที่อยู่ภายใน
น่านน้ำไทยนับจากแนวชายฝั่งทะเลออกไปสามไมล์ทะเล

ในกรณีที่มีความจำเป็นเพื่อประโยชน์ในการบริหารจัดการทรัพยากรสัตว์น้ำ
ให้รัฐมนตรีมีอำนาจออกกฎกระทรวงกำหนดให้เขตประมงทะเลชายฝั่งในบริเวณใดมีระยะนับจาก
แนวชายฝั่งทะเลออกไปได้ไม่เกินสิบสองไมล์ทะเล โดยให้มีแผนที่แสดงแนวเขตบริเวณที่กำหนด
แนบท้ายกฎกระทรวงด้วย

มาตรา ๓๙ เขตประมงทะเลนอกชายฝั่ง ได้แก่ เขตที่จับสัตว์น้ำที่อยู่ภายในน่านน้ำไทย
นับจากด้านที่ติดกับเขตประมงทะเลชายฝั่งตามมาตรา ๓๘ ออกไปจนสุดเขตน่านน้ำไทย

มาตรา ๔๐ เขตประมงน้ำจืด ได้แก่ เขตที่จับสัตว์น้ำที่อยู่ในน่านน้ำไทยที่ไม่ได้อยู่ในเขต
ประมงทะเลชายฝั่งและเขตประมงทะเลนอกชายฝั่ง

ส่วนที่ ๒
การทำการประมงในเขตการประมง

มาตรา ๔๑ ผู้ใดจะใช้เครื่องมือทำการประมงตามที่กำหนดในกฎกระทรวง
ทำการประมงในเขตประมงน้ำจืดและเขตประมงทะเลชายฝั่งต้องได้รับใบอนุญาตให้ใช้เครื่องมือ
ทำการประมงนั้นจากพนักงานเจ้าหน้าที่

หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการขออนุญาตและการออกใบอนุญาต
รวมทั้งการขอรับใบแทนใบอนุญาตและการออกใบแทนใบอนุญาต ให้เป็นไปตามที่กำหนด
ในกฎกระทรวง

มาตรา ๔๒ ผู้ใดจะใช้เครื่องมือทำการประมงใดทำการประมงในเขตประมงทะเลนอกชายฝั่งต้องได้รับใบอนุญาตให้ใช้เครื่องมือทำการประมงนั้นจากพนักงานเจ้าหน้าที่

หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการขออนุญาตและการออกใบอนุญาต รวมทั้งการขอรับใบแทนใบอนุญาตและการออกใบแทนใบอนุญาต ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

ให้ผู้ทำการประมงด้วยเครื่องมือทำการประมงที่มีใบอนุญาตตามมาตรา ๔๑ หรือเครื่องมือทำการประมงพื้นบ้านตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด ทำการประมงในเขตประมงทะเลนอกชายฝั่งได้โดยไม่ต้องมีใบอนุญาตตามวรรคหนึ่ง

มาตรา ๔๓ ผู้รับใบอนุญาตให้ใช้เครื่องมือทำการประมงตามมาตรา ๔๑ และมาตรา ๔๒ ต้องชำระค่าอากรตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และอัตราที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๔๔ ให้รัฐมนตรีหรือคณะกรรมการประมงประจำจังหวัดโดยอนุมัติรัฐมนตรีภายในเขตพื้นที่รับผิดชอบ มีอำนาจประกาศกำหนดให้ที่จับสัตว์น้ำซึ่งอยู่ในบริเวณดังต่อไปนี้ เป็นเขตพื้นที่รักษาพันธุ์สัตว์น้ำ โดยให้มีแผนที่แสดงแนวเขตบริเวณที่กำหนดนั้นแนบท้ายประกาศด้วย

- (๑) สถานที่ราชการ
- (๒) ศาสนสถาน หรือปูชนียสถาน
- (๓) ประตูน้ำ ประตูระบายน้ำ เขื่อน ฝาย หรือทำนบ
- (๔) ที่ซึ่งมีสภาพเหมาะแก่การรักษาพันธุ์สัตว์น้ำ

มาตรา ๔๕ ห้ามมิให้ผู้ใดทำการประมงหรือทำการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำภายในเขตพื้นที่รักษาพันธุ์สัตว์น้ำ เว้นแต่เป็นการกระทำเพื่อประโยชน์ในทางวิชาการหรือเพื่อการบำรุงรักษาพันธุ์สัตว์น้ำ และได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากอธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมาย

หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการขออนุญาตและการอนุญาต ให้เป็นไปตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

หมวด ๓

การส่งเสริมการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ

มาตรา ๔๖ ให้รัฐมนตรีโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการมาตรฐานสินค้าเกษตรประกาศกำหนดมาตรฐานในการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ เพื่อให้ผู้เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำนำไปใช้ในการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำให้มีคุณภาพและมีความปลอดภัยต่อผู้บริโภค

เพื่อประโยชน์ในการส่งเสริมและกำหนดมาตรฐานในการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำตามวรรคหนึ่ง ให้กรมประมงศึกษา วิจัย และพัฒนาการเพาะเลี้ยง การปรับปรุงพันธุ์ และการขยายพันธุ์สัตว์น้ำ

เพื่อประโยชน์ในกิจการการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ ให้อธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมายออกหนังสือรับรองให้แก่ผู้เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำที่ได้มาตรฐานตามวรรคหนึ่งได้ตามระเบียบที่อธิบดีกำหนด

มาตรา ๔๗ นอกจากการขอหนังสือรับรองการได้มาตรฐานการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำที่กำหนดไว้ตามมาตรา ๔๖ ผู้ใดมีความประสงค์จะขอให้กรมประมงตรวจรับรองชนิด ลักษณะ คุณภาพ หรือแหล่งกำเนิดของสัตว์น้ำใด หรือขอให้ตรวจวิเคราะห์ตัวอย่างดิน น้ำ สัตว์น้ำ หรือปัจจัยการผลิตเป็นการเฉพาะราย เพื่อประโยชน์ในการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ ให้ยื่นคำขอและชำระค่าใช้จ่ายในการตรวจสอบตามระเบียบที่อธิบดีกำหนด

มาตรา ๔๘ เพื่อประโยชน์ในการส่งเสริมการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำให้ได้สัตว์น้ำที่มีคุณภาพ เพื่อป้องกันผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม หรือเพื่อความปลอดภัยต่อร่างกายมนุษย์ หรือต่อทรัพย์สินของบุคคลหรือสาธารณสมบัติ ให้รัฐมนตรีมีอำนาจออกกฎกระทรวงกำหนดชนิดหรือลักษณะของสัตว์น้ำ หรือประเภท รูปแบบ หรือขนาดของกิจการการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ ให้เป็นกิจการการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำที่ต้องมีการควบคุมได้

มาตรา ๔๙ เมื่อได้มีการออกกฎกระทรวงกำหนดกิจการการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำที่ต้องมีการควบคุมตามมาตรา ๔๘ แล้ว ให้คณะกรรมการประมงประจำจังหวัดมีอำนาจกำหนดพื้นที่หรือบริเวณที่ห้ามทำการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ และให้รัฐมนตรีมีอำนาจประกาศกำหนดในเรื่องดังต่อไปนี้

(๑) กำหนดให้ผู้ประกอบกิจการการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำต้องแจ้งการประกอบกิจการการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ รวมทั้งกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขเกี่ยวกับการแจ้งการประกอบกิจการการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ

(๒) กำหนดแหล่งที่มาของสัตว์น้ำที่ห้ามนำมาใช้ในการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ

(๓) กำหนดประเภท ลักษณะ และคุณภาพอาหารของสัตว์น้ำที่ห้ามใช้ในการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ

(๔) กำหนดชนิดและปริมาณของยา เคมีภัณฑ์ หรือสารอันตรายอื่นใดที่ห้ามใช้ในการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ

(๕) กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการปฏิบัติในการจัดการน้ำทิ้งหรือของเสียจากการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ

(๖) กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการปฏิบัติในการป้องกันมิให้น้ำจากการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำรั่วไหลออกจากที่เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ

มาตรา ๕๐ เพื่อประโยชน์ในการป้องกันผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม และการจัดการการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำในที่จับสัตว์น้ำซึ่งเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน ห้ามมิให้ผู้ใดทำการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำในที่จับสัตว์น้ำซึ่งเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน เว้นแต่ในพื้นที่ที่รัฐมนตรีหรือคณะกรรมการประมงประจำจังหวัดประกาศกำหนด และได้รับใบอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่

หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการขออนุญาตและการออกใบอนุญาต รวมทั้งการขอรับใบแทนใบอนุญาตและการออกใบแทนใบอนุญาต ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๕๑ เพื่อประโยชน์ในการตรวจสอบย้อนกลับถึงแหล่งที่มาของสัตว์น้ำ และผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำ รัฐมนตรีอาจประกาศกำหนดให้ผู้ประกอบกิจการการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ ที่ต้องมีการควบคุมตามมาตรา ๔๘ ซึ่งจะจำหน่ายสัตว์น้ำของตน ต้องขอรับหนังสือกำกับ การจำหน่ายสัตว์น้ำนั้นจากพนักงานเจ้าหน้าที่เพื่อมอบให้แก่ผู้รับการจำหน่ายได้

ให้อธิบดีมีอำนาจกำหนดให้บุคคลอื่นออกหนังสือกำกับการจำหน่ายสัตว์น้ำ แทนพนักงานเจ้าหน้าที่สำหรับกิจการหนึ่งกิจการใดได้

หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการขอและการออกหนังสือกำกับการจำหน่าย สัตว์น้ำตามวรรคหนึ่งและการกำหนดตามวรรคสอง ให้เป็นไปตามที่อธิบดีกำหนดโดยประกาศ ในราชกิจจานุเบกษา

หมวด ๔

สุขอนามัยของสัตว์น้ำหรือผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำ

มาตรา ๕๒ ให้รัฐมนตรีโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการมาตรฐาน สินค้าเกษตรจัดทำประกาศมาตรฐานด้านสุขอนามัยในการจับ การดูแลรักษาสัตว์น้ำหลังการจับ การแปรรูปสัตว์น้ำ การเก็บรักษา การขนส่งหรือขนถ่ายสัตว์น้ำและผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำ เพื่อส่งเสริม ให้ผู้ประกอบกิจการการประมงนำไปใช้ปฏิบัติในกิจการของตนให้ได้สัตว์น้ำและผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำ ที่มีคุณภาพได้มาตรฐานด้านสุขอนามัยและมีความปลอดภัยต่อผู้บริโภค

เพื่อประโยชน์ในการประกอบกิจการการประมงตามวรรคหนึ่ง ให้อธิบดีหรือ ผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมายออกหนังสือรับรองการได้มาตรฐานที่ประกาศตามวรรคหนึ่งให้แก่ ผู้ซึ่งร้องขอได้ตามระเบียบที่อธิบดีกำหนด

มาตรา ๕๓ เพื่อประโยชน์ในการดูแลรักษาสัตว์น้ำหลังการจับให้มีคุณภาพ ได้มาตรฐานด้านสุขอนามัยและมีความปลอดภัยต่อผู้บริโภค ให้รัฐมนตรีมีอำนาจออกกฎกระทรวง กำหนดให้การจับ การขนส่งหรือขนถ่ายสัตว์น้ำ ตามประเภท รูปแบบ หรือขนาดของกิจการ ให้เป็นกิจการ ที่ต้องมีการควบคุมการดูแลรักษาสัตว์น้ำหลังการจับได้

มาตรา ๕๔ เมื่อได้มีการออกกฎกระทรวงกำหนดกิจการที่ต้องมีการควบคุม การดูแลรักษาสัตว์น้ำหลังการจับตามมาตรา ๕๓ แล้ว ให้รัฐมนตรีมีอำนาจประกาศกำหนด เรื่องดังต่อไปนี้ ให้ผู้ประกอบกิจการดังกล่าวถือปฏิบัติ

- (๑) วิธีปฏิบัติในการดูแลรักษาสัตว์น้ำหลังการจับ
- (๒) ชนิดและปริมาณของสารเคมีที่ห้ามใช้ในการดูแลรักษาสัตว์น้ำหลังการจับ
- (๓) หลักเกณฑ์และวิธีการปฏิบัติด้านสุขลักษณะในเรือประมง
- (๔) การอื่นใดที่เป็นประโยชน์ส่งเสริมให้สัตว์น้ำหลังการจับมีคุณภาพได้มาตรฐาน ด้านสุขอนามัยหรือมีความปลอดภัยต่อผู้บริโภค

มาตรา ๕๕ ในกรณีที่น่าปรากฏว่าในที่จับสัตว์น้ำแห่งใดเกิดสภาวะมลพิษ หรือมีการปนเปื้อนของสารพิษหรือสิ่งอื่นใดที่อาจเป็นอันตรายต่อมนุษย์หรือต่อสัตว์น้ำ เกินมาตรฐานตามชนิดและปริมาณที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด ให้อธิบดีมีอำนาจประกาศ ห้ามทำการประมงในที่จับสัตว์น้ำแห่งนั้นได้

ในกรณีที่มีเหตุฉุกเฉินและมีเหตุอันควรเชื่อได้ว่าในที่จับสัตว์น้ำแห่งใด เกิดสภาวะมลพิษหรือมีการปนเปื้อนของสารพิษหรือสิ่งอื่นใดที่อาจเป็นอันตรายต่อมนุษย์ หรือต่อสัตว์น้ำและไม่อาจตรวจพิสูจน์และดำเนินการตามวรรคหนึ่งได้ทัน ให้อธิบดีมีอำนาจ ประกาศกำหนดห้ามทำการประมงในที่จับสัตว์น้ำแห่งนั้นได้เป็นการชั่วคราว มีกำหนดระยะเวลา ไม่เกินสามสิบวัน และในกรณีที่มีเหตุจำเป็นอาจขยายระยะเวลาห้ามทำการประมงออกไปได้อีก แต่รวมแล้วต้องไม่เกินหกสิบวัน

หมวด ๕

การนำเข้าและส่งออกสัตว์น้ำหรือผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำ

มาตรา ๕๖ เพื่อประโยชน์ในการอนุรักษ์สัตว์น้ำ หรือป้องกันอันตรายที่อาจเกิด ต่อสิ่งแวดล้อมหรือสัตว์น้ำอื่น หรือป้องกันการก่อให้เกิดอันตรายต่อร่างกายมนุษย์หรือทรัพย์สิน ของบุคคลหรือสาธารณสุขสมบัติ ให้รัฐมนตรีมีอำนาจออกกฎกระทรวงกำหนดประเภท ชนิด ลักษณะ จำนวน หรือขนาดของสัตว์น้ำหรือผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำที่ผู้นำเข้าหรือส่งออกต้องได้รับ ใบอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่

หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการขออนุญาตและการออกใบอนุญาต รวมทั้ง การขอรับใบแทนใบอนุญาตและการออกใบแทนใบอนุญาต ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๕๗ ในกรณีที่มีการส่งออกสัตว์น้ำหรือผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำใดจะต้องมี หนังสือรับรองสุขภาพหรือคุณภาพสัตว์น้ำ หรือหนังสือรับรองคุณภาพด้านมาตรฐานสุขอนามัย ของสัตว์น้ำหรือผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำ หรือหนังสือรับรองอื่นของสัตว์น้ำหรือผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำนั้น จากกรมประมงตามความต้องการของประเทศปลายทาง หรือผู้ใดประสงค์จะขอให้กรมประมง ออกหนังสือรับรองสุขภาพหรือคุณภาพสัตว์น้ำ หรือหนังสือรับรองคุณภาพด้านมาตรฐาน สุขอนามัยของสัตว์น้ำหรือผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำ หรือหนังสือรับรองอื่นของสัตว์น้ำหรือผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำ ให้ยื่นคำขอและชำระค่าใช้จ่ายในการตรวจสอบหรือดำเนินการอื่นใดตามระเบียบที่อธิบดีกำหนด

มาตรา ๕๘ ห้ามมิให้ผู้ใดนำเรือประมงที่ทำการประมงฝ่าฝืนพันธกรณีตามข้อตกลง ระหว่างประเทศที่ประเทศไทยเป็นภาคีหรือพันธกรณีอื่นใด ทั้งนี้ ตามบัญชีรายชื่อเรือที่รัฐมนตรีประกาศ กำหนด เข้ามาในราชอาณาจักร

มาตรา ๕๙ เรือประมงต่างประเทศที่ประสงค์จะนำสัตว์น้ำหรือผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำเข้ามาในราชอาณาจักร จะต้องแจ้งต่อพนักงานเจ้าหน้าที่และต้องเข้าเทียบท่าเรือซึ่งมีพนักงานเจ้าหน้าที่ประจำอยู่ ตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

ในกรณีที่พนักงานเจ้าหน้าที่ตรวจสอบแล้วมีเหตุอันควรเชื่อได้ว่า เรือประมงต่างประเทศตามวรรคหนึ่งมีส่วนเกี่ยวข้องกับการทำการประมงที่ฝ่าฝืนพันธกรณีตามข้อตกลงระหว่างประเทศที่ประเทศไทยเป็นภาคีหรือพันธกรณีอื่นใดตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจสั่งห้ามขนถ่ายสัตว์น้ำหรือผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำขึ้นจากเรือ

หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการแจ้งและการตรวจสอบ ให้เป็นไปตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดโดยคำแนะนำของคณะกรรมการการประมงนอกน่านน้ำไทย

หมวด ๖ การประมงนอกน่านน้ำไทย

มาตรา ๖๐ ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่งเรียกว่า “คณะกรรมการการประมงนอกน่านน้ำไทย” ประกอบด้วยรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เป็นประธานกรรมการ ปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เป็นรองประธานกรรมการ ปลัดกระทรวงการต่างประเทศ ปลัดกระทรวงพาณิชย์ อธิบดีกรมการจัดหางาน อธิบดีกรมเจ้าท่า อธิบดีกรมบัญชีกลาง อธิบดีกรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ อธิบดีกรมศุลกากร ผู้แทนสำนักงานอัยการสูงสุด ผู้แทนกองทัพเรือ ผู้แทนสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ประธานสมาคมการประมงแห่งประเทศไทย นายกสมาคมการประมงนอกน่านน้ำไทย เป็นกรรมการโดยตำแหน่ง และผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งจำนวนไม่เกินห้าคน เป็นกรรมการ

ให้อธิบดีเป็นกรรมการและเลขานุการ

กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามวรรคหนึ่ง ให้แต่งตั้งจากผู้ซึ่งมีความรู้หรือประสบการณ์ดำเนินงานในด้านการประมง ความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ นิติศาสตร์ หรือเศรษฐศาสตร์

มาตรา ๖๑ คณะกรรมการการประมงนอกน่านน้ำไทยมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) เสนอแนะนโยบายและแนวทางการส่งเสริม พัฒนา และแก้ไขปัญหาการทำการประมงนอกน่านน้ำไทยต่อคณะกรรมการ

(๒) กำหนดแผนงานหรือวิธีการในการส่งเสริม พัฒนาและแก้ไขปัญหาการทำการประมงนอกน่านน้ำไทยให้สอดคล้องกับนโยบายตาม (๑)

(๓) ออกระเบียบกำหนดหลักเกณฑ์ในการช่วยเหลือและคุ้มครองเรือประมงไทยที่ออกไปทำการประมงนอกน่านน้ำไทย

(๔) เสนอแนะรัฐมนตรีหรืออธิบดีในการออกประกาศหรือระเบียบตามมาตรา ๕๙ และ
มาตรา ๖๓

(๕) ออกประกาศตามมาตรา ๖๔ และมาตรา ๖๕

(๖) ปฏิบัติการอื่นตามที่กฎหมายกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการการประมงนอกน่านน้ำไทยหรือตามที่คณะกรรมการมอบหมาย

มาตรา ๖๒ ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๑๔ มาตรา ๑๕ มาตรา ๑๗ และมาตรา ๑๘ มาใช้บังคับแก่คณะกรรมการการประมงนอกน่านน้ำไทยโดยอนุโลม

มาตรา ๖๓ ให้ผู้ซึ่งดำเนินการทำข้อตกลงหรือสัญญาการทำการประมงนอกน่านน้ำไทยกับรัฐต่างประเทศหรือเอกชนต่างประเทศและได้สิทธิในการทำการประมงในน่านน้ำของรัฐต่างประเทศ แจ้งการได้สิทธิตามข้อตกลงหรือสัญญานั้นต่ออธิบดีตามระเบียบที่อธิบดีกำหนด ความในวรรคหนึ่งมิให้ใช้บังคับแก่การดำเนินการโดยทางราชการ ให้อธิบดีจัดให้มีการรวบรวมข้อมูลที่ได้รับแจ้งไว้ตามวรรคหนึ่ง เพื่อให้ผู้มีส่วนได้เสียตรวจสอบความถูกต้องของข้อตกลงหรือสัญญาการทำการประมงนอกน่านน้ำไทยดังกล่าวตามระเบียบที่อธิบดีกำหนด

มาตรา ๖๔ ห้ามมิให้ผู้ใดใช้เรือประมงไทยออกไปทำการประมงนอกน่านน้ำไทยในน่านน้ำของรัฐต่างประเทศ เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตจากอธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมาย หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการขออนุญาตและการออกใบอนุญาต รวมทั้งการขอรับใบแทนใบอนุญาตและการออกใบแทนใบอนุญาต ให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการการประมงนอกน่านน้ำไทยกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

ประกาศตามวรรคสองอย่างน้อยต้องมีข้อกำหนดให้ผู้ยื่นคำขออนุญาต ต้องเป็นผู้มีสิทธิในการทำการประมงนอกน่านน้ำไทยในน่านน้ำของรัฐต่างประเทศ พร้อมทั้งแสดงหลักฐานแห่งสิทธินั้นต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ด้วย

มาตรา ๖๕ ในกรณีที่ประเทศไทยได้เข้าร่วมเป็นภาคีตามข้อตกลงระหว่างประเทศเกี่ยวกับการบริหารจัดการทรัพยากรสัตว์น้ำในทะเลหลวงบริเวณใดและรัฐมนตรีได้ประกาศให้ทราบถึงการเข้าร่วมเป็นภาคีดังกล่าวแล้ว ห้ามมิให้ผู้ใดใช้เรือประมงไทยออกไปทำการประมงในบริเวณนั้น เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตจากอธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมาย

หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการขออนุญาตและการออกใบอนุญาต รวมทั้งการขอรับใบแทนใบอนุญาตและการออกใบแทนใบอนุญาต ให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการการประมงนอกน่านน้ำไทยกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๖๖ ผู้ใดเป็นเจ้าของเรือประมงไทยใช้หรือยอมให้ใช้เรือประมงของตนทำการประมงจนเป็นเหตุให้มีการละเมิดกฎหมายของรัฐต่างประเทศ และทำให้คนประจำเรือหรือผู้โดยสารซึ่งไปกับเรือต้องตกค้างอยู่ในต่างประเทศ มีหน้าที่ต้องรับผิดชอบค่าใช้จ่ายที่จำเป็นที่รัฐได้จ่ายไปในการนำคนประจำเรือหรือผู้โดยสารดังกล่าวกลับประเทศภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งจากกรมประมง

หมวด ๗

ค่าอากรหรือค่าธรรมเนียมใบอนุญาตและใบแทนใบอนุญาต

มาตรา ๖๗ ผู้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๘ มาตรา ๓๓ มาตรา ๔๑ มาตรา ๔๒ มาตรา ๕๐ มาตรา ๕๖ มาตรา ๖๔ และมาตรา ๖๕ และผู้รับใบแทนใบอนุญาตดังกล่าว ต้องชำระค่าอากรหรือค่าธรรมเนียมตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และอัตราที่กำหนดในกฎกระทรวง

หมวด ๘

การโอนใบอนุญาต

มาตรา ๖๘ สิทธิตามใบอนุญาตและสิทธิตามหนังสืออนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้ ไม่ตกทอดไปสู่ทายาท

มาตรา ๖๙ ถ้าผู้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๘ มาตรา ๓๓ มาตรา ๔๑ มาตรา ๔๒ มาตรา ๕๐ มาตรา ๕๖ มาตรา ๖๔ และมาตรา ๖๕ ประสงค์จะโอนใบอนุญาตให้บุคคลอื่น ให้ยื่นคำขอต่ออธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมาย หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ แล้วแต่กรณี และต้องชำระค่าธรรมเนียมการโอนใบอนุญาตตามอัตราที่กำหนดในกฎกระทรวง

หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการขอโอนใบอนุญาตและการโอนใบอนุญาต และอัตราค่าธรรมเนียมการโอนใบอนุญาต ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

หมวด ๙

พนักงานเจ้าหน้าที่

มาตรา ๗๐ ผู้ใดประสงค์จะให้พนักงานเจ้าหน้าที่ตรวจสอบการขอรับใบอนุญาต การขอหนังสืออนุญาต และการขอหนังสือรับรองตามพระราชบัญญัตินี้ นอกเวลาราชการหรือนอกสถานที่ทำการโดยปกติ ไม่ว่าในหรือนอกราชอาณาจักร ให้ยื่นคำขอต่อพนักงานเจ้าหน้าที่และจะต้องเสียค่าเบี้ยเลี้ยงให้แก่พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ไปปฏิบัติงานไม่น้อยกว่าอัตราของทางราชการ รวมทั้งต้องจ่ายค่าพาหนะเดินทาง และค่าใช้จ่ายอื่นให้แก่พนักงานเจ้าหน้าที่ตามความจำเป็น

หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการยื่นคำขอ การพิจารณาคำขอ การกำหนดค่าเบี้ยเลี้ยง ค่าพาหนะเดินทาง และค่าใช้จ่ายอื่น ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๗๑ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจดังต่อไปนี้

(๑) มีหนังสือเรียกผู้รับอนุญาต กรรมการ ผู้จัดการ บุคคลผู้มีอำนาจในการจัดการ หรือพนักงานของผู้รับอนุญาตที่เกี่ยวข้องมาให้ถ้อยคำหรือให้ส่งเอกสารหรือหลักฐานที่เกี่ยวข้องมาเพื่อประกอบการพิจารณาคำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้

(๒) เข้าไปในสถานที่ประกอบกิจการหรือสถานที่ที่เกี่ยวกับการประกอบกิจการของผู้รับอนุญาตในระหว่างเวลาทำการ เพื่อตรวจสอบและควบคุมให้การเป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้

(๓) เข้าไปในสถานที่ประกอบกิจการหรือสถานที่ที่เกี่ยวกับการประกอบกิจการที่ต้องมีการควบคุมตามมาตรา ๔๘ หรือมาตรา ๕๓ ในระหว่างเวลาทำการ เพื่อตรวจสอบและควบคุมให้การเป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้

(๔) สั่งให้ผู้ควบคุมเรือประมงหยุดเรือ หรือขึ้นไปบนเรือประมง หรือเข้าไปในที่จับสัตว์น้ำใด เพื่อตรวจสอบและควบคุมให้การเป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้

(๕) ค้นตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาในเวลาระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นถึงพระอาทิตย์ตกหรือในระหว่างเวลาทำการ ในกรณีที่มีเหตุอันควรสงสัยว่ามีการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้

(๖) เก็บตัวอย่างสัตว์น้ำหรือผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำ หรือวัตถุใด ๆ เพื่อนำไปตรวจสอบหรือตรวจวิเคราะห์ เพื่อตรวจสอบและควบคุมให้การเป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้

(๗) ยึดหรืออายัดสัตว์น้ำหรือผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำที่มีเหตุอันควรสงสัยว่าเป็นสัตว์น้ำหรือผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำที่ห้ามมิให้ผู้ใดมิไว้ในครอบครองตามมาตรา ๓๓

(๘) ยึดหรืออายัดยา เคมีภัณฑ์ หรือสารอันตรายอื่นใดที่มีเหตุอันควรสงสัยว่าเป็นยา เคมีภัณฑ์ หรือสารอันตรายที่ใช้หรือจะใช้ในการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำโดยฝ่าฝืนข้อห้ามตามมาตรา ๔๙ (๔)

ในกรณีที่สัตว์น้ำหรือผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำ ยา เคมีภัณฑ์ หรือสารอันตรายอื่นใดที่พนักงานเจ้าหน้าที่ได้ยึดหรืออายัดไว้ตาม (๗) หรือ (๘) มีสภาพที่อาจเป็นอันตรายต่อร่างกายของมนุษย์หรือต่อสัตว์น้ำอื่น หรือสิ่งแวดล้อมของสัตว์น้ำ หรือต่อทรัพย์สินของบุคคลหรือสาธารณสมบัติให้อธิบดีมีอำนาจสั่งทำลายหรือจัดการอย่างอื่นตามที่เห็นสมควร

เมื่อได้เข้าไปและทำการตรวจสอบตาม (๒) หรือ (๓) หรือค้นตาม (๕) แล้ว ถ้ายังดำเนินการไม่แล้วเสร็จจะกระทำต่อไปในเวลากลางคืนหรือนอกเวลาทำการของสถานที่นั้นก็ได้

ให้อธิบดีมีอำนาจวางระเบียบในการปฏิบัติการตาม (๒) (๓) (๔) (๕) (๖) (๗) และ (๘) ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ถือปฏิบัติ

ในการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามวรรคหนึ่ง ให้ผู้รับอนุญาตหรือผู้ซึ่งเกี่ยวข้องอำนวยความสะดวกแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ตามสมควร

มาตรา ๗๒ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ พนักงานเจ้าหน้าที่ต้องแสดงบัตรประจำตัวต่อผู้รับอนุญาตหรือผู้ซึ่งเกี่ยวข้อง

บัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ ให้เป็นไปตามแบบที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

มาตรา ๗๓ การปฏิบัติกรตามพระราชบัญญัตินี้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่เป็น
เจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา

เพื่อประโยชน์ในการจับกุมผู้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ ให้พนักงาน
เจ้าหน้าที่เป็นพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

หมวด ๑๐

มาตรการทางปกครอง

มาตรา ๗๔ เมื่อปรากฏว่าผู้รับอนุญาตผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้
กฎกระทรวง ประกาศ หรือระเบียบที่ออกตามความในพระราชบัญญัตินี้ หรือเงื่อนไขที่กำหนดไว้
ในใบอนุญาตหรือหนังสืออนุญาต ให้ผู้มีอำนาจออกใบอนุญาตหรือหนังสืออนุญาตมีอำนาจสั่งเป็นหนังสือ
ให้ผู้รับอนุญาตทำการแก้ไขหรือปฏิบัติให้ถูกต้องภายในเวลาที่กำหนด

ในกรณีที่ผู้รับอนุญาตไม่แก้ไขหรือปฏิบัติตามคำสั่งให้ถูกต้องภายในเวลา
ที่กำหนดตามวรรคหนึ่ง ให้ผู้มีอำนาจออกใบอนุญาตหรือหนังสืออนุญาตมีอำนาจสั่งพักใช้
ใบอนุญาตหรือระงับการอนุญาตมีกำหนดครั้งละไม่เกินเก้าสิบวัน แต่ในกรณีที่มีการเสนอคำฟ้อง
ผู้รับอนุญาตต่อศาลว่าผู้รับอนุญาตกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ จะสั่งพักใช้ใบอนุญาต
หรือระงับการอนุญาตไว้จนกว่าคำพิพากษาถึงที่สุดก็ได้

มาตรา ๗๕ ผู้มีอำนาจออกใบอนุญาตหรือหนังสืออนุญาตมีอำนาจเพิกถอน
ใบอนุญาตหรือหนังสืออนุญาต เมื่อปรากฏว่าผู้รับอนุญาตผู้ใด

(๑) เคยถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตหรือระงับการอนุญาตมาแล้ว และมีเหตุที่จะต้อง
ถูกพักใช้ใบอนุญาตหรือระงับการอนุญาตอีก

(๒) ต้องคำพิพากษาถึงที่สุดว่าได้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้

(๓) ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ กฎกระทรวง ประกาศ หรือ
ระเบียบที่ออกตามความในพระราชบัญญัตินี้ หรือเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในใบอนุญาตหรือหนังสือ
อนุญาต และการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัตินั้นก่อให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรง

ในกรณีที่เป็นการเพิกถอนใบอนุญาตครอบครองสัตว์น้ำหรือผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำ
ให้ผู้ถูกเพิกถอนใบอนุญาตจำหน่ายสัตว์น้ำหรือผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำที่มีไว้ในครอบครองให้แก่
กรมประมงในราคาที่กรมประมงกำหนดตามสมควรภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่ง
ถ้าพ้นกำหนดเวลาดังกล่าวแล้วผู้ถูกเพิกถอนใบอนุญาตยังมีได้จำหน่ายหรือจำหน่ายเพียงบางส่วน
ให้สัตว์น้ำหรือผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำที่ยังมีได้จำหน่ายนั้นตกเป็นของกรมประมง

มาตรา ๗๖ ในกรณีที่ผู้รับอนุญาตไม่เห็นด้วยกับคำสั่งพักใช้ใบอนุญาตหรือ
ระงับการอนุญาตตามมาตรา ๗๔ หรือคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตหรือหนังสืออนุญาตตาม
มาตรา ๗๕ ให้อุทธรณ์ต่อบุคคลดังต่อไปนี้ ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่ง

(๑) ในกรณีที่พนักงานเจ้าหน้าที่เป็นผู้ออกคำสั่ง ให้อุทธรณ์ต่ออธิบดี

(๒) ในกรณีที่อธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมายเป็นผู้ออกคำสั่ง ให้อุทธรณ์ต่อรัฐมนตรี

ให้อธิบดีหรือรัฐมนตรีวินิจฉัยอุทธรณ์ตามวรรคหนึ่งให้แล้วเสร็จภายในหกสิบวัน
นับแต่วันที่ได้รับอุทธรณ์

คำวินิจฉัยของอธิบดีหรือรัฐมนตรีให้เป็นที่สุด

มาตรา ๗๗ ในกรณีที่ผู้รับอนุญาตให้ติดตั้งเครื่องมือทำการประมง สิ่งปลูกสร้าง หรือสิ่งใด ๆ ลงในที่จับสัตว์น้ำ ไม่ปฏิบัติตามที่ได้รับอนุญาต หรือปฏิบัติผิดไปจากเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในใบอนุญาตหรือหนังสืออนุญาต ให้ผู้มีอำนาจออกใบอนุญาตหรือหนังสืออนุญาต มีอำนาจสั่งให้ผู้รับอนุญาตนั้นแก้ไขเปลี่ยนแปลงให้เป็นไปตามที่ได้รับอนุญาตภายในเวลาที่กำหนดได้ หากผู้รับอนุญาตไม่ปฏิบัติตามคำสั่งดังกล่าวภายในเวลาที่กำหนด ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจดำเนินการรื้อถอนหรือทำลายเครื่องมือทำการประมง สิ่งปลูกสร้าง หรือสิ่งเช่นว่านั้นเสียได้โดยให้ผู้รับอนุญาตเป็นผู้เสียค่าใช้จ่ายในการดำเนินการ

มาตรา ๗๘ ในกรณีที่ใบอนุญาตสิ้นอายุ หรือผู้รับอนุญาตถูกเพิกถอนใบอนุญาต หรือหนังสืออนุญาตตามมาตรา ๗๕ ให้ผู้รับอนุญาตจัดการรื้อถอนหรือทำลายเครื่องมือทำการประมง สิ่งปลูกสร้าง หรือสิ่งใด ๆ ที่เป็นของผู้รับอนุญาต ในที่จับสัตว์น้ำภายในสามสิบวัน นับแต่วันที่ใบอนุญาตสิ้นอายุหรือวันที่ได้รับแจ้งคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตหรือหนังสืออนุญาต แล้วแต่กรณี และในกรณีที่ผู้รับอนุญาตมิได้มีการดำเนินการภายในเวลาดังกล่าว ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจดำเนินการรื้อถอนหรือทำลายเครื่องมือทำการประมง สิ่งปลูกสร้าง หรือสิ่งเช่นว่านั้นเสียได้โดยให้ผู้รับอนุญาตเป็นผู้เสียค่าใช้จ่ายในการดำเนินการ

ความในวรรคหนึ่งมิให้นำมาใช้บังคับ ในกรณีที่มีการอุทธรณ์คำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตหรือหนังสืออนุญาตตามมาตรา ๗๖ และเมื่อมีคำวินิจฉัยอุทธรณ์เป็นที่สุดท้ายให้เพิกถอนใบอนุญาตหรือหนังสืออนุญาต ระยะเวลาสามสิบวันตามวรรคหนึ่งให้นับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำวินิจฉัยอุทธรณ์

มาตรา ๗๙ ในกรณีที่ผู้ใดทำการประมงหรือติดตั้งเครื่องมือทำการประมง สิ่งปลูกสร้าง หรือสิ่งใด ๆ ลงในที่จับสัตว์น้ำโดยฝ่าฝืนพระราชบัญญัตินี้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจดำเนินการรื้อถอนหรือทำลายเครื่องมือทำการประมง สิ่งปลูกสร้าง หรือสิ่งเช่นว่านั้นเสียได้ทันที

พนักงานเจ้าหน้าที่จะสั่งให้บุคคลตามวรรคหนึ่งดำเนินการรื้อถอนหรือทำลายเครื่องมือทำการประมง สิ่งปลูกสร้าง หรือสิ่งใด ๆ นั้นให้เสร็จสิ้นภายในเวลาที่กำหนดซึ่งไม่เกินสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่งก็ได้ และหากไม่ปฏิบัติตามคำสั่งดังกล่าวภายในเวลาที่กำหนด ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจดำเนินการรื้อถอนหรือทำลายเครื่องมือทำการประมง สิ่งปลูกสร้าง หรือสิ่งเช่นว่านั้นโดยให้ผู้นั้นเป็นผู้เสียค่าใช้จ่ายในการดำเนินการ

หมวด ๑๑

บทกำหนดโทษ

มาตรา ๘๐ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามประกาศของรัฐมนตรีหรือคณะกรรมการประมงประจำจังหวัดที่ออกตามความในมาตรา ๖ หรือประกาศของคณะกรรมการประมงประจำจังหวัดที่ออกตามความในมาตรา ๔๙ หรือประกาศของรัฐมนตรีที่ออกตามความในมาตรา ๔๙ (๑) (๕) หรือ (๖) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับตั้งแต่หนึ่งหมื่นบาทถึงหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๘๑ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๘ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๘๒ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๒ หรือมาตรา ๒๔ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าร้อยบาท

มาตรา ๘๓ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๕ หรือมาตรา ๖๓ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท

มาตรา ๘๔ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๒๖ หรือมาตรา ๒๗ ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หกเดือน ถึงห้าปี และปรับตั้งแต่ห้าพันบาทถึงห้าแสนบาท

มาตรา ๘๕ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๘ มาตรา ๔๑ หรือมาตรา ๔๒ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินสามแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๘๖ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๙ มาตรา ๓๐ มาตรา ๓๑ มาตรา ๓๒ มาตรา ๔๕ มาตรา ๕๐ วรรคหนึ่ง หรือมาตรา ๕๔ (๑) (๓) หรือ (๔) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหกหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๘๗ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๓๓ วรรคหนึ่ง หรือมาตรา ๓๔ วรรคสอง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ถ้าหากปรากฏว่าสัตว์น้ำหรือผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำนั้นเป็นสัตว์น้ำหรือผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำที่อาจก่อให้เกิดอันตรายตามมาตรา ๓๓ วรรคสอง ผู้ฝ่าฝืนต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกปี หรือปรับไม่เกินหกแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๘๘ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๓๕ วรรคสอง มาตรา ๓๖ หรือมาตรา ๕๖ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๘๙ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๕๑ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสามหมื่นบาท

มาตรา ๙๐ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามประกาศของรัฐมนตรีที่ออกตามความในมาตรา ๔๙ (๒) (๓) หรือ (๔) มาตรา ๕๔ (๒) หรือมาตรา ๕๕ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินสามแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๙๑ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๕๘ หรือมาตรา ๕๙ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งล้านบาท

มาตรา ๙๒ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๖๔ หรือมาตรา ๖๕ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท

มาตรา ๙๓ เจ้าของเรือประมงผู้ใดไม่ขดใช้ค่าใช้จ่ายตามมาตรา ๖๖ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับตั้งแต่สองหมื่นบาทถึงสองแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๙๔ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามหนังสือเรียกของพนักงานเจ้าหน้าที่ที่ออกตามมาตรา ๗๑ (๑) หรือไม่อำนวยความสะดวกแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๗๑ วรรคห้า ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๙๕ เครื่องมือทำการประมง สัตว์น้ำ และสิ่งอื่น ๆ ที่ใช้ในการกระทำความผิดหรือได้มาโดยการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ ศาลจะริบเสียก็ได้ แต่ถ้าเป็นการกระทำความผิดตามมาตรา ๒๖ หรือมาตรา ๒๗ หรือเป็นการทำการประมงโดยฝ่าฝืนประกาศที่ออกตามความในมาตรา ๖ (๑) ให้ศาลริบเสียทั้งสิ้น

มาตรา ๙๖ บรรดาความผิดตามมาตรา ๘๐ มาตรา ๘๑ มาตรา ๘๒ มาตรา ๘๓ มาตรา ๘๖ มาตรา ๘๗ วรรคหนึ่ง มาตรา ๘๘ มาตรา ๘๙ มาตรา ๙๑ มาตรา ๙๒ และมาตรา ๙๔ ให้อธิบดีหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งอธิบดีมอบหมายมีอำนาจเปรียบเทียบได้ โดยอธิบดีจะกำหนดหลักเกณฑ์ในการเปรียบเทียบหรือเงื่อนไขประการใดให้แก่พนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งได้รับมอบหมายตามที่เห็นสมควรด้วยก็ได้

เมื่อผู้กระทำความผิดได้ชำระค่าปรับตามที่ได้เปรียบเทียบแล้ว ให้ถือว่าคดีเลิกกันตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๙๗ บรรดาพระราชกฤษฎีกา กฎกระทรวง ประกาศ ระเบียบ หรือคำสั่งที่ออกตามพระราชบัญญัติการประมง พ.ศ. ๒๕๔๐ ที่ใช้บังคับอยู่ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับให้ยังคงใช้บังคับได้ต่อไปเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ จนกว่าจะมีกฎกระทรวงประกาศ หรือระเบียบตามพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

ให้บรรดาที่รักษาพันธุ์สัตว์น้ำที่ประกาศกำหนดตามพระราชบัญญัติการประมง พ.ศ. ๒๕๔๐ เป็นเขตพื้นที่รักษาพันธุ์สัตว์น้ำตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๙๘ บรรดาประทอนบัตร อาชญาบัตร การอนุญาตหรือใบอนุญาตที่ได้ออกให้ตามพระราชบัญญัติการประมง พ.ศ. ๒๕๔๐ ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับให้ยังคงใช้ได้ต่อไปจนกว่าจะสิ้นอายุหรือถูกเพิกถอน

มาตรา ๙๙ ให้กรมประมงจัดให้มีการขึ้นทะเบียนองค์กรชุมชนประมงท้องถิ่นให้แล้วเสร็จภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๑๐๐ ให้ผู้ซึ่งประกอบอาชีพการประมงอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับแจ้งข้อมูลเกี่ยวกับการประกอบอาชีพของตนต่อกรมประมง ภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๑๐๑ ผู้ใดทำการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำในที่สาธารณประโยชน์ตามพระราชบัญญัติ
การประมง พ.ศ. ๒๔๙๐ อยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้
ต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ ภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ และเมื่อได้
ยื่นคำขอแล้วให้ทำการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำต่อไปได้จนกว่าจะได้รับแจ้งคำสั่งไม่ออกใบอนุญาต
จากพนักงานเจ้าหน้าที่

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

.....
นายกรัฐมนตรี

อัตราค่าอากร

ใบอนุญาตให้ใช้เครื่องมือทำการประมงตามประเภทเครื่องมือทำการประมง

(๑) ประเภทเครื่องมืออวนลาก	เมตรละ	๕๐๐	บาท
(๒) ประเภทเครื่องมืออวนรุน	เมตรละ	๕๐๐	บาท
(๓) ประเภทเครื่องมืออวนล้อมจับ	เมตรละ	๒๐	บาท
(๔) ประเภทเครื่องมืออวนช้อน อวนยก หรืออวนครอบ	เมตรละ	๓๐	บาท
(๕) ประเภทเครื่องมืออวนติดตาหรือข่าย	เมตรละ	๒	บาท
(๖) ประเภทเครื่องมืออวนอื่น	เมตรละ	๑๐	บาท
(๗) ประเภทเครื่องมือคราด	อันละ	๓,๔๐๐	บาท
(๘) ประเภทเครื่องมือโป๊ะ	ลูกละ	๔,๐๐๐	บาท
(๙) ประเภทเครื่องมือลอบ	ลูกละ	๒๐	บาท
(๑๐) ยอขันช่อ ข้อนขันช่อ ข้อนสนั่น หรือข้อนหางเหยี่ยวมีเครื่องยก	ปากละ	๖๐๐	บาท
(๑๑) ข้อนปีก ยอปีก หรือบาม	ปากละ	๘๐๐	บาท
(๑๒) ข้อนอื่นนอกจาก (๑๑) และ (๑๒) ที่มีปากกว้างตั้งแต่ ๓.๕ เมตรขึ้นไป	ปากละ	๒๐๐	บาท
(๑๓) เบ็ดราวยาวตั้งแต่ ๑๐๐ เมตรขึ้นไป	สายละ	๘๐	บาท
(๑๔) แหยาวตั้งแต่ ๓ เมตรขึ้นไป	ปากละ	๒๐๐	บาท
(๑๕) ประเภทเครื่องมืออื่น ๆ	หน่วยละ	๑,๐๐๐	บาท

อัตราค่าธรรมเนียม

(๑) ใบอนุญาตให้นำเข้าหรือส่งออกสัตว์น้ำ หรือ ผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำ	ฉบับละ	๕๐๐	บาท
(๒) ใบอนุญาตให้ครอบครองสัตว์น้ำหรือผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำ	ฉบับละ	๑,๐๐๐	บาท
(๓) ใบอนุญาตให้ประกอบอาชีพการประมง	ฉบับละ	๕๐๐	บาท
(๔) ใบอนุญาตให้ทำการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำในที่จับสัตว์น้ำ ซึ่งเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน	ตารางเมตรละ	๕	บาท
(๕) ใบอนุญาตให้ใช้เรือประมงไทยในการ ทำการประมงนอกน่านน้ำไทย	ฉบับละ	๓,๐๐๐	บาท
(๖) ใบแทนใบอนุญาต	ฉบับละ	๑๐๐	บาท
(๗) การโอนใบอนุญาต	ฉบับละ	๑๐๐	บาท
(๘) การต่ออายุใบอนุญาต	ครั้งละเท่ากับค่าธรรมเนียมใบอนุญาต		

บันทึกวิเคราะห์สรุป
สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติการประมง พ.ศ.

คณะรัฐมนตรีได้มีมติให้เสนอร่างพระราชบัญญัติการประมง พ.ศ. ต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติ และสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้จัดทำบันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติ ดังต่อไปนี้

๑. เหตุผลและความจำเป็นในการเสนอร่างพระราชบัญญัติ

โดยที่กฎหมายว่าด้วยการประมงได้ใช้บังคับมาเป็นเวลานาน บทบัญญัติบางประการไม่เหมาะสมกับสถานการณ์ปัจจุบันที่มีทรัพยากรสัตว์น้ำจำนวนจำกัด ในขณะที่เทคโนโลยีด้านการประมงได้พัฒนาไปอย่างมากและถูกนำไปใช้เป็นเครื่องมือทำการประมง อันส่งผลให้สัตว์น้ำลดจำนวนลงอย่างรวดเร็ว จึงสมควรปรับปรุงการบริหารจัดการทรัพยากรสัตว์น้ำของประเทศให้สอดคล้องกับความเจริญก้าวหน้าของเทคโนโลยีด้านการประมงและสภาพของสังคมในปัจจุบัน โดยกำหนดให้มีมาตรการในการส่งเสริมและพัฒนาการบริหารจัดการ การบำรุงรักษา การใช้ประโยชน์จากทรัพยากรสัตว์น้ำ และการดำเนินการอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง และส่งเสริมให้ประชาชนหรือชุมชนประมงท้องถิ่นเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการ การบำรุงรักษา และการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรสัตว์น้ำอย่างสมดุล เพื่อให้สามารถนำทรัพยากรสัตว์น้ำที่มีอยู่มาใช้ประโยชน์ได้อย่างยั่งยืน และกำหนดมาตรการในการส่งเสริมให้สัตว์น้ำและผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำที่ได้จากการทำการประมงหรือจากการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำมีคุณภาพได้มาตรฐานด้านสุขอนามัย มีความปลอดภัยต่อผู้บริโภค และมีให้เกิดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม รวมทั้งกำหนดมาตรการควบคุมและจัดระเบียบการใช้เรือประมงไทยในการทำการประมงนอกน่านน้ำไทย จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

๒. สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติ

ร่างพระราชบัญญัตินี้เป็นการปรับปรุงพระราชบัญญัติการประมง พ.ศ. ๒๔๙๐ เพื่อให้มีความเหมาะสมกับสถานการณ์ปัจจุบัน โดยกำหนดมาตรการทางกฎหมายสำหรับการบริหารจัดการ การบำรุงรักษา และการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรสัตว์น้ำอย่างยั่งยืน รวมทั้งกำหนดมาตรการควบคุมและจัดระเบียบการใช้เรือประมงไทยในการทำการประมงนอกน่านน้ำไทย โดยมีสาระสำคัญ ดังต่อไปนี้

๒.๑ ขอบเขตการใช้บังคับพระราชบัญญัตินี้

ร่างพระราชบัญญัตินี้มีวัตถุประสงค์ในการควบคุมกิจกรรมที่เกี่ยวกับการทำการประมงแบบครบวงจร กล่าวคือ เริ่มตั้งแต่กระบวนการผลิตไปจนถึงกระบวนการแปรรูป สำหรับใช้เพื่อการอุปโภคและบริโภค โดยกำหนดนิยามคำว่า “สัตว์น้ำ” ให้หมายความรวมถึง สัตว์น้ำทะเลและพันธุ์ไม้น้ำ เพื่อให้ร่างพระราชบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับครอบคลุมถึงพืชน้ำบางชนิดซึ่งเป็นที่อยู่อาศัยและเป็นแหล่งอาหารที่สำคัญของสัตว์น้ำ และกำหนดประเภทของกิจการที่อยู่ภายใต้บังคับของกฎหมาย ได้แก่ การทำการประมง การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ

การดูแลรักษาสัตว์น้ำหลังการจับ และการแปรรูปสัตว์น้ำ และกำหนดหลักเกณฑ์การใช้เครื่องมือทำการประมง เรือประมง ตลอดจนกำหนดหลักเกณฑ์ในการควบคุมสถานที่ต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับทำการประมง ได้แก่ ที่เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำและที่จับสัตว์น้ำ โดยได้กำหนดขอบเขตการใช้บังคับร่างพระราชบัญญัตินี้ให้รวมถึงน่านน้ำที่อยู่ในเขตเศรษฐกิจจำเพาะตามกฎหมายระหว่างประเทศ และน่านน้ำอื่นใดซึ่งประเทศไทยใช้อยู่หรือมีสิทธิจะใช้ในการทำการประมง ตามกฎหมายท้องถิ่น หรือธรรมเนียมประเพณี หรือตามกฎหมายระหว่างประเทศ หรือตามสนธิสัญญา หรือด้วยประการใด เนื่องจากเป็นบริเวณที่ประเทศไทยมีสิทธิในการแสวงหาประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติในบริเวณดังกล่าวได้ (ร่างมาตรา ๔)

๒.๒ การบริหารจัดการด้านการประมง กำหนดมาตรการในการบริหารจัดการ การบำรุงรักษา และการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรสัตว์น้ำ กำหนดให้รัฐมนตรีหรือคณะกรรมการประมงประจำจังหวัดโดยอนุมัติรัฐมนตรีภายในเขตพื้นที่ที่รับผิดชอบมีอำนาจประกาศควบคุมการทำการประมงในเขตประมงน้ำจืดและเขตประมงทะเลชายฝั่ง และกำหนดให้ รัฐมนตรีมีอำนาจในการออกประกาศเพื่อกำหนดเขตพื้นที่รับผิดชอบของคณะกรรมการประมงประจำจังหวัดในเขตประมงทะเลชายฝั่ง และในกรณีมีการออกประกาศหลักเกณฑ์ของคณะกรรมการประมงประจำจังหวัดจะต้องดำเนินการในเขตที่รับผิดชอบคาบเกี่ยวกันระหว่างพื้นที่ของสองจังหวัดขึ้นไปได้กำหนดให้ คณะกรรมการประมงประจำจังหวัดที่เกี่ยวข้องร่วมกันพิจารณา เพื่อเสนอรัฐมนตรีในการออกประกาศ รวมทั้งกำหนดหลักเกณฑ์ในการจดทะเบียนผู้ประกอบการประมงหรืออาชีพในกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการประมง เพื่อควบคุมผู้ประกอบการประมงหรืออาชีพในกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการประมง (ร่างมาตรา ๖ ถึงร่างมาตรา ๘)

๒.๓ การส่งเสริมการมีส่วนร่วมของชุมชนประมงท้องถิ่นกำหนดให้กรมประมงมีหน้าที่ในการส่งเสริมการมีส่วนร่วมและสนับสนุนชุมชนประมงท้องถิ่นในการจัดการ การบำรุงรักษา การอนุรักษ์ การฟื้นฟู และการใช้ประโยชน์ทรัพยากรสัตว์น้ำเพื่อให้การบริหารจัดการด้านประมงเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและยั่งยืน รวมทั้งกำหนดให้นิติบุคคล คณะบุคคล หรือองค์กรอื่นใดที่มีวัตถุประสงค์หรือกิจกรรมเกี่ยวข้องโดยตรงกับการประมงในท้องถิ่นใด มีสิทธิขอขึ้นทะเบียนเป็นองค์กรชุมชนประมงท้องถิ่นในเขตพื้นที่ที่องค์กรนั้นตั้งอยู่ต่อกรมประมงได้ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา โดยองค์กรดังกล่าวจะมีสิทธิเสนอแนะแนวทางในการพัฒนาหรือแก้ไขปัญหาการประมง รวมทั้งเสนอแนะแนวทางในการออกประกาศตาม มาตรา ๖ มาตรา ๔๔ มาตรา ๔๙ และมาตรา ๕๐ ต่อคณะกรรมการประมงประจำจังหวัด และกำหนดให้อธิบดีมีอำนาจแต่งตั้งสมาชิกขององค์กรชุมชนประมงท้องถิ่นที่ได้ขึ้นทะเบียนไว้เพื่อช่วยเหลือการปฏิบัติงานของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ (ร่างมาตรา ๙ ถึงร่างมาตรา ๑๒)

๒.๔ คณะกรรมการนโยบายการประมงแห่งชาติ กำหนดให้มีคณะกรรมการนโยบายการประมงแห่งชาติ ประกอบด้วยนายกรัฐมนตรีเป็นประธานกรรมการ และกรรมการอื่นจากหน่วยงานของรัฐและองค์กรเอกชนที่เกี่ยวข้องกับด้านการประมง และผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้ง โดยมีอธิบดีกรมประมงเป็นกรรมการและเลขานุการ มีอำนาจหน้าที่กำหนดนโยบายด้านการประมง ได้แก่ การพัฒนาการประมงในน่านน้ำไทยให้สอดคล้องกับปริมาณของทรัพยากรสัตว์น้ำ และขีดความสามารถในการทำการประมง การพัฒนาการประมงนอกน่านน้ำไทย การพัฒนาการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำของประเทศ การพัฒนาอุตสาหกรรมต่อเนื่องด้านการประมงของประเทศ และเสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบนโยบายดังกล่าว กำหนดปริมาณสูงสุดของสัตว์น้ำที่จะทำการประมงภายในน่านน้ำไทยกำหนดแนวทางและเป้าหมายในการพัฒนาการประมงของประเทศให้

สอดคล้องกับการอนุรักษ์ทรัพยากรสัตว์น้ำและสิ่งแวดล้อม กำหนดแนวทางในการบริหารจัดการ ทรัพยากรสัตว์น้ำให้อยู่ในภาวะที่เหมาะสมและสามารถทำการประมงได้อย่างยั่งยืน รวมทั้งกำกับ ให้คำปรึกษา และให้คำแนะนำในการดำเนินการแก่คณะกรรมการประมงน่านน้ำไทย ตลอดจน มีอำนาจแต่งตั้งคณะกรรมการเพื่อปฏิบัติงานแทนหรือตามที่คณะกรรมการมอบหมาย (ร่างมาตรา ๑๓ ถึงร่างมาตรา ๑๘)

๒.๕ คณะกรรมการประมงประจำจังหวัด กำหนดให้มีคณะกรรมการประมงประจำ จังหวัด ประกอบด้วย ผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นประธานกรรมการ และกรรมการอื่น จากหน่วยงานของรัฐและองค์กรเอกชน และผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งผู้ว่าราชการจังหวัดแต่งตั้ง โดยมี ประมงจังหวัดเป็นกรรมการและเลขานุการ และในจังหวัดใดที่มีอาณาเขตติดต่อกับชายฝั่งทะเล หรือแม่น้ำโขง ให้มีผู้แทนกองทัพเรือเป็นกรรมการโดยตำแหน่งเพิ่มขึ้นอีกหนึ่งคน มีอำนาจหน้าที่ รวบรวมข้อเสนอแนะและแนวทางในการจัดการ การบำรุงรักษา การอนุรักษ์ การฟื้นฟู และการใช้ ประโยชน์จากทรัพยากรสัตว์น้ำขององค์กรชุมชนประมงท้องถิ่นในเขตพื้นที่ที่รับผิดชอบ เสนอต่อคณะกรรมการ เพื่อพิจารณาจัดทำนโยบายพัฒนาการประมงในน่านน้ำไทยให้สอดคล้องกับ ปริมาณทรัพยากรสัตว์น้ำและขีดความสามารถในการทำการประมง พิจารณาและเสนอแนวทาง ในการพัฒนาหรือแก้ไขปัญหาการประมง หรือการจัดการ การบำรุงรักษา การอนุรักษ์ การฟื้นฟู และการใช้ประโยชน์ในที่จับสัตว์น้ำในเขตพื้นที่ที่รับผิดชอบต่อรัฐมนตรี คณะกรรมการ หรืออธิบดี ออกประกาศตามมาตรา ๖ มาตรา ๔๔ มาตรา ๔๙ และมาตรา ๕๐ รวมทั้งดำเนินการอื่นตามที่ รัฐมนตรีหรือคณะกรรมการนโยบายการประมงแห่งชาติมอบหมาย ตลอดจนมีอำนาจแต่งตั้ง คณะอนุกรรมการเพื่อปฏิบัติงานแทนหรือตามที่คณะกรรมการมอบหมาย (ร่างมาตรา ๑๙ ถึงร่าง มาตรา ๒๑)

๒.๖ สถิติการประมง กำหนดให้มีการเก็บสถิติการประมงเพื่อประโยชน์ ในการศึกษาวิจัยและการบริหารจัดการด้านการประมง โดยกำหนดให้ผู้ที่เกี่ยวข้องประกอบอาชีพการ ประมงแจ้งข้อมูลเกี่ยวกับการประกอบอาชีพของตนต่อกรมประมงภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ เริ่มประกอบอาชีพการประมง ตามหลักเกณฑ์และวิธีการอธิบดีกำหนดไว้ในระเบียบ และกำหนดให้ พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจเข้าไปในสถานที่ประกอบกิจการหรือสถานที่ที่เกี่ยวข้องกับการประมง ในเวลาทำการของสถานที่นั้น เพื่อทำการตรวจสอบและจัดเก็บสถิติการประมง (ร่างมาตรา ๒๒ ถึง ร่างมาตรา ๒๕)

๒.๗ การควบคุมการทำประมง กำหนดหลักเกณฑ์ในการควบคุมกิจกรรมต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการประมงหรืออาจส่งผลกระทบต่อทรัพยากรสัตว์น้ำ ได้แก่ การปล่อย เท หึง ระบาย หรือทำให้วัตถุอันตรายลงสู่ที่จับสัตว์น้ำ หรือกระทำการใด ๆ อันทำให้สัตว์น้ำในที่จับสัตว์น้ำมีนมมา หรือปล่อย เท หึง ระบาย หรือทำให้สิ่งใดลงสู่ที่จับสัตว์น้ำในลักษณะที่เป็นอันตรายแก่สัตว์น้ำ หรือทำให้ที่จับสัตว์น้ำเกิดมลพิษในลักษณะที่เป็นอันตรายแก่สัตว์น้ำ (ร่างมาตรา ๒๖) การใช้ กระแสไฟฟ้าในการทำประมงหรือใช้วัตถุระเบิดในที่จับสัตว์น้ำ (ร่างมาตรา ๒๗) และได้กำหนด ห้ามครอบครองสัตว์น้ำที่ได้มาโดยรู้ว่าเป็นสัตว์น้ำที่ได้มาจากการกระทำความผิดดังกล่าวข้างต้น (ร่างมาตรา ๒๘) การปลุกบัว ข้าว ปอ พืชหรือพันธุ์ไม้น้ำ ลงสู่ที่จับสัตว์น้ำซึ่งมีไซ้ของเอกชน (ร่างมาตรา ๒๙) การทำให้น้ำในที่จับสัตว์น้ำซึ่งมีไซ้ของเอกชนแห้งหรือลดน้อยลงเพื่อทำการประมง (ร่างมาตรา ๓๐) การแก้ไขเปลี่ยนแปลงที่จับสัตว์น้ำซึ่งมีไซ้ของเอกชนให้ผิดไปจากสภาพที่เป็นอยู่ (ร่างมาตรา ๓๑) การติดตั้งวาง หรือสร้างเขื่อน ฝ่าย ทานบ รั้ว เครื่องมือที่เป็นตาข่าย หรือเครื่องมือ ทำการประมงอื่น ๆ กั้นทางเดินของสัตว์น้ำในที่จับสัตว์น้ำ (ร่างมาตรา ๓๒) การควบคุมการครอบครอง

สัตว์น้ำหรือผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำ โดยได้แยกลักษณะเป็น การควบคุมการครอบครองกรณีทั่วไป ซึ่งสามารถครอบครองได้หากได้รับใบอนุญาต และกรณีที่ทำมครอบครองโดยเด็ดขาด และกำหนดให้อธิบดีมีอำนาจจัดการกับสัตว์น้ำหรือผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำที่ทำมครอบครองโดยเด็ดขาดให้มีการส่งมอบแก่กรมประมงได้ตามที่เห็นสมควร (ร่างมาตรา ๓๓ และร่างมาตรา ๓๔) การควบคุมการปล่อยสัตว์น้ำลงสู่ที่จับสัตว์น้ำ (ร่างมาตรา ๓๕) และการควบคุมการครอบครองเครื่องมือทำการประมงที่ใช้ทำลายพันธุ์สัตว์น้ำอย่างร้ายแรง (ร่างมาตรา ๓๖)

๒.๘ เขตการประมง กำหนดเขตการประมงในน่านน้ำไทย โดยแบ่งออกเป็นสามเขต ได้แก่ เขตประมงทะเลชายฝั่ง เขตประมงทะเลนอกชายฝั่ง และเขตประมงน้ำจืด ซึ่งเป็นการแบ่งเขตตามลักษณะของพื้นที่เพื่อประโยชน์ในการควบคุมการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรสัตว์น้ำให้เหมาะสมในแต่ละพื้นที่และไม่ให้เกิดปัญหาความขัดแย้งระหว่างผู้ประกอบการประมงรายเล็กและรายใหญ่ (ร่างมาตรา ๓๗ ถึงร่างมาตรา ๔๐) และกำหนดหลักเกณฑ์ในการควบคุมการทำประมงในเขตการประมงแต่ละเขต ได้แก่ การควบคุมการใช้เครื่องมือทำการประมงในเขตประมงทะเลชายฝั่งและเขตประมงน้ำจืด (ร่างมาตรา ๔๑) การควบคุมการใช้เครื่องมือทำการประมงในเขตประมงทะเลนอกชายฝั่ง (ร่างมาตรา ๔๒) และกำหนดให้ผู้รับใบอนุญาตใช้เครื่องมือทำการประมงในแต่ละเขตการประมงมีหน้าที่ต้องชำระค่าอากรการใช้เครื่องมือทำการประมง (ร่างมาตรา ๔๓) รวมทั้งกำหนดเขตพื้นที่รักษาพันธุ์สัตว์น้ำ ตลอดจนกำหนดหลักเกณฑ์ในการควบคุมการทำประมงหรือเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำภายในเขตพื้นที่รักษาพันธุ์สัตว์น้ำ (ร่างมาตรา ๔๔ และร่างมาตรา ๔๕)

๒.๙ การส่งเสริมการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ กำหนดหลักเกณฑ์ในการส่งเสริมการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำเพื่อให้ได้สัตว์น้ำที่มีคุณภาพและมีความปลอดภัยต่อผู้บริโภคและป้องกันมิให้เกิดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม โดยกำหนดให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ โดยความเห็นชอบจากคณะกรรมการมาตรฐานสินค้าเกษตรตามกฎหมายว่าด้วยมาตรฐานสินค้าเกษตรกำหนดมาตรฐานในการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ เพื่อให้ผู้ประกอบการการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำนำไปใช้เป็นแนวทางในการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำให้มีคุณภาพ และกำหนดให้กรมประมงมีอำนาจออกหนังสือรับรองให้แก่ผู้เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำที่ได้มาตรฐาน (ร่างมาตรา ๔๖) รวมทั้งมีอำนาจตรวจรับรองชนิด ลักษณะ คุณภาพ หรือแหล่งกำเนิดของสัตว์น้ำ และตรวจวิเคราะห์ตัวอย่างดิน น้ำ สัตว์น้ำ หรือปัจจัยการผลิต (ร่างมาตรา ๔๗) กำหนดหลักเกณฑ์ในการควบคุมกิจการการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ (ร่างมาตรา ๔๘) กำหนดห้ามทำการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำในที่จับสัตว์น้ำซึ่งเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน เว้นแต่ในพื้นที่ที่รัฐมนตรีหรือคณะกรรมการประมงประจำจังหวัดประกาศกำหนด และได้รับใบอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่ เพื่อประโยชน์ในการป้องกันผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม และการควบคุมกิจการการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำในสาธารณสมบัติของแผ่นดิน (ร่างมาตรา ๕๐) รวมทั้งกำหนดหลักเกณฑ์ในการขอรับหนังสือกำกับกำกับการจำหน่ายสัตว์น้ำ เพื่อประโยชน์ในการตรวจสอบย้อนกลับแหล่งที่มาของสัตว์น้ำและผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำ (ร่างมาตรา ๕๑)

๒.๑๐ สุขอนามัยของสัตว์น้ำหรือผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำ กำหนดมาตรการในการควบคุมสุขอนามัยของสัตว์น้ำหรือผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำ เพื่อให้ได้สัตว์น้ำและผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำที่มีคุณภาพได้มาตรฐานด้านสุขอนามัยและมีความปลอดภัยต่อผู้บริโภค โดยกำหนดให้มีการจัดทำมาตรฐานด้านสุขอนามัยในการจับ การดูแลรักษาสัตว์น้ำหลังการจับ การแปรรูปสัตว์น้ำ การเก็บรักษา การขนส่งหรือขนถ่ายสัตว์น้ำและผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำ เพื่อส่งเสริมให้ผู้ประกอบการ

การประมงนำไปใช้ปฏิบัติในกิจการของตน ซึ่งมาตรฐานดังกล่าวต้องได้รับความเห็นชอบจาก คณะกรรมการมาตรฐานสินค้าเกษตรตามกฎหมายว่าด้วยมาตรฐานสินค้าเกษตรก่อน เพื่อมิให้เกิด ปัญหาความซ้ำซ้อนในการกำหนดมาตรฐาน กำหนดกิจการที่ต้องมีการควบคุมการดูแลรักษา สัตว์น้ำหลังการจับและกำหนดหลักเกณฑ์ในการควบคุมกิจการดังกล่าว (ร่างมาตรา ๕๒ ถึงร่างมาตรา ๕๔) และกำหนดห้ามทำการประมงในที่จับสัตว์น้ำที่เกิดสภาวะมลพิษหรือมีการปนเปื้อนของสารพิษ หรือสิ่งอื่นใดที่อาจเป็นอันตรายต่อมนุษย์หรือต่อสัตว์น้ำเกินมาตรฐานตามชนิดและปริมาณที่รัฐมนตรี ประกาศกำหนด โดยกำหนดให้อธิบดีกรมประมงมีอำนาจประกาศห้ามทำการประมงเป็นการชั่วคราว ในกรณีมีเหตุฉุกเฉินและมีเหตุอันสมควร เชื่อได้ว่าในที่จับสัตว์น้ำนั้น เกิดสภาวะมลพิษ หรือมีการปนเปื้อนของสารพิษหรือสิ่งอื่นใดที่อาจเป็นอันตรายต่อมนุษย์หรือต่อสัตว์น้ำและไม่อาจ ตรวจพิสูจน์หรือเสนอรัฐมนตรีเพื่อออกประกาศห้ามทำการประมงโดยเด็ดขาดได้ทัน (ร่างมาตรา ๕๕)

๒.๑๑ การนำเข้าและส่งออกสัตว์น้ำหรือผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำ กำหนดมาตรการ ในการควบคุมการนำเข้าและส่งออกสัตว์น้ำหรือผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำ เพื่อประโยชน์ในการอนุรักษ์สัตว์น้ำ หรือป้องกันอันตรายที่อาจเกิดต่อสิ่งแวดล้อมหรือสัตว์น้ำอื่น หรือการก่อให้เกิดอันตรายต่อร่างกาย มนุษย์หรือทรัพย์สินของบุคคลหรือสาธารณสมบัติ โดยกำหนดหลักเกณฑ์ในการควบคุมการนำเข้า และส่งออกสัตว์น้ำหรือผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำ การออกหนังสือรับรองสุขภาพหรือคุณภาพสัตว์น้ำ หรือหนังสือรับรองคุณภาพด้านมาตรฐานสุขอนามัยของสัตว์น้ำหรือผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำ หรือหนังสือ รับรองอื่นตามความต้องการของประเทศปลายทาง และกำหนดห้ามผู้ใดนำเรือประมงที่ทำการประมง ฝ่าฝืนพันธกรณีตามข้อตกลงระหว่างประเทศที่ประเทศไทยเป็นภาคีหรือพันธกรณีอื่นใด ตามบัญชีรายชื่อ เรือที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด เข้ามาในราชอาณาจักร และกำหนดให้เรือประมงต่างประเทศที่ประสงค์ จะนำสัตว์น้ำหรือผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำเข้ามาในราชอาณาจักร จะต้องแจ้งต่อพนักงานเจ้าหน้าที่และต้อง เข้าเทียบท่าเรือซึ่งมีพนักงานเจ้าหน้าที่ประจำอยู่ ตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด (ร่างมาตรา ๕๖ ถึงร่างมาตรา ๕๘)

๒.๑๒ คณะกรรมการการประมงนอกน่านน้ำไทย กำหนดให้มีคณะกรรมการ การประมงนอกน่านน้ำไทย ประกอบด้วยรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์เป็นประธาน กรรมการ และกรรมการอื่นจากหน่วยงานของรัฐและองค์กรเอกชนที่เกี่ยวข้อง โดยมีอธิบดีกรมประมง เป็นกรรมการและเลขานุการ ซึ่งเป็นคณะกรรมการปฏิบัติการมีอำนาจหน้าที่ในการพิจารณาและ นำเสนอการแก้ไขปัญหาการทำการประมงนอกน่านน้ำไทย และเสนอแนะนโยบายและแนวทางในการ พัฒนาการประมงนอกน่านน้ำไทยต่อคณะกรรมการนโยบายการประมงแห่งชาติ รวมทั้งออกระเบียบ กำหนดหลักเกณฑ์ในการช่วยเหลือและคุ้มครองเรือประมงไทยที่ออกไปทำการประมงนอกน่านน้ำไทย (ร่างมาตรา ๖๐ ถึงร่างมาตรา ๖๑)

๒.๑๓ การทำการประมงนอกน่านน้ำไทย กำหนดให้บุคคลที่ได้สิทธิตามข้อตกลง หรือสัญญาในการทำการประมงในน่านน้ำของรัฐต่างประเทศมีหน้าที่ต้องแจ้งการได้สิทธิตามข้อตกลง หรือสัญญานั้นต่ออธิบดีกรมประมงตามระเบียบที่อธิบดีกำหนด เพื่อป้องกันมิให้เกิดปัญหาในกรณีที่มี การนำเอกสารสิทธิในการทำการประมงอันเป็นเท็จมาใช้เพื่อแสวงหาประโยชน์อันมิชอบ และกำหนดให้ อธิบดีกรมประมงจัดให้มีการรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับสิทธิในการทำการประมงในน่านน้ำ ของรัฐต่างประเทศ เพื่อให้ผู้มีส่วนได้เสียตรวจสอบความถูกต้องของข้อตกลงหรือสัญญาการทำการ ประมงนอกน่านน้ำไทย (ร่างมาตรา ๖๓) กำหนดหลักเกณฑ์ในการควบคุมการใช้เรือประมงไทย ออกไปทำการประมงในน่านน้ำของรัฐต่างประเทศและในทะเลหลวงเฉพาะบริเวณที่ประเทศไทย

ได้เข้าร่วมเป็นภาคีตามข้อตกลงระหว่างประเทศเกี่ยวกับการบริหารจัดการทรัพยากรสัตว์น้ำ ในทะเลหลวงบริเวณนั้น และรัฐมนตรีได้ประกาศให้ทราบถึงการเข้าร่วมเป็นภาคีดังกล่าวแล้ว (ร่างมาตรา ๖๔ และร่างมาตรา ๖๕) และในกรณีที่เจ้าของเรือประมงไทยที่ใช้หรือยอมให้ใช้เรือของตน ทำการประมงโดยละเมิดน่านน้ำของรัฐต่างประเทศและทำให้คนประจำเรือหรือผู้โดยสารที่มีสัญชาติไทย ซึ่งไปกับเรือต้องตกค้างอยู่ในต่างประเทศได้กำหนดให้กรมประมงมีหน้าที่เรียกเก็บค่าใช้จ่ายที่จำเป็นที่รัฐ ได้จ่ายไปในการนำคนประจำเรือหรือผู้โดยสารดังกล่าวกลับประเทศจากเจ้าของเรือประมงไทยนั้น (ร่างมาตรา ๖๖)

๒.๑๔ ค่าอากรหรือค่าธรรมเนียมใบอนุญาตและใบแทนใบอนุญาต กำหนดให้ ผู้รับใบอนุญาตและผู้รับใบแทนใบอนุญาตมีหน้าที่ต้องชำระค่าอากรหรือค่าธรรมเนียมใบอนุญาตหรือ ค่าธรรมเนียมใบแทนใบอนุญาต (ร่างมาตรา ๖๗)

๒.๑๕ การโอนใบอนุญาต กำหนดให้สิทธิในการอนุญาตไม่เป็นมรดกตกทอด ไปสู่ทายาท เว้นแต่กรณีที่ผู้รับใบอนุญาตสามารถโอนใบอนุญาตให้แก่บุคคลอื่นได้ และกำหนดให้ รัฐมนตรีมีอำนาจออกกฎกระทรวงเพื่อกำหนดหลักเกณฑ์การโอนใบอนุญาตได้ (ร่างมาตรา ๖๗ และร่างมาตรา ๖๘)

๒.๑๖ พนักงานเจ้าหน้าที่ กำหนดให้พนักงานเจ้าหน้าที่ที่สามารถให้บริการ ในการตรวจสอบ การขอรับใบอนุญาต การออกหนังสืออนุญาต และการขอหนังสือรับรองต่าง ๆ ตามที่ร่างพระราชบัญญัตินี้กำหนดไว้ นอกเวลาราชการหรือนอกสถานที่ทำการโดยปกติ ไม่ว่าในหรือนอกราชอาณาจักรได้ โดยผู้ยื่นคำขอต้องชำระค่าเบี้ยเลี้ยง ค่าพาหนะเดินทาง และค่าใช้จ่ายอื่น ตามความจำเป็นตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในกฎกระทรวง (ร่างมาตรา ๗๐) และกำหนดให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจมีหนังสือเรียกบุคคลที่เกี่ยวข้องมาให้ถ้อยคำ หรือให้ส่งเอกสารหรือหลักฐานที่เกี่ยวข้องในการทำการประมงมาเพื่อประกอบการพิจารณา และมีอำนาจเข้าไปในสถานที่ประกอบกิจการหรือสถานที่ที่เกี่ยวกับการประกอบกิจการ ของผู้รับอนุญาต สถานที่ประกอบกิจการหรือสถานที่ที่เกี่ยวกับการประกอบกิจการที่ต้องมี การควบคุมกิจการการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ หรือสถานที่ประกอบกิจการหรือสถานที่ที่เกี่ยวกับการ ประกอบกิจการที่ต้องมีการควบคุมการดูแลรักษาสัตว์น้ำหลังการจับ ในระหว่างเวลาทำการของ สถานที่ดังกล่าว หรือสั่งให้ผู้ควบคุมเรือประมงหยุดเรือ หรือขึ้นไปบนเรือประมงหรือ เข้าไปในที่จับสัตว์น้ำเพื่อตรวจสอบและควบคุมการปฏิบัติการให้เป็นไปตามที่ร่างพระราชบัญญัตินี้ กำหนดไว้ รวมทั้งให้มีอำนาจค้นตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาได้ในกรณีมีเหตุอันควร สงสัยว่ามีการกระทำความผิด และกำหนดให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจในการเก็บตัวอย่างสัตว์น้ำ หรือผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำ หรือวัตถุใด ๆ เพื่อนำไปตรวจสอบหรือตรวจวิเคราะห์ และมีอำนาจในการยึด หรืออายัดสัตว์น้ำหรือผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำที่มีเหตุอันควรสงสัยว่าเป็นสัตว์น้ำหรือผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำ ที่ห้ามมีไว้ในครอบครอง หรือยึดหรืออายัดยา เคมีภัณฑ์ หรือสารอันตรายอื่นใดที่มีเหตุอันควรสงสัย ว่าเป็นยา เคมีภัณฑ์หรือสารอันตรายที่ห้ามใช้ในการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ ทั้งนี้ ตามระเบียบที่อธิบดี กำหนด และในกรณีที่สัตว์น้ำหรือผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำ ยา เคมีภัณฑ์ หรือสารอันตรายอื่นใดที่พนักงาน เจ้าหน้าที่ได้ยึดหรืออายัดมีสภาพที่อาจเป็นอันตรายต่อมนุษย์ สัตว์น้ำอื่น สิ่งแวดล้อมของสัตว์น้ำ ทรัพย์สินของบุคคลหรือสาธารณสมบัติ ให้อธิบดีมีอำนาจจัดการได้ตามที่เห็นสมควร (ร่างมาตรา ๖๒)

๒.๑๗ มาตรการทางปกครอง เนื่องจาก ร่างพระราชบัญญัตินี้มีการนำระบบ อนุญาตมาใช้ควบคุมการบริหารจัดการทรัพยากรสัตว์น้ำ จึงได้กำหนดมาตรการทางปกครอง โดยนำ

มาตรการในการพักใช้ใบอนุญาต การระงับการอนุญาต และการเพิกถอนใบอนุญาตหรือหนังสืออนุญาตมาใช้บังคับ เพื่อให้การบังคับใช้กฎหมายสามารถทำได้รวดเร็วและมีประสิทธิภาพ และกำหนดหลักเกณฑ์ในการอุทธรณ์คำสั่งดังกล่าวไว้อย่างชัดเจนเพื่อให้เกิดความเป็นธรรมแก่ผู้ที่ไม่มีความผิดในการกระทำความผิด รวมทั้งได้กำหนดหลักเกณฑ์ในการจัดการกับเครื่องมือทำการประมง สิ่งปลูกสร้าง หรือสิ่งใด ๆ ที่ไม่เป็นไปตามที่ได้รับอนุญาต หรือในกรณีที่ใบอนุญาตสิ้นอายุ หรือผู้รับอนุญาตได้รับแจ้งคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตหรือหนังสืออนุญาต หรือในกรณีที่มีการทำการประมง หรือติดตั้งเครื่องมือทำการประมง สิ่งปลูกสร้าง หรือสิ่งใด ๆ ลงในที่จับสัตว์น้ำโดยฝ่าฝืนบทบัญญัติแห่งร่างพระราชบัญญัตินี้ เพื่อให้ทรัพยากรธรรมชาติหรือสิ่งแวดล้อมที่เกี่ยวข้องกับการประมง ได้รับการเยียวยาและฟื้นฟูให้กลับสู่สภาพเดิมโดยเร็ว (ร่างมาตรา ๗๔ ถึงร่างมาตรา ๗๙)

๒.๑๘ บทกำหนดโทษ โดยที่พระราชบัญญัติการประมง พ.ศ. ๒๕๕๐ ได้กำหนดโทษทางอาญาไว้ ๒ ลักษณะ คือ โทษขั้นต่ำและโทษขั้นสูง และกำหนดอัตราโทษไว้แตกต่างกัน ซึ่งในร่างพระราชบัญญัตินี้ยังคงหลักการในการกำหนดโทษไว้ตามแนวทางดังกล่าว แต่ได้ปรับปรุงสัดส่วนในการกำหนดอัตราโทษของแต่ละลักษณะให้สอดคล้องกันยิ่งขึ้น โดยกรณีโทษขั้นต่ำใช้สัดส่วนโทษปรับตั้งแต่หนึ่งหมื่นบาทถึงหนึ่งแสนบาทต่อโทษจำคุกขั้นต่ำหนึ่งปี ส่วนกรณีโทษขั้นสูงใช้สัดส่วนโทษปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาทต่อโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน (ร่างมาตรา ๘๐ ถึงร่างมาตรา ๙๖)

๒.๑๙ บทเฉพาะกาล กำหนดให้กฎหมายลำดับรองที่ออกตามความในพระราชบัญญัติการประมง พ.ศ. ๒๕๕๐ ที่ใช้บังคับอยู่ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ยังคงใช้บังคับได้ต่อไปเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัตินี้ จนกว่าจะมีกฎหมายลำดับรองตามพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ กำหนดให้ประธานบัตร อาชญาบัตร การอนุญาต หรือใบอนุญาตที่ออกตามพระราชบัญญัติการประมง พ.ศ. ๒๕๕๐ ที่มีอยู่ก่อนหรือในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ยังมีผลใช้บังคับต่อไป จนกว่าจะสิ้นอายุหรือถูกเพิกถอน เพื่อให้เกิดความต่อเนื่องในการดำเนินการ รวมทั้งกำหนดให้กรมประมงจัดให้มีการขึ้นทะเบียนองค์กรชุมชนประมงท้องถิ่นให้แล้วเสร็จภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ และให้ผู้ซึ่งประกอบอาชีพการประมงอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ แจ้งข้อมูลเกี่ยวกับการประกอบอาชีพของตนต่อกรมประมงภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ รวมทั้งกำหนดให้ผู้ทำการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำในที่สาธารณประโยชน์ตามพระราชบัญญัติการประมง พ.ศ. ๒๕๕๐ อยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้ต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ ภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ เพื่อให้มีระยะเวลาสำหรับการดำเนินการตามหลักการที่กำหนดขึ้นใหม่ (ร่างมาตรา ๙๗ และมาตรา ๑๐๑)

๒.๒๐ อัตราค่าอากรและอัตราค่าธรรมเนียม ปรับปรุงบัญชีแสดงอัตราค่าอากรใบอนุญาตใช้เครื่องมือทำการประมงตามประเภทเครื่องมือทำการประมงและอัตราค่าธรรมเนียมให้มีความเหมาะสมกับสถานการณ์ในปัจจุบัน

"การตราพระราชบัญญัติของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ"

"พระมหากษัตริย์ทรงตราพระราชบัญญัติโดยคำแนะนำและยินยอมของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

ร่างพระราชบัญญัติจะเสนอได้ก็แต่โดยสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติร่วมกันจำนวนไม่น้อยกว่ายี่สิบห้าคน หรือคณะรัฐมนตรี หรือสภาปฏิรูปแห่งชาติตามมาตรา ๓๑ วรรคสอง แต่ร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับการเงินจะเสนอได้ก็แต่โดยคณะรัฐมนตรี

ร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับการเงินตามวรรคสอง หมายความว่าร่างพระราชบัญญัติที่เกี่ยวกับการตั้งขึ้น ยกเลิก ลด เปลี่ยนแปลง แก้ไข ผ่อน หรือวางระเบียบการบังคับอันเกี่ยวกับภาษีหรืออากร การจัดสรร รับ รักษา หรือจ่ายเงินแผ่นดิน หรือการโอนงบประมาณรายจ่ายของแผ่นดิน การกู้เงิน การค้ำประกัน หรือการใช้จ่ายเงินกู้ หรือการดำเนินการที่ผูกพันทรัพย์สินของรัฐ หรือเงินตรา

ในกรณีเป็นที่สงสัยว่าร่างพระราชบัญญัติที่เสนอต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติเป็นร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับการเงินหรือไม่ ให้ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติเป็นผู้วินิจฉัย

ร่างพระราชบัญญัติที่เสนอโดยสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติหรือสภาปฏิรูปชาตินั้น คณะรัฐมนตรีอาจขอรับไปพิจารณาก่อนสภานิติบัญญัติแห่งชาติจะรับหลักการก็ได้

การตราพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญให้กระทำโดยวิธีการที่บัญญัติไว้ในมาตรานี้ แต่การเสนอร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ให้กระทำโดยคณะรัฐมนตรีหรือผู้รักษาการตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนั้น"

(บทบัญญัติรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๕๗, มาตรา ๑๔)

พิมพ์ที่ สำนักการพิมพ์ สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา

โทร. ๐ ๒๒๔๔ ๑๕๖๑, ๐ ๒๒๔๔ ๑๗๔๑, ๐ ๒๘๓๑ ๙๔๗๑-๒, ๐ ๒๘๓๑ ๙๔๗๖